

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang
27. juni 2018

Indhold

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2016-2017

Mødeperioden fra den 21. til 24. november 2016

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 352 af 19.10.2017.

VEDTAGNE TEKSTER

Mødeperioden fra den 30. november til den 1. december 2016

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 363 af 26.10.2017.

VEDTAGNE TEKSTER

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 22. november 2016

2018/C 224/01	Europa-Parlamentets beslutning af 22. november 2016 om Den Europæiske Centralbanks årsberetning for 2015 (2016/2063(INI))	2
2018/C 224/02	Europa-Parlamentets beslutning af 22. november 2016 om grønbog om finansielle tjenesteydelser i detailledet (2016/2056(INI))	8
2018/C 224/03	Europa-Parlamentets beslutning af 22. november 2016 om en europæisk forsvarsunion (2016/2052(INI))	18
2018/C 224/04	Europa-Parlamentets beslutning af 22. november 2016 om udnyttelse af vandvejstransportens potentiale (2015/2350(INI))	29
2018/C 224/05	Europa-Parlamentets beslutning af 22. november 2016 om forbedring af udviklingssamarbejdets effektivitet (2016/2139(INI))	36

Onsdag den 23. november 2016

2018/C 224/06	Europa-Parlamentets beslutning af 23. november 2016 om færdiggørelse af Basel III (2016/2959(RSP))	45
2018/C 224/07	Europa-Parlamentets beslutning af 23. november 2016 om gennemførelsen af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (på grundlag af årsrapporten fra Rådet til Europa-Parlamentet om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik) (2016/2067(INI))	50
2018/C 224/08	Europa-Parlamentets beslutning af 23. november 2016 om EU's strategiske kommunikation til bekæmpelse af tredjemands propaganda mod EU (2016/2030(INI))	58
2018/C 224/09	Europa-Parlamentets beslutning af 23. november 2016 om tegnsprog og professionelle tegnsprogstolke (2016/2952(RSP))	68
2018/C 224/10	Europa-Parlamentets beslutning af 23. november 2016 om udkast til Kommissionens gennemførelsesforordning om fornyelse af godkendelsen af aktivstoffet bentazon i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ændring af bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 (D047341/00 — 2016/2978(RSP))	75

Torsdag den 24. november 2016

2018/C 224/11	Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2016 om sagen om Gui Minha, den fængslede forlægger i Kina (2016/2990(RSP))	78
2018/C 224/12	Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2016 om situationen for Guarani-Kaiowá-samfundet i den brasilianske delstat Mato Grosso Do Sul (2016/2991(RSP))	82
2018/C 224/13	Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2016 om sagen om Ildar Dadin, samvittighedsfange i Rusland (2016/2992(RSP))	85
2018/C 224/14	Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2016 om situationen i Syrien (2016/2933(RSP))	88
2018/C 224/15	Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2016 om forbindelserne mellem EU og Tyrkiet (2016/2993(RSP))	93
2018/C 224/16	Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2016 om EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder (2016/2966(RSP))	96
2018/C 224/17	Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2016 om Den Europæiske Ombudsmands årsberetning 2015 (2016/2150(INI))	101
2018/C 224/18	Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2016 om vejen mod et endeligt momssystem og bekæmpelse af momssvig (2016/2033(INI))	107
2018/C 224/19	Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2016 om EU's handlingsplan for bekæmpelse af ulovlig handel med vilde dyr og planter (2016/2076(INI))	117
2018/C 224/20	Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2016 om nye muligheder for små transportvirksomheder, herunder samarbejdsbaserede forretningsmodeller (2015/2349(INI))	127
2018/C 224/21	Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2016 om situationen i Hviderusland (2016/2934(RSP))	135

Torsdag den 1. december 2016

2018/C 224/22	Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om Den Europæiske Unions Solidaritetsfond: en vurdering (2016/2045(INI))	140
2018/C 224/23	Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om situationen i Italien efter jordskælvne (2016/2988(RSP))	145
2018/C 224/24	Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om kommissærers interesseerklæringer — retningslinjer (2016/2080(INI))	150
2018/C 224/25	Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om ansvar, erstatning og finansiel sikkerhed for offshore olie- og gasaktiviteter (2015/2352(INI))	157
2018/C 224/26	Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om situationen i Den Demokratiske Republik Congo (2016/3001(RSP))	163
2018/C 224/27	Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om adgang til energi i udviklingslandene (2016/2885(RSP))	167
2018/C 224/28	Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om anvendelsen af den europæiske betalingspåkrevsprocedure (2016/2011(INI))	173

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 22. november 2016

2018/C 224/29	Europa-Parlamentets afgørelse af 22. november 2016 om anmodning om ophævelse af Jean-François Jalkhs immunitet (2016/2115(IMM))	176
2018/C 224/30	Europa-Parlamentets afgørelse af 22. november 2016 om anmodning om ophævelse af Jean-François Jalkhs immunitet (2016/2107(IMM))	178

III Forberedende retsakter

EUROPA-PARLAMENTET

Tirsdag den 22. november 2016

2018/C 224/31	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 22. november 2016 om udkast til Rådets gennemførelsesafgørelse om godkendelse af Den Europæiske Politienheds (Europol)s indgåelse af aftalen om operationelt og strategisk samarbejde mellem Ukraine og Europol (10345/2016 — C8-0267/2016 — 2016/0811(CNS))	180
2018/C 224/32	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 22. november 2016 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1342/2008 om fastlæggelse af en langsigtet plan for torskebestande og for fiskeri efter disse bestande (11309/1/2016 — C8-0403/2016 — 2012/0236(COD))	182
2018/C 224/33	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 22. november 2016 om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår skattemyndighedernes adgang til oplysninger indberettet i henhold til hvidvaskreguleringen (COM(2016)0452 — C8-0333/2016 — 2016/0209(CNS))	183

Onsdag den 23. november 2016

2018/C 224/34

P8_TA(2016)0438

Emissioner af visse luftforurenende stoffer ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. november 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer og om ændring af direktiv 2003/35/EF (COM(2013)0920 — C7-0004/2014 — 2013/0443(COD))

P8_TC1-COD(2013)0443

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 23. november 2016 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/... om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer, om ændring af direktiv 2003/35/EF og om ophævelse af direktiv 2001/81/EF 193

Torsdag den 24. november 2016

2018/C 224/35

P8_TA(2016)0447

Makroøkonomisk bistand til Det Hashemitiske Kongerige Jordan ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. november 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om yderligere makroøkonomisk bistand til Det Hashemitiske Kongerige Jordan (COM(2016)0431 — C8-0242/2016 — 2016/0197(COD))

P8_TC1-COD(2016)0197

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 24. november 2016 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2016/... om yderligere makroøkonomisk bistand til Det Hashemitiske Kongerige Jordan 194

2018/C 224/36

P8_TA(2016)0448

Arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed (omarbejdning) ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. november 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed (omarbejdning) (COM(2014)0167 — C7-0112/2014 — 2014/0091(COD))

P8_TC1-COD(2014)0091

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 24. november 2016 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/... om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers (IORP'ers) aktiviteter og tilsynet hermed (omarbejdning) 196

Torsdag den 1. december 2016

2018/C 224/37

P8_TA(2016)0457

Fastsættelse af EU-toldkodeksen for så vidt angår varer, der midlertidigt har forladt Unionens toldområde ad sø- eller luftvejen ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 1. december 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen for så vidt angår varer, der midlertidigt har forladt Unionens toldområde ad sø- eller luftvejen (COM(2016)0477 — C8-0328/2016 — 2016/0229(COD))

P8_TC1-COD(2016)0229

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 1. december 2016 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/... om ændring af forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, for så vidt angår varer, der midlertidigt har forladt Unionens toldområde ad sø- eller luftvejen 198

2018/C 224/38	P8_TA(2016)0458	
	Anvendelsesdato: Dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 1. december 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (COM(2016)0709 — C8-0457/2016 — 2016/0355(COD))	
	P8_TC1-COD(2016)0355	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 1. december 2016 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/... om ændring af forordning (EU) nr. 1286/2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer, for så vidt angår anvendelsesdatoen	199
2018/C 224/39	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 1. december 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Kiribati om visumfritagelse for kortvarige ophold (12092/2015 — C8-0253/2016 — 2015/0200(NLE))	201
2018/C 224/40	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 1. december 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Salomonøerne om visumfritagelse for kortvarige ophold (09785/2016 — C8-0422/2016 — 2016/0096(NLE)) . . .	202
2018/C 224/41	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 1. december 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Mikronesiens Forenede Stater om visumfritagelse for kortvarige ophold (09780/2016 — C8-0388/2016 — 2016/0098(NLE))	203
2018/C 224/42	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 1. december 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Tuvalu om visumfritagelse for kortvarige ophold (09764/2016 — C8-0268/2016 — 2016/0100(NLE))	204
2018/C 224/43	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 1. december 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Marshalløerne om visumfritagelse for kortvarige ophold (09775/2016 — C8-0252/2016 — 2016/0103(NLE))	205
2018/C 224/44	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 1. december 2016 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen mellem Amerikas Forenede Stater og Den Europæiske Union om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning af strafbare handlinger (08523/2016 — C8-0329/2016 — 2016/0126(NLE))	206
2018/C 224/45	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 1. december 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af den foreløbige økonomiske partnerskabsaftale mellem Ghana på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side (12396/2016 — C8-0406/2016 — 2008/0137(NLE))	207
2018/C 224/46	Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af margenen til uforudsete udgifter i 2016 (COM(2016)0624 — C8-0399/2016 — 2016/2256(BUD))	208

2018/C 224/47	Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 4/2016 for regnskabsåret 2016: Ajourføring af bevillinger for at afspejle den seneste udvikling i migrations- og sikkerhedsspørgsmål, reduktion af betalings- og forpligtelsesbevillinger som led i den samlede overførsel, forlængelse af EFSI, ændring af stillingsfortegnelsen for Frontex og ajourføring af indtægter (egne indtægter) (13583/2016 — C8-0459/2016 — 2016/2257(BUD))	210
2018/C 224/48	Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 5/2016 for regnskabsåret 2016: Gennemførelse af afgørelse 2014/335/EU, Euratom om egne indtægter efter afslutningen af ratifikationsprocessen og afgørelsens ikrafttrædelse den 1. oktober 2016 (13584/2016 — C8-0462/2016 — 2016/2258(BUD))	213
2018/C 224/49	Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond til at yde bistand til Tyskland (COM(2016)0681 — C8-0423/2016 — 2016/2267(BUD))	215
2018/C 224/50	Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 6/2016 for regnskabsåret 2016, der ledsager forslaget om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond med henblik på at yde bistand til Tyskland (13852/2016 — C8-0473/2016 — 2016/2268(BUD))	217
2018/C 224/51	Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af marginen til uforudsete udgifter i 2017 (COM(2016)0678 — C8-0420/2016 — 2016/2118(BUD))	219
2018/C 224/52	Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af fleksibilitetsinstrumentet til øjeblikkelige budgetforanstaltninger til afhjælpning af den aktuelle migrations-, flygtninge- og sikkerhedskrise (COM(2016)0313 — C8-0246/2016 — 2016/2120(BUD))	222
2018/C 224/53	Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond til tilvejebringelse af bevillinger i Unionens almindelige budget for 2017 til udbetaling af forskud (COM(2016)0312 — C8-0245/2016 — 2016/2119(BUD))	225
2018/C 224/54	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 1. december 2016 om Forligsudvalgets fælles udkast til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2017 som led i budget-proceduren (14635/2016 — C8-0470/2016 — 2016/2047(BUD))	227

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- *** godkendelsesprocedure
- ***I almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure beror på retsgrundlaget i den foreslåede retsakt)

Parlamentets ændringer:

Ny tekst markeres med ***fede typer og kursiv***. Udeladelser markeres med symbolet ¶ eller ved udstregning. Erstatning af tekst angives ved markering af den nye tekst i ***fede typer og kursiv*** og ved udeladelse eller udstregning af den tekst, der er erstattet af en ny.

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2016-2017

Mødeperioden fra den 21. til 24. november 2016

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 352 af 19.10.2017.

VEDTAGNE TEKSTER

Mødeperioden fra den 30. november til den 1. december 2016

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 363 af 26.10.2017.

VEDTAGNE TEKSTER

Tirsdag den 22. november 2016

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2016)0433

Den Europæiske Centralbanks årsberetning for 2015

Europa-Parlamentets beslutning af 22. november 2016 om Den Europæiske Centralbanks årsberetning for 2015 (2016/2063(INI))

(2018/C 224/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Centralbanks årsberetning for 2015,
 - der henviser til artikel 284, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
 - der henviser til artikel 123, stk. 1, i TEUF,
 - der henviser til statuten for Det Europæiske Centralbanksystem og for Den Europæiske Centralbank, navnlig artikel 15,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 1,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A8-0302/2016),
- A. der henviser til, at ECB's formand Draghi med hensyn til Det Forenede Kongeriges udtræden af EU korrekt har fremført, at »omfanget af, i hvilken grad de økonomiske fremtidsudsigter vil blive påvirket af Brexit, afhænger af tidsplanene for udviklingen i og det endelige resultat af de kommende forhandlinger. Hidtil har euroområdet været modstandsdygtigt, men på grund af denne usikkerhed er vores hovedscenarior fortsat behæftet med risici«, og at »det, uanset hvilket form for forhold mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige der bliver slutresultatet, er af allerstørste betydning, at integriteten af det indre marked respekteres. Resultatet skal under alle omstændigheder sikre, at alle deltagere er underlagt de samme bestemmelser«;
- B. der henviser til, at realvæksten i euroområdet ifølge Kommissionens seneste forårsprognose forventes at blive beskedent og geografisk ujævnt fordelt - 1,6 % i 2016 og 1,8 % i 2017 efter 1,7 % i 2015;
- C. der henviser til, at der ifølge den samme prognose kan forventes et fald i arbejdsløsheden i euroområdet fra 10,9 % ved udgangen af 2015 til 9,9 % ved udgangen af 2017; der henviser til, at forskellene i arbejdsløshedsprocenten i medlemsstaterne blev stadig større i 2015 fra 4,6 % i Tyskland til 24,9 % i Grækenland;
- D. der henviser til, at det statslige underskud i euroområdet stadig ifølge den samme prognose gradvist forventes at falde fra 2,1 % i 2015 til 1,9 % i 2016 og 1,6 % i 2017, og at forholdet mellem gæld og BNP for første gang siden begyndelsen af krisen forventes at bedre sig, selv om der stadig er fire medlemsstater i euroområdet, som er genstand for Kommissionens procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud: Frankrig, Spanien, Grækenland og Portugal; der henviser til, at Cypern, Irland og Slovenien har gennemført makroøkonomiske tilpasningsprogrammer, som har sat dem i stand til at nedbringe deres underskud til under referenceværdien på 3 % af BNP;

Tirsdag den 22. november 2016

- E. der henviser til, at der for euroområdet ifølge den samme prognose forventes et betalingsbalanceoverskud på 3 % af BNP i både 2016 og 2017; der henviser til, at et hårdt Brexit kan få negative konsekvenser både for EU's og Det Forenede Kongeriges handelsbalance, idet Det Forenede Kongerige er en af euroområdets vigtigste handelspartnere;
- F. der henviser til, at artikel 127, stk. 5, i TEUF pålægger Det Europæiske System af Centralbanker at bidrage til opretholdelsen af finansiell stabilitet;
- G. der henviser til, at artikel 127, stk. 2, i TEUF pålægger Det Europæiske System af Centralbanker at »at fremme betalingssystemernes smidige funktion«;
- H. der henviser til, at den gennemsnitlige inflationsrate i euroområdet ifølge ECB's skøn fra september 2016 efter at have ligget på nul i 2015 vil fortsætte med at ligge tæt på denne værdi i 2016 (0,2 %), nå op på 1,2 % i 2017 og 1,6 % i 2018; der henviser til, at den lave inflationsrate de seneste år navnlig skyldes lave energipriser;
- I. der henviser til, at det bliver stadig vanskeligere at nå inflationsmålet som følge af konsolideringen af den demografiske udvikling, de fortsat lave energipriser og de samlede konsekvenser af den handelsmæssige og finansielle globalisering for et europæisk samfund med høj arbejdsløshed; der henviser til, at dette deflationære pres bidrager til de manglende investeringer og den svage samlede efterspørgsel;
- J. der henviser til, at ECB i marts 2015 udvidede opkøbsprogrammet for værdipapirer (APP), der oprindeligt var berammet til at løbe indtil september 2016, til EUR 1,1 billion;
- K. der henviser til, at programmet siden da er blevet udvidet, så opkøbet af værdipapirer er berammet til at fortsætte indtil marts 2017 til et samlet beløb, som vil ligge tættere på EUR 1,7 billioner, ligesom listen over godkendte værdipapirer blev udvidet til at omfatte virksomhedsobligationer fra ikke-finansielle virksomheder og obligationer fra regionale offentlige myndigheder; der henviser til, at der er bekymring over de stigende risici i ECB's status;
- L. der henviser til, at ECB har opkøbt værdipapirer med sikkerhed i konkrete aktiver (asset-backed securities) for 19 094 millioner EUR siden indledningen af opkøbsprogrammet;
- M. der henviser til, at ECB yderligere slækkede på pengepolitikken ved at sænke de vigtigste interventionssatser til et historisk lavt niveau, idet renten ved de primære markedsoperationer og renten på indlånsfaciliteten var nede på henholdsvis 0 og - 0,40 % i marts 2016; der henviser til, at ECB tilskynder bankerne til at yde lån og i denne henseende gennemfører en række målrettede langfristede refinansieringstransaktioner (TLTRO-II);
- N. der henviser til, at målet med etableringen af Den Fælles Tilsynsmekanisme i henhold til ECB er at sørge for ensartet mikrotilsyn og håndhævelse i hele euroområdet for at sikre lige vilkår for bankforretninger og anvende en fælles vurderingsmetode (SREP);
- O. der henviser til, at ECB's formand vedvarende har understreget det store behov for strukturreformer i euroområdet;
- P. der henviser til, at ECB støtter den europæiske ramme for simpel, transparent og standardiseret europæisk securitisering og de deraf følgende lavere kapitalkrav, som vil sætte nyt skub i både securitiseringsmarkedene og finansieringen af realøkonomien;
- Q. der henviser til, at artikel 123 i TEUF og artikel 21 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank forbyder monetær finansiering af centralregeringer;

Tirsdag den 22. november 2016

1. understreger, at euroområdet fortsat lider under en høj arbejdsløshedsprocent, en uforholdsmæssig lav inflationsrate og store makroøkonomiske skævheder, herunder manglende balance på betalingsbalancens løbende poster, og at euroområdet desuden oplever en meget langsom udvikling i produktiviteten — 10 % under niveauet før krisen — som følge af de manglende investeringer, manglende strukturreformer og en ringe intern efterspørgsel; konstaterer, at det høje offentlige gældsniveau og navnlig det enorme antal misligholdte lån i banksektoren i visse medlemsstater stadig medfører en opsplitning af finansmarkedet i euroområdet, hvilket begrænser manøvrermarginen for bistand til de svageste økonomier; understreger, at en sund finanspolitik og socialt afbalancerede strukturreformer med henblik på at øge produktiviteten er den eneste måde, hvorpå økonomien kan forbedres på en bæredygtig måde i disse medlemsstater;
2. minder om ECB's føderale karakter, hvor der ikke er mulighed for nationale vetoer, hvilket har givet den mulighed for at handle beslutsomt i forbindelse med krisen;
3. anerkender, at ECB på baggrund af denne meget komplicerede situation og risikoen for en længere periode med lav inflation handlede inden for sig mandat, jf. artikel 127 i TEUF, ved at vedtage ekstraordinære tiltag for at få inflationen op på det mellemsigtede mål på 2 % og derfor ikke handlede ulovligt ⁽¹⁾; konstaterer, at de økonomiske forhold har bedret sig lidt siden lanceringen af APP i marts 2015, bl.a. takket være de målrettede langfristede markedsoperationer (TLTRO) i forbindelse med realøkonomien, hvilket har udvirket et genopsving i långivningen til virksomheder og husholdninger i euroområdet; konstaterer, at disse tiltag ligeledes har bidraget til at mindske spread i forbindelse med visse statsobligationer i euroområdet; bemærker, at forbedringerne ikke har gavnet alle medlemsstater i samme omfang, og at kreditefterspørgslen fortsat er svag i visse medlemsstater;
4. understreger, at ECB i juni 2016 indledte en ny serie bestående af fire målrettede langsigtede refinansieringstransaktioner (TLTRO II); påpeger, at dette programs incitamentsstruktur er ændret i forhold til det oprindelige TLTRO, da flere banker vil kunne låne til en negativ rente, selv om de ikke øger deres nettoudlån til realøkonomien;
5. er bekymret over, at ECB således svækker den sammenhæng mellem tilvejebringelse af likviditet til centralbankerne og udlån til realøkonomien, som er et centralt element ved TLTRO-konceptet, idet ECB tilbyder likviditet til en negativ rente og samtidig fjerner kravet om, at bankerne skal tilbagebetale midlerne, hvis de ikke opnår deres udlåns mål;
6. glæder sig over Den Europæiske Centralbanks kategoriske tilsagn fra juli 2012 om at gøre alt, hvad der skal til, for at forsvare euroen, hvilket har medvirket til at sikre finansiell stabilitet i euroområdet;
7. mener, at APP ville have haft større virkning på den europæiske økonomi, hvis det havde været ledsaget af effektive og socialt afbalancerede strukturreformer med henblik på at øge den europæiske økonomis konkurrenceevne og omfattet opkøb af en større andel af EIB-obligationer, navnlig i forbindelse med bl.a. TEN-T- og TEN-E-projekter (projekter med beviselig europæisk merværdi ud fra et økonomisk og samfundsmæssigt synspunkt) og garanterede lån til små og mellemstore virksomheder; opfordrer ECB til at gennemføre en undersøgelse af, hvad resultaterne af APP ville være, hvis der kunne opkøbes offentlige gældspapirer, som havde direkte tilknytning til investerings- og forskningsudgifter, på de sekundære markeder; er bekymret over, at direkte opkøb af obligationer, der udstedes af andre selskaber end banker inden for rammerne af programmet for opkøb af virksomhedsobligationer, hvilket kunne retfærdiggøres under de nuværende omstændigheder, kan virke markedsforstyrrende;
8. er enig med ECB's formand Mario Draghi i, at den fælles pengepolitik ikke i sig selv kan stimulere den samlede efterspørgsel, medmindre den suppleres af en sund finanspolitik og socialt afbalancerede strukturreformer på medlemsstatsplan; minder om, at ECB's primære mål i henhold til sit mandat inden for EU-traktaternes primære ret er at sikre prisstabilitet for at sikre stabile investeringsfremmende forhold; mener ikke, at pengepolitikken i sig selv er et hensigtsmæssigt middel til at løse strukturproblemer i den europæiske økonomi; understreger, at den forventede konjunkturfremgang ikke kan erstatte de nødvendige strukturreformer; henviser i denne forbindelse til konklusionerne i nylige undersøgelser og den seneste debat om et muligt fald i den neutrale rente i de senere årtier over hele verden; påpeger, at denne situation sandsynligvis vil føre til en strammere og mindre effektiv pengepolitik, da der oftere vil være risiko for, at renten nærmer sig nul;

⁽¹⁾ Som det for nylig blev understreget af EU-Domstolen og den tyske Forfatningsdomstol den 21. juni 2016.

Tirsdag den 22. november 2016

9. er enig i, at et velfungerende, diversificeret og integreret kapitalmarked ville understøtte gennemførelsen af den fælles pengepolitik; opfordrer i den forbindelse til en gradvis virkeliggørelse og fuldstændig gennemførelse af bankunionen, til fuldstændig overholdelse af den tilhørende lovgivning fra medlemsstaternes side og til etablering af en kapitalmarkedsunion, da dette er afgørende for at effektivisere den fælles pengepolitik og afbøde risiciene i forbindelse med chok i finanssektoren; mener, at det er afgørende at løse problemet med misligholdte lån for de hårdest ramte nationale banksektorer for at genetablere en gnidningsløs gennemførelse af pengepolitikken for hele euroområdet;

10. understreger, at der i forbindelse med socialt afbalancerede strukturreformer inden for økonomien og på arbejdsmarkedet også i fuld udstrækning skal tages hensyn til det demografiske underskud i Europa med henblik på at mindske det deflationære pres og indføre incitamenter til en mere afbalanceret demografisk struktur, hvilket ville gøre det nemmere at opretholde en inflationsrate på ca. 2%; gør opmærksom på faren for negative investeringsforventninger i tilfælde af en ugunstig demografisk udvikling;

11. henviser imidlertid til, at inflationen ikke forventes at nå op på det mellemsigtede mål på 2% i 2017, selv om der har kunnet konstateres væsentlige konsekvensrisici og afsmittende resultater af de ukonventionelle foranstaltninger, navnlig hvad angår finansieringsbetingelserne for bankerne i randområderne; henviser til, at den nuværende stigning i bankernes udlånsvirksomhed er geografisk ulige fordelt blandt medlemsstaterne og endnu ikke har haft mærkbare virkninger på den manglende investeringslyst i euroområdet; understreger, at årsagen til de manglende investeringer ikke kun skal findes i den manglende adgang til finansielle midler, men også i den lave efterspørgsel efter kreditter, og at det er nødvendigt at tilskynde til strukturreformer, som direkte kan fremme investeringerne og beskæftigelsen; henviser til det faldende udbud af værdipapirer af høj kvalitet, som kan accepteres af institutionelle investorer på verdensmarkedet;

12. påpeger, at bankerne, selv om virkningerne på realøkonomien har været meget begrænsede, har kunnet få adgang til finansiering praktisk taget uden omkostninger eller meget billigt, og dette har udgjort en direkte støtte for deres statusopgørelser; beklager, at omfanget af denne støtte, på trods af at den repræsenterer en klar finanspolitisk afsmitningseffekt, ikke måles og offentliggøres, og at den ikke er genstand for nogen form for betingelser med hensyn til, hvorvidt og hvordan den investeres; insisterer på, at eventuelle ekstraordinære foranstaltninger af denne type skal ledsages af foranstaltninger for at modvirke fordrejninger af markeder og i økonomien;

13. beklager forskellen i de rentesatser, der tilbydes små og mellemstore virksomheder i forhold til dem, der tilbydes større selskaber, forskellene i rentesatser på mindre og større lån og forskellene i kreditbetingelserne for små og mellemstore virksomheder i forskellige medlemsstater, men erkender, at der er grænser for, hvor meget pengepolitikken kan gøre på dette område; understreger, at det fortsatte krav om tilpasninger af bankernes statusopgørelser bl.a. påvirker lånemulighederne for små og mellemstore virksomheder i visse medlemsstater; gør endvidere opmærksom på faren for, at der opstår yderligere konkurrencefordrejninger som følge af ECB's opkøb af virksomhedsobligationer på kapitalmarkedet, hvor de tilgrundliggende udvælgelseskriterier ikke må forårsage yderligere forvridninger, navnlig i betragtning af risikorammen, og som SMV'erne ikke må udelukkes fra;

14. understreger, at en længere periode med en flad rentekurve kan mindske bankernes rentabilitet, navnlig hvis de ikke justerer deres forretningsmodeller, og skabe potentielle risici, især for privat opsparing og pensions- og forsikringskasser; advarer om, at et fald i bankernes rentabilitet kan mindske deres interesse i at udvikle udlånsaktiviteterne; påpeger navnlig de negative konsekvenser af en sådan rentepolitik på lokale og regionale banker og sparekasser med ringe finansiering fra finansmarkederne og risikoen for forsikrings- og pensionssektoren; efterlyser derfor løbende og detaljeret overvågning af anvendelsen og konsekvenserne af negative renter; understreger nødvendigheden af en nøje, forsigtig og rettidig styring af afviklingen af politikken med ultralave (eller negative) renter;

15. forstår begrundelsen for at indføre negative rentesatser, men er bekymret over de mulige konsekvenser af en politik med negative renter for de enkelte sparere og for den økonomiske balance i pensionsordninger og med hensyn til udviklingen af aktivbobler; er bekymret over, at de langsigtede renter på opsparing i nogle medlemsstater ligger under inflationsraten; er overbevist om, at disse negative følger for indkomsterne kan føre til en stigning i husholdningernes opsparing som følge af den demografiske udvikling og en traditionel præference for opsparing, hvilket vil kunne skade den indenlandske efterspørgsel i euroområdet; advarer imidlertid om, at der på grund af indlånsatsernes manglende smidighed i nedadgående retning kun vil være begrænsede fordele ved at presse indlånsatserne hos ECB længere ned under nul;

Tirsdag den 22. november 2016

16. er fortsat bekymret over de betydelige mængder ikke-omsættelige aktiver og obligationer udstedt med sikkerhed i konkrete aktiver, der fungerer som sikkerhedsstillelse for eurosystemet inden for rammerne af dets refinansieringstransaktioner; gentager sin opfordring til ECB til at oplyse, hvilke centralbanker der har accepteret sådanne værdipapirer, samt værdiansættelsesmetoderne for disse aktiver; understreger, at sådanne oplysninger vil være nyttige for den parlamentariske kontrol med de tilsynsopgaver, der er overdraget til ECB;

17. opfordrer ECB til at undersøge forskellene i, hvordan pengepolitikken fungerer i de medlemsstater, som har en centraliseret og koncentreret banksektor, i forhold til de medlemsstater, som har et mere diversificeret netværk af lokale og regionale banker og mellem de medlemsstater, som i højere grad er afhængige af bankerne eller kapitalmarkederne i forbindelse med finansieringen af deres økonomi;

18. opfordrer ECB til at foretage en omhyggelig vurdering af risikoen for nye fremtidige aktiv- og boligbobler som følge af politikken med ultralave (negative) renter, især set på baggrund af den betydeligt højere kreditvolumen og de uforholdsmæssigt høje priser inden for ejendomssektoren, navnlig i visse storbyer, og mener, at den sammen med Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) bør fremsætte forslag til, hvordan der kan formuleres særlige makroprudentielle henstillinger i den forbindelse;

19. er enig med ECB i, at den nuværende CRR/CRD IV-pakke mangler visse foranstaltninger, som også kan bidrage effektivt til at afhjælpe specifikke former for systemiske risici — såsom (i) forskellige foranstaltninger på aktivsiden, herunder fastsættelse af grænser for forholdet mellem lånstørrelse og ejendomsværdi, forholdet mellem lånstørrelse og indkomst eller forholdet mellem gæld og indkomst, og (ii) indførelse af forskellige eksponeringsgrænser, som ligger uden for den nuværende definition af store eksponeringer; opfordrer indtrængende Kommissionen til at undersøge behovet for lovforslag i denne henseende; bemærker, at nogle af disse foranstaltninger allerede kan integreres i det igangværende lovgivningsarbejde om forslaget om en europæisk indskudsforsikringsordning (EDIS);

20. påpeger, at der — som indikeret af ECB's rolle i forbindelse med likviditetsbestemmelserne for Grækenland i juni 2015 og de lækkede drøftelser fra ECB's styrelsesråd om cypriotiske bankers solvens — ikke er tilstrækkelig klarhed og juridisk sikkerhed om den definition af »insolvens«, der ligger til grund for centralbankernes tilrådgivningsstillelse af likviditet til institutionerne i euroområdet, da ECB tidligere har henvist skiftevis til et statisk koncept (hvorvidt en bank lever op til minimumskapitalkravene på et bestemt tidspunkt) og et dynamisk koncept om solvens baseret på fremadskuende scenarier med stresstests med henblik på at berettiggøre opretholdelse eller begrænsning af tilrådgivningsstillelse af likviditetsstøtte i krisesituationer (ELA); understreger, at en sådan mangel på klarhed skal fjernes, så der sikres juridisk sikkerhed og skabes finansiell stabilitet;

21. henviser til, at ECB's ledelse erkender de fordelingsmæssige konsekvenser af ECB's politik, der kan opfattes som om, de medfører stigende uligheder, og til ECB's vurdering af, at en nedsættelse af kreditomkostningerne for borgere og små og mellemstore virksomheder samtidig med, at det vil øge beskæftigelsen i euroområdet, til en vis grad også vil afbøde disse fordelingsmæssige konsekvenser;

22. henviser til, at ECB's APP har sænket udbyttet af obligationer i de fleste medlemsstater til et historisk lavt niveau; advarer mod risikoen for en overdreven værdiansættelse på obligationsmarkedet, som vil kunne medføre vanskeligheder, hvis renterne begynder at stige igen, navnlig i de lande, som er genstand for proceduren med uforholdsmæssige underskud, eller som har et højt gælds niveau; påpeger, at en pludselig ændring af rentesatserne fra det nuværende lave niveau langs afkastkurven indebærer betydelige markedsrisici for pengeinstitutter med en stor andel af markedsværdibaserede finansielle instrumenter;

23. fremhæver de forudsætninger, som Domstolen har fastlagt, og som skal opfyldes ved køb af statsobligationer fra medlemsstaterne i euroområdet, der foretages af Det Europæiske System af Centralbanker (»ESCB«) på det sekundære marked:

— køb annonceres ikke,

— købenes omfang begrænses fra starten,

— der skal være en vis periode mellem udstedelsen af statsobligationerne, og til de købes af ESCB, som fastlægges fra starten og forebygger, at udstedelsesvilkårene forvrides,

— ESCB køber kun statsobligationer fra medlemsstater, der har obligationsmarkedsadgang, som muliggør finansiering af sådanne obligationer,

Tirsdag den 22. november 2016

- købte obligationer ligger kun til udløb i særlige tilfælde, og køb begrænses eller indstilles, og købte obligationer bringes i omsætning igen, hvis fortsatte indgreb ikke længere er nødvendige;
24. konstaterer, at visse medlemsstater muligvis anvender ultralave (negative) rentesatser til at udskyde de nødvendige strukturreformer og den nødvendige konsolidering af deres primære offentlige gæld, navnlig på statslig plan, og minder i den forbindelse om de forpligtelser, der gælder inden for rammerne af stabilitets- og vækstpakten; erkender, at en af de faktorer, som har bidraget til budgetoverskuddet i visse medlemsstater, har været den negative rente på deres offentlige gæld; understreger, at der skal ske en samordning af de nationale økonomiske politikker, navnlig i euroområdet; understreger, at den uundgåelige proces med at ophøre med den utraditionelle pengepolitik vil blive meget kompliceret, og at denne proces vil skulle planlægges omhyggeligt for at undgå negative chok på kapitalmarkederne;
25. glæder sig over offentliggørelsen af protokollen fra rådsmødet og afgørelsen om at offentliggøre aftalen om finansielle nettoaktiver mellem ECB og de nationale centralbanker; tilskynder ECB til at fortsætte sin indsats for mere åbenhed; minder ECB om, at ansættelsespolitikken skal være i overensstemmelse med bedste praksis;
26. minder om, at ECB's uafhængighed i forbindelse med gennemførelsen af pengepolitikken som forankret i artikel 130 i TEUF er afgørende for at opnå målet med at sikre prisstabilitet; opfordrer alle regeringer til at undgå erklæringer, der stiller spørgsmålstegn ved den rolle, som institutionen spiller inden for sit mandat;
27. opfordrer Den Europæiske Centralbank til særligt at have fokus på proportionalitetsprincippet i forbindelse med de banktilsynsopgaver, som den har fået overdraget;
28. minder om opgavefordelingen mellem Den Europæiske Centralbank og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA); understreger, at ECB ikke bør udvikle sig til de facto at blive den aktør, der udarbejder standarder for ikke-FTM-banker;
29. tager til efterretning, at ECB's Styrelsesråd den 18. maj 2016 vedtog forordningen om indsamling af granulære data om kreditter og kreditrisici (AnaCredit); opfordrer ECB til at give de nationale centralbanker størst mulig frihed i forbindelse med gennemførelsen af AnaCredit;
30. opfordrer ECB til først at indlede arbejdet med eventuelle yderligere etaper i AnaCredit efter en offentlig høring, under fuld inddragelse af Europa-Parlamentet og navnlig under hensyntagen til proportionalitetsprincippet;
31. bemærker med bekymring, at der igen er opstået manglende balance i forbindelse med TARGET 2 i euroområdet trods mindre uligevægt i samhandelen, hvilket peger i retning af fortsat udstrømning af kapital fra euroområdets randområder;
32. minder om, at dialogen om valutaspørgsmål er vigtig for at sikre gennemsigtigheden af pengepolitikken over for Parlamentet og den brede offentlighed;
33. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Centralbank.
-

Tirsdag den 22. november 2016

P8_TA(2016)0434

Grønbog om finansielle tjenesteydelser i detailledet

Europa-Parlamentets beslutning af 22. november 2016 om grøn bog om finansielle tjenesteydelser i detailledet (2016/2056(INI))

(2018/C 224/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. maj 1999 med titlen »Etablering af en ramme for de finansielle markeder: en handlingsplan« (handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser) (COM(1999)0232),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 31. januar 2007 om »Sektorundersøgelse i detailbanksektoren i henhold til artikel 17 i forordning (EF) nr. 1/2003 (Endelig rapport)« (COM(2007)0033),
- der henviser til Kommissionens grøn bog af 30. april 2007 om finansielle tjenesteydelser i detailledet i det indre marked (COM(2007)0226),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 924/2009 af 16. september 2009 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens grøn bog af 11. januar 2012 med titlen »På vej mod et integreret europæisk marked for kort-, internet- og mobilbetalinger« (COM(2011)0941),
- der henviser til rapporten fra Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger fra 2014 om god praksis for sammenligningswebsteder,
- der henviser til udtalelsen fra april 2016 fra Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, »Opinion to EU Institutions on a Common Framework for Risk Assessment and Transparency for IORPs«,
- der henviser til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentet og af Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 133 af 22.5.2008, s. 66.

⁽²⁾ EUT L 266 af 9.10.2009, s. 11.

⁽³⁾ EUT L 60 af 28.2.2014, s. 34.

⁽⁴⁾ EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349.

⁽⁵⁾ EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73.

Tirsdag den 22. november 2016

- der henviser til direktiv 2009/65/EF som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU af 23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner ⁽¹⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner ⁽²⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) ⁽³⁾,
 - der henviser til Kommissionens rapport af 8. august 2014 om de europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'erne) og Det Europæiske Finanstilsynssystem (ESFS) og disses virksomhed (COM(2014)0509),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/751 af 29. april 2015 om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner ⁽⁴⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF ⁽⁵⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forlidsringsdistribution ⁽⁶⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 26. maj 2016 om virtuelle valutaer ⁽⁷⁾,
 - der henviser til Kommissionens grøn bog af 10. december 2015 med titlen: »finansielle tjenesteydelser i detailledet: bedre produkter, større udvalg og flere muligheder for forbrugere og virksomheder« (COM(2015)0630),
 - der henviser til Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds (EBA's) svar af 21. marts 2016 på Kommissionens grøn bog om finansielle tjenesteydelser i detailledet,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelse fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A8-0294/2016),
- A. der henviser til, at EU's detailmarked for finansielle tjenesteydelser stadig er forholdsvis underudviklet og stærkt fragmenteret, hvilket bl.a. viser sig i det lave antal af grænseoverskridende transaktioner, og at der således er brug for en effektiv indsats for at frigøre det indre markeds fulde potentiale og fremme innovation til gavn for slutbrugerne;
- B. der henviser til, at dynamikken i detailmarkederne for finansielle tjenesteydelser, der er kendetegnet ved en kombination af relativ høj koncentration og utilstrækkelig konkurrence, kan resultere i begrænsede valgmuligheder og ringe valuta for pengene såvel som betragtelige skævheder medlemsstaterne imellem; der henviser til, at multinationale virksomheder med afdelinger i flere medlemsstater lettere kan komme uden om disse hindringer end små virksomheder;

⁽¹⁾ EUT L 257 af 28.8.2014, s. 186.

⁽²⁾ EUT L 257 af 28.8.2014, s. 214.

⁽³⁾ EUT L 352 af 9.12.2014, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 123 af 19.5.2015, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35.

⁽⁶⁾ EUT L 26 af 2.2.2016, s. 19.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0228.

Tirsdag den 22. november 2016

- C. der påpeger, at et EU-detailmarked for finansielle tjenesteydelser kun vil blive rentabelt, hvis det sikrer forbrugerne en reel merværdi ved at sikre reel konkurrence, adgang til ydelser og forbrugerbeskyttelse, navnlig i forbindelse med produkter, der rent faktisk er nødvendige for at deltage i det økonomiske liv;
- D. der påpeger, at en videreudvikling af detailmarkedet for finansielle tjenesteydelser på EU-plan, med den rette lovgivningsmæssige ramme for indførelse af den nødvendige forbrugerbeskyttelse, ikke blot vil fremme den vigtige og givtige grænseoverskridende aktivitet, men muligvis også åbne større muligheder for øget konkurrence på nationalt plan; der henviser til, at et egentligt europæisk indre detailmarked for finansielle tjenesteydelser rummer et betragteligt potentiale for at sikre forbrugerne bedre finansielle tjenesteydelser og produkter, et større udvalg og forbedret adgang til finansielle tjenesteydelser og produkter samt lavere priser; der henviser til, at konkurrencens indvirkning på priserne vil variere afhængigt af sektor og produkt;
- E. der henviser til, at grønbogen hovedsageligt fokuserer på finansielle tjenesteydelser for borgere, som efterspørger grænseoverskridende tjenesteydelser; der påpeger vigtigheden af, at eventuelle nye forslag også er til gavn for alle andre EU-forbrugere for at sikre, at detailmarkedet for finansielle tjenesteydelser fungerer for alle;
- F. der henviser til, at vi fortsat bør være ambitiøse med hensyn til at bryde barrierer ned og inddæmme de eksisterende protektionistiske tendenser, som blokerer for innovation inden for finansielle tjenesteydelser i detailledet; der henviser til, at et ægte indre marked vil gøre EU attraktivt som omdrejningspunkt for innovative finansielle tjenesteydelser;
- G. der henviser til, at de hurtige forandringer som følge af digitalisering og fintech-innovation ikke kun rummer et potentiale — såfremt de forvaltes med omtanke — til at skabe nye og ofte bedre finansielle produkter for forbrugerne og bidrage til den finansielle inklusion, herunder i form af lavere transaktionsomkostninger og lettere adgang til finansiering, men også indebærer vigtige udfordringer med hensyn til sikkerhed, databeskyttelse, forbrugerbeskyttelse, beskatning, loyal konkurrence og finansiell stabilitet, hvilket bør overvåges nøje for at maksimere fordelene for borgerne;
- H. der henviser til, at mange tjenesteydelser bliver lagt på nettet, og at det derfor er vigtigt at sikre, at ingen lades i stikken, og at der også i nødvendigt omfang sikres adgang via ikkedigitale kanaler for at undgå finansiell eksklusion;
- I. der understreger, at alle bestræbelser på at styrke EU-detailmarkedet for finansielle tjenesteydelser bør koordineres med dagsordenerne for det digitale indre marked, kapitalmarkedsunionen og strategien for det indre marked og som overordnet mål have at styrke jobskabelse, holdbar vækst, finansiell stabilitet og forbrugerens rolle i den europæiske økonomi;
- J. der understreger, at et europæisk detailmarked for finansielle tjenesteydelser skal være til gavn for SMV'er med hensyn til både udbud og efterspørgsel, hvilket for så vidt angår udbud betyder sikring af forbedret adgang til finansiering for SMV'er, medens det med hensyn til efterspørgsel betyder, at SMV'er skal have nemmere adgang til grænseoverskridende markeder;
- K. der henviser til, at fuldførelsen af det indre marked er vigtig for forbrugerne, og at det også er vigtigt for at give de europæiske fintech-virksomheder mulighed for at udnytte fordelene ved det indre marked til at konkurrere med de traditionelle aktører med henblik på at udbyde innovative, forbrugervenlige løsninger og skabe jobs overalt i EU;
- L. der henviser til, at mikrovirksomheder, SMV'er og midcapselskaber er ryggraden i den europæiske økonomi og drivkraften bag beskæftigelse og vækst; der henviser til, at al europæisk lovgivning og initiativ skal tilpasses til sådanne virksomheders karakteristika;

Tirsdag den 22. november 2016

M. der henviser til, at fuldførelsen af det indre marked er enormt vigtig for forbrugere og virksomheder, og til, at nye innovative aktører er begyndt at udbyde alternativer til eksisterende tjenesteydelser;

1. glæder sig over Kommissionens grøn bog om finansielle tjenesteydelser i detailledet (som ifølge definitionen omfatter forsikring) og den levende og produktive debat, den har skabt indtil nu; påskønner også den offentlige høring om grøn bogen, som har givet berørte aktører mulighed for at fremkomme med deres meninger ud fra deres individuelle situation og/eller sektor; understreger, at én enkelt tilgang alene for finansielle tjenesteydelser i detailledet ville virke mod hensigten på grund af mangfoldigheden af berørte aktører og produkter;

2. er af den opfattelse, at digitaliseringen til fortsætte med at skabe nye muligheder for forbrugere, investorer, SMV'er og andre virksomheder for så vidt angår konkurrence, grænseoverskridende aktiviteter og innovation; understreger, at digitalisering alene ikke er nok til at skabe et levedygtigt europæisk detailmarked for finansielle tjenesteydelser; bemærker, at de mange hindringer såsom de forskellige ordninger på områderne skat, sociale forhold, retssystemet, sundhed, aftaleret og forbrugerbeskyttelse såvel som de forskellige sprog og kulturer ikke kan overvindes ved hjælp af digitalisering alene;

3. mener, at grøn bogen er kommet på det rette tidspunkt i betragtning af behovet for at arbejde proaktivt i alle faser af den politiske beslutningsproces med henblik på at kunne reagere effektivt og fyldestgørende på udviklingen på et så innovativt og hurtigt skiftende marked;

4. mener, at en forenkling af lovgivningen, bl.a. ved at modvirke overdrevent komplekse produkter og tjenester, er afgørende for at gøre produkterne lettere at sammenligne på tværs af medlemsstaternes forskellige markeder, især i forsikringssektoren;

5. gør opmærksom på, at der allerede er vedtaget en bred vifte af EU-love af relevans for det indre detailmarked for finansielle tjenesteydelser, f.eks. betalingstjenstedirektiv (PSD2), forordningen om interbankgebyrer (MIF), direktivet om betalingskonti (PAD), direktivet om hvidvask af penge (AMLD), realkreditdirektivet og direktivet om forsikringsformidling (IDD); opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge gennemførelsen og anvendelsen af denne lovgivning for at undgå dobbeltarbejde og overlapninger;

6. understreger, at det er vigtigt at fremme en positiv udvikling på detailfinansieringsmarkeder ved at skabe et konkurrencepræget miljø med ensartede grundvilkår for alle interessenter, herunder såvel eksisterende som nye aktører på markedet, og med regler, der er så teknologi- og forretningsmodelneutrale som muligt; påpeger, at en sådan tilgang er nødvendig, ikke mindst for at hjælpe startups og nye og innovative SMV'er med at vokse;

7. opfordrer Kommissionen til at sikre, at der gælder samme regler for en hvilken som helst given tjeneste for at undgå at skabe konkurrenceforvridning, især i betragtning af fremkomsten af nye udbydere af finansielle tjenesteydelser i detailledet; påpeger, at disse regler ikke må lægge en dæmper på innovationen; fremhæver, at skabelsen af »kontaktpunkter«, som giver interessenter mulighed for at indberette ulovlig anvendelse af EU-pasordningen, vil kunne fremme markedsintegration;

8. konstaterer, at fintech-finansieringen i Europa i første kvartal af 2016 kun tegnede sig for 348 mio. USD sammenlignet med 1,8 mia. USD i Nordamerika og 2,6 mia. USD i Kina, hvilket viser, at der er et presserende behov for en hurtig mentalitetsændring og en fyldestgørende lovgivningsmæssig reaktion på teknologiske udviklinger, for at Europa kan blive et førende marked for innovation; understreger, at et ægte indre detailmarked for finansielle tjenesteydelser med lige konkurrencevilkår for nye markedsdeltagere vil gøre EU attraktivt som centrum for innovative finansielle tjenesteydelser og give forbrugerne et større og bedre udvalg til lavere priser; understreger, at selv om revolutionerende teknologier er en udfordring for lovgivningen, giver de også store muligheder for innovation, som er til gavn for slutbrugere, og virker stimulerende på den økonomiske vækst og jobskabelsen;

Tirsdag den 22. november 2016

9. fremhæver, navnlig under hensyn til behovet for at booste forbrugernes tillid og tilfredshed, at initiativet med grønbogen kun kan lykkes, hvis det har et stærkt fokus på at skabe et EU-marked, hvor godt beskyttede forbrugere har lige muligheder og adgang til gennemsigtige og ukomplicerede produkter, der giver god valuta for pengene; anerkender den positive værdi, der ligger i at stille enkle, sikre og standardiserede produkter til rådighed for forbrugere; opfordrer de europæiske tilsynsmyndigheder til regelmæssigt at vurdere effekten af koblingspraksisser på priser og konkurrence inden for finansielle tjenesteydelser i detaileddet; opfordrer Kommissionen til at indføre en lovgivningsramme for enkle, portable og sikre finansielle produkter; opfordrer endvidere Kommissionen til at undersøge muligheden for at skabe en harmoniseret retlig ramme med standardiserede valgmuligheder for de mest almindeligt anvendte finansielle produkter i EU svarende til modellen for en basal bankkonto og et paneuropæisk pensionsprodukt (PEPP);

10. understreger, at de forslag, som udspringer af grønbogen, skal være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet;

11. minder om, at alle initiativer, der er baseret på grønbogen, bør være forenelige med en optrapning af den internationale kamp mod skattesvig, skatteundgåelse og -unddragelse samt hvidvaskning af penge og også bør omfatte en større indsats for at udarbejde et fælles skatteidentifikationsnummer;

12. bemærker, at de finansielle produkter i detaileddet bliver mere og mere komplekse; insisterer på, at der er behov for at udvikle initiativer og instrumenter, der forbedrer konkurrencen og gør det muligt for forbrugerne at identificere og sammenligne sikre, bæredygtige og simple produkter i det udvalg, som er til rådighed for dem; støtter tiltag såsom dokumentet med central investorinformation for institutter for kollektiv investering i værdipapirer (UCITS) og dokumentet med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er); fremhæver behovet for at tilpasse disse informationsmekanismer til den digitale virkelighed; mener, at prospektresuméet bør bringes i tråd med dokumentet med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) for at sætte detailinvestorer i stand til at foretage en grundig vurdering af de risici, der er forbundet med værdipapirer, som udbydes til offentligheden eller optages til handel;

13. minder om den seneste udvikling i den lovgivningsmæssige ramme for banksektoren, navnlig direktivet om genopretning og afvikling af banker og direktivet om indskudsgarantiordninger; minder om, at den nyligt indførte afviklingsordning har resulteret i, at visse af de instrumenter, som udbydes til detailinvestorer, indebærer en højere tabsrisiko; insisterer på nødvendigheden af at oplyse forbrugerne fuldt ud om virkningerne af de nye regler, især hvis deres indskud eller investeringer risikerer at blive genstand for bail-in; anmoder Kommissionen om at kontrollere, hvorvidt medlemsstaterne anvender direktivet om indskudsgarantiordninger korrekt; påpeger, at salg til detailinvestorer af visse instrumenter, som kan gøres til genstand for bail-in, er yderst problematisk med hensyn til såvel forsvarlig forbrugerbeskyttelse som sikring af den praktiske gennemførlighed af et bail-in, og opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for at begrænse en sådan praksis;

14. bemærker, at et europæisk marked for finansielle tjenesteydelser i detaileddet kun vil kunne gennemføres, hvis forbrugerne har samme juridiske beskyttelse overalt i EU; fremhæver behovet for at ajourføre og fremme »FIN-NET«, klagenetværket for finansielle tjenesteydelser;

15. gør opmærksom på, at manglen på en forsikringsgarantiordning i nogle medlemsstater har potentiale til at underminere forbrugertilliden, og opfordrer Kommissionen til at overveje lovgivning om at gøre dækning under en forsikringsgarantiordning obligatorisk;

16. påpeger, at man altid bør holde sig perspektivet om finansiel inklusion for øje, og at der bør træffes foranstaltninger til at sikre, at alle forbrugere i det mindste har lige adgang til de mest væsentlige finansielle tjenesteydelser, også via ikke-digitale kanaler for at undgå finansiel eksklusion;

17. er af den opfattelse, at de strukturelle forandringer, som er på vej i den finansielle sektor — fra fremkomsten af finansielle teknologivirksomheder (fintech-virksomheder) til fusioner og overtagelser — og som kan føre til personale-nedskæringer og filiallukninger, skal gennemføres uden at mindske kvaliteten af tjenesteydelserne til de mest udsatte, herunder især ældre og personer, der bor i udkantsområder;

Tirsdag den 22. november 2016

18. fremhæver betydningen af finansiel uddannelse som et redskab til at beskytte og myndiggøre forbrugerne; opfordrer til, at adgangen til uafhængig finansiel uddannelse gøres bredere og lettere, og understreger nødvendigheden af at øge forbrugernes bevidsthed om investeringsmuligheder;

19. finder, at digitaliseringen kan give fordele for detailinvestorer, f.eks. i form af lettere sammenlignelige produkter, bedre og lettere adgang til grænseoverskridende investering og deraf følgende sikring af mere fair konkurrence mellem udbydere samt hurtigere og nemmere registrerings- og betalingsprocedurer og deraf følgende lavere transaktionsomkostninger, men at den også kan give udfordringer, som ikke må overses, f.eks. sikring af overholdelsen af »kend din kunde«-princippet samt af kravene om bekæmpelse af hvidvaskning af penge og om databeskyttelse samt risici i form af centraliserede systemers sårbarhed over for cyberangreb; opfordrer til, at spirende og nuværende tendenser på finansielle markeder og de deraf følgende fordele og risici identificeres og overvåges, og at man i den forbindelse benytter deres mulige følger for detailinvestorerne som benchmarks;

20. henleder opmærksomheden på, at forbrugernes finansielle og ikkefinansielle data, der indsamles fra forskellige kilder, i stigende grad bruges af finansielle tjenesteydere til forskellige formål, især i udlåns- og forsikringssektoren; understreger, at finansielle tjenesteyderes brug af persondata og big data bør ske under overholdelse af EU's databeskyttelseslovgivning, være strengt begrænset til, hvad der er nødvendigt for at yde tjenesten, og være til gavn for forbrugerne; mener på den baggrund, at den afvikling af gensidighedsstrukturen for risici i forsikringssektoren, som er udløst af big data, bør overvåges nøje;

21. understreger, at adgangen til at hæve kontanter via automater er en væsentlig offentlig tjeneste, som skal ydes uden nogen diskriminerende eller unfair praksisser og som derfor ikke må påføre nogen uforholdsmæssige omkostninger;

22. understreger, at det er nødvendigt med større forbrugertillid til finansielle tjenesteydelser, eftersom den fortsat er lav, navnlig hvad angår finansielle produkter med høje valutakursrisici, og opfordrer Kommissionen til at sikre, at de eksisterende foranstaltninger til forbedring af forbrugernes finansielle viden og bevidsthed gennemføres til fulde, og at der i nødvendigt omfang træffes yderligere foranstaltninger til myndiggørelse af forbrugerne, så de kan foretage deres egne informerede valg, samt til at forøge disse produkters gennemsigtighed og fjerne de elementer, der forhindrer forbrugerne i at skifte tjenesteyder, og alle uberettigede omkostninger, der er forbundet hermed eller med fravalg af et produkt; understreger, at det europæiske standardiserede informationsblad (ESIS) og formularen med standardiserede europæiske forbruger-kreditoplysninger systematisk bør udleveres til forbrugerne som led i en kredit-, låne- eller realkreditsvurdering forud for indgåelse af en aftale;

23. bemærker, at frontlinjemedarbejdere i finansielle institutioner og leverandører af finansielle tjenesteydelser har en afgørende rolle at spille med hensyn til at åbne detailtjenester op for alle samfundslag og for forbrugere i hele Europa; understreger, at sådanne medarbejdere principielt bør gives den uddannelse og den tid, der er nødvendig for at kunne betjene kunderne korrekt, ikke bør være underlagt salgsmål eller incitamenter, som kan påvirke eller fordreje deres rådgivning, og til enhver tid bør handle i kundernes interesse i overensstemmelse med bestemmelserne om forbrugerbeskyttelse i MiFID II;

24. understreger, at adgang til en økonomisk overkommelig og uafhængig rådgivning er afgørende for at kunne træffe forsvarlige investeringsbeslutninger; understreger, at en forbedring af rådgivningen navnlig kræver et bredere udvalg af standardinvesteringsprodukter og bedre investoroplysningsdokumenter for både komplekse og enkle produkter;

25. konstaterer, at der i dag, på trods af den eksisterende efterspørgsel, er mangel på en økonomisk overkommelig og målrettet finansiel rådgivning med et mere snævert fokus end en egentlig, MiFID-reguleret investeringsrådgivning; noterer sig, at visse medlemsstater har gjort sig overvejelser og taget initiativer omkring indførelsen af en sådan formidlingsservice; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og markedsaktørerne til at identificere, studere og følge god praksis og initiativer i denne henseende;

26. påpeger manglerne i den nationale gennemførelse af MiFID II-direktivet, som i mange tilfælde har ført til arbejdskraftintensive indberetningskrav for formidlere, hvilket reelt ikke forbedrer forbrugerbeskyttelsen og går videre end MiFID II-direktivet selv; opfordrer til, at der tages ved lære af disse erfaringer;

Tirsdag den 22. november 2016

27. understreger, at detailbanksektoren har en afgørende indflydelse på, om de pengepolitiske betingelser overføres korrekt til markedet, navnlig til forbrugerne; fremhæver betydningen af et hensigtsmæssigt pengepolitisk miljø til gavn for forbrugernes langsigtede opsparing;

28. fremhæver, at der, for at det indre detailmarked for finansielle tjenesteydelser kan være effektivt og dynamisk, ikke bør være unødige eller urimelige forskelle mellem medlemsstater i og uden for euroområdet;

29. mener, at en indførelse af den fælles valuta i alle medlemsstater uden undtagelse ville gøre det indre detailmarked for finansielle tjenesteydelser mere effektivt og sammenhængende;

30. bemærker, at kapaciteten på EU-plan til dataindsamling og -analyse på dette område formodentlig vil skulle styrkes; gør opmærksom på, at det vil være nødvendigt at sikre et tilstrækkeligt, empirisk grundlag for nogle af de mest lovende ideer i grønbogen, før det er muligt at gå i gang med de lovgivningsmæssige processer; understreger, at den metodologi og de antagelser, som et sådant empirisk arbejde vil hvile på, skal offentliggøres og gøre fuld brug af resultaterne af ESA's tilsynsarbejde i henhold til EBA-forordningen med henblik på at identificere fordele og risici ved forskellige innovationer og eventuelle lovgivningsmæssige foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at finde den rette balance mellem dem;

31. opfordrer Kommissionen til at adressere spørgsmålet om salg af finansielle produkter og tjenesteydelser på et tvivlsomt grundlag; opfordrer navnlig Kommissionen til at føre nøje tilsyn med gennemførelsen af de nye bestemmelser i MiFID II, som forbyder betaling af provision til uafhængige finansielle rådgivere og begrænser brugen af provision til ikke-uafhængige rådgivere, og på grundlag af dette tilsyn at vurdere, om disse begrænsninger bør skærpes;

Prioriteter på kort sigt

32. understreger, at håndhævelsen af EU's og medlemsstaternes finansielle lovgivning og forbrugerlovgivning et nødt til at blive styrket, og at et indre detailmarked for finansielle tjenesteydelser har brug for en omfattende forbrugerbeskyttelseslovgivning samt en konsekvent og streng håndhævelse heraf i alle medlemsstater; bemærker samtidig, at omfanget af lovgivning om finansielle tjenesteydelser i detailledet er vokset i de senere år med det formål at forbedre tilsynets stabilitet, styrke forbrugerbeskyttelsen og genoprette tilliden til sektoren; fremhæver, at de europæiske tilsynsmyndigheder bør intensivere deres aktiviteter på forbruger- og detailinvestorområdet, og at de ansvarlige organer i en række medlemsstater bør begynde at arbejde mere aktivt og kompetent på dette område; opfordrer medlemsstaternes tilsynsmyndigheder til at udveksle bedste praksis for at sikre, at lovgivningen om finansielle tjenesteydelser i detailledet anvendes på en måde, som sikrer loyal konkurrence, samtidig med at forbrugerbeskyttelsesreglerne håndhæves;

33. opfordrer Kommissionen til i proceduren i forbindelse med den planlagte hvidbog om ESA'ernes finansiering og forvaltning at have særligt fokus på at sikre, at myndighederne får de fornødne finansieringsmodeller og mandater til at indtage en mere aktiv og forbrugerorienteret rolle på markedet for finansielle detailtjenesteydelser og samtidig sikre finansiell stabilitet;

34. påskønner Kommissionens engagement med hensyn til at fremme finansiering af bæredygtige og grønne investeringer og opfordrer den indtrængende til, på grundlag af tidligere høringer og i et tæt samarbejde med Europa-Parlamentet, at spille en mere proaktiv rolle i at bruge kapitalmarkedsunionen, som led i gennemførelsen af Parisaftalen, til støtte for det voksende marked for bæredygtige og ansvarlige investeringer (SRI) ved at fremme bæredygtige investeringer, via levering af effektiv og standardiseret information om miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige forhold (ESG) baseret på kriterier for børsnoterede selskaber og finansielle formidlere og en fyldestgørende afspejling af sådanne kriterier i investeringsforvaltningssystemer og oplysningskrav, svarende til de beslægtede bestemmelser, Parlamentet med held slog til lyd for under den nylige revision af IORPD; opfordrer endvidere indtrængende Kommissionen til at fremme ESG-baserede »vurderingstjenester« og en sammenhængende ramme for et marked for grønne obligationer, baseret på en undersøgelse fra Kommissionen og G20-landenes studiegruppe om grøn finansiering;

Tirsdag den 22. november 2016

35. opfordrer Kommissionen til at intensivere sin indsats mod forskelsbehandling på grundlag af bopæl på det europæiske detailmarked for finansielle tjenesteydelser og om nødvendigt supplere de planlagte generelle forslag om at sætte en stopper for uberettiget geoblokering med yderligere lovgivningsinitiativer, der er specifikt rettet mod den finansielle sektor, idet der huskes på, at prisen på visse produkter og tjenester hænger sammen med en række faktorer (af lovgivningsmæssig eller geografisk art), der er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat;

36. opfordrer indtrængende Kommissionen til, bl.a. på grundlag af strukturen i direktivet om betalingskonti og analysen af forsikringssektoren fra Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, at opbygge en velorganiseret og brugervenlig sammenligningsportal på EU-plan, der dækker de fleste eller alle dele af detailmarkedet for finansielle tjenesteydelser; understreger, at sammenligningsværktøjer skal være nøjagtige og relevante for forbrugerne og ikke kun fokusere på produkternes pris, men også på deres kvalitet, samtidig med at det huskes på, at kun produkter, der ligner hinanden, kan sammenlignes;

37. opfordrer, bl.a. under henvisning til direktivet om betalingskonti, Kommissionen til at kortlægge de regler, praksisser og ikkepraksisser, der anvendes ved indenlandske og grænseoverskridende kontoflytninger i alle dele af det europæiske detailmarked for finansielle tjenesteydelser, og til at fremlægge en sammenhængende og omfattende strategi for at gøre det lettere for forbrugeren at flytte konto inden for hele EU;

38. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke de alternative tvistbilæggelsesordninger i tilknytning til detailmarkedet for finansielle tjenesteydelser ved at sikre, at de alternative tvistbilæggelsesorganer reelt er uafhængige, ved at sikre, at disse organer dækker alle aktører på markedet, og ved at træffe foranstaltninger, der kan sikre, at klagenetværket for finansielle tjenesteydelser (FIN-NET) gøres mere effektivt og kendt blandt forbrugerne; opfordrer også indtrængende Kommissionen til efter den planlagte evaluering af gennemførelsen af henstillingen om kollektivt søgsmål at undersøge muligheden for at indføre et europæisk system for kollektive søgsmål;

39. anmoder Kommissionen om at foretage yderligere undersøgelser af de forvirrende og nogle gange vildledende praksisser, som forbrugerne udsættes for ved kortbetalinger eller kontanthævninger i pengeautomat, der involverer valutaomregning, og til at fremlægge en sammenhængende løsning, der kan sætte forbrugeren i stand til, også i praksis, at forstå og kontrollere situationen fuldt ud, herunder i forbindelse med betalinger vedrørende det digitale marked;

40. minder Kommissionen om, at finansinstitutter fortsætter med at annullere betalingskort, såfremt indehaveren flytter til en anden medlemsstat, og opfordrer til, at der træffes foranstaltninger i denne henseende, herunder orientering af de nationale myndigheder;

41. opfordrer Kommissionen til at fremme den gensidige anerkendelse af og interoperabiliteten mellem digitale identifikationsteknikker, uden at det påvirker sikkerhedsniveauet i eksisterende systemer eller deres evne til at opfylde kravene i EU's lovrammer for bekæmpelse af hvidvaskning af penge; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til, ved at arbejde omhyggeligt med gennemførelsen af bl.a. eIDAS-forordningen og den nye lovgivning om hvidvaskning af penge, at skabe — hvilket fuldt ud bør være muligt — et generelt miljø, hvor robuste sikkerhedskrav er kombineret med rimelige og enkle procedurer for forbrugerne, når de skal identificere sig, i overensstemmelse med principperne for beskyttelse af personoplysninger; anmoder ligeledes Kommissionen og medlemsstaterne om at identificere og fjerne lovgivningsmæssige hindringer for anvendelse af elektroniske signatursystemer for levering til finansielle tjenesteydelser og om at lette en EU-dækkende og grænseoverskridende digital onboarding;

42. påpeger, at den potentielt transformerende effekt af distributed ledger-teknologien kræver en styrkelse af den lovgivningsmæssige kapacitet med henblik på at kunne identificere potentielle systemiske risici og udfordringer for forbrugerbeskyttelsen på et tidligt tidspunkt; opfordrer derfor Kommissionen til at oprette en horisontal taskforce, som nøje skal overvåge risici og bidrage til at imødegå dem i tide;

43. opfordrer Kommissionen til i tæt samarbejde med medlemsstaterne at udarbejde en plan for oprettelse af et koordineret netværk af nationale kvikskranker i overensstemmelse med PSC-chartret, som skal hjælpe finansielle virksomheder i detailledet med at udnytte grænseoverskridende forretningsmuligheder bedre;

Tirsdag den 22. november 2016

44. understreger behovet for at tilskynde private finansielle detailtjenesteydere til at finansiere projekter, der er forbundet med innovation og miljø; påpeger, at en tilgang svarende til »støttefaktoren for SMV'er« kunne overvejes;
45. opfordrer Kommissionen til at følge op på EIOPA's forslag om en fælles ramme for risikovurdering og gennemsigtighed vedrørende arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser med henblik på at fremme et solidt søjle 2-system, der dækker hele EU, lette sammenligneligheden af ordningerne samt bidrage til en bedre forståelse af forholdet mellem fordele og risici for forbrugerne hos de regulerende myndigheder, tilsynsmyndighederne og forbrugerne selv;
46. opfordrer Kommissionen til at undersøge nye tilgange med potentiale til at give virksomhederne større reguleringsmæssigt råderum til at eksperimentere og innovere, samtidig med at der opretholdes et højt niveau for forbrugerbeskyttelse og sikkerhed;
47. anmoder Kommissionen om at forelægge et forslag om oprettelse af en »EU-opsparingskonto« med henblik på at frigøre langsigtet finansiering og støtte den økologiske omstilling i Europa;
48. opfordrer Kommissionen til at præcisere anvendelsen af bestemmelserne om hensynet til almenvellet, som medlemsstaterne for øjeblikket indirekte kan anvende til at forhindre nye produkter i at komme ind på deres marked, og sætte ESA'erne i stand til at fungere aktivt som mægler mellem medlemsstaterne, når der er modstridende opfattelser af reglernes anvendelse;

Langsigtede betragtninger

49. anmoder Kommissionen om yderligere at undersøge gennemførligheden og relevansen af samt fordelene og omkostningerne ved at fjerne alle hindringer for grænseoverskridende levering af finansielle tjenesteydelser og dermed garantere indenlandsk og grænseoverskridende portabilitet i forskellige dele af detailmarkedet for finansielle tjenesteydelser, f.eks. for personlige pensions- og forsikringsprodukter;
50. understreger, at realkreditdirektivet i øjeblikket ved at blive inkorporeret i national ret eller implementeret i medlemsstaterne; tilskynder Kommissionen til nøje at overvåge dets inkorporering i national ret og implementering og til at analysere indvirkningen af denne lovgivning på markedet for finansielle detailtjenesteydelser; bemærker, at der stadig er væsentlige hindringer for skabelsen af et stærkere indre marked for realkredit og forbrugslån; tilskynder derfor Kommissionen til at gå videre med sikring af finansiell stabilitet og i den forbindelse finde en balance mellem hensynet til privatlivs- og databeskyttelse og nødvendigheden af at forbedre den grænseoverskridende adgang til bedre koordinerede kreditdatabaser samt sikre, at kreditrelaterede hændelser, hvor forbrugerne i urimelig grad har været udsat for valutakursrisici, ikke gentager sig;
51. anmoder Kommissionen om i fællesskab med medlemsstaterne at foretage en analyse af gennemførelsen og virkningerne af EU's lovgivning om finansielle tjenesteydelser; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at se nærmere på de juridiske og andre hindringer for grænseoverskridende aktiviteter og for skabelsen af et EU-detailmarked for finansielle tjenesteydelser; understreger, at SMV'ers særlige karakteristika skal tages i betragtning i en sådan analyse;
52. opfordrer Kommissionen til at analysere, hvilke data der er nødvendige for at sætte långivere i stand til at vurdere deres kunders kreditværdighed, og på grundlag af denne analyse at fremlægge forslag til regulering af denne vurderingsproces; opfordrer Kommissionen til yderligere at undersøge kreditvurderingsbureauernes nuværende metoder til indsamling, forarbejdning og afsætning af forbrugerdata med henblik på at sikre, at de er fyldestgørende og ikke til skade for forbrugernes rettigheder; opfordrer Kommissionen til at overveje at træffe foranstaltninger på dette område;
53. anmoder medlemsstaterne om at sikre, at digital kommunikation og salg i forbindelse med finansielle tjenesteydelser i detailledet udformes på en sådan måde, at de er tilgængelige for personer med handicap, herunder via websteder og filformater, som kan downloades; går ind for, at alle finansielle tjenesteydelser i detailledet fuldt ud medtages under anvendelsesområdet for direktivet om tilgængelighedskrav for produkter og tjenesteydelser (»EU's tilgængelighedslov«);

Tirsdag den 22. november 2016

54. glæder sig over arbejdet på at opnå større gennemsigtighed i priserne på biludlejning, herunder salg af supplerende forsikringer og andre gebyrer; understreger, at forbrugeren på biludlejningsfirmaets hjemmeside eller sammenligningswebstedet klart og tydeligt bør kunne se alle gebyrer eller afgifter forbundet med leje af en bil, uanset om de er obligatoriske eller valgfrie; minder Kommissionen om behovet for at håndhæve direktivet om urimelig handelspraksis og glæder sig over den nylige vedtagelse af nye retningslinjer for gennemførelsen heraf i lyset af den teknologiske udvikling;

55. minder om det arbejde, der er gjort i forbindelse med forordningen om kreditvurderingsbureauer; anmoder Kommissionen om at vurdere virkningen af en sådan lovgivning i forbindelse med produkter, der sælges til forbrugere i detaileddet;

o

o o

56. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 22. november 2016

P8_TA(2016)0435

Europæisk forsvarsunion

Europa-Parlamentets beslutning af 22. november 2016 om en europæisk forsvarsunion (2016/2052(INI))

(2018/C 224/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Lissabontraktaten,
- der henviser til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til artikel 42, stk. 6, i TEU om permanent struktureret samarbejde,
- der henviser til artikel 42, stk. 7, i TEU om forsvarsalliancen,
- der henviser til protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union,
- der henviser til protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møder den 18. december 2013 og den 25.-26. juni 2015,
- der henviser til Rådets konklusioner af 25. november 2013 og af 18. november 2014 om den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik,
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 13. april 2016 om EU i et foranderligt globalt miljø — en tættere forbundet, mere konfliktfyldt og mere kompleks verden ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 22. november 2012 om EU's bestemmelser om gensidigt forsvar og solidaritet: politiske og operationelle dimensioner ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. januar 2009 om situationen for grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union 2004-2008 ⁽³⁾, hvori det fastsættes i afsnit 89, at »de grundlæggende rettigheder ikke standser uden for kasernernes døre« og at »de ligeledes i fuldt omfang finder anvendelse på borgere i uniform«, og henstiller til »medlemsstaterne at sikre, at de grundlæggende rettigheder også respekteres i de væbnede styrker«,
- der henviser til de endelige konklusioner fra de interparlamentariske konferencer om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) og om den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) i Haag den 8. april 2016, i Luxembourg den 6. september 2015, i Riga den 6. marts 2015, i Rom den 7. november 2014, i Athen den 4. april 2014, i Vilnius den 6. september 2013, i Dublin den 25. marts 2013 og i Pafos den 10. september 2012,
- der henviser til den erklæring, som næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) fremkom med på EU-udenrigsministrenes møde i Gymnich den 2. september 2016, hvori der på ny blev peget på de aktuelle gunstige muligheder for at gøre solide fremskridt blandt medlemsstaterne på forsvarsområdet,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0120.

⁽²⁾ EUT C 419 af 16.12.2015, s. 138.

⁽³⁾ EUT C 46 E af 24.2.2010, s. 48.

Tirsdag den 22. november 2016

- der henviser til dokumentet »Fælles vision, fælles handling: et stærkere Europa. En global strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik«, som NF/HR fremlagde den 28. juni 2016,
 - der henviser til statusrapporten af 7. juli 2014 fra den højtstående repræsentant og chefen for Det Europæiske Forsvarsagentur om gennemførelsen af Det Europæiske Råds konklusioner fra december 2013,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. juli 2013 »Hen imod en mere konkurrencedygtig og effektiv forsvars- og sikkerhedssektor« (COM(2013)0542),
 - der henviser til Kommissionens rapport af 24. juni 2014 med titlen »En ny aftale om europæisk forsvar«,
 - der henviser til Kommissionens rapport af 8. maj 2015 om gennemførelsen af dens meddelelse om europæisk forsvar,
 - der henviser til evalueringerne af direktiv 2009/81/EF af 13. juli 2009 om samordning af fremgangsmåderne ved ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet og af direktiv 2009/43/EF om overførsel af forsvarsrelaterede produkter i EU,
 - der henviser til den fælles erklæring fra formændene for Det Europæiske Råd og Kommissionen og NATO's generalsekretær af 8. juli 2016,
 - der henviser til den fælles meddelelse af 11. december 2013 fra NF/HR og Kommissionen »EU's samlede tilgang til eksterne konflikter og kriser« (JOIN(2013)0030) og til Rådets konklusioner om samme emne af 12. maj 2014,
 - der henviser til erklæringen fra de italienske forsvars- og udenrigsministre af 10. august 2016 med opfordring til et »Schengen forsvarsområde«,
 - der henviser til den fælles erklæring fra de tyske og franske udenrigsministre af 28. juni 2016 om et stærkt Europa i en usikker verden,
 - der henviser til Det Forenede Kongeriges udmeldelse af EU,
 - der henviser til resultaterne fra Eurobarometer 85.1 fra juni 2016,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelser fra Budgetudvalget, Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A8-0316/2016),
- A. der henviser til, at sikkerhedssituationen i og omkring Europa er blevet forværret betydeligt i de senere år og har skabt besværlige og hidtil usete udfordringer, som intet land og ingen organisation kan imødegå på egen hånd; der henviser til, at Europa oplever terrortruslen på sit territorium i større udstrækning end før, samtidig med at terrorismen og plagen i forbindelse med konstant vold i Nordafrika og Mellemøsten fortsat spredt sig; der henviser til, at solidaritet og modstandsdygtighed gør det nødvendigt for EU systematisk at stå sammen og handle i fællesskab og at gøre dette i samråd med vores allierede og partnere og med tredjelande; der henviser til, at forebyggelse, udveksling af følsomme sikkerhedsoplysninger, afslutning af væbnede konflikter, bekæmpelse af udbredte krænkelse af menneskerettighederne, udbredelse af demokratiets og retsstatens principper og bekæmpelse af terrorisme er prioriteter for EU og dets borgere og bør være finde sted både i såvel som uden for EU's grænser, bl.a. gennem oprettelse af et korps af militære ingeniører med henblik på at håndtere en række meget praktiske udfordringer vedrørende konsekvenserne af klimaændringer og naturkatastrofer i tredjelande; der henviser til, at Europa bør være stærkere og hurtigere i reelle faresituationer;

Tirsdag den 22. november 2016

- B. der henviser til, at terrorisme, hybride trusler, økonomisk volatilitet, cyber- og energisikkerhed, organiseret kriminalitet og klimaændringer udgør de vigtigste trusler mod sikkerheden i en verden, der hver dag bliver mere og mere kompleks og tæt forbundet, hvor EU bør gøre sit bedste og søge midlerne til at garantere sikkerhed og skabe velstand og demokrati; der henviser til, at den aktuelle finansielle og sikkerhedsmæssige kontekst kræver, at de europæiske væbnede styrker samarbejder tættere, og at militært personale uddannes og arbejder sammen i højere grad og på bedre vis; der henviser til, at omkring to tredjedele af EU's borgere ifølge Eurobarometer 85.1 fra juni 2016 gerne ser et større EU-engagement i anliggender, der vedrører sikkerheds- og forsvarspolitik; der henviser til, at grænserne mellem intern og ekstern sikkerhed bliver stadigt mere udviskede; der henviser til, at der bør tages særligt hensyn til forebyggelse af konflikter ved at håndtere de grundlæggende årsager til ustabilitet og sikre menneskers sikkerhed; der henviser til, at klimaforandringer udgør en betydelig trussel mod den globale sikkerhed, fred og stabilitet, der forstærker truslerne mod den traditionelle sikkerhed, bl.a. ved at mindske adgang til ferskvand og fødevarer for befolkningsgrupper i skrøbelige lande og udviklingslande, og dermed fører til økonomiske og sociale spændinger, som tvinger mennesker til at udvandre, eller skaber politiske spændinger og sikkerhedsrisici;
- C. der henviser til, at NF/HR har ladet Unionens sikkerhed indgå som en af de fem vigtigste prioriteter i sin globale strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik;
- D. der henviser til, at Lissabontraktaten kræver, at medlemsstaterne stiller tilstrækkelig kapacitet til rådighed for civile og militære FSFP-missioner og -operationer; der henviser til, at den sikkerhedsmæssige og militære opbygning af kapacitet, der er nedfældet i traktaterne, stadig er langt fra at være optimal; der henviser til, at EU-institutionerne kan også spille en meget vigtig rolle i iværksættelsen af politiske initiativer; der henviser til, at medlemsstaterne hidtil har udvist manglende vilje til at skabe en europæisk sikkerheds- og forsvarsunion, da de frygtede, at den kunne blive en trussel mod deres nationale suverænitet;
- E. der henviser til, at omkostningerne ved en manglende virkeliggørelse af EU på forsvars- og sikkerhedsområdet anslås til 26,4 mia. EUR årligt ⁽¹⁾, som følge af overlappning, overkapacitet og hindringer for indkøb af forsvarsmateriel;
- F. der henviser til, at artikel 42 i TEU kræver en gradvis udformning af fælles EU-forsvarspolitik som en del af FSFP, som vil føre til et fælles EU-forsvar, når Det Europæiske Råd med enstemmighed træffer afgørelse herom; der henviser til, at artikel 42, stk. 2, også henstiller til medlemsstaterne, at de vedtager en sådan afgørelse i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser;
- G. der henviser til, at artikel 42 i TEU også indeholder bestemmelser om oprettelse af forsvarsinstitutioner og om, at der skal fastlægges en europæisk kapacitets- og forsvarsmaterielpolitik; der henviser til, at det i artiklen også kræves, at EU's indsats er forenelig med NATO, supplerende og gensidigt forstærkende; der henviser til, at en fælles EU-forsvarspolitik bør styrke Europas evne til at fremme sikkerheden i og uden for dets grænser samt styrke partnerskabet med NATO og de transatlantiske forbindelser, og derfor vil give mulighed for et stærkere NATO og derved yderligere bidrage til et mere effektivt territorielt, regionalt og globalt sikkerheds- og forsvarsarbejde; der henviser til, at den fælles erklæring fra NATO-topmødet i Warszawa i 2016 om det strategiske partnerskab mellem NATO og EU anerkendte NATO's rolle og den støtte, som EU kan yde til opnåelsen af fælles mål; der henviser til, at en europæisk forsvarsunion (EDU) bør sikre opretholdelse af fred, konfliktforebyggelse og styrkelse af den internationale sikkerhed i overensstemmelse med principperne i FN-pagten;
- H. der henviser til, at EU's kampgrupper, som nåede op på fuld operativ kapacitet i 2007, og som er skabt med henblik på at blive brugt til militære opgaver af humanitær, fredsbevarende og fredsskabende karakter, endnu ikke har været brugt, selv om dette både har været muligt og nødvendigt, som følge af proceduremæssige, finansielle og politiske hindringer; understreger, at dette er en forspildt mulighed for at styrke EU's rolle som en vigtig global aktør for fred og stabilitet;

⁽¹⁾ »The Cost of Non-Europe in Common Security and Defence Policy«, European Parliament Research Service (Europa-Parlamentets Forskningsstjeneste) (2013), s. 78.

Tirsdag den 22. november 2016

- I. der henviser til, at bortset fra oprettelsen af Det Europæiske Forsvarsagentur (EDA) er ingen af de andre manglende elementer af EU's fælles sikkerheds- og forsvarspolitik endnu blevet udtænkt, besluttet eller gennemført; der henviser til, at en revision af EDA's struktur stadig er nødvendig for at sætte det i stand til at realisere sit fulde potentiale og bevise, at det skaber merværdi, gør FSFP mere effektivt og kan føre til harmoniserede nationale forsvars- og planlægningsprocesser på de områder, der er relevante for FSFP's militære operationer i overensstemmelse med Petersbergopgaverne, som beskrevet i artikel 43 TEU; opfordrer alle medlemsstater til at deltage i og bakke op om EDA med henblik på at realisere dette mål;
- J. der henviser til, at EU's samlede strategi for udenrigs- og sikkerhedspolitikken kræver, at EU systematisk tilskynder til samarbejde på forsvarsområdet om hele spektret af kapabiliteter, for at reagere på eksterne kriser, hjælpe med at opbygge kapacitet blandt vores partnere, garantere Europas sikkerhed og skabe en solid europæisk forsvarsindustri, som er blevet af afgørende betydning for Unionens beslutnings- og handlefrihed; der henviser til, at alle foranstaltninger skal godkendes af alle medlemmer af Rådet, inden de gennemføres;
- K. der henviser til, at Det Europæiske Råd på sit møde i juni 2015, hvor der delvist blev fokuseret på forsvarsspørgsmål, efterlyste et mere udstrakt og systematisk europæisk forsvarssamarbejde med henblik på tilvejebringelse af centrale kapabiliteter, bl.a. i givet fald ved brug af EU-midler, samtidig med at det konstateres, at de militære kapabiliteter fortsat ejes og drives af medlemsstaterne;
- L. der henviser til, at Frankrig den 17. november 2015 bragte artikel 42, stk. 7, i TEU i anvendelse og efterfølgende anmodede om og forvaltede de øvrige medlemsstaters hjælp og bistand på fuldstændig bilateral basis;
- M. der henviser til, at hvidbogen på EU-plan om sikkerhed og forsvar, yderligere bør styrke FSFP og øge EU's evne til at agere som garant for sikkerhed i overensstemmelse med Lissabontraktaten og kunne være en værdifuld overvejelse om en fremtidig og mere effektiv FSFP; der henviser til, at FSFP's missioner og operationer hovedsagelig udføres i regioner såsom Afrikas Horn og Sahel, som er stærkt påvirket af de negative konsekvenser af klimaændringerne, som f.eks. tørke og jordforringelse;
- N. der henviser til, at det nederlandske formandskab har fremmet idéen om en EU-hvidbog; der henviser til, at Visegrådlandene har hilst tanken om en stærkere europæisk forsvarsintegration velkommen, og der henviser til, at Tyskland har opfordret til en europæisk sikkerheds- og forsvarsunion i hvidbogen af 2016 om den tyske sikkerhedspolitik og fremtiden for Bundeswehr;
- O. der henviser til, at en gradvis forsvarsintegration er vores bedste mulighed for at udrette mere med færre midler, og at hvidbogen kunne tilbyde en enestående mulighed for at forslå yderligere skridt;

En europæisk forsvarsunion

1. minder om, at Europa har brug for politisk vilje og beslutsomhed understøttet af en bred vifte af relevante politiske instrumenter, herunder stærke og moderne militære kapabiliteter, for at sikre sin langsigtede sikkerhed; tilskynder Det Europæiske Råd til at føre an i den gradvise udformning af en fælles EU-forsvarspolitik og at stille supplerende finansielle ressourcer til rådighed med henblik på at få den oprettet under EU's næste flerårige politiske og finansielle ramme (FFR); minder om, at oprettelsen af en fælles EU-forsvarspolitik er udvikling og gennemførelse af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik under Lissabontraktaten, som er bundet af folkeretten og reelt er nødvendig for at give EU mulighed for at fremme retsstatsprincippet, fred og sikkerhed på verdensplan; glæder sig i denne forbindelse over alle igangværende aktiviteter i medlemsstaterne med henblik på yderligere at integrere vores fælles forsvarsindsats, idet der også tages hensyn til det meget vigtige bidrag, som hvidbogen om sikkerhed og forsvar ville være;

Tirsdag den 22. november 2016

2. opfordrer indtrængende EU's medlemsstater til at frigøre Lissabontraktatens fulde potentiale for så vidt angår FSFP med særlig henvisning til det permanente strukturerede samarbejde i artikel 42, stk. 6, i TEU eller opstartsfonden i artikel 41, stk. 3, i TEU; minder om, at Petersborgopgaverne i artikel 43 i TEU omfatter en lang liste over ambitiøse militære opgaver, såsom fælles aktioner på nedrustningsområdet, humanitære opgaver og redningsopgaver, rådgivnings- og bistandsopgaver på det militære område, konfliktforebyggende og fredsbevarende opgaver og kampstyrkers opgaver i forbindelse med krisestyring, herunder fredsskabelse og postkonfliktstabilisering; minder om, at det i samme artikel også fastsættes, at alle disse opgaver kan bidrage til bekæmpelse af terrorisme, herunder gennem støtte til tredjelande med henblik på bekæmpelse af terrorisme på deres områder; understreger, at den aktuelle FSFP ikke giver EU mulighed for at opfylde alle de anførte opgaver; mener, at dagsordenen bør være systematisk at arbejde på veje til at sætte EU i stand til at opfylde Lissabontraktatens målsætninger;
3. er af den opfattelse, at en virkelig stærk forsvarsunion skal tilbyde garantier og kapabiliteter til medlemsstaterne ud over deres egne garantier og kapabiliteter;
4. mener, at vejen til en europæisk forsvarsunion skal starte med en omhyggeligt revideret FSFP, der er baseret på et stærkt forsvarsprincip, effektiv finansiering og koordinering med NATO; mener, at FSFP, som et nødvendigt skridt med den tiltagende integrering af den indre og ydre sikkerhed, skal bevæge sig ud over eksternt krisestyring for reelt at sikre den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik og tillade Unionens engagement i alle faser af kriser og konflikter ved at anvende det fulde spektrum af instrumenter, det har til sin rådighed;
5. fremhæver behovet for at etablere en forsvarsministersammensætning af Rådet, for at sikre et vedvarende politisk lederskab og koordinere udarbejdelsen af en europæisk forsvarsunion; opfordrer Rådet for Den Europæiske Union til som et første skridt at etablere en mødesammensætning, der samler forsvarsministre fra de medlemsstater, som har forpligtet sig til et intensiveret forsvarssamarbejde, som et forum for høring og beslutningstagning;
6. opfordrer Kommissionens formand til at etablere en stående arbejdsgruppe om »forsvarsspørgsmål« bestående af medlemmer af Kommissionen og under forsæde af NF/HR; kræver, at Parlamentet forbindes med permanente repræsentanter i denne gruppe; er tilhænger af, at Kommissionen involverer sig mere i forsvar via velfokuseret forskning, planlægning og gennemførelse; opfordrer NF/HR til at integrere klimaændring i alle EU's foranstaltninger udadtil og især i FSFP;
7. mener, at den forværrede opfattelse af risici og trusler i Europa gør oprettelsen af en europæisk forsvarsunion til en hastesag, navnlig i betragtning af den øgede forværring af sikkerhedssituationen ved EU's grænser, især i EU's østlige og sydlige naboskabsområde; konstaterer, at dette også afspejles i medlemsstaternes sikkerhedsstrategier; understreger, at situationen forværres betydeligt og gradvist i 2014 med oprettelsen og udvidelsen af den selverklærede Islamiske Stat og efterfølgende Ruslands brug af magt;
8. er af den opfattelse, at en europæisk forsvarsunion skal være baseret på en regelmæssig fælles vurdering af sikkerhedstruslen fra medlemsstaterne, men også skal være fleksibel nok til at opfylde medlemsstaternes individuelle sikkerhedsmæssige udfordringer og behov;
9. er af den opfattelse, at Unionen bør afsætte egne indtægter til at fremme et mere udstrakt og systematisk europæisk forsvarssamarbejde mellem sine medlemsstater, herunder permanent struktureret samarbejde; er overbevist om, at anvendelsen af EU-midler ville være et klart udtryk for samhørighed og solidaritet, og at dette ville give alle medlemsstater mulighed for at forbedre deres militære kapacitet i en mere fælles indsats;
10. mener, at et styrket europæisk forsvarssamarbejde ville føre til større produktivitet, enhed og effektivitet samt øge EU's aktiver og kapabiliteter og have positive potentielle virkninger for forsvarsforskning og industrielle anliggender; understreger, at kun gennem et sådant dybere samarbejde, der gradvist bør udvikle sig til en reel europæisk forsvarsunion, vil EU og dets medlemsstater kunne tilegne sig de teknologiske og industrielle kapabiliteter, der er nødvendige for at sætte dem i stand til at handle mere hurtigt, uafhængigt og effektivt og håndtere aktuelle trusler på en fleksibel og effektiv måde;

Tirsdag den 22. november 2016

11. opfordrer alle medlemsstater til at indgå mere bindende forpligtelser med hinanden ved at etablere permanent struktureret samarbejde inden for Unionens rammer; tilskynder medlemsstaterne til at oprette multinationale styrker inden for rammerne af PESCO og stille disse styrker til rådighed for FSFP; understreger vigtigheden og nødvendigheden af alle medlemsstaterne inddrages i et permanent og effektivt struktureret samarbejde; mener, at Rådet normalt bør overlade gennemførelsen af opgaver inden for fredsbevarelse, konfliktforebyggelse og styrkelse af den internationale sikkerhed til disse multinationale styrker; foreslår, at både den politiske beslutningsproces på EU-plan og de nationale processer bør udformes med henblik på at muliggøre en hurtig reaktion på krisesituationer; er overbevist om, at EU's kampgruppensystem bør omdøbes og anvendes og videreudvikles med henblik herpå, politisk, i omfang og med effektiv finansiering; tilskynder til, at der oprettes et operativt EU-hovedkvarter som forudsætning for effektiv planlægning, kommando og kontrol med fælles operationer; understreger, at PESCO er åbent for alle medlemsstater;

12. opfordrer medlemsstaterne til navnlig at anerkende militært personels ret til at skabe og indmelde sig i faglige sammenslutninger og fagforeninger og inddrage dem i en løbende social dialog med myndighederne; opfordrer Det Europæiske Råd til at tage konkrete skridt hen imod harmonisering og standardisering af de europæiske væbnede styrker med henblik på at fremme samarbejdet mellem de væbnede styrkers personel under en ny europæisk forsvarsunion;

13. bemærker, at alle medlemsstater har svært ved at opretholde en meget bred vifte af forsvarskapabiliteter, primært på grund af økonomiske begrænsninger; opfordrer derfor til øget koordination og mere klare valg af, hvilke kapabiliteter, der skal opretholdes, så medlemsstaterne kan specialisere sig i bestemte kapabiliteter;

14. tilskynder medlemsstaterne til at søge yderligere muligheder for fælles indkøb, vedligeholdelse og drift af styrker og materiel; mener, at det kan være nyttigt at begynde med at undersøge sammenlægning og deling af ikkedødbringende udstyr, såsom transportkøretøjer og -fly, køretøjer og fly til påfyldning af brændstof samt andet støttemateriale;

15. mener, at interoperabilitet er af afgørende betydning, hvis medlemsstaternes styrker skal være mere kompatible og integrerede; understreger derfor, at medlemsstaterne skal undersøge muligheden for fælles indkøb af forsvarsressourcer; bemærker, at EU-forsvarsmarkedets protektionistiske og lukkede karakter vanskeliggør dette;

16. understreger, at en revision og udvidelse af Athenemekanismen er nødvendig for at sikre, at EU's missioner kan finansieres via kollektive fonde i stedet for, at de fleste udgifter fordeles på de enkelte deltagende medlemsstater, hvilket vil fjerne en potentiel hindring for medlemsstaternes engagement i at indsætte styrker;

17. opfordrer Parlamentet til at nedsætte et fuldgyldigt udvalg om sikkerhed og forsvar med henblik på at overvåge gennemførelsen af permanent struktureret samarbejde;

18. mener, at en stærk og øget rolle til EDA er en forudsætning for en effektiv europæisk forsvarsunion for så vidt angår samordning af kapabilitetsstyrede programmer og projekter og etablering af en fælles europæisk kapacitets- og forsvarsmateriepolitik i bestræbelserne på at opnå større effektivitet, fjerne overlappinger og mindske omkostninger og på grundlag af et katalog over meget præcise krav om kapabilitet til FSFP-operationer og harmoniseret national forsvarsplanlægning og indkøbsprocedurer med hensyn til disse specifikke kapabiliteter; mener, at dette bør følge efter en forsvarsgennemgang af medlemsstaternes styrker og en gennemgang af tidligere EDA-aktiviteter og -procedurer; opfordrer EDA til at påvise, hvilke af de kapabilitetsmangler, der blev konstateret i de overordnede mål og kapacitetsudviklingsplan, som blev udbedret gennem agenturets aktiviteter; er overbevist om, at sammenlægning og udveksling af initiativer og projekter er et glimrende første skridt hen imod et styrket europæisk samarbejde;

19. tilskynder Kommissionen til at samarbejde med EDA for at styrke forsvarssektorens industrielle og teknologiske basis, som er afgørende betydning for Europas strategiske uafhængighed; mener, at nøglen til at opretholde industrien er en forhøjelse af forsvarsudgifterne i medlemsstaterne samt at sikre, at industrien forbliver konkurrencedygtig på globalt plan; bemærker, at den nuværende fragmentering af markedet udgør en svaghed for den europæiske forsvarsindustri konkurrencedygtighed; mener, at forskningssamarbejde kan bidrage til at begrænse en sådan fragmentering og forbedre konkurrenceevnen;

Tirsdag den 22. november 2016

20. er af den fast overbevisning, at kun en fælles tilgang til kapabilitetsudvikling, bl.a. gennem en konsolidering af de funktionelle klynger, såsom den europæiske flytransportkommando, kan skabe de stordriftsfordele, som er nødvendige for at understøtte en europæisk forsvarsunion; mener endvidere, at en styrkelse af EU's kapaciteter gennem fælles indkøb og andre former for sammenlægning og deling kan give Europas forsvarsindustri, herunder SMV'er, et tiltrængt løft; støtter målrettede foranstaltninger, der skal tilskynde til sådanne projekter, med henblik på at nå EDA's benchmark på 35 % af de samlede udgifter til fælles indkøb, som der opfordres til i EU's globale strategi; mener, at indførelsen af et europæisk forsvarsemester, inden for rammerne af hvilket medlemsstaterne kan konsultere hinandens planlægningscyklusser og udbudsplaner, kunne bidrage til at overvinde den nuværende opsplitning af forsvarsmarkedet;

21. understreger, at cybersikkerhed i sagens natur er et politikområde, hvor samarbejde og integration er afgørende, ikke bare mellem EU's medlemsstater, centrale partnere og NATO, men også mellem forskellige aktører i samfundet, da det ikke kun er et militært ansvar; efterlyser klarere retningslinjer for, hvordan defensive og offensive kapabiliteter skal anvendes, og i hvilken sammenhæng; minder om, at Parlamentet gentagne gange har efterlyst en grundig revision af EU-forordningen om kontrol med udførsel af produkter med dobbelt anvendelse for at undgå, at software og andre systemer, der kan anvendes imod EU's digitale infrastruktur eller til menneskerettighedskrænkelser, falder i de forkerte hænder;

22. erindrer om den højtstående repræsentants nylige offentliggørelse af den globale strategi, der udgør en sammenhængende ramme for prioriteringen af udenrigspolitiske aktioner og for fastlæggelse af fremtidige udviklinger i den europæiske forsvarspolitik.

23. minder om de fire benchmarks for kollektive investeringer, der blev godkendt af EDA's ministerielle styringskomité i november 2007, og er bekymret over det lave samarbejdsniveau, hvilket fremgår af den rapport om forsvarsdata, som blev offentliggjort i 2013;

24. opfordrer NF/HR til at tage initiativ til at samle store virksomheder og interessenter inden for den europæiske forsvarsindustri med det formål at udvikle en europæisk droneindustri;

25. opfordrer NF/HR til at tage initiativ til at samle store virksomheder og interessenter inden for den europæiske forsvarsindustri med det formål at udvikle strategier og en platform for fælles udvikling af forsvarsmateriel;

26. opfordrer NF/HR til at fremme samarbejdet mellem de nationale cybersikkerhedsstrategier, kapabiliteter og kommandocentraler og EDA, som en del af et permanent struktureret samarbejde for at bidrage til beskyttelse mod og bekæmpelse af cyberangreb;

27. opfordrer til videreudvikling af rammen for EU's cyberforsvarspolitik for at øge medlemsstaternes cyberforsvarskapabiliteter, operationelt samarbejde og informationsudveksling;

28. noterer sig det igangværende arbejde med at organisere en forberedende foranstaltning i forbindelse med et fremtidigt EU-program for forsvarsforskning, og opfordrer indtrængende til, at det iværksættes hurtigst muligt, som Det Europæiske Råd anmodede om i 2013 og 2015, og efter et pilotprojekt, som Parlamentet havde taget initiativ til; understreger, at den forberedende foranstaltning bør tildeles et tilstrækkeligt budget på mindst 90 mio. EUR over de næste tre år (2017-2020); er af den opfattelse, at den forberedende foranstaltning bør følges op af et større, særligt EU-finansieret forskningsprogram, som led i den næste flerårige finansielle ramme, der indledes i 2021; konstaterer, at et samlet budget på mindst 500 mio. EUR årligt i denne periode vil være nødvendigt, hvis det europæiske forsvarsforskningsprogram skal være troværdigt og gøre en væsentlig forskel; opfordrer medlemsstaterne til at skitsere fremtidige samarbejdsprogrammer, hvor EU-finansieret forskning på forsvarsområdet kan skabe et udgangspunkt, og opfordrer til oprettelse af en opstartsfond til forberedende aktiviteter som optakt til militære operationer, som fastsat i Lissabontraktaten; noterer sig Kommissionens forsvarsrelaterede initiativer såsom forsvarshandlingsplanen, forsvarsindustripolitikken og det europæiske forsvars industrielle og teknologiske basis;

Tirsdag den 22. november 2016

29. understreger, at iværksættelsen af FSFP-missioner, såsom EUNAVFOR MED bidrager til opnåelsen af en europæisk forsvarsunion; opfordrer Unionen til at fortsætte og intensivere denne type operationer;

30. anser det for vigtigt, at proceduren for det europæiske semester anvendes til at indføre et tættere samarbejde inden for sikkerhed og forsvar;

31. understreger betydningen af at indføre de nødvendige foranstaltninger, som fremmer et velfungerende, retfærdigt, tilgængeligt og gennemsigtigt europæisk forsvarsmarked, der er åbent for andre, fremmer fremtidig teknologisk innovation, støtter SMV'er og stimulerer vækst og beskæftigelse, med henblik på at gøre det muligt for medlemsstaterne at opnå en langt mere effektiv og produktiv anvendelse og maksimering af deres respektive forsvars- og sikkerhedsbudgetter; konstaterer, at en solid teknologisk og industriel basis for det europæiske forsvar kræver et retfærdigt, velfungerende og gennemsigtigt indre marked, forsyningssikkerhed og en struktureret dialog med forsvarsrelevante industrier; er bekymret over, at der hidtil kun er gjort langsomme fremskridt i retning af øget konkurrenceevne, foranstaltninger mod korruption og større gennemsigtighed i forsvarssektoren, og at der stadig mangler en solid europæisk forsvarsindustripolitik og respekt for reglerne for det indre marked; er af den opfattelse, at et integreret og konkurrencedygtigt europæisk marked for forsvarsudstyr er nødt til at tilvejebringe incitamenter og fordele til alle medlemsstaterne og give alle købere passende og økonomisk overkommelige midler, som modsvarer deres individuelle sikkerhedsbehov; understreger behovet for at sikre, at direktivet om indkøb på forsvarsområdet og direktivet om overførsel inden for Fællesskabet gennemføres korrekt i hele EU; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at garantere fuld gennemførelse af de to forsvarsrelaterede direktiver i den såkaldte »forsvarspakke«;

32. opfordrer Kommissionen til at spille sin rolle i overensstemmelse med forsvarshandlingsplanen for at støtte en stærk industriel base, som kan opfylde de strategiske behov i Europa, og til at fastslå, hvor EU kan tilføre en merværdi;

33. er af den overbevisning, at EU i forbindelse med den gradvise udformning af den fælles EU-forsvarspolitik i samråd med de berørte medlemsstater bør muliggøre deres deltagelse i kapabilitetsprogrammer, de gennemfører, herunder deltagelse i de strukturer, der er etableret med henblik på gennemførelsen af disse programmer inden for EU's rammer;

34. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med EDA at fungere som formidler og katalysator for forsvarssamarbejde via mobiliseringen af EU-midler og instrumenter, der tager sigte på udvikling af medlemsstaternes programmer for forsvarskapacitet; minder om, at den europæiske forsvarshandlingsplan bør være et strategisk redskab til fremme af forsvarssamarbejde på europæisk plan, navnlig gennem et EU-finansieret forsvarsforskningsprogram og gennem foranstaltninger til styrkelse af det industrielle samarbejde på tværs af hele værdikæden;

35. bifalder varmt konceptet for strategisk autonomi, som er udviklet af NF/HR i Kommissionen inden for rammerne af EU's overordnede strategi; mener, at konceptet bør anvendes både i vores strategiske prioriteter og for at styrke vores ressourcer og vores industri;

36. glæder sig over den fælles erklæring fra formændene for Det Europæiske Råd og Kommissionen samt fra NATO's generalsekretær af 8. juli 2016, som understreger behovet for samarbejde mellem EU og NATO på forsvars- og sikkerhedsområdet; er overbevist om, at samarbejdet mellem EU og NATO bør omfatte samarbejde i øst og syd, bekæmpelse af hybride trusler og cybertrusler, fremme af maritim sikkerhed samt harmonisering og samordning af udviklingen af forsvarskapaciteter; mener, at et samarbejde om teknologiske, industrielle og militære kapaciteter åbner mulighed for at forbedre kompatibiliteten og synergien mellem de to strukturer og således sikrer øget ressourceeffektivitet; minder om, at en hurtig gennemførelse af ovennævnte erklæring er af afgørende betydning, og opfordrer i denne henseende EU-Udenrigstjenesten til sammen med relevante parter at udvikle konkrete muligheder for gennemførelse senest i december 2016; mener, at medlemsstaterne bør udvikle kapaciteter, som kan deployeres inden for rammerne af FSFP, med henblik på at gøre det muligt at handle på egen hånd i de tilfælde, hvor NATO ikke er villig til at handle, eller hvis en EU-indsats er mere passende; er overbevist om, at dette også vil styrke NATO's rolle i sikkerheds- og forsvarspolitikken og i forbindelse med kollektivt forsvar; understreger, at samarbejdet mellem EU og NATO med henblik på at fremme en stærkere og mere

Tirsdag den 22. november 2016

effektiv forsvarsindustri og forsvarsforskning udgør en strategisk prioritet, og at det er af afgørende betydning, at denne prioritet gennemføres hurtigt; er overbevist om, at samarbejde om forebyggelse, analyse og tidlig påvisning ved hjælp af effektiv udveksling af oplysninger og efterretninger vil øge EU's kapacitet til at imødegå trusler, herunder hybride trusler; er fortsat overbevist om, at NATO er den primære garant for sikkerhed og forsvar i Europa; understreger behovet for at undgå overlapninger mellem NATO's og EU's instrumenter; mener, at EU også i civilretlig henseende har potentiale til at gøre en afgørende forskel i ustabile områder; fastholder imidlertid, at EU — selv om NATO's rolle er at beskytte især sine europæiske medlemmer mod ethvert angreb udefra — bør stræbe efter at blive i stand til at forsvare sig fuldt ud og, om nødvendigt, handle selvstændigt samt påtage sig et større ansvar i denne henseende ved at forbedre udstyr, uddannelse og organisation;

37. bemærker, at NATO's og EU's politiske prioriteter — samtidig med at NATO fortsat skal udgøre grundlaget for det kollektive forsvar i Europa — ikke nødvendigvis altid er identiske, ikke mindst hvad angår USA's »drejning mod Asien«; bemærker endvidere, at EU har en enestående række sikkerhedsrelaterede instrumenter, som ikke står til rådighed for NATO, og vice versa; er af den opfattelse, at EU bør påtage sig et større ansvar for sikkerhedsmæssige kriser i dets umiddelbare naboskabsområde og således bidrage til at udføre NATO's opgaver, navnlig i forbindelse med hybrid krigsførelse og maritim sikkerhed; mener, at en reform af Berlin plus-ordningerne i det lange løb kan vise sig at være nødvendig, bl.a. med henblik på at gøre det muligt for NATO at anvende EU's kapaciteter og instrumenter; understreger, at EU's ambition om strategisk autonomi og om fastlæggelsen af en europæisk forsvarsunion skal realiseres i fuld synergi med NATO og føre til et mere effektivt samarbejde, en mere lige byrdefordeling samt en produktiv arbejdsdeling mellem NATO og EU;

38. er af den overbevisning, at samarbejdet mellem EU og NATO bør omfatte fælles opbygning af modstandsdygtighed i Øst og i Syd samt investeringer i forsvar; mener, at et samarbejde om kapacitet åbner mulighed for at forbedre kompatibiliteten og synergien mellem de to strukturer; er overbevist om, at dette også vil styrke NATO's rolle i sikkerheds- og forsvarspolitikken og i forbindelse med kollektivt forsvar;

39. er dybt bekymret over rapporter om, at administrative procedurer unødigt forsinker genereringen af styrker til FSFP's missioner og de hurtige indsatsstyrkers bevægelighed på tværs af grænserne i EU; opfordrer medlemsstaterne til at etablere en EU-dækkende ordning for koordinering af hurtig overførsel af forsvarspersonnel, -materiel og -forsyninger i forbindelse med FSFP, når solidaritetsbestemmelsen bliver taget i anvendelse, og når de øvrige medlemsstater er forpligtet til at yde al den hjælp og bistand, der ligger inden for deres formåen, i overensstemmelse med artikel 51 i FN-pagten;

40. opfordrer til, at der indføres praktiske foranstaltninger og retningslinjer for en fremtidig aktivering af artikel 42, stk. 7, i TEU; opfordrer medlemsstaterne til at foretage det nødvendige med henblik på gennemførelsen af den pågældende artikel, således at de enkelte medlemsstater får mulighed for effektivt at forvalte andre medlemsstaters hjælp og bistand, eller for at få dem forvaltet effektivt inden for EU's rammer; opfordrer medlemsstaterne til at sigte efter målet om at anvende 2 % af BNP på forsvar og 20 % af deres forsvarsbudgetter på materiel, som af EDA anses for at være nødvendigt, herunder på relateret forskning og udvikling, og således lukke hullet mellem EDA's fire benchmarks for kollektive investeringer;

41. er af den opfattelse, at de udfordringer, som de finansielle begrænsninger udgør for de nationale budgetter, samtidig giver mulighed for at gøre fremskridt som følge af den åbenlyse behov for et mere tæt samarbejde mellem medlemsstaterne på forsvarsområdet; glæder sig over visse medlemsstaters beslutning om at sætte en stopper for eller vende tendensen til at foretage nedskæring på forsvarsbudgettet;

42. mener, at Parlamentet bør spille en fremtrædende rolle i den fremtidige europæiske forsvarsunion, og mener derfor, at Underudvalget om Sikkerhed og Forsvar bør gøres til et fuldgældigt parlamentarisk udvalg;

43. opfordrer NF/HR til at udarbejde hvidbog om EU's sikkerhed og forsvar, der skal være baseret på EU's globale strategi, som Det Europæiske Råd har godkendt; anmoder Rådet om straks at udpege en ansvarlig for opgaven med at udarbejde et udkast til dette dokument; beklager NF/HR's forslag til EU's forsvarsministre om, at der kun bør være en gennemførelsesplan for sikkerhed og forsvar i stedet for en omfattende hvidbogsproces; mener, at en sådan gennemførelsesplan bør være en forløber for en regulær hvidbog om EU's sikkerhed og forsvar, som på en konkret og realistisk måde bør tilvejebringe et nyttigt grundlag for en kvantificering af eventuelle bidrag fra Unionen til sikkerheds- og forsvarspolitikken for hver valgperiode;

Tirsdag den 22. november 2016

44. er af den overbevisning, at hvidbogen om EU's sikkerhed og forsvar bør være resultatet af sammenhængende mellemstatslige og interparlamentariske processer og bidrag fra de forskellige EU-institutioner, som bør underbygges af internationalt samarbejde med vores partnere og allierede, herunder NATO, og af omfattende interinstitutionel støtte; opfordrer NF/HR til at revidere sin oprindelige tidsplan med henblik på at indlede en målrettet høring af medlemsstater og parlamenter;

45. mener, at hvidbogen baseret på EU's globale strategi bør omfatte EU's sikkerheds- og forsvarsstrategi, de kapabiliteter, der betragtes som nødvendige for anvendelsen af denne strategi, og de foranstaltninger og programmer på både medlemsstatsniveau og EU-niveau, som skal tilvejebringe disse kapabiliteter, og som bør være baseret på en fælles europæisk kapacitets- og forsvarsmaterielpolitik, idet der tages hensyn til, at forsvar og sikkerhed forbliver en national kompetence;

46. er af den opfattelse, at hvidbogen bør have form af en interinstitutionel aftale af bindende karakter, hvori der redegøres for alle Unionens initiativer, investeringer, foranstaltninger og programmer på tværs af EU's respektive flerårige politiske og finansielle rammer; er af den overbevisning, at medlemsstaterne, partnerne og de allierede bør tage højde for denne interinstitutionelle aftale i deres egen sikkerheds- og forsvarsplanlægning med henblik på at sikre gensidig samhørighed og komplementaritet;

Indledende initiativer

47. mener, at følgende aktiviteter bør iværksættes øjeblikkeligt:

- den forberedende foranstaltning vedrørende FSPF-forskning, der skal påbegyndes i 2017 og fortsætte indtil 2019
- et efterfølgende og mere ambitiøst og strategisk forsvarsforskningsprogram, som skal udfylde hullet frem til den næste FFR, hvis de nødvendige ekstra finansielle midler tilvejebringes af medlemsstaterne eller gennem medfinansiering fra medlemsstaterne i henhold til artikel 185 i TEUF
- et europæisk forsvarssemester med henblik på at vurdere fremskridt i medlemsstaternes budgetmæssige indsats på forsvarsområdet
- en strategi, der skitserer, hvilke skridt der skal tages for at oprette og gennemføre den europæiske forsvarsunion
- overvejelser om oprettelse af et permanent forsvarsministerråd
- støtte til initiativet fra NATO, som vil placere multinationale bataljoner i medlemsstaterne, når og hvor det er nødvendigt, navnlig med henblik på udvikling af den nødvendige infrastruktur (herunder boliger)
- udvikling af den normale hvidbogsproces med henblik på en første anvendelse inden for rammerne af planlægningen af den næste FFR
- en partskonference om spørgsmål vedrørende udvikling af en europæisk kapacitets- og forsvarsmaterielpolitik og harmonisering af de respektive nationale politikker på basis af en revision af det europæiske forsvar
- løsning af de juridiske problemer, der forhindrer gennemførelsen af den fælles meddelelse om kapacitetsopbygning med henblik på at fremme sikkerhed og udvikling i tredjelande
- reform af EU's kampstyrkekoncept, der tager sigte på at oprette faste enheder, som ville være afhængige af en ledende nation og underlagt systematisk fælles uddannelse
- oprettelse af den militære opstartsfond som fastsat i artikel 41, stk. 3, i TEU, hvilket ville bidrage til, at militære FSPF-operationer ville kunne iværksættes meget hurtigt
- en handlingsplan, som skal styrke og udvide Athenamekanismen med henblik på at tilvejebringe flere fællesskabsmidler til EU-missioner
- reform af Athenamekanismen med henblik på at udvide dens potentiale for omkostningsdeling og fælles finansiering, især med hensyn til udsendelse af EU-kampgrupper eller andre aktiver i EU's hurtige militære reaktionskoncept, og med henblik på at opbygge kapacitet hos militære aktører i partnerlande (uddannelse, mentorordninger, rådgivning og tilrådhedsstillelse af udstyr, forbedring af infrastruktur og andre tjenesteydelser)

Tirsdag den 22. november 2016

- en refleksionsproces vedrørende direkte udenlandske investeringer i kritiske industrier på forsvars- og sikkerhedsområdet og vedrørende tjenesteydere med henblik på udarbejdelse af lovgivning på EU-plan
- en refleksionsproces vedrørende standardisering af teknologi og produkter med dobbelt anvendelse med henblik på udarbejdelse af lovgivning på EU-plan
- en refleksionsproces vedrørende oprettelse af et permanent hovedkvarter for kommando- og kontrolstyring af militære FSFP-operationer
- en EU-dækkende ordning for koordinering af hurtig overførsel af forsvarspersonnel, -materiel og -forsyninger
- de første elementer af den europæiske forsvarshandlingsplan på basis af en EU-hvidbog om sikkerhed og forsvar
- de første EU-NATO-projekter om imødegåelse og forhindring af hybride trusler og opbygning af modstandskraft, om samarbejde vedrørende strategisk kommunikation og reaktion, om operativt samarbejde, herunder til havs, om migration, om samordning vedrørende cybersikkerhed og -forsvar, om forsvarskapabiliteter, om styrkelse af forsvarets teknologiske, forskningsmæssige og industrielle basis, om øvelser samt om opbygning af vore østlige og sydlige partnerses forsvars- og sikkerhedskapacitet
- foranstaltninger med henblik på at øge samarbejdet og tilliden mellem aktører på området for cybersikkerhed og -forsvar

48. foreslår, at den europæiske forsvarsunion lanceres som en hastesag i to faser og på grundlag af et system med differentieret integration:

- a) aktivering af det permanente strukturerede samarbejde, hvilket allerede er blevet godkendt af parlamentet og inkluderet i kommissionsformandens »en ny start«-program
- b) gennemførelsen af handlingsplanen for NF/HR's globale strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik;

o

o o

49. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, FN's generalsekretær, NATO's generalsekretær, EU's agenturer for rumspørgsmål, sikkerhed og forsvar og de nationale parlamenter.

Tirsdag den 22. november 2016

P8_TA(2016)0436

Udnyttelse af vandvejstransportens potentiale til personbefordring**Europa-Parlamentets beslutning af 22. november 2016 om udnyttelse af vandvejstransportens potentiale (2015/2350(INI))**

(2018/C 224/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen (SOLAS) (1974) og ændringer hertil,
- der henviser til Den Internationale Maritime Organisations protokol af 1978 til den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe af 1973,
- der henviser til De Forenede Nationers konvention om rettigheder for personer med handicap af 2006,
- der henviser til den 21. partskonference (COP 21) under UNFCCC og den ellefte partskonference, der tjener som møde mellem parterne i Kyoto-protokollen (CMP11), som afholdtes i Paris fra den 30. november til den 11. december 2015,
- der henviser til Kommissionens hvidbog af 28. marts 2011 med titlen »En køreplan for et fælles europæisk transportområde — mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem« (COM(2011)0144),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. januar 2009 med titlen »EU's søtransportpolitik frem til 2018 — strategiske mål og anbefalinger« (COM(2009)0008),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1315/2013 af 11. december 2013 om Unionens retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet og om ophævelse af afgørelse nr. 661/2010/EU ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, om ændring af forordning (EU) nr. 913/2010 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 5. maj 2010 om EU's søtransportpolitik frem til 2018 — strategiske mål og anbefalinger ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. september 2015 om gennemførelse af hvidbogen om transport fra 2011: status og vejen frem mod bæredygtig mobilitet ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1177/2010 af 24. november 2010 om passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens rapport af 24. maj 2016 med titlen »Rapport om anvendelsen af forordning (EU) nr. 1177/2010 om passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004« (COM(2016)0274),

⁽¹⁾ EUT L 348 af 20.12.2013, s. 1.⁽²⁾ EUT L 348 af 20.12.2013, s. 129.⁽³⁾ EUT C 81 E af 15.3.2011, s. 10.⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0310.⁽⁵⁾ EUT L 334 af 17.12.2010, s. 1.

Tirsdag den 22. november 2016

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. september 2013 med titlen »Fremme af høj kvalitet i transport ad indre vandveje NAIADES II« (COM(2013)0623),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/87/EF af 12. december 2006 om fastsættelse af tekniske forskrifter for fartøjer på indre vandveje ⁽¹⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/45/EF af 6. maj 2009 om sikkerhedsregler og -standarder for passagerskibe ⁽²⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1090/2010 af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2009/42/EF om statistisk registrering af godstransport og passagerbefordring ad søvejen ⁽³⁾,
 - der henviser til Rådets direktiv 98/41/EF af 18. juni 1998 om registrering af de ombordværende på passagerskibe, som sejler til og fra havne i Fællesskabets medlemsstater ⁽⁴⁾,
 - der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 3051/95 af 8. december 1995 om sikkerhedsledelse af ro-ro-passagerfærger ⁽⁵⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/33/EU af 21. november 2012 om ændring af Rådets direktiv 1999/32/EF for så vidt angår svovlindholdet i skibsbrændstoffer ⁽⁶⁾,
 - der henviser til Kommissionens rapport af 16. oktober 2015 med titlen »REFIT — En ny kurs: Kvalitetskontrol af EU's lovgivning om sikkerhed for passagerskibe« (COM(2015)0508),
 - der henviser til Kommissionens rapport af 31. marts 2016 med titlen »REFIT — evaluering af direktiv 2000/59/EF om modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe« (COM(2016)0168),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget (A8-0306/2016),
- A. der henviser til, at Europas geografi med sine lange kystlinjer og talrige øer og floder opbyder særdeles gode muligheder for bæredygtig passagertransport ad vandvejen;
- B. der henviser til, at passagertransport ad vandvejen inden for kystnær skibsfart (nærskibsfart), færger på indre vandveje og til søs, mobilitet i byerne og perifer mobilitet, krydstogter og turisme opbyder et stort potentiale for at udnytte disponibel overskydende kapacitet såvel med hensyn til infrastruktur som fartøjer og spiller en afgørende rolle i at forbinde de forskellige regioner i Den Europæiske Union og er dermed en vigtig faktor for øget samhørighed; der henviser til, at krydstogtskibs- og færgeaktivitet endvidere stimulerer kystturismen, som er en af de vigtigste maritime aktiviteter i Europa;
- C. der henviser til, at der i de seneste år har været en tendens til intensiv udvikling af fartøjer til forskellige navigationsområder, f.eks. fartøjer til kombineret flod- og søtransport, der opfylder kravene til søgående skibe og samtidig er i stand til at sejle på lavt vand;
- D. der henviser til, at den teknologiske udvikling på ny har gjort transport ad vandvejen til et alternativ til de overbelastede tilkørselsveje til bycentre;

⁽¹⁾ EUT L 389 af 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 163 af 25.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 325 af 9.12.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 188 af 2.7.1998, s. 35.

⁽⁵⁾ EFT L 320 af 30.12.1995, s. 14.

⁽⁶⁾ EUT L 327 af 27.11.2012, s. 1.

Tirsdag den 22. november 2016

- E. der henviser til, at passagertransport ad vandvejen og godstransport ad vandvejen har forskellige udfordringer og forskellige behov med hensyn til infrastruktur, miljømæssige udfordringer, operationelle spørgsmål, sikkerhed og forbindelser mellem havne og byer, men at begge markedssegmenter håndteres af én havnemyndighed;
- F. der henviser til, at integrationen af knudepunkter for passagertransport ad vandvejen i den europæiske politik for sammenkobling af infrastruktur, sådan som det er allerede er gennemført ved forordning (EU) nr. 1315/2013 og (EU) nr. 1316/2013 om det transeuropæiske transportnet (TEN-T) og Connecting Europe-faciliteten (CEF), vil give yderligere europæisk merværdi;
- G. der henviser til, at der også er mulighed for lån og garantier til projekter vedrørende transport ad vandvejen inden for rammerne af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI) som et supplerende instrument til de traditionelle tilskud;
- H. der henviser til, at transport ad indre vandveje er blevet anerkendt som en miljøvenlig transportform, der kræver særlig opmærksomhed og støtte, og til, at det i hvidbogen anbefales at fremme søtransport og transport ad indre vandveje, øge andelen af transport langs kyster og transport ad indre vandveje og forbedre transportsikkerheden;
- I. der henviser til, at FN's konvention om rettigheder for personer med handicap og forslaget til den europæiske lov om tilgængelighed udgør et solidt sæt retningslinjer ikke kun for gennemførelsen og, hvis dette er relevant, den kommende revision af forordning (EU) nr. 1177/2010, men også for vedtagelsen af lovgivning om passagerrettigheder i en intermodal kontekst, idet en sådan lovgivning bør omfatte uhindret adgang for passagerer med handicap eller nedsat bevægelighed;
- J. der henviser til, at passagertransport ad vandvejen ganske vist anses for en sikker transportform, men at der tidligere er sket adskillige tragiske ulykker i sektoren for passagertransport ad vandvejen, heriblandt *Estonias*, *Herald of Free Enterprises*, *Costa Concordias*, *Norman Atlantics* og *UND Adryatiks* forlis;
- K. der henviser til, at EU i sin strategi for søtransportpolitik frem til 2018 har sat sig som mål at blive førende på verdensplan inden for forskning og innovation på søfartsområdet samt inden for skibsbyggeri med henblik på at øge skibenes energieffektivitet og intelligens, begrænse deres miljøpåvirkning, minimere risikoen for ulykker og skabe bedre livskvalitet for søfolk;
- L. der henviser til, at flodkrydstogtturisme og passagertransport ad floder, kanaler og andre indre vandveje er et stigende fænomen på mange strækninger af europæiske floder og i bymæssige trafikknudepunkter langs dem;
- M. der henviser til, at EU har vedtaget en række makrostrategier baseret på udnyttelsen af vandveje, herunder strategierne for Donau, det Adriatiske-Joniske Hav og Østersøen;
1. er af den opfattelse, at passagertransport ad vandvejen skal placeres højere på EU's og dets medlemsstaters dagsordener for transportpolitik; mener derfor, at de bør arbejde hen imod et »fælles område for passagertransport ad vandvejen«, f.eks. ved at forenkle de administrative byrder i forbindelse med grænseoverskridende passagerskibs fart;

Konkurrenceevne

2. tilskynder medlemsstaterne, de regionale og lokale myndigheder og Kommissionen til at lade passagertransport ad vandvejen indgå i deres overvejelser og især til at forbedre den tilhørende infrastruktur, såvel i de centrale som de omfattende netværk, inden for TEN-T og CEF ved at styrke dens sammenkobling med bl.a. jernbaneinfrastrukturen i baglandet, herunder at der sørges for infrastruktur og oplysninger til at opfylde alle de rejsendes mobilitetsbehov;
3. tilskynder til, at der udvikles motorveje til søs, herunder også i tredjelande, som fremmer effektiv multimodal transport, letter integrationen af denne transportform med andre transportnet og transportformer, fjerner flaskehalse i vigtige netinfrastrukturer og sikrer territorial sammenhæng og integration;

Tirsdag den 22. november 2016

4. understreger behovet for at fjerne flaskehalse i sammenkoblingerne mellem det udvidede vesteuropæiske net af indre vandveje og det eksisterende østeuropæiske net, der lider under stor — og visse steder total — nedbrydning;
5. opfordrer Kommissionen til at offentliggøre en årlig oversigt over projekter vedrørende passagertransport ad vandvejen, som er medfinansieret af EU inden for rammerne af Samhørighedsfonden, strukturfondene, de regionale fonde, Interreg, Horisont 2020, Connecting Europe-faciliteten og TEN-T samt Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer;
6. opfordrer Kommissionen til at offentliggøre en sammenfattende rapport om gennemførelsen af EU's strategier på området for passagertransport ad vandvejen;
7. understreger, at europæiske statistiske data er af central relevans for at kunne udforme planer og politikker for sektoren for transport ad vandvejen, især hvad angår antallet af grænseoverskridende tjenester til søs og på indre vandveje, som udbydes af både færger og krydstogtskibe, i betragtning af, at der findes områder, hvor transporten mellem de forskellige steder kun kan foregå til vands; opfordrer Eurostat til at lade deres statistiske data om maritime krydstogtspassagerer omfatte »transit call«-passagerbesøg, altså antallet af passagerer, der går om bord og fra borde i hver enkelt transithavn, og ikke kun de krydstogtspassagerer, der drager på ferie hvert år (turnaround calls); mener, at inddragelsen af disse tal ville give et mere realistisk billede af merværdien af krydstogtskibssektoren og af passagertransporten ad vandvejen generelt;
8. opfordrer Kommissionen til at udvikle et system for harmoniseret indsamling af statistiske oplysninger om ulykker og hændelser for fartøjer på indre vandveje, herunder grænseoverskridende trafik;
9. mener, at integreringen af passagertransport ad vandvejen i byernes og regionernes offentlige transportnet i betragtelig grad vil kunne styrke mobilitetseffektiviteten, miljøpræstationerne, livskvaliteten, den prismæssige overkommelighed, aflastningen af de landbaserede transportnet og komforten i byerne; opfordrer Kommissionen til fuldt ud at støtte investeringer i infrastruktur af høj kvalitet i baglandet, som kan bidrage til at reducere de lokale trafikpropper og sikre, at den lokale befolkning ikke påvirkes negativt; opfordrer Kommissionen til at oprette lister over eksempler på bedste praksis på dette område;
10. opfordrer medlemsstaterne til at fremme og støtte lokale initiativer, som sigter mod at aktivere transport ad indre vandveje som et middel til at levere forsyninger til byområder, herunder ved at udvikle distributionscentre i flodhavne og udvikle passagertransport, primært for at gøre områderne mere attraktive for turister;
11. understreger, at passagertransport ad vandvejen bør integreres bedre i informations-, booking- og billetsystemer for at forbedre kvaliteten af offentlige tjenester og udvikle turismesektoren yderligere, navnlig i fjerntliggende og isolerede områder; understreger behovet for at tage hensyn til operatører af passagertransport ad vandvejen i arbejdet med et europæisk integreret billetudstedelsessystem;
12. opfordrer Kommissionen til at finansiere bedre organiserede og mere effektive projekter for integrerede transporttjenester, som medfører: en gradvis reduktion af energiforbruget, en omorganisering af tidsplanerne for de forskellige offentlige og private luft-, sø- og landtransportører, der tager sigte på en intermodal og effektiv styring af passagertransporten og en sammensmeltning af billetter udstedt af offentlige og private aktører i et enkelt rejsebevis, der stilles til rådighed ved hjælp af en digital app;
13. påpeger, at praksis, hvor fragtfartøjer også leverer passagertjenester og omvendt, eksempelvis for så vidt angår færger, bør fremmes, hvor dette er muligt, eftersom de giver mulighed for, at skibe opnår en bedre udnyttelsesgrad og bedre økonomisk effektivitet, samtidig med at det mindsker trafikpropper på vejene;
14. glæder sig over de bestræbelser, som gøres i sektoren for passagertrafik ad vandvejen, for at gå over til renere og energieffektive skibe med lavere emissioner, og som er udviklet inden for EU-rammer, der sigter mod at gøre transport ad vandvejen mere miljøvenlig; tror, at dette vil føre til billigere løsninger, som er bæredygtige, mere attraktive og dermed mere konkurrencedygtige økonomisk set, og som gør sektoren »billigere, renere og grønnere« samlet set;

Tirsdag den 22. november 2016

15. bemærker, at de forskellige udfordringer i de store kystzoner i EU kræver forskellige foranstaltninger (mere færgefart i Nordsøen, opgradering og teknisk udnyttelse af færges i Middelhavet osv.);

16. er overbevist om vigtigheden af, at EU's passagerskibsbygningsindustri bliver ved med at være en central konkurrencedygtig aktør, der fremmes mere aktivt, og samtidig reducerer sit miljøaftryk gennem øget forskning og innovation inden for sektoren;

Miljømæssig bæredygtighed

17. opfordrer Kommissionen til at integrere passagertrafik ad vandvejen i sin strategi, tage skridt til at nedbringe CO₂-emissionerne i overensstemmelse med COP 21-aftalerne og dermed mindske eksterne udgifter;

18. tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre de miljømæssige standarder med henblik på at formindske luftforureningen i tråd med Østersøstandardernes tærskler for svovlemissioner, brændstofkvalitet og mere brændstofeffektive motorer;

19. understreger, at dekarbonisering af transport kræver betydelige anstrengelser og fremskridt i form af forskning og innovation; støtter Kommissionen i dens bestræbelser på at fremme anvendelsen af LNG-baserede, ikkefossile alternative brændstoffer, elektriske eller hybride systemer, som er baseret på vedvarende energikilder, samt sol- og vindenergi til skibe, og tilskynder den til at skræddersy forskning og innovation med særligt fokus på dens anvendelighed i sektoren for passagertransport ad vandvejen;

20. minder om, at søhavne i TEN-T-hovednettet efter direktiv 2014/94/EU om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer skal sørge for LNG-bunkringsfaciliteter for fartøjer og søgående skibe senest i 2025, og at indlandshavne skal gøre det inden udgangen af 2030;

21. opfordrer Kommissionen til at fremme selvforsyning med energi gennem brug af solpaneler, der anbringes på havneterminalers bygninger, og oplagring af energi produceret i løbet af dagen for efterfølgende brug om natten;

22. understreger, at færgesektoren er en vigtig komponent i nærskibsfartsmarkedet og derfor af afgørende betydning for at opretholde markedets dynamik og konkurrenceevne og samtidig forbedre dets miljøresultater og energieffektivitet;

23. glæder sig over Kommissionens REFIT-initiativ for modtagefaciliteter i havne som en mulighed for at tilpasse det nuværende direktiv til den internationale udvikling og støtter og tilskynder dens planer om ny lovgivning efter den almindelige lovgivningsprocedure; påpeger, at dette ikke bør afholde medlemsstaterne fra at indlede flere bæredygtige initiativer, herunder gode informations- og overvågningssystemer om affaldshåndtering, både ombord på skibe og i havne;

Sikkerhed

24. understreger, at forebyggelsen af forurening og ulykker er af afgørende betydning for Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerheds rolle med hensyn til at forbedre sikkerheden på grænseoverskridende færges og krydstogtskibe og sikre forbrugerbeskyttelsen;

25. minder om, at de ansatte på færges og krydstogtskibe skal være kvalificerede til at bistå passagererne effektivt i en nødsituation;

26. glæder sig over Kommissionens forslag til et direktiv om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer inden for sejlands på indre vandveje, som opstiller harmoniserede standarder for anerkendelse af besætningsmedlemmers og bådføreres kvalifikationer med henblik på at forbedre arbejdskraftens mobilitet inden for sejlands på indre vandveje;

Tirsdag den 22. november 2016

27. understreger, at der, for så vidt angår den videre udvikling af informationssystemer såsom konventionelle radarer, SafeSeaNet, Galileo og flodinformationstjenesten (River Information Services (RIS)), bør fokuseres på at forbedre sikkerhed og interoperabilitet, og opfordrer medlemsstaterne til at gøre anvendelsen af RIS obligatorisk;

28. opfordrer de kompetente myndigheder til at foreslå klare rammer for fordeling af ansvar og omkostninger med henblik på at forbedre sikkerheden og til at adressere spørgsmålet om yderligere uddannelse, instrukser og vejledning for personalet, særlig spørgsmålet om godkendelse af uddannelse foretaget i godkendte simulatorer som led i uddannelsesprogrammet, inden for rammerne af Den Internationale Søfartsorganisations (IMO's) og Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) regler; mener, at kvaliteten og sikkerheden af tjenesterne kun kan forbedres med kvalificeret personale;

29. glæder sig over Kommissionens nye lovgivningsmæssige forslag til forenkling og forbedring af de fælles regler om sikkerheden for skibe, der medfører passagerer i EU-farvande, med henblik på at øge sikkerheden og konkurrencen ved at gøre reglerne klarere og enklere og tilpasse dem til den retlige og teknologiske udvikling;

30. anerkender, at der i takt med den stigende bekymring for sikkerheden kan være behov for yderligere foranstaltninger, som tager hensyn til de særlige karakteristika ved færgefart og -operationer i havnen med henblik på at sikre en gnidningsløs drift af de daglige færgeforbindelser;

31. påpeger, at et betydeligt antal floder udgør landegrænser, og tilskynder de ansvarlige myndigheder til at sikre samarbejde og velintegreret og effektiv sikkerhed samt nødsystemer, som er operative fra begge sider af grænsen;

32. påpeger, at en række lukkede havområder, f.eks. Østersøen og Adriaterhavet, tilgrænses af flere medlemsstater og også af lande, der ikke er medlem af EU, og opfordrer derfor de ansvarlige myndigheder til at sørge for en effektiv sikkerhed og navnlig et nødsystem;

33. understreger, at EU-lovgivningen og medlemsstaternes lovgivning skal gælde, når internationale færger sejler i EU's territoriale farvande;

Tjenestekvalitet og -tilgængelighed

34. tilskynder Kommissionen til at indarbejde principperne i forordning (EU) nr. 1177/2010, herunder emner som uhindret adgang for personer med handicap eller nedsat bevægelighed, i sit forslag om intermodale passagerrettigheder og også tage hensyn til de særlige behov hos ældre og familier, der rejser med børn; opfordrer Kommissionen til at fremlægge de årlige statistiske oplysninger om udviklingen i antallet af passagerer med handicap eller nedsat mobilitet;

35. understreger den vigtighed, som sektoren for passagertransport ad vandvejen har for udviklingen af bæredygtig turisme og overvindelsen af sæsonudsving, især i Unionens afsidesliggende regioner og randområder som eksempelvis kystregioner, øer, søområder og landdistrikter; finder desuden, at SMV'er bør stå i centrum for fremme af turisttjenester; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder til at gøre størst mulig brug af EU's finansieringsmuligheder for SMV'er, herunder subsidier til lokalsamfund i ovennævnte fjerntliggende regioner;

36. bemærker det store potentiale i at skabe gode forbindelser mellem indre vandveje og det europæiske net af cykelruter for så vidt angår at øge mange af EU's regioners tiltrækningskraft over for turister; understreger behovet for at tage hensyn til behovene hos de personer, der rejser med cykler og anvender passagertransport ad vandvejen;

37. mener, at turismen i kystområder og på øer er utilstrækkeligt udviklet på grund af manglende indbyrdes forbindelser; mener, at Kommissionen bør tage hensyn til, at der i disse områder er større efterspørgsel efter transporttjenester af høj kvalitet;

38. mener, at sektoren for passagertransport ad vandvejen er vigtig, selv i områder, hvor den på nuværende tidspunkt ikke er økonomisk levedygtig, såsom mere tyndt befolkede, fjerntliggende øer;

Tirsdag den 22. november 2016

39. minder om, at visse færgeruter er livliner — og i bogstavelig forstand er afgørende for den territoriale, sociale og økonomiske samhørighed — der forbinder regionerne i den yderste periferi med fastlandet og de økonomiske og industrielle vækstområder og dermed bidrager til den europæiske samhørighed og integration;
40. understreger, at rammerne for forbindelserne med øer, ø-regioner og fjerntliggende områder bør fremmes med foranstaltninger til at fremme færger af bedre kvalitet og formålstjenelige terminaler;
41. fremhæver potentialet ved og ønskværdigheden af at integrere passagertransport ad vandvejen i et multimodalt mobilitetsnetværk, der tager højde for den offentlige transport i større byområder for både pendlere og turister; finder i denne forbindelse, at der er behov for yderligere forbedringer med henblik på at udvikle mobilitet som en tjeneste ved at muliggøre integrerede billetsystemer med henblik på at styrke pålidelighed, komfort, punktlighed og forbindelsernes hyppighed, lette trykket på logistikkæderne og opnå kortere boardingtider for at tiltrække passagerer;
42. understreger, at det for at opretholde et højt niveau af kvalitetstjenester samt af hensyn til sikkerheden til søs er afgørende vigtigt at udvikle viden og færdigheder inden for den maritime sektor i EU;

o

o o

43. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

Tirsdag den 22. november 2016

P8_TA(2016)0437

Forbedring af udviklingssamarbejdets effektivitet

Europa-Parlamentets beslutning af 22. november 2016 om forbedring af udviklingssamarbejdets effektivitet (2016/2139(INI))

(2018/C 224/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til FN-topmødet om bæredygtig udvikling og det sluddokument, som blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 25. september 2015 med titlen »Ændring af vores samfund: 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling«, og særlig mål 17 af målene for bæredygtig udvikling (SDG), som er fastsat deri, og som forpligter FN's medlemsstater til at styrke midlerne til gennemførelse af dagsordenen og puste nyt liv i det globale partnerskab for bæredygtig udvikling ⁽¹⁾,
- der henviser til »Addis Abeba-handlingsplanen«, det sluddokument som blev vedtaget på den tredje internationale konference om udviklingsfinansiering (Addis Abeba, Etiopien, den 13.-16. juli 2015) og godkendt af FN's Generalforsamling i dennes resolution 69/313 af 27. juli 2015 ⁽²⁾,
- der henviser til rapporten fra FN's generalsekretær om tendenser og fremskridt i internationalt udviklingssamarbejde, som blev forelagt 2016-mødet for forummet for udviklingssamarbejde (E/2016/65) ⁽³⁾,
- der henviser til Pariserklæringen om bistandseffektivitet, som blev vedtaget under det andet forum på højt niveau om bistandseffektivitet i 2005, til Accrahandlingsplanen, som blev vedtaget under det tredje forum på højt niveau om bistandseffektivitet i 2008 i Accra (Ghana) ⁽⁴⁾, og til resultatet af det fjerde forum på højt niveau om bistandseffektivitet, som blev afholdt i Busan (Republikken Korea) i december 2011, og som lancerede det globale partnerskab for effektivt udviklingssamarbejde (GPEDC) ⁽⁵⁾,
- der henviser til Dilerklæringen af 10. april 2010, som vedrører fredsskabelse og statsopbygning, og til den nye aftale om engagement i ustabile stater, som blev præsenteret den 30. november 2011 under det fjerde forum på højt niveau om bistandseffektivitet,
- der henviser til kommunikéet fra det første møde på højt niveau i det globale partnerskab for effektivt udviklingssamarbejde, som blev afholdt i Mexico City i april 2014 ⁽⁶⁾,
- der henviser til det kommende andet møde på højt niveau i det globale partnerskab for effektivt udviklingssamarbejde, som vil finde sted i Nairobi fra den 28. november til den 1. december 2016 ⁽⁷⁾,
- der henviser til OECD/UNDP's fremskridtsrapport 2014 »Making Development Cooperation More Effective« ⁽⁸⁾,
- der henviser til CSO-konsensusen fra Siem Reap om den internationale ramme for CSO-udviklingseffektivitet fra 2011,

⁽¹⁾ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E

⁽²⁾ http://www.un.org/esa/ffd/wp-content/uploads/2015/08/AAAA_Outcome.pdf

⁽³⁾ <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N16/132/05/PDF/N1613205.pdf?OpenElement>

⁽⁴⁾ <http://www.oecd.org/dac/effectiveness/34428351.pdf>

⁽⁵⁾ <http://www.oecd.org/dac/effectiveness/49650173.pdf>

⁽⁶⁾ <http://effectivecooperation.org/2014/03/draft-communicue-for-the-first-high-level-meeting-of-the-global-partnership/>

⁽⁷⁾ <http://effectivecooperation.org/events/2016-high-level-meeting/>

⁽⁸⁾ <http://effectivecooperation.org/wp-content/uploads/2016/05/4314021e.pdf>

Tirsdag den 22. november 2016

- der henviser til artikel 208 i TEUF, der fastsætter nedbringelse og udryddelse af fattigdom som det primære mål for EU's udviklingspolitik og pålægger Unionen og dens medlemsstater at overholde de forpligtelser, som de er blevet enige om inden for rammerne af FN og andre kompetente organisationer, og tage hensyn til målene for udviklingssamarbejdet i de politikker, som de iværksætter, og som kan påvirke udviklingslande,
- der henviser til den europæiske konsensus om udvikling fra 2005 ⁽¹⁾ og til planerne om at indgå aftale om en ny konsensus i 2017,
- der henviser til EU's adfærdskodeks om komplementaritet og arbejdsdeling i udviklingspolitik ⁽²⁾,
- der henviser til den konsoliderede tekst om den operationelle ramme for bistandseffektivitet ⁽³⁾, som er baseret på Rådets konklusioner af 17. november 2009 om en operationel ramme for bistandseffektivitet, Rådets konklusioner af 14. juni 2010 om arbejdsdeling på tværs af landene og Rådets konklusioner af 9. december 2010 om gennemsigtighed og gensidig ansvarlighed,
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 26. marts 2015 »Launching the EU International Cooperation and Development Results Framework«(SWD(2015)0080), og til Rådets konklusioner af 26. maj 2015 om resultatrammen ⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 17. marts 2014 om EU's fælles holdning med henblik på første møde på højt plan i det globale partnerskab for effektivt udviklingssamarbejde ⁽⁵⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 26. maj 2015 om et nyt globalt partnerskab for fattigdomsudryddelse og bæredygtig udvikling efter 2015 ⁽⁶⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 12. maj 2016 om intensivering af fælles programmering ⁽⁷⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 12. maj 2016 om årsrapporten 2016 til Det Europæiske Råd om EU's udviklingsbistandsmål ⁽⁸⁾,
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 23. juni 2015 »2015 EU Accountability Report on Financing for Development — Review of progress by the EU and its Member States«(SWD(2015)0128),
- der henviser til den globale strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik om fælles vision, fælles handling: et stærkere Europa, der blev fremlagt i juni 2016 af næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Rådets konklusioner 9558/07 af 15.5.2007.

⁽³⁾ Rådetsdokument 18239/10.

⁽⁴⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9145-2015-INIT/da/pdf>

⁽⁵⁾ <http://www.consilium.europa.eu/en/workarea/downloadasset.aspx?id=15603>

⁽⁶⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9241-2015-INIT/da/pdf>

⁽⁷⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8831-2016-INIT/da/pdf>

⁽⁸⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8822-2016-INIT/da/pdf>

⁽⁹⁾ Rådetsdokument 10715/16.

Tirsdag den 22. november 2016

- der henviser til sin beslutning af 22. maj 2008 om opfølgning af Pariserklæringen fra 2005 om bistandseffektivitet ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 5. juli 2011 om EU's budgetstøtte til udviklingslande i fremtiden ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2011 om det fjerde forum på højt niveau om bistandseffektivitet ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 11. december 2013 med henstillinger til Kommissionen om donorkoordination på EU-plan i forbindelse med udviklingsbistand ⁽⁴⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 19. maj 2015 om udviklingsfinansiering ⁽⁵⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 14. april 2016 om den private sektor og udvikling ⁽⁶⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 12. maj 2016 om opfølgning på og evaluering af gennemførelsen af 2030-dagsordenen ⁽⁷⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 7. juni 2016 om EU-rapport 2015 om udviklingsvenlig politikkoherens ⁽⁸⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget og udtalelse fra Budgetkontroludvalget (A8-0322/2016),
- A. der henviser til, at de principper, der er fastsat i Pariserklæringen og Accrahandlingsplanen, fortsat er fuldt gyldige og har bevist deres værd med hensyn til at forbedre kvaliteten af udviklingsbistanden og befolkningens støtte til den i donorlandene;
- B. der henviser til, at de politiske tilsagn, der blev afgivet på højt plan i Monterreykonsensusen (2002), Romerklæringen (2003), Pariserklæringen (2005), Accrahandlingsplanen (2008) og det fjerde forum om bistandseffektivitet i Busan (2011), alle forfølger det samme mål om at forbedre kvaliteten af gennemførelsen, forvaltningen og anvendelsen af officiel udviklingsbistand med henblik på at maksimere dens virkning;
- C. der henviser til, at principperne om bistandseffektivitet tydeligvis har bidraget til fremskridt mod 2015-målene i mange lande, men at fremskridtene fortsat er ulige, og ikke alle principperne til enhver tid er blevet gennemført fuldt ud i alle lande og af alle udviklingsaktører;
- D. der henviser til, at det globale partnerskab kan spille en afgørende rolle i gennemførelsen af 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og opfyldelsen af målene for bæredygtig udvikling ved at flytte fokus fra begrebet »bistandseffektivitet«, som er forbundet med traditionel offentlig udviklingsbistand, til begrebet »effektivt udviklings-samarbejde«;
- E. der henviser til, at officiel udviklingsbistand (ODA) kan spille en afgørende rolle med hensyn til at levere resultater i forhold til 2030-dagsordenen, navnlig i lavindkomstlande, og med hensyn til at bekæmpe ekstrem fattigdom og ulighed, hvis den målrettes bedre, og hvis den overholder principperne om reelt udviklings-samarbejde, dvs. demokratisk ejerskab fra modtagerlandets side, tilpasning, styrkelse af lokal kapacitet, gennemsigtighed og demokratisk ansvarliggørelse, fokus på resultater og inklusion; understreger, at konditionaliteter i forbindelse med bistand skal respektere princippet om demokratisk ejerskab;

⁽¹⁾ EUT C 279 E af 19.11.2009, s. 100.

⁽²⁾ EUT C 33 E af 5.2.2013, s. 38.

⁽³⁾ EUT C 131 E af 8.5.2013, s. 80.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0558.

⁽⁵⁾ EUT C 353 af 27.9.2016, s. 2.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0137.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0224.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0246.

Tirsdag den 22. november 2016

- F. der henviser til, at der er behov for andre udviklingspolitiske redskaber ud over udviklingsbistand og -samarbejde for reelt at få udryddet fattigdom og fremme målene om bæredygtig udvikling;
- G. der henviser til, at budgetstøtten har mange fordele såsom statens ansvar, en mere præcis evaluering af resultaterne, bedre sammenhæng mellem de gennemførte politikker, større forudsigelighed for bistand og en maksimal udnyttelse af midlerne til direkte gavn for befolkningerne;
- H. der henviser til, at den private sektor sammen med andre traditionelle statslige og ikkestatslige udviklingsorganisationer er ved at blive en reel partner i udviklingsstrategierne for så vidt angår indsatsen for at opnå inklusiv og bæredygtig udvikling;
- I. der henviser til, at det er afgørende for bistandseffektiviteten, at modtagerlandene parallelt anvender vækstfremmende økonomiske politikker, som indfører markedsøkonomiske mekanismer, mobilisering af privatkapital og jordreformer, og som gradvist åbner deres markeder for global konkurrence;
- J. der henviser til, at opsplitningen af bistandsindsatsen ifølge en undersøgelse foretaget af Kommissionen indebærer en meromkostning på mellem 2 og 3 mia. EUR om året for EU;
- K. der henviser til, at det globale partnerskab for effektivt udviklingssamarbejde (GPEDC) tilvejebringer et inkluderende forum, der samler regeringer, bilaterale og multilaterale organisationer, civilsamfund, parlamenter, fagforeninger og den private sektor fra alle lande;
- L. der henviser til, at det globale partnerskab for effektivt udviklingssamarbejde fokuserer på udviklingsaktørernes adfærd og forholdet imellem dem, en effektiv gennemførelse af udviklingspolitikker og -programmer og overvågning af fremskridtene med overholdelse af de afgørende principper, der er fastlagt i løbet af de seneste ti år, med henblik på at forbedre effektiviteten af alle aktørers udviklingsindsats; der henviser til, at tilpasning til den globale udviklingsstruktur, der overvåger gennemførelsen af 2030-dagsordenen, bør tydeliggøres;
- M. der henviser til, at lande som Kina, Brasilien, Tyrkiet, Rusland og Indien spiller en stadig vigtigere rolle som nye donorer og med hensyn til overførsel af udviklingsekspertise og -teknologi, ikke mindst takket være deres egne nylige og aktuelle erfaringer med udvikling; der henviser til, at deres engagement med mere traditionelle donorer for at fremme globale offentlige goder og deres deltagelse i et inklusivt udviklingssamarbejde i det globale partnerskab for effektivt udviklingssamarbejde kan forbedres;
- N. der henviser til, at Kommissionen spiller en aktiv rolle i GPEDC's styringskomité, og at en af dens medformænd kom fra en EU-medlemsstat, Nederlandene; der henviser til, at Tyskland overtager denne formandsrolle;
- O. der henviser til, at ejerskab fra modtagerlandets side i udviklingssamarbejde kræver, at donorerne tilpasser sig de nationale udviklingsplaner og de internationalt anerkendte mål for bæredygtig udvikling og delmålene dertil, samt deltagelse fra landets side i udformningen af og ansvaret for gennemførelsen af udviklingsplaner og -programmer;
- P. der henviser til, at bistand fører til et dobbelt udbytte, når den ikke blot finansierer udviklingsprojekter, men også bruges lokalt til lokalt producerede varer og tjenesteydelser; der henviser til, at en styrkelse af de landespecifikke systemer og nationale udbudssystemer derfor er et centralt element for bistandseffektivitet i overensstemmelse med Pariserklæringen om bistandseffektivitet og for at fremme god forvaltning og demokratisk ansvarlighed i partnerlandene;
- Q. der henviser til, at leverandørdrevne dagsordener om bistandssamarbejde og bunden bistand, herunder på udbudsområdet, kan være udtryk for forskelligartede politiske interesser, der sommetider er i modstrid med udviklingspolitikker og kan risikere at undergrave ejerskabet over og bæredygtigheden af udviklingsbistanden og forudgående fremskridt i retning af tilpasning og resulterer i ineffektivitet og tiltagende afhængighed; der henviser til, at lokalt ejerskab har en vigtig rolle at spille med hensyn til at sikre reel udvikling for borgerne;

Tirsdag den 22. november 2016

- R. der henviser til, at der i dag gøres større brug af resultatrammer til at måle resultater i programmer for udviklingssamarbejde, men at det fulde ejerskab over og udviklingslandenes anvendelse af disse rammer stadig er en vedvarende udfordring;
- S. der henviser til, at GPEDC's overvågningsrunde i 2016 viser, at fremskridtene vedrørende anvendelsen af landespecifikke systemer fortsat er svage, og at der ikke er sket yderligere fremskridt med hensyn til en afkobling af bistanden, som fortsat topper på de 80 %, der blev nået i 2010;
- T. der henviser til, at parlamentarikere i partnerlandene, lokale myndigheder og civilsamfundet fortsat udtrykker utilfredshed over, at de ikke i tilstrækkelig grad involveres i og orienteres om programmeringen og gennemførelsen af udviklingssamarbejdet;
- U. der henviser til, at udviklingseffektivitet, forstået som en effektiv udnyttelse af alle midler og ressourcer, der er rettet mod udvikling, herunder fattigdomsbekæmpelse, både afhænger af leveringen af bistand og af modtagerlandene og af, at der findes effektive og reaktionsdygtige institutioner, forsvarlige politikker, inddragelse af lokale interessenter og civilsamfundet, retsstatsforhold, en medinddragende demokratisk regeringsførelse, tilstedeværelsen af effektive og gennemsigtige opfølgingsmekanismer og sikkerhedsforanstaltninger over for korruption og ulovlige finansstrømme på internationalt plan; der henviser til, at det globale partnerskab for effektivt udviklingssamarbejde bør spille en øget rolle med hensyn til at muliggøre og fremme fremskridt for så vidt angår de ovennævnte afgørende faktorer for udvikling;
- V. der henviser til, at opsplitningen af bistand fortsat er en vedvarende udfordring, som skyldes det store antal af donorer og bistandsorganisationer samt manglende koordination af deres aktiviteter og projekter;
- W. der henviser til, at Syd-Syd-samarbejdet er fortsat med at vokse trods vækstøkonomiers opbremsning og faldende råvarepriser;
- X. der henviser til, at udviklingsrammen bliver stadig mere forskelligartet med flere fattige, der bor i mellemindkomstlande end i lavindkomstlande; der henviser til, at udfordringerne på udviklingsområdet samtidig har ændret karakter med fremkomsten af nye globale udfordringer såsom migration, fødevarerikkerhed, fred og stabilitet og klimaforandringer;
1. opfordrer alle udviklingsaktører til at bygge på de tilsagn, de har givet lige fra Paris til Busan, og til at forny og forstærke deres bestræbelser på at gøre udviklingssamarbejdet så effektivt som muligt med henblik på at nå de ambitiøse mål og delmål, der er fastsat i 2030-dagsordenen og gøre bedst mulig brug af offentlige og private udviklingsmidler;
 2. opfordrer til, at man anvender alle udviklingspolitiske redskaber til at udrydde fattigdom og fremme målene for bæredygtig udvikling; er af den opfattelse, at udviklingsfinansieringens effektivitet bør vurderes på grundlag af konkrete resultater og dens bidrag til udviklingspolitikken som helhed;
 3. fremhæver den centrale rolle, som den officielle udviklingsbistand (ODA) spiller for opfyldelsen af dagsordenen om udviklingseffektivitet, for fattigdomsbekæmpelse, for nedbringelse af ulighed, for leveringen af offentlige tjenester og støtten til god regeringsførelse; understreger, at ODA er mere fleksibel, forudsigelig og regnskabspligtig end andre pengestrømme, der potentielt bidrager til udvikling;
 4. minder om, at tilstrækkelig finansiering er en forudsætning for effektivt udviklingssamarbejde; bemærker, at de fleste ODA-ydere ikke har opfyldt deres forpligtelse til at afsætte 0,7 % af deres BNI i udviklingsbistand senest i 2015, hvilket resulterer i, at over 2 billioner USD ikke stilles til rådighed for udviklingslandene, så de kan nå 2015-målene;
 5. opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater til at opfylde deres mangeårige forpligtelse til at afsætte 0,7 % af deres BNI til bistand, til at øge deres udviklingsbistand, bl.a. gennem EU-budgettet og Den Europæiske Udviklingsfond (EUF), og til at vedtage en effektiv køreplan med henblik på at opfylde det mål, man har forpligtet sig til, på en gennemsigtig, forudsigelig og ansvarlig måde; advarer mod, at ODA-kriterierne udvandes med henblik på at dække udgifter, som ikke er direkte knyttet til fremme af bæredygtig udvikling i udviklingslande;

Tirsdag den 22. november 2016

6. bemærker med bekymring, at kun fem EU-medlemsstater har offentliggjort Busan-gennemførelsesplaner siden medio 2015; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at offentliggøre gennemførelsesplaner og aflægge rapport om deres indsats forud for det andet møde på højt niveau i GPEDC, som finder sted i Nairobi fra den 28. november til den 1. december 2016;
7. opfordrer til, at slutdokumentet fra det andet møde på højt niveau klart adresserer udviklingsaktører og -institutioner og tildeler dem forskellige roller og ansvar for at gennemføre dagsordenen og anvende principperne med henblik på at øge fremskridtene og fremme det fremtidige samarbejde;
8. noterer sig Mexicos forslag om at medtage et femte princip om udviklingseffektivitet, nemlig at ingen må lades tilbage; erkender vigtigheden af at lægge stor vægt på fattige, sårbare og marginaliserede grupper, under behørig hensyntagen til ligestilling mellem kønnene, struktursvagthed og konfliktsituationer inden for rammerne af dagsordenen om udviklings-effektivitet; mener, at dette princip ville modsvare den generelle filosofi og den overordnede forpligtelse i 2030-dagsordenen, men at en eventuel medtagelse heraf bør ledsages af seriøse drøftelser og overvejelser om dets omsætning til praksis, navnlig vedrørende spørgsmål om mainstreaming og indikatorer;
9. fremhæver nødvendigheden af at skabe en stærk position for GPEDC inden for rammerne af 2030-dagsordenen og Addis Abeba-handlingsplanen; mener, at GPEDC kan skabe merværdi, hvis dets arbejde på strategisk vis inddeles i faser og skræddersys under hensyntagen til arbejdet i og kalenderen for ECOSOC's forum for udviklings-samarbejde, forummet for udviklingsfinansiering og FN's Politiske Forum på Højt Niveau;
10. understreger, at GPEDC bør spille en stærk rolle i de evidensbaserede aspekter af overvågning og ansvarliggørelse for så vidt angår effektivitetsprincipperne for opfyldelse af målene for bæredygtig udvikling og med hensyn til at støtte alle aktører på nationalt plan i at gennemføre dem mere fuldstændigt; understreger, at GPEDC er nødt til at tilvejebringe klart definerede samarbejdskanaler for specifikke udviklingsaktører udover OECD's donorer, herunder vækstlandsdonorer, lokale og regionale regeringer, civilsamlingsorganisationer, private filantroper, finansielle institutioner, virksomheder i den private sektor og fagforeninger; mener, at formandskabsordningen i GPEDC bør afspejle aktørernes mangfoldighed;
11. minder om, at en vækst på 1 % i Afrika udgør mere end det dobbelte af beløbet for den officielle udviklingsbistand;
12. mener, at GPEDC bør spille en ledende rolle med hensyn til at sikre fremskridt med mål 17 for bæredygtig udvikling, navnlig inden for overvågning og ansvarlighed, øget bistandseffektivitet, de kvalitets- og kapacitetsmæssige aspekter af udviklingsfinansiering, holdbarheden af skatter og gæld, mobilisering af den private sektor og dennes ansvar for bæredygtig udvikling, gennemsigtighed, politikkoherens, partnerskaber med mange interessenter og Syd-Syd-samarbejde og trekantsamarbejde;
13. understreger den vigtige rolle, som GPEDC har at spille vedrørende indikator 17.16.1 i målene for bæredygtig udvikling, navnlig med hensyn til at opnå mere effektive og inklusive partnerskaber med mange interessenter til at støtte og opretholde gennemførelsen af 2030-dagsordenen ved at måle kvaliteten af deres udviklingsindsats; glæder sig over overvågningsrunden 2016 og konstaterer, at antallet af udviklingspartnere, der har deltaget i dette arbejde, er øget, og ser frem til, at fremskridtsrapporten offentliggøres;
14. tilskynder parterne i GPEDC til at overveje at oprette et mere uafhængigt permanent sekretariat for GPEDC med tilstrækkelige ressourcer med udgangspunkt i den fælles støttegruppe og opfordrer indtrængende EU's medlemsstater og partnerlande til at udpege nationale kontaktpunkter;
15. påpeger, at Europa-Parlamentet fuldt ud bør have mulighed for at spille sin vigtige rolle med at udøve demokratisk kontrol af alle EU-politikker, herunder udviklingspolitikker, og kræver at blive orienteret regelmæssigt og rettidigt om de standpunkter, som Kommissionen indtager i GPEDC's styringskomité;

Tirsdag den 22. november 2016

16. glæder sig over de fremskridt, der er gjort, og henstiller, at Kommissionen gør sig yderligere bestræbelser på at sikre, at alle berørte aktører har adgang til information om gennemsigtighed i programmeringen af udviklingssamarbejde, finansieringsmekanismer, projekter og bistandsstrømme, navnlig inden for rammerne af det internationale initiativ vedrørende gennemsigtighed i bistanden (IATI) og oprettelsen af webstedet »EU Aid Explorer«; påpeger imidlertid, at det stadig er nødvendigt at tage store skridt i denne henseende, og kræver, at der hurtigt gøres yderligere bestræbelser fra alle donorer side på at gøre oplysninger og data mere tilgængelige, tidsmæssigt relevante og sammenlignelige; opfordrer de medlemsstater, der endnu ikke bidrager til IATI, til at begynde at gøre det; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre brug af de tilgængelige data og til også at støtte partnerlandene ved at fremme informationsudveksling og god praksis i denne henseende;

17. mener, at overvågning og evaluering af samt vidensdeling om udviklingsmæssige fremskridt er af afgørende betydning for at øge ansvarligheden og samarbejdets virkning, især på landeniveau; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at fremsende rapporter, mindst hvert andet år, om både EU's og medlemsstaternes indsats og handlingsplaner med henblik på at gennemføre Busanprincipperne på sammenhængende vis; opfordrer EU til at støtte partnerlandene yderligere i at forbedre deres administrative og logistiske kapacitet, og navnlig deres statistiske systemer;

18. glæder sig over, at OECD's initiativer potentielt kan bidrage til at mindske ulovlige pengestrømme, og opfordrer det internationale samfund til at styrke samarbejdet med henblik på mere generelt at øge gennemsigtigheden af skatteordninger og pengestrømme; understreger, at multinationale selskaber og finansielle institutioner spiller en afgørende rolle og har et ansvar i denne henseende;

19. anmoder Kommissionen og EU-delegationerne samt medlemsstaternes organer om at informere nationale parlamenter og i videst muligt omfang lokale og regionale myndigheder såvel som private interessenter og civilsamfundet om programmeringen af og de finansielle forpligtelser i forbindelse med udviklingsbistand ved at offentliggøre landespecifikke evalueringer af udviklingssamarbejdet, som bør give et overblik over strategiske dokumenter, donorkoordination, årlige aktivitetsplaner og igangværende og planlagte programmer såvel som projektindkaldelser og udbudsbekendtgørelser eller andre anvendte finansieringsmekanismer;

20. tilskynder modtagerlandenes parlamenter til at vedtage nationale politikker om udviklingsbistand for at øge donorerne og modtagerregeringernes ansvarlighed, herunder lokale myndigheders, forbedre forvaltningen af de offentlige finanser og absorptionsevnen, udrydde korruption og alle former for bistandsspild, gøre skattesystemerne effektive og forbedre betingelserne for modtagelse af budgetstøtte og for på lang sigt at mindske bistandsafhængigheden;

21. finder det vigtigt at fremme alle medlemsstaters deltagelse i Addis-skatteinitiativet med henblik på at fordoble den tekniske bistand senest i 2020 og styrke partnerlandenes beskatningskapacitet;

22. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gå i dialog med partnerlandenes nationale parlamenter for konstruktivt at støtte udviklingen af sådanne politikker og supplere dem med gensidige ansvarlighedsordninger; glæder sig over Kommissionens bestræbelser på at forbedre den nationale ansvarlighed i forbindelse med budgetstøtte ved at støtte den institutionelle kapacitet i de nationale parlamenter og overordnede revisionsorganer;

23. fremhæver den rolle, som borgere, lokalsamfund, folkevalgte repræsentanter, trosbaserede organisationer, civilsamfundsorganisationer (CSO'er), akademikere, fagforeninger og den private sektor spiller, og understreger, at det er nødvendigt at inddrage alle disse aktører i fremme og gennemførelse af effektivitetsdagsordenen på forskellige niveauer; mener, at partcipatorisk inddragelse i planlægning og implementering, gensidig ansvarliggørelse og gennemsigtighed, overvågning og evaluering er forudsætninger for, at de kan yde et reelt bidrag, og at donorerne bør øge forudsigeligheden og sætte tempoet op, når de arbejder med disse aktører som implementeringspartnere og med partnere, der leverer basale tjenesteydelser, for reelt at kunne nå de mest udsatte grupper i befolkningen;

24. understreger, at bistand kun kan være bæredygtig, når modtagerne er stærkt engageret og har lederskabet; insisterer på betydningen af fælles ansvar for de udviklingsmæssige resultater, herunder for gennemførelsen af Istanbulprincipperne, og minder om, at demokratisk ejerskab kræver stærke institutioner, der kan sikre, at lokale aktører deltager fuldt ud i gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af udviklingsprogrammer;

Tirsdag den 22. november 2016

25. fremhæver betydningen af, at civilsamfundsorganisationer (CSO'er) sættes i stand til at udøve deres rolle som uafhængige udviklingsaktører, med særligt fokus på et gunstigt miljø i overensstemmelse med aftalte internationale rettigheder, som maksimerer CSO'ernes bidrag til udvikling; giver udtryk for sin bekymring over, at civilsamfundsorganisationer får stadig mindre spillerum i mange partnerlande; opfordrer Kommissionen til at gøre det nemmere for CSO'er at få adgang til finansiering;

26. glæder sig over de fremskridt, EU har gjort med hensyn til fælles programmering, og EU's forpligtelse hertil; bemærker, at fælles programmering bør mindske opsplitningen af bistanden og transaktionsomkostningerne, øge komplementariteten gennem en bedre arbejdsdeling og fremme national og gensidig ansvarlighed samt forudsigelighed om udviklingssamarbejdet, og dermed tilvejebringe klare fordele for både EU og partnerlandene; konstaterer, at fælles programmering er blevet undersøgt i 59 ud af de 110 partnerlande, der modtager EU-udviklingsbistand; opfordrer medlemsstaterne og partnerlandene til at gå videre med deres engagement for fælles programmering med henblik på at udnytte dets fordele fuldt ud og i så mange lande som muligt;

27. minder om sin anmodning ⁽¹⁾ om en kodificering og styrkelse af de mekanismer og praksisser, der skal sikre større komplementaritet og en effektiv koordinering af udviklingsbistanden mellem EU's medlemsstater og institutioner, der skal tilvejebringe klare regler, som kan håndhæves, med henblik på sikring af demokratisk nationalt ejerskab, harmonisering, tilpasning til landets strategier og systemer, forudsigelighed med hensyn til økonomiske midler, gennemsigtighed og gensidig ansvarliggørelse; anmoder Kommissionen om at forelægge information om den manglende opfølgning på denne anmodning og redegøre for, hvilke alternative foranstaltninger den har truffet eller agter at træffe i denne henseende;

28. minder om, at EU og dets medlemsstater er forpligtet til at fjerne bindingerne på deres bistand, og anerkender de fremskridt, der er gjort på dette område; opfordrer til yderligere bestræbelser på at fremskynde alle bistandsleverandørers, herunder de nye vækstøkonomiers, afbinding af bistanden på globalt plan; opfordrer alle bistandsleverandører til som det første valg at benytte partnerlandenes udbudssystemer;

29. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle nye initiativer med henblik på at forbedre flagskibsprojekter inden for Syd-Syd- og trekantsamarbejde, der involverer nye vækstdonorlande og andre mellemindkomstlande, som er baseret på at tackle globale udfordringer af fælles interesse uden at miste fattigdomsudryddelsesperspektivet; fremhæver, at det er nødvendigt at udnytte det fulde potentiale i decentraliseret samarbejde for at fremme dagsordenen om udviklingseffektivitet og samtidig respektere alle sikkerhedsmekanismer i forbindelse med gennemsigtighed, effektivitet og kohærens og undgå en yderligere opsplitning af den internationale bistandsarkitektur;

30. understreger, at udviklingsbistand kan spille en vigtig rolle i fattigdomsbekæmpelse, imødegåelse af ulighed og udviklingsfremme, navnlig for mindst udviklede lande og med hensyn til at sætte skub i adgangen til kvalitetsprægede offentlige tjenester for de mest underprivilegerede og udsatte grupper, og være katalysator for andre kritiske, systemiske faktorer, der er gunstige for udvikling, såsom fremme af ligestilling mellem kønnene (som det kommer til udtryk i Busanpartnerskabet), uddannelse, styrkelse af sundhedssystemer, herunder bekæmpelse af fattigdomsrelaterede sygdomme, hvis den anvendes i en kontekst med lovlig, inkluderende regeringsførelse baseret på retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne;

31. fremhæver betydningen af SDG-mål 16 for den overordnede udviklingseffektivitet og advarer om, at udviklingsbistanden reelt ikke kan opfylde sit formål, hvis der mangler respekt for menneskerettighederne og retsstatsprincippet, et upartisk, effektivt og uafhængigt retssystem, internationalt anerkendte sociale, miljømæssige og arbejdsmæssige standarder og sikkerhedsmekanismer for offentlige institutioners og embedsmænds integritet, inkluderende, deltagerorienteret og repræsentativ beslutningstagning på alle niveauer samt gennemsigtighed og ansvarlighed;

32. minder om, at korruption i modtagerlandene, hvad enten den er direkte knyttet til udviklingsbistanden eller ej, udgør en alvorlig krænkelse af den demokratiske legitimitet og skader den offentlige støtte til udviklingsbistanden i donorlandene; bifalder derfor alle foranstaltninger, der træffes for at fremme forsvarlig økonomisk forvaltning og udrydde korruption én gang for alle, og bemærker samtidig, at situationen i mange partnerlande pr. definition indebærer en vis risiko;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster af 11.12.2013, P7_TA(2013)0558.

Tirsdag den 22. november 2016

33. opfordrer indtrængende medlemsstaterne og andre donorer til at optrappe indsatsen og de menneskelige ressourcer i forbindelse med en bedre conceptualisering og dybdegående analyse i kontekster præget af skrøbelighed, postkonflikt-situationer og konfliktforebyggelse, hvor de ønskede resultater måske ikke altid kan opfanges i form af data og inden for resultatrammer;

34. er af den faste overbevisning, at den private sektor er en vigtig partner med henblik på at nå målene for bæredygtig udvikling og mobilisere yderligere ressourcer til udvikling; understreger, at aktører i den private sektor i lyset af deres voksende rolle i udviklingssamarbejdet er nødt til at indordne sig under principperne om udviklingseffektivitet og overholde principperne om virksomhedernes ansvarlighed hele vejen igennem projekternes livscyklus; anerkender nogle privatsektoraktørers bestræbelser på at tage hensyn til forpligtelser på menneskerettighedsområdet, social inklusion og bæredygtighed som udgangspunkt for deres forretningsmodeller og opfordrer til, at denne tilgang bliver almindeligt udbredt; påpeger, at den private sektor er nødt til at respektere folkeretlige principper og sociale og miljømæssige standarder såvel som FN's Global Compact-initiativ om menneskerettigheder, FN's retningslinjer om erhvervslivet og menneskerettighederne, ILO's centrale arbejdsstandarder og FN's konvention mod korruption; opfordrer Kommissionen til at sikre, at virksomheder, der opererer fra skattely, ikke deltager i ODA-finansierede projekter; fremhæver samtidig behovet for, at partnerlandene skaber et gunstigt erhvervsklima, herunder gennemsigtige lovgivnings- og reguleringssystemer;

35. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten, Kenyas parlament og regering i deres egenskab af værter for det andet møde på højt niveau i GPEDC, formændene for GPEDC, FN's Udviklingsprogram, OECD og Den Interparlamentariske Union.

Onsdag den 23. november 2016

P8_TA(2016)0439

Færdiggørelse af Basel III**Europa-Parlamentets beslutning af 23. november 2016 om færdiggørelse af Basel III (2016/2959(RSP))**

(2018/C 224/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til konklusionerne fra G20-topmøderne i tiden efter krisen,
- der henviser til G20-finansministrenes og centralbankchefernes kommuniké af 27. februar 2016,
- der henviser til G20-finansministrenes og centralbankchefernes kommuniké af 14.-15. april 2016,
- der henviser til G20-finansministrenes og centralbankchefernes kommuniké af 23.-24. juli 2016,
- der henviser til G20-ledernes kommuniké af 4.-5. september 2016,
- der henviser til rapportererne fra Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS) til G20-lederne med en opdatering af gennemførelsen af den aftalte reformdagsorden, navnlig BCBS-rapporten fra november 2015 til G20-lederne »Finalising post-crisis reforms: an update« ⁽¹⁾,
- der henviser til BCBS-høringsdokumenterne om det reviderede Basel III-regelsæt om gearingsgraden af 6. april 2016, om reduktion af variation i aktiver, der er kreditrisikovægtede aktiver — begrænsninger for anvendelsen af metoden med interne modeller af 24. marts 2016 og om revision af standardmetoden til opgørelse af kreditrisici af 10. december 2015,
- der henviser til BCBS-debatoplægget og høringsdokumentet med titlen »Regulatory treatment of accounting provisions« (lovgivningsmæssig behandling af regnskabsmæssige bestemmelser) fra oktober 2016,
- der henviser til BCBS-standarden for »TLAC-holdings — Amendments to the Basel III standard on the definition of capital« ⁽²⁾,
- der henviser til »EU Shadow Banking Monitor« (overvågning af skyggebanker) fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) fra juli 2016,
- der henviser til resultaterne af de stresstest, som blev foretaget af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) og offentliggjort den 29. juli 2016,
- der henviser til Rådets konklusioner af 12. juli 2016 om færdiggørelse af Baselreformerne efter krisen ⁽³⁾,
- der henviser til IMF's »Global Financial Stability Report« fra 2016,

⁽¹⁾ <http://www.bis.org/bcbs/publ/d344.pdf>.

⁽²⁾ <https://www.bis.org/bcbs/publ/d387.htm>.

⁽³⁾ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/07/12-conclusions-banking-reform/>.

Onsdag den 23. november 2016

- der henviser til sin beslutning af 10. marts 2016 om bankunionen — Årsberetning 2015 ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. januar 2016 om status og udfordringer for EU's regulering af finansielle tjenesteydelser: Virkninger og vejen frem mod en mere effektiv EU-ramme for finansiell regulering og en kapitalmarkedsunion ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. april 2016 om EU's rolle i forbindelse med de internationale finansielle, monetære og regulerende institutioner og organer ⁽³⁾,
- der henviser til forskningsdokumentet til Økonomi og Valutaudvalget om »The European Union's role in International Economic Fora«, dokument nr. 5: BCBS,
- der henviser til drøftelserne med generalsekretæren fra Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS), Bill Coen, med formanden for SSM-tilsynsrådet, Danièle Nouy, med formanden for EBA, Andrea Enria, og med Kommissionens næstformand, Valdis Dombrovskis, om færdiggørelsen af Basel III/»Basel IV«,
- der henviser til Kommissionens erklæring om Basel-komitéens revision af standardmetoden til opgørelse af kreditrisici og de efterfølgende drøftelser med viceformand Jyrki Katainen den 6. juli 2016,
- der henviser til forespørgslen til Kommissionen om færdiggørelsen af Basel III (O-000136/2016 — B8-1810/2016),
- der henviser til forslag til beslutning fra Økonomi- og Valutaudvalget,
- der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at et robust banksystem med en solid kapital er en forudsætning for at bevare den finansielle stabilitet, eftersom det sikrer passende udlån til realøkonomien i hele cyklussen og støtter den økonomiske vækst;
- B. der henviser til, at G20-lederne i kølvandet på finanskrisen enedes om en omfattende reformdagsorden, der styrker de internationale bankers reguleringsstandarder, herunder tilsynskravene;
- C. der henviser til, at BCBS er i færd med at udvikle internationalt aftale minimumsstandarder for tilsynskravene til store, internationalt aktive banker; der henviser til, at BCBS overvåger og evaluerer gennemførelsen af disse globale standarder og aflægger beretning til G20; der henviser til, at dets retningslinjer er et vigtigt redskab til at forhindre uensartet lovgivning i hele verden;
- D. der henviser til, at Den Europæiske Union gennemførte de internationalt aftalte standarder inden for rammerne af kapitalkravsforordningen (CRR) og kapitalkravsdirektivet (CRD IV), men tilpassede dem til EU's reelle finansieringsbehov, f.eks. vedrørende støttefaktoren for SMV'er og behovet for en vis fleksibilitet; der henviser til, at det i EU er blevet besluttet, at disse standarder gælder for alle banker og ikke kun de største internationalt aktive banker, mens visse ikke-europæiske jurisdiktioner udelukkende lader dem gælde for de største banker; der henviser til vigtigheden af, at der gøres fremskridt med hensyn til at opnå lige vilkår på internationalt plan; der henviser til, at Kommissionen forventes at fremsætte et lovgivningsforslag om revision af CRR/CRD IV for at gennemføre yderligere aftalte ændringer af Baselregelsættet;
- E. der henviser til, at tilsynskravene til banker er indbyrdes forbundne og supplerer andre reguleringsmæssige krav, såsom den samlede tabsabsorberende kapacitet (TLAC) og den obligatoriske anvendelse af central clearing af derivater; der henviser til, at de lovgivningsmæssige rammer for EU's banksektor er blevet markant forbedret i de seneste år, især gennem oprettelse af bankunionen;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0093.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0006.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0108.

Onsdag den 23. november 2016

- F. der henviser til, at en solid ramme for finansiel stabilitet og vækst bør være omfattende og afbalanceret, således at den indbefatter en dynamisk tilsynspraksis og ikke alene fokuserer på statisk regulering, som hovedsagelig vedrører kvantitative aspekter;
- G. der henviser til oplysninger, som viser, at der tidligere var for store udsving i risikovægtene og de »strategiske risikomodeller« for at mindske bankernes kapitalkrav, og at de nationale tilsynsmyndigheder har haft svært ved at vurdere interne modeller, hvilket har bidraget til den finansielle krise;
- H. der henviser til, at gennemførelsen af tilsynskrav til forskellige bankforretningsmodeller kan variere betydeligt i omfang og kompleksitet, hvilket gør en »universalløsning« ineffektiv og uforholdsmæssigt besværlig, navnlig for mange mindre indenlandsk orienterede, mindre komplekse og indbyrdes forbundne banker samt for deres regulerings- og tilsynsmyndigheder; der henviser til, at en passende grad af proportionalitet og fleksibilitet derfor er påkrævet;
- I. der henviser til, at yderligere ændringer af den tilsynsmæssige ramme for banker i øjeblikket drøftes af BCBS for at adressere kreditrisici og operationelle risici; der henviser til, at disse reformer fokuserer på at øge risikofølsomheden og robustheden af standardmetoden til opgørelse af kreditrisici, indføre yderligere begrænsninger for internt udarbejdede metoders rolle og afslutte udformningen og kalibreringen af gearingsgraden og et muligt kapitalgulv baseret på standardmetoder;
- J. der henviser til, at størstedelen af de amerikanske finansielle institutioner anvender standardmetoden til evaluering af kreditrisici, mens mange store og mellemstore banker i EU benytter sig af interne modeller;
- K. der henviser til, at en hensigtsmæssig revision af standardmetoden og overholdelse af proportionalitetsprincippet er af afgørende betydning, hvis BCBS-standarden skal fungere for de små banker, som hovedsageligt gør brug af den;
- L. der henviser til, at G20 har tilkendegivet, at den aktuelle revision ikke bør føre til en betydelig stigning i det samlede kapitalkrav, og at dette synspunkt blev gentaget af medlemsstaterne på Økofinrådets samling i juli 2016;
- M. der henviser til, at reguleringsmyndighederne nu underkaster europæiske banker systematiske og regelmæssige stresstests, og at resultaterne af disse undersøgelser offentliggøres;
- N. der henviser til, at repræsentanter for jurisdiktioner uden for EU, såsom Japan, har udtrykt betænkeligheder ved det voksende pres med hensyn til kapitaltilførsel og håndteringen af højere omkostninger for at overholde de nye normer;
- O. der henviser til, at BSBC's afgørelser ikke har retskraft og skal gennemføres ved hjælp af den almindelige lovgivningsprocedure for at have virkning i EU; der henviser til, at ikke alle nationale kompetente myndigheder har sæde i BCBS, men at ECB og SSM er repræsenteret som fuldgyldige medlemmer, mens Kommissionen og EBA er observatører;
1. Understreger vigtigheden af solide globale standarder og principper for tilsynsregler for banker og glæder sig over BCBS's arbejde efter krisen på dette område;
 2. bekræfter, at bankerne er nødt til at være velkapitaliseret for at kunne støtte realøkonomien, begrænse den systemiske risiko og undgå en gentagelse af de enorme redningspakker, vi oplevede under krisen; understreger behovet for en passende regulering af skyggebankssektoren for at sikre fair konkurrence og finansiel stabilitet;

Onsdag den 23. november 2016

3. understreger, at i modsætning til andre jurisdiktioner spiller bankerne en vigtig rolle for finansieringen af den europæiske økonomi og vil sandsynligvis fortsat være den vigtigste finansieringskilde for husholdninger og virksomheder, især SMV'er; understreger, at EU's lovgivning altid har været indrettet til at afspejle dette (f.eks. ved anvendelse af SMV-støttefaktoren) og fortsat bør være det (f.eks. ved at forlænge og udvide støttefaktoren); anerkender imidlertid betydningen af at diversificere den europæiske økonomis finansieringskilder og glæder sig i denne forbindelse over det igangværende arbejde inden for rammerne af CMU;
4. noterer sig det igangværende arbejde i BCBS for at færdiggøre Basel III-regelsættet, som skal sikre øget forenkling, sammenlignelighed og konvergens for den risikovægtede kapitalramme med henblik på at adressere de uforholdsmæssigt store udsving i risikovægtede aktiver og for at sikre, at der anvendes samme regler ved de samme risici; understreger behovet for større gennemsigtighed og ansvarlighed for at styrke legitimiteten og ejerskabet i forbindelse med BCBS's forhandlinger; glæder sig over, at generalsekretæren for BCBS har mødtes med ECON-Udvalget og tilskynder til yderligere dialog;
5. understreger, at denne revision bør overholde det princip, som Gruppen af Centralbankchefer og Finanstilsynschefer (GHOS) har erklæret, om ikke i væsentlig grad at øge de samlede kapitalkrav og samtidig styrke de europæiske bankers overordnede finansielle stilling;
6. understreger, at et andet og lige så vigtigt princip, der skal overholdes ved revisionen, er at fremme lige konkurrencevilkår på globalt plan ved at mindske — snarere end skærpe — forskellene mellem jurisdiktioner og bankmodeller, og ved ikke i urimelig grad at straffe EU's bankmodel;
7. er bekymret over, at en tidlig analyse af de seneste udkast fra BCBS viser, at reformpakken, som den foreligger, muligvis ikke er i overensstemmelse med de to ovennævnte principper; opfordrer BCBS til at revidere sit forslag i overensstemmelse hermed og ECB og SSM til ved den endelige udformning og overvågning af den nye standard, at sikre overholdelse heraf;
8. understreger, at denne tilgang vil bidrage til at sikre, at Europa-Parlamentet som medlovgiver konsekvent gennemfører den nye standard;
9. minder om vigtigheden af, at proportionalitetsprincippet ikke blot vurderes i forhold til størrelsen af de institutter, der reguleres, men også kommer til udtryk som en rimelig balance mellem ulemperne og fordelene ved regulering for hver gruppe af interessenter;
10. opfordrer til, at der på EU-plan og internationalt føres dialog og udveksles bedste praksis om proportionalitetsprincippets anvendelse;
11. opfordrer BCBS til omhyggeligt og grundigt at vurdere den kvalitative og kvantitative virkning af de nye reformer, under hensyntagen til deres konsekvenser for de forskellige jurisdiktioner og for de forskellige bankmodeller, før standarden vedtages af udvalget; mener, at denne vurdering også bør tage hensyn til de tidligere reformer, som udvalget har foreslået; opfordrer BCBS til at foretage de nødvendige tilpasninger, såfremt der konstateres ubalancer i forbindelse med analysen;
12. minder om vigtigheden af en risikobaseret tilgang til regulering, hvor der anvendes samme regler for samme risici, og understreger behovet for at mindske mulighederne for regelarbitrage og uforholdsmæssigt store udsving i risikovægtede aktiver; opfordrer BCBS til at bevare den tilsynsmæssige regulerings risikofølsomhed, blandt andet ved at sikre, at revisionen af standardmetoden og anvendelsen af IRBA tager højde for risikoen for regelarbitrage og reelt afspejler de særlige forhold ved de forskellige finansieringsformer, som f.eks. långivning til fast ejendom, finansiering af infrastruktur og specialiseret långivning, og ved at undgå uforholdsmæssige virkninger for realøkonomien; udtrykker i denne forbindelse betænkeligheder ved de potentielle virkninger for realøkonomien af den foreslåede indførelse af minimumsresultater (output floors);

Onsdag den 23. november 2016

13. opfordrer Kommissionen til nøje og grundigt at vurdere den kvalitative og kvantitative virkning af de seneste og kommende reformer, bl.a. af finansieringen af realøkonomien i Europa og af planlagte europæiske lovgivningsmæssige projekter, såsom kapitalmarkedsunionen; opfordrer Kommissionen til at gøre brug af resultaterne af den opfordring til indsendelse af dokumentation samt af arbejdsforløbet i forbindelse med den første statusopgørelse om regulering af finansielle tjenesteydelser, som skal være færdig ved udgangen af 2016; opfordrer Kommissionen til at sikre, at de nye BCBS-forslag eller gennemførelsen heraf ikke modarbejder disse initiativer; understreger, at denne vurdering ikke bør underminere de hidtil opnåede lovgivningsmæssige resultater og ikke bør ses som en opfordring til deregulering;
 14. anmoder om, at kravene om obligatorisk central clearing af derivatprodukter tages fuldt ud i betragtning ved fastsættelse af gearingsgraden for at fremme en praksis med central clearing;
 15. minder om, at der skal tages behørigt hensyn til de særlige forhold ved de europæiske bankmodeller, de markeder, de opererer på, størrelsen af de forskellige institutter og de forskellige risikoprofiler, både i forbindelse med konsekvensanalyser og kalibrering af standarderne, for at opretholde den nødvendige diversitet i den europæiske banksektor og overholde proportionalitetsprincippet; opfordrer Kommissionen til at tage højde for alle disse principper, når den fastsætter gennemførelsens omfang og omsætter BCBS-forslagene i EU-lovgivning;
 16. understreger de europæiske og nationale banktilsyns centrale rolle med hensyn til at sikre tilsynsmæssig konvergens i EU under hensyntagen til proportionalitetsprincippet og hensigtsmæssigheden af reglerne for de forskellige bankmodeller; understreger betydningen af pålidelige og sammenlignelige oplysninger om situationen for de institutter, der er underkastet tilsyn, således at dette arbejde kan udføres effektivt og pålideligt; understreger, at retten til at anvende interne modeller bør bevares; opfordrer SSM og EBA til at fortsætte deres tilsynsopgaver for at sikre en konsekvent gennemførelse af interne modeller og modellernes evne til at afspejle de risici, der er forbundet med bankernes forretningsmodeller, forbedre konvergens i den måde, hvorpå deres mangler afhjælpes, og til at foreslå ændringer, hvor dette er nødvendigt;
 17. minder om samspillet mellem tilsynskravene til banker og andre store bankstandarder, som f.eks. indførelse af TLAC-standarder inden for EU og dens harmonisering med MREL-kravet inden for rammerne af BRRD samt anvendelsen af IFRS 9-regnskabsstandarder i den nærmeste fremtid og rammen for bankunionen; understreger derfor, at overvejelserne om reformerne af den tilsynsmæssige regulering bør tage hensyn til alle disse forskellige elementer og deres respektive og kombinerede virkninger;
 18. minder om, at flere store banker i EU i de seneste år har udbetalt udbytte til aktionærerne, mens de fortsat var kraftigt underkapitaliserede og endnu ikke havde bragt deres regnskaber i orden på en konsekvent måde;
 19. opfordrer Kommissionen til at prioritere arbejdet med små banker (small banking box) for de mindst risikobetonede bankmodeller, og at udvide dette arbejde til at omfatte en vurdering af muligheden for en fremtidig lovgivningsmæssig ramme med mindre komplekse og mere hensigtsmæssige og proportionale tilsynsregler, som er specielt tilpasset til forskellige typer bankmodeller;
 20. understreger betydningen af den rolle, som Kommissionen, Den Europæiske Centralbank og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed spiller gennem deres deltagelse i BCBS's arbejde og gennem indførelsen af gennemsigtige og omfattende opdateringer om udviklingen i BCBS's drøftelser; opfordrer til, at der sikres større synlighed for denne rolle i Økofinrådets samlinger og øget ansvarlighed over for Europa-Parlamentets ECON-udvalg, med en regelmæssig afrapportering fra EU's repræsentanter i drøftelserne;
 21. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen.
-

Onsdag den 23. november 2016

P8_TA(2016)0440

Gennemførelsen af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik

Europa-Parlamentets beslutning af 23. november 2016 om gennemførelsen af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (på grundlag af årsrapporten fra Rådet til Europa-Parlamentet om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik) (2016/2067(INI))

(2018/C 224/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til gennemførelsen af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (på grundlag af årsrapporten fra Rådet til Europa-Parlamentet om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik),
- der henviser til artikel 42, stk. 6, og artikel 46 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) om etablering af permanent struktureret samarbejde,
- der henviser til årsrapporten fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) til Europa-Parlamentet om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) (13026/2016), navnlig de dele, der vedrører den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP),
- der henviser til artikel 2 og 3 og til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 21, 36, 42, stk. 2, 42, stk. 3, og 42, stk. 7,
- der henviser til Rådets konklusioner om den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik af 25. november 2013, 18. november 2014, 18. maj 2015, 27. juni 2016 og 17. oktober 2016,
- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 20. december 2013 og 26. juni 2015,
- der henviser til sin beslutning af 21. maj 2015 om gennemførelsen af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik⁽¹⁾, af 21. maj 2015 om konsekvenser af udviklingen på de europæiske forsvarsmarkeder for sikkerheds- og forsvarsevnen i Europa⁽²⁾, af 11. juni 2015 om den strategiske militære situation i Sortehavsområdet efter Ruslands ulovlige annektering af Krim⁽³⁾, af 13. april 2016 om EU i et foranderligt globalt miljø — en tættere forbundet, mere konfliktfyldt og mere kompleks verden⁽⁴⁾ og af 7. juni 2016 om fredsstøttende operationer — EU's samarbejde med FN og Den Afrikanske Union⁽⁵⁾,
- der henviser til dokumentet »Fælles vision, fælles handling: et stærkere Europa. En global strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik«, som NF/HR Federica Mogherini fremlagde den 28. juni 2016,
- der henviser til gennemførelsesplanen for den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, som blev fremlagt af NF/HR Federica Mogherini den 14. november 2016, og til Rådets konklusioner af 14. november 2016 om gennemførelsen af EU's globale strategi på sikkerheds- og forsvarsområdet,
- der henviser til den fælles meddelelse af 6. april 2016 fra den højtstående repræsentant og Kommissionen om imødegåelse af hybride trusler (JOIN(2016)0018) samt til Rådets konklusioner om samme emne af 19. april 2016,

⁽¹⁾ EUT C 353 af 27.9.2016, s. 59.

⁽²⁾ EUT C 353 af 27.9.2016, s. 74.

⁽³⁾ EUT C 407 af 4.11.2016, s. 74.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0120.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0249.

Onsdag den 23. november 2016

- der henviser til den fælles meddelelse af 28. april 2015 fra den højtstående repræsentant og Kommissionen om kapacitetsopbygning til støtte for sikkerhed og udvikling (JOIN(2015)0017) samt til Kommissionens forslag af 5. juli 2016 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 230/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument, der bidrager til stabilitet og fred (COM(2016)0447),
- der henviser til den fælles meddelelse af 5. juli 2016 fra den højtstående repræsentant og Kommissionen om elementer til en EU-dækkende strategisk ramme for støtte til en reform af sikkerhedssektoren (JOIN(2016)0031),
- der henviser til Rådets konklusioner af 18. april 2016 om missionsstøtteplatformen,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. april 2015 »Den europæiske dagsorden om sikkerhed« (COM(2015)0185),
- der henviser til »Den fornyede strategi for Den Europæiske Unions indre sikkerhed 2015-2020« og til Rådets konklusioner af 15.-16. juni 2015 om samme emne,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. april 2016 »Gennemførelse af den europæiske dagsorden om sikkerhed for at bekæmpe terrorisme og bane vejen for en effektiv og ægte sikkerhedsunion« (COM(2016)0230),
- der henviser til den fælles meddelelse af 11. december 2013 fra den højtstående repræsentant og Kommissionen om EU's samlede tilgang til eksterne konflikter og kriser (JOIN(2013)0030) og til Rådets konklusioner af 12. maj 2014 om samme emne,
- der henviser til sin beslutning af 22. november 2012 om cybersikkerhed og -forsvar⁽¹⁾, der henviser til den fælles meddelelse fra den højtstående repræsentant og Kommissionen af 7. februar 2013 om »EU-strategi for cybersikkerhed: Et åbent, sikkert og beskyttet cyberspace« (JOIN(2013)0001, der henviser til Rådets ramme for EU's cyberforsvarspolitik af 18. november 2014,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. juli 2016 »Styrkelse af Europas system for modstandsdygtighed over for cyberangreb og fremme af en konkurrencedygtig og innovativ cybersikkerhedsindustri« (COM(2016)0410),
- der henviser til den tekniske aftale mellem NATO's »Computer Incident Response Capability« (NCIRC) og Den Europæiske Unions »Computer Emergency Response Team« (CERT-EU), der blev undertegnet den 10. februar 2016, som fremmer øget informationsudveksling om cyberhændelser,
- der henviser til den fælles erklæring fra EU og NATO, som blev undertegnet den 8. juli 2016 inden for rammerne af NATO-topmødet i Warszawa i 2016 (fælles erklæring fra formændene for Det Europæiske Råd og Europa-Kommissionen og NATO's generalsekretær),
- der henviser til kommunikéet fra topmødet i Warszawa fra de stats- og regeringschefer, der deltog i NATO's Nordatlantiske Råd i Warszawa den 8.-9. juli 2016,
- der henviser til de resultater, der blev fremlagt i Eurobarometer 85.1 fra juni 2016,
- der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 1,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A8-0317/2016),

⁽¹⁾ EUT C 419 af 16.12.2015, s. 145.

Onsdag den 23. november 2016

Den strategiske kontekst

1. bemærker, at EU's sikkerhedsmiljø er forværret betydeligt og er blevet mere flydende, mere komplekst, farligere og mindre forudsigeligt; bemærker, at truslerne er både konventionelle og hybride, skabes af både statslige og ikke-statslige aktører og kommer fra syd og øst, og at de berører medlemsstaterne forskelligt;
2. minder om, at EU-medlemsstaternes sikkerhed er stærkt indbyrdes forbundet, og bemærker, at de reagerer på fælles trusler og risici på ukoordineret og fragmenteret vis og derved komplicerer og ofte hindrer en mere fælles tilgang; understreger, at denne mangel på koordination udgør et af de ømme punkter i Unionens foranstaltninger; bemærker, at Europa mangler modstandsdygtighed til effektivt at kunne tackle hybride trusler, som ofte har en grænseoverskridende dimension;
3. mener, at Europa nu er tvunget til at reagere på den bølge af stadig mere komplekse kriser, der strækker sig fra Vestafrika over Sahel, Afrikas Horn og Mellemøsten til det østlige Ukraine og Kaukasus; mener, at EU bør intensivere dialogen og samarbejdet med tredjelande i regionen såvel som med regionale og subregionale organisationer; understreger, at EU bør være parat til at håndtere strukturelle forandringer i det internationale sikkerhedsmiljø og udfordringer, der omfatter mellemstatslige konflikter, statssammenbrud og cyberangreb, såvel som de sikkerhedsmæssige konsekvenser af klimaforandringerne;
4. bemærker med bekymring, at terrorisme udført af radikale islamistiske organisationer og enkeltpersoner rettes mod Europa i et hidtil uset omfang, hvilket sætter den europæiske livsstil under pres; understreger, at den enkeltes sikkerhed som følge heraf har fået afgørende betydning, og at den traditionelle skellen mellem den eksterne og den interne dimension af sikkerhed er blevet udvandet;
5. opfordrer EU til at tilpasse sig disse sikkerhedsmæssige udfordringer, navnlig ved at anvende de eksisterende FSFP-redskaber mere effektivt i sammenhæng med andre eksterne og interne instrumenter; opfordrer til bedre samarbejde og koordination mellem medlemsstaterne, navnlig inden for terrorbekæmpelse;
6. efterlyser en stærk forebyggende politik baseret på omfattende afradikaliseringer; bemærker, at det også er afgørende at være mere aktiv med hensyn til at bekæmpe radikaliseringsprogrammer; bemærker, at det også er afgørende at være mere aktiv med hensyn til at bekæmpe radikaliseringsprogrammer og terroristpropaganda, både inden for EU og i EU's eksterne foranstaltninger; opfordrer Kommissionen til at skride til handling for at tackle udbredelsen af ekstremistisk indhold online og for at fremme et mere aktivt retligt samarbejde mellem de strafferetlige systemer, herunder Eurojust, i bekæmpelsen af radikaliseringsprogrammer og terrorisme i alle medlemsstater;
7. bemærker, at Europas grænser for første gang siden Anden Verdenskrig er blevet ændret med magt; understreger, at militær okkupation har ødelæggende konsekvenser for hele Europas sikkerhed; gentager, at enhver ændring af grænserne i Ukraine, som sker ved magtanvendelse, er i modstrid med principperne i Helsingforslutakten og FN-pagten;
8. fremhæver, at omkring to tredjedele af EU's borgere ifølge Eurobarometer 85.1, som blev offentliggjort i juni 2016, gerne ser et større EU-engagement i anliggender, der vedrører sikkerheds- og forsvarspolitik;
9. mener, at en mere konsolideret og dermed mere effektiv europæisk udenrigs- og sikkerhedspolitik kan bidrage afgørende til at mindske intensiteten af de væbnede sammenstød i Irak og Syrien og til at udrykke den selvbestaltede organisation Islamisk Stat;

En revideret og mere robust FSFP

10. er helt overbevist om, at der som følge heraf er behov for en grundig og betydelig revision af FSFP for at sætte EU og dets medlemsstater i stand til at bidrage på afgørende vis til Unionens sikkerhed, til håndteringen af internationale kriser og til at forsvare EU's strategiske autonomi; minder om, at intet land kan imødegå de aktuelle sikkerhedsmæssige udfordringer alene;

Onsdag den 23. november 2016

11. mener, at det for at opnå en vellykket revision af FSFP er nødvendigt at inddrage medlemsstaterne fuldt ud i processen helt fra begyndelsen for at undgå risikoen for dødvande på et senere tidspunkt; fremhæver de praktiske og økonomiske fordele ved yderligere samarbejde for udviklingen af europæiske forsvarskapabiliteter og bemærker de igangværende initiativer, som bør følges op af konkrete foranstaltninger på Det Europæiske Råds møde i december 2016 om forsvar; opfordrer medlemsstaterne og EU til at foretage passende investeringer i sikkerhed og forsvar;
12. fremhæver, at etablering af et permanent struktureret samarbejde (artikel 42, stk. 6, i TEU) vil gøre det muligt at udvikle et selvforsvar eller en permanent selvforsvarsstruktur, som kan styrke krisestyringsoperationer;
13. understreger, at eftersom Europa ikke længere har fuld kontrol over sit sikkerhedsmiljø og kan vælge tid og sted for det, der sker, bør EU via FSFP-missioner og -operationer og andre relevante instrumenter kunne intervenere inden for hele spektret af krisestyring, herunder kriseforebyggelse og kriseløsning, og således dække alle faser af konfliktcyklussen, og på samme tid deltage fuldt ud i at bevare et sikkert Europa og garantere fælles sikkerhed og forsvar for hele området med frihed, sikkerhed og retfærdighed; tilskynder Det Europæiske Råd til at begynde at udvikle den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik til et fælles forsvar som fastsat i artikel 42, stk. 2, i TEU; er af den opfattelse, at et af de vigtigste mål med FSFP bør være at styrke EU's modstandsdygtighed;
14. glæder sig over køreplanen for FSFP, som NF/HR har fremlagt, med en konkret tidsplan og konkrete tiltag; glæder sig over, at denne køreplan komplementerer den kommende europæiske forsvarshandlingsplan; understreger, at det er nødvendigt at styrke den militære komponent af FSFP; støtter kraftigt, at medlemsstaterne koordinerer deres investeringer i sikkerhed og forsvar, såvel som en forhøjelse af den økonomiske støtte til forsvarsforskning på EU-plan;
15. understreger ligeledes, at FSFP bør være baseret på et stærkt princip om fælles forsvar og effektiv finansiering, og at den bør gennemføres i tæt samarbejde med internationale institutioner på sikkerheds- og forsvarsområdet og i fuldstændig komplementaritet med NATO; mener, at EU bør tilskynde medlemsstaterne til at opfylde NATO's kapacitetsmål, hvilket kræver et minimumsniveau af forsvarsudgifter på 2 % af BNP, som det blev bekræftet på ny under topmøderne i Wales og Warszawa;
16. minder om, at konflikter og kriser i og omkring Europa foregår både fysisk og i cyberspace, og understreger, at cybersikkerhed og -forsvar derfor skal integreres som et centralt element i FSFP og integreres fuldt ud i alle EU's interne og eksterne politikker;
17. glæder sig over næstformandens/den højtstående repræsentants fremlæggelse af den globale strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik (Global Strategy for the European Union's Foreign and Security Policy — EUGS) som en nødvendig og positiv udvikling af den institutionelle ramme, inden for hvilken FUSP og FSFP skal operere og udvikle sig; beklager medlemsstaternes ringe deltagelse i udarbejdelsen af EUGS;
18. understreger, at der er behov for et stærkt engagement, ejerskab og støtte fra medlemsstaternes og de nationale parlaments side i tæt samarbejde med alle relevante EU-organer for at sikre en hurtig og effektiv implementering af det politiske ambitionsniveau, prioriteterne og den samlede tilgang i EUGS i form af en EU-hvidbog om sikkerhed og forsvar, som kommer efter gennemførelsesplanen for den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik; fremhæver gennemførelsesplanens tætte forbindelse med den generelle gennemførelse af EUGS, med Kommissionens kommende europæiske forsvarshandlingsplan og med gennemførelsen af den fælles EU-NATO-erklæring, der blev undertegnet i Warszawa; glæder sig over næstformandens/den højtstående repræsentants og medlemsstaternes arbejde i forbindelse med implementeringsprocessen; understreger, at det er nødvendigt at bevilge tilstrækkelige ressourcer til implementeringen af EUGS og til en effektiv og mere robust FSFP;
19. mener, at udviklingen af en sektorstrategi — som skal godkendes og fremlægges af Det Europæiske Råd — er en nødvendig opfølgning på EUGS, og at den nærmere skal specificere det civile og militære ambitionsniveau, opgaver, krav og prioriteter på kapabilitetsområdet; gentager sine tidligere opfordringer til, at der udarbejdes en hvidbog om europæisk forsvar, og opfordrer indtrængende Rådet til at udarbejde dette dokument snarest muligt; udtrykker bekymring over, at den foreslåede gennemførelsesplan for sikkerhed og forsvar fortsat ligger langt fra Parlamentets og befolkningens forventninger; gentager, at sikkerheden for alle Den Europæiske Unions medlemsstater er udelelig;

Onsdag den 23. november 2016

20. bemærker den europæiske sikkerhedspagt, som udenrigsministrene fra Tyskland og Frankrig har foreslået, og støtter bl.a. ideen om en fælles analyse af Europas strategiske miljø, at trusselvurderinger gøres til en periodisk fælles aktivitet, og at man derigennem opnår respekt for hinandens bekymringer og støtte til fælles kapaciteter og fælles foranstaltninger; glæder sig endvidere over andre medlemsstaters nylige initiativer vedrørende udviklingen af FSFP; bemærker dog med beklagelse den manglende selvurdering af medlemsstaternes inaktivitet i forhold til gennemførelsen af tidligere EU-forpligtelser på forsvarsområdet;

21. bemærker, at der er behov for samarbejde med lignende NATO-aktiviteter i dette øjemed; fremhæver, at et seriøst engagement og en øget og mere effektiv udveksling af efterretninger og information mellem medlemsstaterne er absolut nødvendige elementer;

22. bemærker, at det, efterhånden som den interne og den eksterne sikkerhed bliver stadig mere integreret, og det bliver vanskeligere at definere forskellen mellem det fysiske rum og cyberspace, også bliver nødvendigt at integrere deres respektive lagerbeholdninger, således at EU sættes i stand til at agere inden for hele spektret af instrumenter op til det niveau, der er fastsat i artikel 42, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Union;

FSFP og den integrerede tilgang til kriser

23. understreger, at det er vigtigt at oprette et permanent EU-hovedkvarter for civile og militære FSFP-missioner og -operationer, hvorfra et integreret operationelt personale kan understøtte hele planlægningscyklussen fra det første politiske koncept til detaljerede planer; understreger, at dette ikke vil være en genskabelse af NATO's strukturer, men tværtimod vil være den fornødne institutionelle ordening for at styrke FSFP-missionernes og -operationernes planlægnings- og udførelseskapacitet;

24. fremhæver FSFP-missionernes og -operationernes, herunder grænsebistands-, kapacitetsopbygnings-, militærtrænings- og flådeoperationers, bidrag til international fred og stabilitet;

25. finder det beklageligt, at FSFP-missionerne og -operationerne til stadighed har været plaget af strukturelle svagheder, som er til fare for deres effektivitet; mener, at de bør være reelle redskaber og kunne integreres bedre i EUGS;

26. bemærker i denne henseende det politiske ambitionsniveau, der sættes i EUGS, for en integreret tilgang til konflikter og kriser for så vidt angår Unionens engagement i alle konfliktcyklussens faser gennem forebyggelse, konfliktløsning og stabilisering samt tilsagnet om at undgå for tidlig tilbagetrækning; mener, at EU på kohærent vis bør støtte de medlemsstater, der indgår i koalitionen mod den selvbestaltede organisation Islamisk Stat, ved at oprette en FSFP-operation med fokus på træning i Irak;

27. bifalder ideen om tilstedeværelsen af »regionaliserede« FSFP-missioner i Sahel, navnlig fordi den er i overensstemmelse med subregionens landes ønsker om at øge samarbejdet på sikkerhedsområdet gennem Sahelplatformen under G5; er overbevist om, at dette kunne udgøre en mulighed for at styrke effektiviteten og relevansen af de FSFP-missioner (EUCAP Sahel Mali og EUCAP Sahel Niger), som er til stede i regionen; er af den faste overbevisning, at dette koncept »regionalisering« skal være baseret på ekspertise på stedet, klare mål og midlerne til at nå dem og ikke kun bør defineres af den drivkraft, der ligger i politiske betragtninger;

28. understreger, at alle rådsafgørelser om fremtidige missioner og operationer bør prioritere engagement i konflikter, der direkte berører EU's sikkerhed eller sikkerheden i partnerlande og regioner, hvor det er EU's rolle at opretholde sikkerheden; mener, at beslutningen om at engagere sig bør være baseret på en fælles analyse og forståelse af det strategiske miljø og på medlemsstaternes fælles strategiske interesser, idet der tages højde for foranstaltninger, der gennemføres af andre allierede eller organisationer som FN og NATO; mener, at kapacitetsopbyggende FSFP-missioner skal koordineres med Kommissionens arbejde med sikkerhedssektorreformer og retsstatsforhold;

29. bemærker Kommissionens forslag om ændring af forordning (EU) nr. 230/2014 (om oprettelse af et instrument, der bidrager til stabilitet og fred) for at udvide Unionens bistand til at udstyre militære aktører i partnerlandene, eftersom dette er et uundværligt bidrag til deres modstandsdygtighed, der vil mindske risikoen for, at de igen bliver genstand for konflikt og fristeder for fjendtlig virksomhed over for EU; understreger, at dette bør gøres under særlige omstændigheder som angivet i artikel 3a i ovennævnte forslag om ændring af forordning (EU) nr. 230/2014 for at bidrage til bæredygtig

Onsdag den 23. november 2016

udvikling, god regeringsførelse og retsstatsforhold; tilskynder i denne forbindelse EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at fremskynde gennemførelsen af CBSD-initiativet for at øge effektiviteten og bæredygtigheden af FSFP-missionerne;

30. understreger, at det er nødvendigt også at finde frem til andre finansielle instrumenter til forbedring af partnernes kapacitetsopbygning på sikkerheds- og forsvarsområdet; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at sikre fuld kohærens og koordination for at opnå de bedst mulige resultater og undgå overlappings, der hvor missionerne gennemføres;

31. bemærker i dette øjemed, at Petersbergopgaverne bør revideres, og at kampgrupperne hurtigst muligt bør gøres til et anvendeligt militært instrument ved hjælp af øget modularitet og en mere funktionel finansiering; bemærker, at fraværet af en konstruktiv indstilling blandt medlemsstaterne fortsat udgør en politisk og operationel hindring for deployering af kampgrupper; opfordrer indtrængende Rådet til at påbegynde oprettelsen af en opstartsfond (som fastsat i artikel 41, stk. 3, i TEU) med henblik på hastefinansiering af de indledende faser af militære operationer;

32. efterlyser større fleksibilitet i EU's finansielle regler med henblik på at støtte dets mulighed for at reagere på kriser og på gennemførelsen af de eksisterende bestemmelser i Lissabontraktaten; opfordrer til, at Athenemekanismen revideres med henblik på at udvide dens anvendelsesområde til at dække alle udgifter, først i forbindelse med hurtige indsatsoperationer og deployering af EU-kampgrupper og dernæst med alle militære operationer;

Samarbejde med NATO og andre partnere

33. minder om, at NATO og EU deler samme strategiske interesser og står med de samme udfordringer mod øst og mod syd; bemærker relevansen af bestemmelsen om gensidigt forsvar, artikel 42, stk. 7, for EU-medlemsstater, hvad enten de er medlemmer af NATO eller ej; bemærker, at EU ved hjælp af egne midler bør kunne beskytte EU-medlemsstater, der ikke er medlemmer af NATO, i samme udstrækning; bemærker EUSG's mål om en passende grad af strategisk autonomi til EU, og understreger, at de to organisationer er nødt til at sikre, at deres midler komplementerer hinanden; mener, at EU's »strategiske autonomi« bør styrke Europas evne til at fremme sikkerhed inden for og uden for dets grænser og styrke partnerskabet med NATO og de transatlantiske forbindelser;

34. mener, at fundamentet for et tæt og effektivt EU-NATO-samarbejde skabes gennem komplementariteten og kompatibiliteten mellem deres missioner og, som følge heraf, mellem deres beholdninger af instrumenter; understreger, at forbindelserne mellem de to organisationer fortsat bør være samarbejdsorienterede og ikke konkurrenceprægede; mener, at EU bør tilskynde medlemsstaterne til at opfylde NATO's kapacitetsmål, hvilket kræver et minimumsniveau af forsvarsudgifter på 2 % af BNP;

35. understreger, at NATO er bedst rustet til afskrækkelse og forsvar og er parat til at gennemføre fælles forsvar (artikel V i Washingtontraktaten) i tilfælde af aggression mod et af dets medlemmer, mens FSFP på nuværende tidspunkt har fokus på fredsbevarelse, konfliktforebyggelse og styrkelse af den internationale sikkerhed (artikel 42 i TEU), og EU derudover har midler til at håndtere udfordringer i forbindelse med medlemsstaternes interne sikkerhed, herunder statsfjendtlig virksomhed, som ikke er omfattet af artikel V; gentager, at »solidaritetsbestemmelsen« i artikel 222 i TEUF har til formål at sikre beskyttelsen af demokratiske institutioner og af civilbefolkningen i tilfælde af et terrorangreb;

36. glæder sig over den fælles erklæring, som EU undertegnede sammen med NATO i Warszawa, og støtter fuldt ud de samarbejdsområder, som er nævnt deri; gør opmærksom på, at erklæringen beskriver etablerede uformelle praksisser i stedet for at bringe samarbejdet mellem EU og NATO op på et nyt plan; understreger, at det navnlig er nødvendigt at uddybe samarbejdet og yderligere supplere kapacitetsopbygningen for så vidt angår hybride trusler og cybertrusler og forskning; glæder sig over det erklærede mål i Bratislavakøreplanen om at påbegynde implementeringen af den fælles erklæring med det samme;

37. støtter fuldt ud en forbedring af samarbejdet om sikkerhed og forsvar med andre institutionelle partnere, herunder FN, Den Afrikanske Union og OSCE, samt strategiske bilaterale partnere, navnlig USA, inden for områder som hybride trusler, maritim sikkerhed, hurtige indsatser, terrorbekæmpelse og cybersikkerhed;

Onsdag den 23. november 2016

Det europæiske forsvarssamarbejde

38. mener, at udviklingen af en stærkere forsvarsindustri vil styrke EU's strategiske autonomi og teknologiske uafhængighed; er af den overbevisning, at der for at styrke EU's status som garant for sikkerhed i Europas naboskabsområde er behov for passende og tilstrækkelige kapabiliteter og en konkurrencedygtig, effektiv og gennemsigtig forsvarsindustri, der sikrer en holdbar forsyningskæde; bemærker, at den europæiske forsvarssektor er karakteriseret ved opsplitning og overlappning, hvilket gradvis må udryddes gennem en proces, der tilvejebringer incitamenter og udbytte for alle nationale komponenter og tager højde for det mere langsigtede perspektiv med et integreret forsvarsmarked;

39. beklager, at politikrammen for systematisk og langsigtet forsvarssamarbejde endnu ikke er blevet gennemført af medlemsstaterne med det fornødne engagement, og at initiativet med sammenlægning og deling ikke har medført håndgribelige resultater; opfordrer Rådet til at indføre regelmæssige halvårlige forsvarsdrøftelser for at tilvejebringe strategisk vejledning om og politisk fremdrift til FSFP og europæisk forsvarssamarbejde;

40. understreger, at det er nødvendigt at uddybe cyberforsvarssamarbejdet yderligere og sikre fuldstændig cyberrobusthed i FSFP-missionerne; tilskynder Rådet til at medtage cyberforsvar som en integreret del af dets forsvarsdrøftelser; ser et stærkt behov for nationale cyberforsvarsstrategier; opfordrer medlemsstaterne til at gøre fuld brug af cyberkapacitetsopbygningsforanstaltninger, der henhører under Det Europæiske Forsvarsagenturs (EDA's) ansvarsområde, og til at gøre brug af NATO's cyberforsvarscenter (CCDCOE);

41. bemærker, at alle medlemsstater har svært ved at opretholde en meget bred vifte af fuldt operative forsvarskapabiliteter, primært på grund af økonomiske begrænsninger; opfordrer derfor til øget koordination og mere klare valg af, hvilke kapabiliteter der skal opretholdes, så medlemsstaterne kan specialisere sig i bestemte kapabiliteter;

42. mener, at interoperabilitet er af afgørende betydning, hvis medlemsstaternes styrker skal være mere kompatible og integrerede; understreger derfor, at medlemsstaterne skal undersøge muligheden for fælles indkøb af forsvarsressourcer; bemærker, at EU-forsvarsmarkedets protektionistiske og lukkede karakter vanskeliggør dette;

43. minder om, at en solid teknologisk og industriel basis for det europæiske forsvar, som omfatter faciliteter for SMV'er, er en grundlæggende underbygning af FSFP og en forudsætning for et fælles marked, som vil gøre det muligt for EU at opbygge strategisk autonomi;

44. bemærker med beklagelse, at medlemsstaterne anvender direktiv 2009/81/EF om offentlige indkøb på forsvars- og sikkerhedsområdet og direktiv 2009/43/EF om overførsel af forsvarsrelaterede produkter i meget forskellig udstrækning; opfordrer derfor Kommissionen til at anvende vejledningsnotatet om artikel 346 og påtage sig sin rolle som traktaternes vogter ved at begynde at gennemføre traktatbrudsprocedurer i tilfælde af overtrædelser af direktiverne; opfordrer medlemsstaterne til at forbedre den multinationale indsats på efterspørgselssiden af militære indkøb og de europæiske industrier på udbudssiden til at styrke deres position på det globale marked gennem bedre koordination og industriel konsolidering;

45. er bekymret over det konstante fald på tværs af medlemsstaterne i finansieringen til forsvarsforskning, hvilket bringer den industrielle og teknologiske basis, og dermed Europas strategiske autonomi, i fare; opfordrer medlemsstaterne til at udruste deres hære med materiel, der er fremstillet af den europæiske forsvarsindustri i stedet for af industrielle konkurrenter;

46. er overbevist om, at det vil være til gavn for en effektiv FSFP at øge EDA's rolle med koordinering af kapabilitetsdrevne programmer, projekter og aktiviteter; mener, at EDA bør støttes i at opfylde dets mål fuldt ud, navnlig dets kommende prioriteter og roller inden for rammerne af den europæiske forsvarshandlingsplan og EU-programmet for forsvarsforskning; opfordrer derfor medlemsstaterne til at gennemgå agenturets organisering, procedurer og aktiviteter og åbne flere muligheder for yderligere samarbejde og integration; opfordrer medlemsstaterne til at give EDA retningslinjer om koordineringen af en gennemgang af kapacitetsudviklingsplanen i overensstemmelse med EUGS og sektorstrategien;

Onsdag den 23. november 2016

47. understreger, at cybersikkerhed i sagens natur er et politikområde, hvor samarbejde og integration er afgørende, ikke bare mellem EU's medlemsstater, centrale partnere og NATO, men også mellem forskellige aktører i samfundet, da det ikke kun er et militært ansvar; efterlyser klarere retningslinjer for, hvordan defensive og offensive kapabiliteter skal anvendes, og i hvilken sammenhæng; minder om, at Europa-Parlamentet gentagne gange har efterlyst en grundig revision af EU-forordningen om kontrol med udførsel af produkter med dobbelt anvendelse for at forhindre, at software og andre systemer, der kan anvendes imod EU's digitale infrastruktur og til menneskerettighedskrænkelser, falder i de forkerte hænder; opfordrer EU til i internationale fora — herunder, men ikke begrænset til, fora om internetforvaltning — at forsvare princippet om, at internettets centrale infrastruktur bør være en neutral zone, hvor stater har forbud mod at blande sig for at forfølge egne interesser;

48. støtter Kommissionens forsvarsrelaterede initiativer såsom forsvarshandlingsplanen og forsvarsindustripolitikken, der bør påbegyndes efter fremlæggelsen af en EU-hvidbog om sikkerhed og forsvar; er tilhænger af, at Kommissionen involverer sig mere i forsvar via omfattende og velfokuseret forskning, planlægning og gennemførelse; glæder sig over den forberedende foranstaltning vedrørende FSFP-relateret forskning og anmoder om tilstrækkelig finansiering i den resterende del af den nuværende flerårige finansielle ramme (FFR); er tilhænger af, at der udvikles et EU-program for forsvarsforskning under den næste FFR (2021-2027);

49. mener, at et fremtidigt EU-forsvarsforskningsprogram bør finansiere forskningsprojekter inden for prioriterede områder, som medlemsstaterne skal fastlægge i fællesskab, og at en europæisk forsvarsfond kunne støtte finansieringen af kapabiliteter, som medlemsstaterne er blevet enige om, og som har anerkendt EU-merværdi;

50. opfordrer til, at den europæiske lovgivning reformeres, så de europæiske forsvarsindustrier får mulighed for at nyde godt af de samme former for statsstøtte som de amerikanske industrier;

o

o o

51. pålægger sin formand at sende denne beslutning til formanden for Det Europæiske Råd, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, NATO's generalsekretær, formanden for NATO's Parlamentariske Forsamling, FN's generalsekretær, formanden for Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) og formanden for OSCE's Parlamentariske Forsamling.

Onsdag den 23. november 2016

P8_TA(2016)0441

EU's strategiske kommunikation til bekæmpelse af tredjemands propaganda mod EU

Europa-Parlamentets beslutning af 23. november 2016 om EU's strategiske kommunikation til bekæmpelse af tredjemands propaganda mod EU (2016/2030(INI))

(2018/C 224/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 2. april 2009 om europæisk samvittighed og totalitarisme⁽¹⁾,
- der henviser til erklæringen af 4. april 2009 fra topmødet i Strasbourg/Kehl, som blev vedtaget i anledning af NATO's 60-års jubilæum,
- der henviser til sin beslutning af 11. december 2012 om en strategi for digital frihed i EU's udenrigspolitik⁽²⁾,
- der henviser til Udenrigsrådets konklusioner om terrorbekæmpelse af 9. februar 2015,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 19.-20. marts 2015,
- der henviser til Rådets konklusioner om den regionale EU-strategi for Syrien og Irak samt om truslen fra ISIL/Daesh af 16. marts 2015, som blev bekræftet på ny den 23. maj 2016,
- der henviser til rapporten af 18. maj 2015 fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik »Den Europæiske Union i et foranderligt globalt miljø — en tættere forbundet, mere konfliktfyldt og mere kompleks verden« samt til det igangværende arbejde med en ny global sikkerhedsstrategi for EU,
- der henviser til sin beslutning af 10. juni 2015 om status over forholdet mellem EU og Rusland⁽³⁾,
- der henviser til EU's handlingsplan om strategisk kommunikation (ref. Ares(2015)2608242 — 22.6.2015),
- der henviser til sin beslutning af 9. juli 2015 om revision af den europæiske naboskabspolitik⁽⁴⁾,
- der henviser til erklæringen af 5. september 2014 fra NATO-topmødet i Wales,
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2015 om forebyggelse af terrororganisationers radikalisering og rekruttering af europæiske borgere⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. april 2015 til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om den europæiske dagsorden om sikkerhed (COM(2015)0185),

⁽¹⁾ EUT C 137 E af 27.5.2010, s. 25.

⁽²⁾ EUT C 434 af 23.12.2015, s. 24.

⁽³⁾ EUT C 407 af 4.11.2016, s. 35.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0272.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0410.

Onsdag den 23. november 2016

- der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen og den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til Europa-Parlamentet og Rådet af 6. april 2016 »Fælles ramme for imødegåelse af hybride trusler — Den Europæiske Unions indsats« (JOIN(2016)0018),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. april 2016 til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd og Rådet om gennemførelse af den europæiske dagsorden om sikkerhed for at bekæmpe terrorisme og bane vejen for en effektiv og ægte sikkerhedsunion (COM(2016)0230),
 - der henviser til Den Europæiske Demokratifonds forundersøgelse af russisksprogede medieinitiativer i og uden for Det Østlige Partnerskab med titlen »Bringing Plurality and Balance to the Russian Language Media Space«,
 - der henviser til rapporten fra FN's særlige rapportør om fremme og beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i forbindelse med terrorbekæmpelse (A/HRC/31/65),
 - der henviser til generel bemærkning nr. 34 fra FN's Menneskerettighedsråd (CCPR/C/GC/34),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelse fra Kultur- og Uddannelsesudvalget (A8-0290/2016),
- A. der henviser til, at EU har forpligtet sig til at lade sin optræden på den internationale scene styre af principper som demokrati, retsstatsforhold og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt mediefrihed, adgang til information, ytringsfrihed og mediepluralisme, idet sidstnævnte imidlertid kan begrænses i et vist omfang som foreskrevet i folkeretten, herunder i den europæiske menneskerettighedskonvention; der henviser til, at tredjemænd, der tilstræber at miskreditere Unionen, ikke deler de samme værdier;
- B. der henviser til, at EU, dets medlemsstater og borgere er under voksende, systematisk pres for at tackle informations-, disinformations- og misinformationskampagner og propaganda fra lande og ikke-statslige aktører, som f.eks. tværnationale terrororganisationer og kriminelle organisationer i dets naboskabsområde, der har til hensigt at underminere selve begrebet objektiv information eller etisk journalistik ved at udlægge al information som værende forudindtaget eller et instrument for politisk magt, og som også er rettet imod demokratiske værdier og interesser;
- C. der henviser til, at mediefrihed, adgang til information og ytringsfrihed er grundpillerne i et demokratisk system, hvor gennemsigtighed med hensyn til medieejerskab og mediernes finansieringskilder er af største vigtighed; der henviser til, at strategier til at sikre kvalitetsjournalistik, mediepluralisme og faktatjek kun kan være effektive, så længe informationsformidlerne nyder tillid og troværdighed; der henviser til, at der samtidig bør være en kritisk vurdering af, hvordan man håndterer mediekilder, der gentagne gange bevisligt har indladt sig på en strategi med bevidst vildledning og disinformation, især gennem de »nye medier«, sociale netværk og den digitale verden;
- D. der henviser til, at informationskrigsførelse er et historisk fænomen, der er lige så gammelt som krigsførelsen selv; der henviser til, at der i udstrakt grad blev benyttet målrettet informationskrigsførelse under den kolde krig, og at det siden har været en integreret del af moderne hybrid krigsførelse, der er en kombination af militære og ikkemilitære foranstaltninger af skjult og åben karakter, som anvendes med henblik på at destabilisere den politiske, økonomiske og sociale situation i det land, der er under angreb, uden nogen formel krigserklæring, og som ikke bare er rettet mod EU's partnere, men også mod EU selv, dets institutioner og alle medlemsstater og borgere, uanset deres nationalitet og religion;

Onsdag den 23. november 2016

- E. der henviser til, at Kreml med annekteringen af Krim og den russiskledede hybridkrig i Donbas har optrappet konfrontationen med EU; der henviser til, at Kreml har intensiveret sin propaganda, idet Rusland spiller en øget rolle i det europæiske mediemiljø med sigte på at skabe politisk støtte i den europæiske offentlige opinion til de russiske tiltag og underminere sammenhængen i EU's udenrigspolitik;
- F. der henviser til, at krigspropaganda og enhver tilskyndelse til nationalt had, racehad eller religiøst had, som ophidser til forskelsbehandling, fjendtlighed eller vold er forbudt ved lov i henhold til artikel 20 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder;
- G. der henviser til, at den finansielle krise og nye typer af digitale mediers fremmarch har udgjort alvorlige udfordringer for kvalitetsjournalistikken og ført til, at publikummerne ikke i samme grad som tidligere gør brug af kritisk tænkning, hvilket har gjort dem mere modtagelige over for disinformation og manipulation;
- H. der henviser til, at propagandaen og de russiske mediers indtrængen er særligt stærk og ofte uimodsagt i landene i det østlige naboskabsområde; der henviser til, at de nationale medier i disse lande ofte er svage og ude af stand til at hamle op med de russiske mediers styrke og magt;
- I. der henviser til, at der anvendes informations- og kommunikationskrigsførelsesteknologier til at legitimere handlinger, der truer EU-medlemsstaters suverænitet og politiske uafhængighed, deres borgeres sikkerhed og deres territoriale integritet;
- J. der henviser til, at EU ikke anerkender ISIL/Daesh som en stat eller en statslignende organisation;
- K. der henviser til, at ISIL/Daesh, Al-Qaeda og mange andre voldelige jihadist-terrorgrupper systematisk benytter kommunikationsstrategier og direkte propaganda, både offline og online, som led i retfærdiggørelsen af deres aktioner mod EU og medlemsstaterne og imod europæiske værdier og også med sigte på at fremme rekrutteringen af unge europæere;
- L. der henviser til, at NATO's ekspertisecenter for strategisk kommunikation (NATO StratCom COE) blev oprettet i Letland i 2014 som opfølgning på erklæringen fra topmødet i Strasbourg/Kehl, der fremhævede den voksende betydning af, at NATO kommunikerer på passende, rettidig, præcis og lydhør vis om sine roller, mål og missioner, der er under stadig udvikling, og til, at dette blev bifaldet i erklæringen fra NATO-topmødet i Wales;

EU's strategiske kommunikation til bekæmpelse af tredjemands propaganda mod EU

1. understreger, at fjendtlig propaganda mod EU findes i mange afskygninger og anvender forskellige redskaber, der ofte er skræddersyet til at matche medlemsstaternes profiler, med det formål at fordreje sandheden, skabe tvivl, splitte medlemsstaterne, frembringe en strategisk splittelse mellem Den Europæiske Union og dens nordatlantiske partnere og lamme beslutningsprocessen, miskreditere EU-institutionerne og de transatlantiske partnerskaber, som spiller en anerkendt rolle i den europæiske sikkerhedsarkitektur og økonomiske struktur, blandt EU-borgerne og borgerne i nabolandene og undergrave og udhule den europæiske verdensanskuelse, som er baseret på demokratiske værdier, menneskerettighederne og retsstaten; minder om, at et af de vigtigste redskaber, der benyttes er at fremprovokere angst og usikkerhed blandt EU's borgere og fremstille fjendtlige stater og ikke-statslige aktører som meget stærkere, end de i virkeligheden er;
2. opfordrer EU-institutionerne til at erkende, at informationskrigsførelse ikke kun er et eksternt, men også et internt, EU-anliggende, og giver udtryk for sin bekymring over, at der findes en række fjendtlige propagandamultiplikatorer i Unionen; er bekymret over den begrænsede bevidsthed i nogle af EU's medlemsstater om, at de er publikummer og arenaer for propaganda og disinformation; opfordrer i denne henseende EU's aktører til at gøre noget ved, at der i øjeblikket mangler klarhed over og enighed om, hvad der skal betragtes som propaganda og disinformation, til i samarbejde med medierepræsentanter og eksperter fra EU's medlemsstater at udarbejde en række definitioner og til at indsamle data og fakta om forbruget af propaganda;
3. bemærker, at disinformation og propaganda er elementer i hybrid krigsførelse; understreger derfor, at det er nødvendigt at øge bevidstheden og vise gennemslagskraft gennem institutionel/politisk kommunikation, tænketanke/ akademisk forskning, kampagner via de sociale medier, civilsamfundsinitiativer, mediekendskab og andre nyttige foranstaltninger;

Onsdag den 23. november 2016

4. understreger, at strategien med EU-fjendsk propaganda og disinformation fra tredjelandes side kan antage forskellige former og navnlig involvere traditionelle medier, sociale netværk, skoleprogrammer og politiske partier, såvel i som uden for Den Europæiske Union;
5. bemærker, at EU's nuværende strategiske kommunikation består af flere lag og foregår på flere niveauer, herunder i EU-institutionerne, medlemsstaterne, forskellige NATO- og FN-organer, NGO'er og civilsamfundsorganisationer, og opfordrer til den bedst mulige koordinering og informationsudveksling imellem disse parter; opfordrer til mere samarbejde og informationsudveksling mellem forskellige parter, der har givet udtryk for bekymring over denne propagandainsats og ønsker at udarbejde strategier til imødegåelse af disinformation; mener, at EU-institutionerne bør have til opgave at sørge for denne koordination i EU-sammenhæng;
6. erkender, at EU er nødt til at betragte sin indsats inden for strategisk kommunikation som en prioritet, hvilket bør omfatte de relevante ressourcer; gentager, at EU er en succesfuld integrationsmodel, som — selv midt i en krise — bliver ved med at tiltrække lande, der ønsker at kopiere denne model og blive en del af den; understreger derfor, at EU er nødt til med beslutsomhed og mod at fremføre sine positive budskaber om sin succes, sine værdier og principper og er nødt til at være offensiv i sin fortælling, ikke defensiv;

Erkendelse og afsløring af russisk disinformations- og propagandakrigsførelse

7. bemærker med beklagelse, at Rusland benytter kontakter og møder med EU-modparter i propagandaøjemed og til offentligt at svække EU's fælles standpunkt i stedet for at etablere en reel dialog;
8. erkender, at den russiske regering benytter sig af en bred vifte af redskaber og instrumenter såsom tænketanke og særlige fonde (f.eks. Russkij Mir), særlige myndigheder (Rossotrudnichestvo), flersprogede TV-stationer, (f.eks. RT), pseudonyhedsbureauer og multimedietjenester (f.eks. Sputnik), grænseoverskridende sociale og religiøse grupper, fordi regimet ønsker at fremstille sig selv som den eneste forsvarer for de traditionelle kristne værdier, sociale medier og internettrolde, til at udfordre demokratiske værdier, splitte Europa, samle støtte indenlands og skabe en opfattelse af, at staterne i EU's østlige naboskabsområde er fejlslagne stater; fremhæver, at Rusland investerer betydelige økonomiske ressourcer i sine disinformations- og propagandainstrumenter, som enten sættes ind direkte af staten eller gennem virksomheder og organisationer, der kontrolleres af Kreml; fremhæver, at Kreml på den ene side finansierer politiske partier og andre organisationer i EU med sigte på at underminere den politiske samhørighed, og at Kremles propaganda på den anden side rettes direkte mod bestemte journalister, politikere og enkeltpersoner i EU;
9. minder om, at sikkerheds- og efterretningstjenester konkluderer, at Rusland har kapaciteten til og intentionen om at udføre operationer, der sigter mod at destabilisere andre lande; påpeger, at dette ofte tager form af støtte til politiske ekstremister og store disinformations- og massemediekampagner; bemærker endvidere, at sådanne mediekampagner føres aktivt i EU;
10. påpeger, at Kremles informationsstrategi supplerer dets politik med at optrappe bilaterale forbindelser, økonomisk samarbejde og fælles projekter med individuelle EU-medlemsstater for at svække EU's samhørighed og undergrave EU's politikker;
11. hævder, at den russiske strategiske kommunikation er et led i en større samfundsnedbrydende kampagne med henblik på at svække EU-samarbejdet og Unionens og medlemsstaternes suverænitet, politiske uafhængighed og territoriale integritet; opfordrer indtrængende medlemsstaternes regeringer til at være på vagt over for russisk informationsvirksomhed på europæisk grund og til at øge deres kapacitetsdelings- og kontraspionagebestræbelser med henblik på at imødegå sådanne operationer;
12. udtrykker stærk kritik af Ruslands bestræbelser på at forstyrre EU's integrationsproces og fordømmer i denne forbindelse Ruslands støtte til EU-kritiske kræfter i EU, navnlig partier på den ekstreme højrefløj, populistiske kræfter og bevægelser, der fornægter de liberale demokratiers grundlæggende værdier;
13. er alvorligt bekymret over den hastige udbredelse af Kreml-inspirerede aktiviteter i Europa, herunder disinformation og propaganda, der har til formål at fastholde eller øge Ruslands indflydelse for at svække og splitte EU; understreger, at en stor del af Kremles propaganda sigter mod at fremstille visse europæiske lande som tilhørende »Ruslands traditionelle indflydelsessfære«; bemærker, at en af dets primære strategier er at udbrede og indføre en alternativ fortælling, der ofte er

Onsdag den 23. november 2016

baseret på en manipuleret fortolkning af historiske begivenheder og har til formål at retfærdiggøre Ruslands optræden udadtil og geopolitiske interesser; bemærker, at historieforfalskning en af dets primære strategier; bemærker i denne forbindelse, at det er nødvendigt at skabe bevidsthed om kommunistregimernes forbrydelser gennem offentlige kampagner og uddannelsessystemerne samt at støtte forsknings- og dokumentationsaktiviteter, navnlig i Sovjetblokkens tidligere medlemsstater, for at imødegå Kremls fortælling;

14. understreger, at Rusland udnytter manglen på en retlig international ramme inden for områder som cybersikkerhed og den manglende ansvarlighed med hensyn til regulering af medierne og vender enhver uklarhed om sådanne spørgsmål til egen fordel; understreger, at den aggressive russiske fremfærd på cyberområdet fremmer informationskrigsførelsen; opfordrer Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) til at være opmærksom på den rolle, som internetudvekslingspunkter spiller som kritisk infrastruktur i EU's sikkerhedsstrategi; fremhæver det altafgørende behov for at sikre, at informationssystemerne på EU- og medlemsstatsplan er robuste, især over for afvisninger (»denials«) og forstyrrelser, som kan spille en central rolle i hybride konflikter og for imødegåelsen af propaganda, samt for at samarbejde tæt med NATO i dette øjemed, navnlig med cyber-forsvarscentret;

15. anmoder medlemsstaterne om at udvikle samordnede mekanismer til strategisk kommunikation med henblik på at støtte kildeangivelser og modarbejde disinformation og propaganda for at afdække hybride trusler;

Forståelse og imødegåelse af ISIL/Daeshs metoder til informationskrigsførelse, disinformation og radikalisering

16. er opmærksom på den vifte af strategier, som ISIL/Daesh benytter sig af både regionalt og globalt for at fremme sine politiske, religiøse, sociale, hadefulde og voldelige historiefortællinger; opfordrer EU og dets medlemsstater til at udvikle en modfortælling til ISIL/Daesh, der inddrager uddannelsessystemerne, bl.a. ved at styrke og øge synligheden af midtsøgende muslimske akademikere, der har den fornødne troværdighed til at aflegitimere ISIL/Daeshs propaganda; bifalder den globale koalitions indsats for at bekæmpe ISIL/Daesh og støtter i denne henseende EU's regionale strategi for Syrien og Irak; opfordrer indtrængende EU og medlemsstaterne til at udvikle og udbrede en modfortælling til den jihadistiske propaganda med særlig vægt på en oplysende dimension, der påviser, at fremme af radikal islam er teologisk forvansket;

17. understreger, at de islamistiske terrororganisationer, især ISIL/Daesh og Al-Qaeda, fører aktive informationskampagner med det formål at undergrave europæiske værdier og interesser og øge hadet imod dem; er bekymret over ISIL/Daeshs udbredte brug af sociale medieværktøjer, og navnlig twitter og facebook, til at fremme sine propaganda- og rekrutteringsmål, især blandt unge; fremhæver i denne sammenhæng vigtigheden af, at propagandabekæmpelsesstrategien indgår i en bredere og omfattende regional strategi, der kombinerer diplomatiske, socioøkonomiske, udviklingsmæssige og konfliktforebyggende redskaber; glæder sig over oprettelsen af en StratCom-taskforce med fokus på Syd, som har mulighed for at bidrage effektivt til dekonstruktionen og bekæmpelsen af ISIL/Daeshs ekstremistiske propaganda og indflydelse;

18. understreger, at EU og europæiske borgere er et vigtigt mål for ISIL/Daesh, og opfordrer EU og dets medlemsstater til at arbejde tættere sammen om at beskytte samfundet, og navnlig unge mennesker, mod rekruttering og derved øge deres modstandsdygtighed over for radikalisering; understreger, at der er behov for et øget fokus på at forbedre EU's redskaber og metoder, først og fremmest på cyberområdet; tilskynder hver enkelt medlemsstat til i tæt samarbejde med ekspertisecentret under EU-netværket til bevidstgørelse omkring radikalisering, som blev oprettet i oktober 2015, at undersøge og reelt gøre noget ved de underliggende sociodemografiske årsager, som ligger til grund for sårbarhed over for radikalisering, samt til at søge for institutionelle, flerdimensionelle ordninger (der sammenkobler universitetsforskning, fængelsesmyndigheder, politi, domstole, sociale tjenester og uddannelsessystemer) til bekæmpelse heraf; understreger, at Rådet har opfordret til fremme af strafferetlige modforanstaltninger til bekæmpelse af radikalisering, som fører til terrorisme og voldelig ekstremisme;

19. opfordrer medlemsstaterne til at arbejde på at afskære ISIL/Daeshs adgang til finansiering og til at fremme dette princip i forbindelse med EU's eksterne foranstaltninger og understreger, at det er nødvendigt at blotlægge ISIL/Daeshs sande natur og tilbagevise dets ideologiske legitimering;

Onsdag den 23. november 2016

20. opfordrer EU og dets medlemsstater til at træffe konsekvente, EU-dækkende foranstaltninger over for hadefuld tale, der befordres systematisk af intolerante, radikale prædikanter gennem prædikener, bøger, tv-shows, internettet og alle andre kommunikationsmidler, og som skaber grobund for, at terrororganisationer som ISIL/Daesh og Al-Qaeda kan have fremgang;

21. fremhæver betydningen af, at EU og medlemsstaterne samarbejder med udbydere af sociale medier om at modvirke, at ISIL/Daeshs propaganda spredes gennem sociale mediekkanaler;

22. understreger, at islamistiske terrororganisationer, især ISIL/Daesh og Al-Qaeda, fører aktive disinformationskampagner med det formål at undergrave europæiske værdier og interesser; fremhæver i denne forbindelse vigtigheden af en specifik strategi til imødegåelse af islamistisk EU-fjendsk propaganda og disinformation;

23. understreger, at upartisk, troværdig og objektiv kommunikation og informationsstrømme baseret på fakta vedrørende udviklingen i EU-landene ville forhindre spredningen af propaganda, der næres af tredjemand;

EU's strategi for modvirkning af propaganda

24. bifalder handlingsplanen om strategisk kommunikation; glæder sig over den fælles meddelelse om »den fælles ramme for imødegåelse af hybride trusler« og opfordrer til, at henstillingerne heri godkendes og gennemføres hurtigst muligt; understreger, at de foranstaltninger, der foreslås, kræver samarbejde mellem og samordning af alle relevante aktører på EU-plan og på nationalt plan; mener, at EU's bestræbelser kun kan lykkes med en sammenhængende tilgang; opfordrer de medlemsstater, der har det roterende EU-formandskab, til altid at medtage strategisk kommunikation som en del af deres program for at sikre kontinuitet i arbejdet med dette emne; glæder sig over det lettiske formandskabs initiativer og resultater i denne henseende; opfordrer NF/HR til at sikre hyppig kommunikation med medlemsstaterne på politisk plan med henblik på bedre koordination af EU's foranstaltninger; understreger, at samarbejdet mellem EU og NATO inden for strategisk kommunikation bør styrkes betydeligt; glæder sig over det slovakiske formandskabs intention om at arrangere en konference om totalitarisme i anledning af den europæiske dag til minde om ofre for totalitære regimer;

25. anmoder om, at de kompetente EU-institutioner og myndigheder holder skarpt øje med finansieringskilderne bag den antieuropæiske propaganda;

26. understreger, at der er behov for yderligere finansiering for at understøtte mediefriheden i landene under den europæiske naboskabspolitik (ENP) inden for rammerne af EU's demokratiinstrumenter; opfordrer i denne sammenhæng Kommissionen til at sikre fuld udnyttelse af de eksisterende instrumenter såsom det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder (EIDHR), ENP, Det Østlige Partnerskabs »Media Freedom Watch« og Den Europæiske Demokratifond i forbindelse med beskyttelse af mediefrihed og pluralisme;

27. bemærker de enorme ressourcer, Rusland afsætter til propagandavirksomhed, og den fjendtlige propagandas mulige indvirkning på beslutningsprocesserne i EU og undergravningen af den offentlige tillid, åbenheden og demokratiet; roser det vigtige arbejde, som EU's taskforce for strategisk kommunikation har udført; opfordrer derfor til, at man styrker EU's taskforce for strategisk kommunikation ved at gøre den til en fuldt udviklet enhed i EU-Udenrigstjenesten med ansvar for det østlige og sydlige naboskabsområde og med tilstrækkelige personale- og budgetmæssige ressourcer, eventuelt ved hjælp af en ekstra, øremærket budgetpost; opfordrer til øget samarbejde mellem medlemsstaternes efterretningstjenester med henblik på at vurdere den indflydelse, som øves af tredjelande, der søger at underminere EU's demokratiske fundament og værdier; opfordrer til et tættere samarbejde mellem Parlamentet og EU-Udenrigstjenesten om strategisk kommunikation, bl. a. gennem anvendelse af Parlamentets analytiske kapaciteter og informationskontorer i medlemsstaterne;

28. understreger, at det er afgørende for EU at blive ved med aktivt at støtte respekten for de grundlæggende rettigheder og friheder gennem dets optræden udadtil; mener, at støtte til ytringsfrihed, forsamlingsfrihed, retten til adgang til information og mediernes uafhængighed i nabolandene bør underbygge EU's foranstaltninger til modvirkning af propaganda;

Onsdag den 23. november 2016

29. understreger, at det er nødvendigt at styrke mediepluraliteten og objektiviteten, upartiskheden og uafhængigheden af medierne i EU og dets naboskabsområde, herunder ikke-statslige aktører, bl.a. gennem støtte til journalister og til udvikling af kapacitetsopbyggende programmer for aktører i medierne, ved at fremme partnerskaber og netværk til udveksling af information såsom fælles informationsplatforme, medierelateret forskning, mobilitets- og uddannelsesmuligheder for journalister og praktikophold hos EU-baserede medier med henblik på udveksling af bedste praksis;

30. understreger, at kvalitetsuddannelse og -læring for journalister i og uden for EU spiller en vigtig rolle for at frembringe journalistiske analyser af god kvalitet og høje redaktionelle standarder; anfører, at fremme af EU-værdierne presse- og ytringsfrihed og mediepluralisme indbefatter støtte til retsforfulgte og fængslede journalister og menneskerettighedsforkæmpere i tredjelande;

31. slår til lyd for et stærkere samarbejde mellem EU-institutionerne, Den Europæiske Demokratifond, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE), Europarådet og medlemsstaterne for at undgå overlappning og sikre synergi i lignende initiativer;

32. er bestyrtet over de store problemer med medieafhængighed og -frihed i visse EU-medlemsstater, som internationale organisationer såsom Journalister Uden Grænser har rapporteret om; opfordrer EU og medlemsstaterne til at træffe passende foranstaltninger for at forbedre den nuværende situation i mediesektoren med henblik på at sikre, at EU's eksterne foranstaltninger for at beskytte mediernes frihed, upartiskhed og uafhængighed er troværdige;

33. anmoder taskforcen for strategisk kommunikation, forstærket i henhold til forslaget og under twitterbrugernavnet @EUvsDisInfo, til at etablere et onlinenum, hvor den brede befolkning kan finde en række redskaber til at identificere disinformation, med en forklaring på, hvordan de virker, og som kan fungere som en transmissionskanal for de mange civilsamfundsinitiativer, der fokuserer på dette emne;

34. fastholder, at en effektiv kommunikationsstrategi skal inddrage lokalsamfundene i drøftelser om EU-forestillinger, yde støtte til mellemfolkelig kontakt og tage tilstrækkeligt hensyn til kulturelle og sociale udvekslinger som centrale platforme for bekæmpelse af lokalbefolkningers fordomme; minder i denne forbindelse om, at EU-delegationerne skal opretholde direkte kontakt med lokale græsrodder og repræsentanter for civilsamfundet;

35. understreger, at tilskyndelse til had, vold eller krig ikke kan »gemme sig« bag ytringsfriheden; opfordrer til, at der tages retlige initiativer i denne henseende for at tilvejebringe større ansvarlighed i forbindelse med håndteringen af disinformation;

36. fremhæver, at det er vigtigt at formidle EU's politikker sammenhængende og effektivt, internt såvel som eksternt, og at tilvejebringe kommunikation, der er skræddersyet til specifikke regioner, herunder adgang til information på lokale sprog; glæder sig i denne forbindelse over søsætningen af EU-Udenrigstjenestens websted på russisk som et første skridt i den rigtige retning og tilskynder til, at EU-Udenrigstjenestens websted oversættes til flere sprog, såsom arabisk og tyrkisk;

37. fremhæver medlemsstaternes ansvar for at være aktive, forebyggende og samarbejdsvillige med hensyn til at modvirke fjendtlig informationsvirksomhed på deres område eller med sigte på at undergrave deres interesser; opfordrer indtrængende medlemsstaternes regeringer til at udvikle deres egen kapacitet til strategisk kommunikation;

38. opfordrer hver enkelt medlemsstat til at gøre de to ugentlige nyhedsbreve fra EU's taskforce for strategisk kommunikation, »The Disinformation Digest« og »The Disinformation Review«, tilgængelige for deres borgere for at skabe bevidsthed i den brede befolkning om de propagandametoder, der benyttes af tredjemand;

39. fastholder, at der er forskel på propaganda og kritik;

40. understreger, at selv om ikke al kritik af EU eller dets politikker nødvendigvis er propaganda eller disinformation, navnlig i forbindelse med politiske ytringer, vil tilfælde af manipulation eller støtte, der har forbindelse med tredjelande, og som har til formål at give næring til eller forstærke denne kritik, give grund til at betvivle pålideligheden af disse budskaber;

Onsdag den 23. november 2016

41. understreger, at selv om EU-fjendsk propaganda og disinformation fra tredjelandes side skal imødegås, bør dette ikke skabe tvivl om vigtigheden af at opretholde konstruktive forbindelser med tredjelande og gøre dem til strategiske partnere i bestræbelserne på at tackle fælles udfordringer;

42. glæder sig over vedtagelsen af handlingsplanen om strategisk kommunikation og etableringen af East StratCom-teamet i Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) med henblik på at formidle EU's politikker og bekæmpe propaganda mod og disinformation om EU; opfordrer til, at den strategiske kommunikation optrappes yderligere; mener, at effektiviteten og gennemsigtigheden af det arbejde, der udføres af East StratCom-teamet, skal forbedres yderligere; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at udvikle kriterier for måling af effektiviteten af teamets arbejde; understreger, at det er vigtigt at sikre tilstrækkelig finansiering og tilstrækkeligt personale til East StratCom-teamet;

43. bemærker, at det nyhedsbrev om disinformation (Disinformation Review), som East StratCom-taskforcen offentliggør, skal leve op til de standarder, der er indeholdt i Det Internationale Journalistforbunds erklæring om principper for journalisters adfærd; understreger, at nyhedsbrevet skal udfærdiges på en passende måde uden krænkende sprogbrug eller værdidomme; anmoder East StratCom-taskforcen om at genoverveje de kriterier, der bruges ved udarbejdelsen af nyhedsbrevet;

44. mener, at en effektiv strategi til at modvirke EU-fjendsk propaganda kunne være vedtagelse af foranstaltninger for at forsyne et målpublikum med fyldestgørende og interessant information om EU-aktiviteter, europæiske værdier og andre spørgsmål af offentlig interesse og understreger, at moderne teknologier og sociale netværk kunne bruges til disse formål;

45. opfordrer Kommissionen til at fremme visse lovgivningsmæssige initiativer med henblik på at være mere effektiv og ansvarlig i forbindelse med håndteringen af disinformation og propaganda samt til at benytte midtvejsevalueringen af det europæiske naboskabsinstrument til at fremme mediernes modstandsdygtighed som en strategisk prioritet; opfordrer Kommissionen til at foretage en grundig evaluering af de eksisterende EU-finansieringsinstrumenters effektivitet og forelægge et forslag til en samlet og fleksibel løsning, der kan tilvejebringe direkte støtte til uafhængige medier, tænketanke og NGO'er, navnlig på målgruppens lokale sprog, og muliggøre kanalisering af ekstra ressourcer til organisationer, der har evnen til at gøre dette, som f.eks. Den Europæiske Demokratifond, og samtidig begrænse finansstrømme, der er rettet mod finansiering af enkeltpersoner og enheder, som giver sig af med strategisk kommunikation og tilskyndelse til vold og had; opfordrer Kommissionen til at foretage en grundig og kritisk gennemgang af, hvorvidt visse storstilede medieprojekter, der finansieres af EU, som f.eks. Euronews, er effektive;

46. fremhæver betydningen af bevidstgørelse, uddannelse samt kendskab til onlinemedier og information i EU og i naboskabsområdet for at sætte borgerne i stand til at kunne foretage en kritisk analyse af medieindhold, således at de kan udpege propaganda; understreger i denne henseende, at det er vigtigt at styrke viden på alle niveauer i uddannelsessystemet; påpeger, at det er nødvendigt at tilskynde folk til aktivt medborgerskab og til at udvikle deres bevidsthed som forbrugere af medier; fremhæver den centrale rolle, som onlineredskaber spiller, i særdeleshed sociale medier, hvor det er nemmere og ofte helt problemfrit at udbrede falske oplysninger og igangsætte disinformationskampagner; minder om, at det er kontraproduktivt at imødegå propaganda med propaganda, og forstår derfor, at EU som helhed og de enkelte medlemsstater kun kan bekæmpe tredjemands propaganda ved at tilbagevise disinformationskampagner og anvende positive budskaber og information og bør udvikle en virkelig effektiv strategi, som skal være differentieret og tilpasset karakteren af de aktører, der udbreder propagandaen; erkender, at den finansielle krise og nye typer af digitale mediers fremmarch har udgjort alvorlige udfordringer for kvalitetsjournalistikken;

47. udtrykker bekymring over brugen af de sociale medier og online-platforme til ulovlig hadefuld tale og opfordringer til vold og tilskynder medlemsstaterne til at tilpasse og opdatere lovgivningen for at imødegå den igangværende udvikling eller til fuldt ud at gennemføre og håndhæve den eksisterende lovgivning om hadefuld tale, både offline og online; anfører, at der er behov for et øget samarbejde med online-platforme og førende internet- og medieselskaber;

48. opfordrer medlemsstaterne til at skabe og sikre de nødvendige rammer for kvalitetsjournalistik og alsidig information ved at bekæmpe mediekoncentrationer, som har negativ indvirkning på mediepluralismen;

Onsdag den 23. november 2016

49. noterer sig, at medieundervisning giver viden og færdigheder og sætter borgerne i stand til at udøve deres ret til ytringsfrihed, til kritisk at analysere medieindhold og til at reagere på disinformation; fremhæver derfor, at det er nødvendigt at øge bevidstheden om risikoen for disinformation gennem foranstaltninger til forbedring af mediekompetencer på alle niveauer, herunder gennem en europæisk informationskampagne om medier, journalistik og redaktionel etik, samt ved at skabe et bedre samarbejde med sociale platforme og fremme fælles initiativer til imødegåelse af hadefulde tale, tilskyndelse til vold og online-diskrimination;

50. bemærker, at ingen »soft power«-strategi kan lykkes uden kulturdiplomati og fremme af interkulturel dialog mellem og inden for landene, såvel inden for som uden for EU; tilskynder derfor til iværksættelse af langsigtede offentlige og kulturdiplomatiske foranstaltninger og initiativer såsom stipendier og udvekslingsprogrammer for studerende og unge arbejdstagere, herunder initiativer med henblik på at støtte den interkulturelle dialog, styrke de kulturelle forbindelser med EU og fremme fælles kulturelle forbindelser og kulturarv samt til, at der tilbydes grundig uddannelse for medarbejdere på EU-delegationerne og i EU-Udenrigstjenesten for at udruste dem med tilstrækkelige interkulturelle færdigheder;

51. mener, at de offentlige medier bør gå foran med et godt eksempel på, hvordan man formidler upartisk og objektiv information i overensstemmelse med journalismens bedste praksis og etik;

52. understreger, at der bør rettes særlig opmærksomhed mod nye teknologier — herunder digital tv-transmission, mobil kommunikation, online-medier og sociale netværk, herunder netværk af regional karakter — som letter formidlingen af information og skaber øget bevidsthed om de europæiske værdier, der er forankret i traktaterne; minder om, at denne form for kommunikation skal være af høj standard, indeholde konkrete eksempler på bedste praksis og fremhæve EU's indvirkning på tredjelande, herunder EU's humanitære bistand samt de muligheder og fordele, som nærmere associering og samarbejde med EU medfører for borgerne i tredjelande, især for unge, såsom visumfri rejse eller kapacitetsopbygnings-, mobilitets- og udvekslingsprogrammer, hvor det er relevant;

53. understreger, at det er nødvendigt at sikre, at den nye ENP-portal — som for øjeblikket er ved at blive udviklet inden for rammerne af programmet for det åbne naboskab — ikke kun akkumulerer indhold, der er henvendt til kredse af fagfolk, men at den også indeholder et afsnit, der er tilpasset et bredere publikum; er af den opfattelse, at portalen bør indeholde et afsnit om Det Østlige Partnerskab, der samler information om initiativer, som for øjeblikket er fordelt på en række websteder;

54. påpeger det potentiale, som populærkultur og underholdningsuddannelse (entertainment-education) rummer som middel til at viderebringe fælles menneskelige værdier og formidle EU's politikker;

55. fremhæver sin støtte til initiativer som »Baltic Centre for Media Excellence« i Riga, NATO's ekspertisecenter for strategisk kommunikation (NATO StratCom COE) eller ekspertisecentret under EU-netværket til bevidstgørelse omkring radikaliserings; understreger, at det er nødvendigt at gøre brug af deres undersøgelsesresultater og analyser og styrke EU's analytiske kapaciteter på alle niveauer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at igangsætte lignende projekter, engagere sig i uddannelse af journalister, støtte uafhængige mediecentre og mediemangfoldighed, tilskynde til netværkssamarbejde og samarbejde mellem medier og tænketanke og udveksle bedste praksis og information på disse områder;

56. fordømmer de jævnlige anslag mod de uafhængige medier, journalister og civilsamfundsaktivister i Rusland og de besatte områder, herunder Krim, efter at det ulovligt blev annekteret; fremhæver, at snesevis af journalister er blevet myrdet, forsvundet sporløst eller fængslet i Rusland siden 1999; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forstærke beskyttelsen af journalister i Rusland og i EU's naboskabsområde samt til at støtte det russiske civilsamfund og investere i mellemfolkelige kontakter; kræver omgående løsladelse af journalister; bemærker, at EU styrker forbindelserne med sine østlige partnere og andre naboer og samtidig holder kommunikationslinjerne med Rusland åbne; er klar over, at den største hindring for de russiske disinformationskampagner ville være eksistensen af uafhængige og frie medier i Rusland; mener, at det bør være EU's mål at opnå dette; opfordrer til, at der sættes særligt fokus på og afsættes tilstrækkelige ressourcer til mediepluralisme, lokale medier, undersøgende journalistik og fremmedsprogede medier, navnlig på russisk, arabisk, farsi, tyrkisk og urdu samt andre sprog, der tales af befolkninger, som er sårbare over for propaganda;

Onsdag den 23. november 2016

57. støtter kommunikationskampagner, der gennemføres af relevante aktører i Syrien, Irak og i regionen (herunder i de udenlandske krigeres oprindelseslande), med henblik på at miskreditere ISIL/Daeshs ideologi og fordømme organisationens krænkelser af menneskerettighederne og bekæmpe voldelig ekstremisme og hadefulde tale om andre grupper i regionen; opfordrer EU og dets medlemsstater til i deres dialog med MENA-landene at understrege, at god regeringsførelse, ansvarlighed, gennemsigtighed, retsstatsforhold og respekt for menneskerettighederne er afgørende forudsætninger for at beskytte disse samfund mod udbredelsen af intolerante og voldelige ideologier, der inspirerer terrororganisationer som ISIL/Daesh og Al-Qaeda; understreger i lyset af den voksende terrortrussel fra ISIL/Daesh og andre internationale terrororganisationer, at det er nødvendigt at styrke samarbejdet om sikkerhedsanliggender med lande, der har indgående erfaring med terrorbekæmpelse;

58. opfordrer NF/HR og Rådet til at bekræfte EU's fulde støtte til den igangværende gennemførelsesproces og til at bidrage økonomisk til virkeliggørelsen af henstillingerne i den forundersøgelse om russisksprogede medieinitiativer i og uden for Det Østlige Partnerskab, som Den Europæiske Demokratifond gennemførte i 2015;

o

o o

59. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne, Kommissionens næstformand/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU-Udenrigstjenesten og NATO.

Onsdag den 23. november 2016

P8_TA(2016)0442

Tegnsprog og professionelle tegnsprogstolke

Europa-Parlamentets beslutning af 23. november 2016 om tegnsprog og professionelle tegnsprogstolke (2016/2952(RSP))

(2018/C 224/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2, 5, 9, 10, 19, 168 og artikel 216, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og til artikel 2 og 21 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til EU's charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til sine beslutninger af 17. juni 1988 om tegnsprog for døve ⁽¹⁾ og 18. november 1998 om tegnsprog ⁽²⁾,
- der henviser til FN-konventionen om rettigheder for personer med handicap (CRPD) og dennes ikrafttræden i EU den 21. januar 2011 i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2010/48/EF af 26. november 2009 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. juli 2016 om gennemførelse af FN's konvention om rettigheder for personer med handicap med særligt henblik på de afsluttende bemærkninger fra FN's komité for rettigheder for personer med handicap ⁽⁴⁾,
- der henviser til generel bemærkning nr. 4 (2016) om retten til inklusiv uddannelse fra FN's komité for rettigheder for personer med handicap ⁽⁵⁾,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder, konventionen til beskyttelse af menneskerettighederne og grundlæggende frihedsrettigheder, den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder og den internationale konvention om civile og politiske rettigheder,
- der henviser til Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv («direktiv om ligebehandling på beskæftigelsesområdet») ⁽⁶⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. april 2016 om Erasmus+ og andre redskaber til fremme af mobiliteten i forbindelse med erhvervsuddannelse — en livslang læringstilgang ⁽⁸⁾,
- der henviser til Det Europæiske Ungdomsforums oplæg om ligestilling og ikke-forskelsbehandling ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EFT C 187 af 18.7.1988, s. 236.

⁽²⁾ EFT C 379 af 7.12.1998, s. 66.

⁽³⁾ EUT L 23 af 27.1.2010, s. 35.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0318.

⁽⁵⁾ <http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/CRPD/GC/RighttoEducation/CRPD-C-GC-4.doc>

⁽⁶⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

⁽⁷⁾ EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0107.

⁽⁹⁾ http://www.youthforum.org/assets/2016/04/0099-16_Policy_Paper_Equality_Non-discrimination_FINAL2.pdf

Onsdag den 23. november 2016

- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 2. december 2015 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser for så vidt angår tilgængelighedskrav til produkter og tjenesteydelser (COM(2015)0615),
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 3. december 2012 om tilgængeligheden af offentlige organers websteder (COM(2012)0721),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager ⁽¹⁾,
- der henviser til læringsresultater og vurderingskriterier fra det europæiske forum af tegnsprogstolke (efsli) for lige uddannelsesmuligheder for tegnsprogstolke og tjenester af høj kvalitet for døve borgere i hele EU ⁽²⁾,
- der henviser til efsli's/EUD's retningslinjer for tegnsprogstolke på møder på internationalt/europæisk plan ⁽³⁾,
- der henviser til AIIC's retningslinjer for tolke i talesprog, der arbejder i blandede grupper ⁽⁴⁾,
- der henviser til efsli's rapport om retten til tegnsprogstolketjenester i forbindelse med arbejde eller studier i udlandet ⁽⁵⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at alle personer med handicap som fuldgyldige borgere, især kvinder og børn, herunder døve og hørehæmmede personer, herunder dem, der anvender tegnsprog, og dem, der ikke gør, har lige rettigheder og ret til umistelig værdighed, ligebehandling, en uafhængig tilværelse, autonomi og fuld deltagelse i samfundet;
- B. der henviser til, at TEUF pålægger Unionen at bekæmpe forskelsbehandling på grund af handicap ved udformningen og gennemførelsen af sine politikker og aktiviteter (artikel 10), og bemærker, at traktaten giver Unionen beføjelser til vedtagelse af lovgivning om imødegåelse af en sådan forskelsbehandling (artikel 19);
- C. der henviser til, at artikel 21 og 26 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder udtrykkeligt forbyder forskelsbehandling på grund af handicap og fastsætter, at personer med handicap skal sikres lige deltagelse i samfundet;
- D. der henviser til, at der er omkring en million døve tegnsprogsbrugere i EU ⁽⁶⁾ og 51 millioner hørehæmmede borgere ⁽⁷⁾, hvoraf mange ligeledes anvender tegnsprog;
- E. der henviser til, at nationale og regionale tegnsprog er fuldgyldige naturlige sprog med deres egen grammatik og syntaks svarende til talesprog ⁽⁸⁾;

⁽¹⁾ EUT L 280 af 26.10.2010, s. 1.

⁽²⁾ <http://efsli.org/publications>

⁽³⁾ <http://efsli.org/efslibliu/wp-content/uploads/2012/09/SL-Interpreter-Guidelines.pdf>

⁽⁴⁾ <http://aiic.net/page/6701/guidelines-for-spoken-language-interpreters-working-in-mixed-teams/lang/1>

⁽⁵⁾ <http://efsli.org/efslibliu/wp-content/uploads/2012/09/R1101-The-right-to-sign-language-interpreting-services-when-working-or-studying-abroad.pdf>

⁽⁶⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-13-511_da.htm

⁽⁷⁾ Den Europæiske Sammenslutning af Hørehæmmede: (EFHOH) http://www.efhoh.org/about_us

⁽⁸⁾ Brentari, D., ed. (2010) Sign Languages. Cambridge University Press. Pfau, R., Steinbach M. & Bencie W., eds. (2012) Sign Language: An International Handbook. De Gruyter.

Onsdag den 23. november 2016

- F. der henviser til, at EU's politik for flersprogethed fremmer indlæring af fremmedsprog, og at et af dens mål er, at alle europæere ud over deres modersmål bør tale to andre sprog; der henviser til, at læring og fremme af nationale og regionale tegnsprog kan støtte dette mål;
- G. der henviser til, at tilgængelighed er en forudsætning for, at personer med handicap kan leve et selvstændigt liv og deltage fuldt ud og ligeværdigt i samfundet ⁽¹⁾;
- H. der henviser til, at tilgængelighed ikke kun er begrænset til det fysiske miljø, men omfatter tilgængeligheden af information og kommunikation, herunder i form af levering af indhold på tegnsprog ⁽²⁾;
- I. der henviser til, at professionelle tegnsprogstolke er ligeværdige i forhold til tolke i talesprog med hensyn til opgaver;
- J. der henviser til, at situationen for tegnsprogstolke varierer meget blandt medlemsstaterne, der går lige fra uformel familiestøtte til professionelle universitetsuddannede og fuldt kvalificerede tolke;
- K. der henviser til, at der er mangel på kvalificerede og professionelle tegnsprogstolke i alle medlemsstaterne, og at forholdet mellem tegnsprogsbrugere og tegnsprogstolke varierer mellem 8:1 og 2 500:1 med et gennemsnitligt forhold på 160:1 ⁽³⁾;
- L. der henviser til, at et andragende ⁽⁴⁾ er blevet indgivet, hvori der anmodes om, at Parlamentet giver mulighed for at indgive andragender på EU's nationale og regionale tegnsprog;
- M. der henviser til, at Bruxelleserklæringen om tegnsprog i Den Europæiske Union ⁽⁵⁾ fremmer en ikke-diskriminerende tilgang til anvendelsen af et naturligt tegnsprog, som kræves i henhold FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, som er ratificeret af EU og alle EU's medlemsstater, undtagen én;
- N. der henviser til, at omfanget og kvaliteten af undertekster på offentligt og privat TV varierer betydeligt imellem medlemsstaterne, lige fra mindre end 10 % til næsten 100 % med meget varierende standarder for kvalitet ⁽⁶⁾; der henviser til, at der er mangel på data i de fleste medlemsstater med hensyn til størrelsen af tegnsprogstolkning i TV;
- O. der henviser til, at udviklingen af nye sprogteknologier kan være til gavn for tegnsprogsbrugere;
- P. der henviser til, at nægtelse af rimelig tilpasning i henhold til konventionen om rettigheder for personer med handicap udgør diskrimination, og at rimelig tilpasning i henhold til direktivet om ligebehandling på beskæftigelsesområdet skal tilvejebringes for at sikre overholdelsen af princippet om ligebehandling;
- Q. der henviser til, at der i øjeblikket ikke er direkte kommunikationsadgang for døve og døvblinde eller hørehæmmede borgere til medlemmer af Europa-Parlamentet og administratorer i EU-institutionerne og omvendt, til døve eller hørehæmmede inden for EU-institutionerne;

⁽¹⁾ Generel bemærkning nr. 2, FN's komité for rettigheder for personer med handicap.

⁽²⁾ FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, artikel 9.

⁽³⁾ Wit, M. de (2016, endnu ikke udgivet). Sign Language Interpreting in Europe, 2016-udgave.

⁽⁴⁾ Andragende nr. 1056/-16.

⁽⁵⁾ Bruxelleserklæringen (2010), Den Europæiske Døveunion (EUD): http://www.eud.eu/files/8514/5803/7674/brussels_declaration_FINAL.pdf

⁽⁶⁾ EFHOH (2015). State of subtitling access in EU. Tilgængelig på: http://media.wix.com/ugd/c2e099_0921564404524507bed2f-f3648781a3c.pdf

Onsdag den 23. november 2016

Kvalificerede og professionelle tegnsprogstolke

1. understreger behovet for kvalificerede og professionelle tegnsprogstolke, som kun kan opnås ved at anvende følgende fremgangsmåde:
 - a) officiel anerkendelse af nationale og regionale tegnsprog i medlemsstaterne og i EU-institutionerne
 - b) formel uddannelse (universitetsuddannelse eller lignende, svarende til 3 års fuldtidsstudium, svarende til den uddannelse, som kræves af tolke i talesprog) ⁽¹⁾
 - c) registrering (officiel akkreditering og kvalitetskontrol, såsom løbende faglig udvikling)
 - d) formel anerkendelse af erhvervet
2. erkender, at tilvejebringelsen af tegnsprogstolketjenester af høj kvalitet:
 - a) er afhængig af en objektiv vurdering, der inddrager alle aktører
 - b) er baseret på faglige kvalifikationer
 - c) inddrager ekspertrepræsentanter fra døvesamfundet
 - d) er afhængig af tilstrækkelige midler til at uddanne og ansatte tegnsprogstolke
3. anerkender, at tegnsprogstolkning er et liberalt erhverv, der kræver passende aflønning;

Sondring mellem tilgængelighed og rimelig tilpasning ⁽²⁾

4. påskønner, at tilgængelighed er til gavn for visse grupper og er baseret på et sæt standarder, der gennemføres gradvist;
5. er klar over, at uforholdsmæssige eller urimelige byrder ikke kan bruges som et påskud til at forsvare den manglende tilgængelighed;
6. erkender, at rimelig tilpasning vedrører et individ og supplerer forpligtelsen til tilgængelighed;
7. bemærker endvidere, at en person kan anmode om rimelige tilpasningsforanstaltninger, selv om forpligtelsen til tilgængelighed er blevet opfyldt;
8. forstår, at tilvejebringelsen af tegnsprogstolkning afhængig af situationen kan udgøre en tilgængeligheds- eller en rimelig tilpasningsforanstaltning;

Tilgængelighed

9. understreger, at døve og døvblinde og hørehæmmede borgere skal have adgang til samme information og kommunikation som deres jævnaldrende i form af tegnsprogstolkning, undertekster, tale-til-tekst og/eller alternative former for kommunikation, herunder også mundtlige tolke;

⁽¹⁾ Efsli (2013), Learning Outcomes for Graduates of a Three Year Interpreting Training Programme.

⁽²⁾ CRPD/C/GC/4, punkt 28.

Onsdag den 23. november 2016

10. understreger, at offentlige og statslige tjenester, herunder deres onlineindhold, skal gøres tilgængeligt via direkte formidlere såsom online-tegnsprogstolke, men også via alternative internetbaserede tjenester samt fjerntjenester, hvor det er relevant;
11. gentager sit tilsagn om at gøre den politiske proces så tilgængelig som muligt, bl.a. ved at stille professionelle tegnsprogstolke til rådighed; bemærker, at dette omfatter valg, offentlige høringer og andre arrangementer, hvor det er hensigtsmæssigt;
12. understreger den stigende betydning af sprogteknologier for at give alle lige adgang til det digitale rum;
13. anerkender betydningen af minimumsstandarder for at sikre tilgængelighed, navnlig i lyset af nye og fremspirende teknologier, såsom internetbaseret tegnsprogstolkning og undertekstningstjenester;
14. bemærker, at mens levering af sundhedsydelser hører under medlemsstaternes kompetence, bør den tage højde for behovene hos døve, døvblinde og hørehæmmede patienter, for eksempel ved at tilbyde professionelle tegnsprogstolke og uddannelse i bevidstgørelse af personalet med særlig opmærksomhed rettet mod kvinder og børn;
15. anerkender, at lige adgang til domstolene for døve og døvblinde og hørehæmmede borgere kun kan sikres gennem tilvejebringelse af passende kvalificerede og professionelle tegnsprogstolke;
16. er klar over betydningen af nøjagtig og præcis tolkning og oversættelse, navnlig i domstole og andre retlige sammenhænge; gentager derfor betydningen af specialiserede og højt kvalificerede professionelle tegnsprogstolke, navnlig under disse forhold;
17. understreger nødvendigheden af, at personer med handicap har behov for øget støtte og særlige bestemmelser, såsom tegnsprogstolkning og tilgængelige tidstro tekstbaserede katastrofeoplysninger i situationer med væbnede konflikter, humanitære nødsituationer og naturkatastrofer ⁽¹⁾;

Beskæftigelse, uddannelse og erhvervsuddannelse

18. bemærker, at der skal træffes rimelige tilpasningsforanstaltninger, som omfatter tilrådgivningsstillelse af professionelle tegnsprogstolke, for at sikre lige adgang til beskæftigelse, uddannelse og erhvervsuddannelse;
19. fremhæver, at afbalancerede og holistiske oplysninger om tegnsprog, og om hvad det betyder at være døv, skal stilles til rådighed, således at forældre kan træffe kvalificerede valg i deres barns bedste interesse;
20. understreger, at programmer for tidlig indsats er afgørende for børn i udviklingen af livsfærdigheder, herunder sprogkundskaber; bemærker endvidere, at disse programmer ideelt set bør indeholde rollemodeller for døve;
21. understreger, at døve og døvblinde og hørehæmmede studerende og deres forældre skal have mulighed for at lære det nationale eller regionale tegnsprog i deres miljø ved hjælp af førskoletilbud og i skoler ⁽²⁾;

⁽¹⁾ FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (CRPD), artikel 11.

⁽²⁾ http://www.univie.ac.at/designbilingual/downloads/De-Sign_Bilingual_Findings.pdf

Onsdag den 23. november 2016

22. **understreger, at tegnsprog bør medtages undervisningsplaner for at øge bevidstheden om og øge anvendelsen af tegnsprog;**

23. understreger, at der skal træffes foranstaltninger til at anerkende og fremme døvesamfunds sproglige identitet ⁽¹⁾;

24. opfordrer medlemsstaterne til at fremme indlæringen af tegnsprog på samme måde som fremmedsprog;

25. understreger, at kvalificerede tegnsprogstolke og undervisningspersonale, der er kompetente i tegnsprog og udstyret med de nødvendige kvalifikationer til at arbejde effektivt i tosprogede inklusive uddannelsesmiljøer, har en væsentlig indflydelse på døve børns og unge voksnes uddannelsesmæssige præstationer som følge af bedre uddannelsesresultater og lavere arbejdsløshed på lang sigt;

26. fremhæver den udbredte mangel på tosprogede lærebøger og undervisningsmateriale i tegnsprog i tilgængelige formater og sprog;

27. opfordrer indtrængende til, at princippet om fri bevægelighed for døve og døvblinde og tunghøre personer i EU sikres, herunder især i Erasmus + og relaterede mobilitetsprogrammer ved at sikre, at deltagerne ikke pålægges uforholdsmæssigt store byrder med at tage sig af deres egen tolkning;

28. glæder sig over pilotprojektet om EU-handicapkortet; beklager, at tegnsprogstolkning ikke indgår i projektet, hvilket væsentligt hindrer den fri bevægelighed for døve og døvblinde og hørehæmmede arbejdstagere og studerende i EU;

EU-institutioner

29. erkender, at EU-institutionerne skal fungere som eksempler på bedste praksis for deres ansatte, de folkevalgte, deres praktikanter og over for borgerne i EU med hensyn til tilvejebringelse af rimelig tilpasning og tilgængelighed, som omfatter tilrådighedsstillelse af tegnsprogstolkning;

30. glæder sig over, at EU-institutionerne på ad hoc-basis allerede sørger for tilgængelighed af offentlige arrangementer og udvalgs møder; mener, at undertekstning og tale-til-tekst bør betragtes som et alternativ, men samtidig som en ligeværdig og nødvendig foranstaltning for hørehæmmede personer, der ikke anvender tegnsprog, hvilket også er relevant for ansatte i EU-institutionerne med hensyn til at sørge for rimelig tilpasning i overensstemmelse med artikel 5 i direktiv 2000/78/EF om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv;

31. anerkender, at EU-institutionerne med henblik på tilgængelighed har indført et system til at tilbyde tegnsprogstolkning via deres respektive tolkeafdelinger; opfordrer indtrængende institutionerne til også at anvende sådanne eksisterende systemer, når der ydes rimelig tilpasning for ansatte og/eller de folkevalgte, ved effektivt at minimere den administrative byrde for den enkelte og institutionerne;

32. opfordrer på det kraftigste institutionerne til formelt at indrømme tegnsprogstolke samme status som tolke i talesprog, når de leverer tolketjenester til institutionerne og/eller deres ansatte og folkevalgte, herunder adgang til teknisk bistand, forberedende materiale og dokumenter;

33. opfordrer indtrængende Eurostat til at sikre, at statistikker for døve og hørehæmmede, døvblinde tegnsprogsbrugere sendes til EU-institutionerne, så de bedre kan formulere, implementere og analysere deres handicap- og sprogpolitik;

34. opfordrer indtrængende Parlamentets Besøgstjeneste til at tilgodese døve og hørehæmmede, døvblinde besøgendes behov ved direkte at give adgang på et nationalt eller regionalt tegnsprog og ved hjælp af tale-til-tekst-tjenester;

⁽¹⁾ Generel bemærkning nr. 4, FN's komité for rettigheder for personer med handicap, FCRPD/C/GC/4, tilgængelig på: <http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/CRPD/GC/RighttoEducation/CRPD-C-GC-4.doc>

Onsdag den 23. november 2016

35. opfordrer institutionerne til fuldt ud at gennemføre EU's INSIGN-pilotprojekt, som er en reaktion på Parlamentets afgørelse af 12. december 2012 om indførelse af en tidstro tegnsprogsapplikation og -tjeneste og sigter mod at forbedre kommunikationen mellem døve og hørehæmmede personer og EU-institutionerne ⁽¹⁾;

o

o o

36. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

⁽¹⁾ <http://www.eud.eu/projects/past-projects/insign-project/>

Onsdag den 23. november 2016

P8_TA(2016)0443

Fornyelse af godkendelsen af det aktive stof bentazon

Europa-Parlamentets beslutning af 23. november 2016 om udkast til Kommissionens gennemførelsesforordning om fornyelse af godkendelsen af aktivstoffet bentazon i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ændring af bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 (D047341/00 — 2016/2978(RSP))

(2018/C 224/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Kommissionens gennemførelsesforordning om fornyelse af godkendelsen af aktivstoffet bentazon i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ændring af bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011, (D047341/00,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF ⁽¹⁾, og særlig artikel 20, stk. 1,
- der henviser til artikel 11 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽²⁾,
- der henviser til Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritets konklusion om peerevalueringen af vurderingen af pesticidrisikoen ved aktivstoffet bentazon ⁽³⁾,
- der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed,
- der henviser til forretningsordenens artikel 106, stk. 2 og 3,
- A. der henviser til, at aktivstoffet bentazon fungerer som et selektivt herbicid, der virker mod bredbladet ukrudt i en bred vifte af afgrøder, efter af planterne er begyndt at spire, og er almindeligt anvendt i landbruget;
- B. der henviser til, at aktivstoffet bentazon har et højt potentiale for direkte udvaskning til grundvandet på grund af dets iboende egenskaber;
- C. der henviser til, at data fra det britiske miljøagentur viser, at aktivstoffet bentazon er det oftest konstaterede pesticid i det britiske grundvand, og at stoffet også findes i overfladevand; der henviser til, at situationen er den samme i hele Europa;
- D. der henviser til, at Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/549 af 8. april 2016 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 forlængede godkendelsesperioden for aktivstoffet bentazon indtil den 30. juni 2017, fordi vurderingen af stoffet var blevet forsinket;
- E. der henviser til, at udkastet til Kommissionens gennemførelsesforordning om fornyelse af godkendelsen af aktivstoffet bentazon i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ændring af bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 (herefter »udkastet til gennemførelsesforordning«) giver mulighed for godkendelse af bentazon indtil den 31. januar 2032 på grundlag af en evaluering foretaget af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA), dvs. for så lang en periode som muligt;

⁽¹⁾ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ EFSA Journal 2015; 13(4):4077.

Onsdag den 23. november 2016

- F. der henviser til, at der i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1107/2009, og i lyset af den foreliggende videnskabelige og tekniske viden er blevet indskrevet visse betingelser og begrænsninger i udkastet til gennemførelsesforordningen, navnlig et krav om at fremlægge yderligere bekræftende oplysninger;
- G. der henviser til, at det efter overvejelse af de bemærkninger, der blev modtaget til vurderingsrapporten vedrørende forlængelse, blev konkluderet, at der burde kræves supplerende oplysninger fra ansøgerne;
- H. der henviser til, at det efter overvejelse af de bemærkninger, der blev modtaget om vurderingsrapporten vedrørende forlængelse, blev konkluderet, at EFSA burde foretage en eksperthøring vedrørende pattedyrstoksikologi, restkoncentrationer, stoffets skæbne og opførsel i miljøet og økotoksikologi samt vedtage en konklusion om, hvorvidt aktivstoffet bentazon kunne forventes at opfylde betingelserne i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1107/2009;
- I. der henviser til, at ansøgerne skal fremlægge bekræftende oplysninger vedrørende de niveau 2- og 3-tests, der i øjeblikket foreskrives i OECD's rammekoncept, med henblik på at tage hensyn til, om der er observeret en potentiel hormonforstyrrende virkning for så vidt angår de udviklingsvirkninger, der observeres i en udviklingstoksicitetsundersøgelse i rotter (øget fostertab efter implantation, et mindsket antal levende fostre og forsinket prænatal udvikling ved fravær af en klar maternel toksicitet, hvilket antyder, at en klassificering som reproduktionstoksisk, kategori 2, kan være relevant);
- J. der henviser til, at vurderingen af risikoen for forbrugerne ikke blev afsluttet, fordi de foreslåede definitioner af restkoncentrationer til risikovurderinger i planter og til anvendelse i husdyrhold blev betragtet som foreløbige på grund af de konstaterede datamangler;
- K. der henviser til, at vurderingen af grundvandets eksponering for bentazon og metabolitten N-methyl-bentazon ikke blev afsluttet; der henviser til, at der mangler oplysninger om risikoen for grundvandseksponering ved en årlig anvendelse på over 960 g aktivstof/ha. (der er blevet ansøgt om repræsentative anvendelser på op til 1 440 g aktivstof/ha);
- L. der henviser til, at Kommissionens beslutning om at godkende et aktivstof og samtidig anmode om data, der bekræfter dets sikkerhed (den såkaldte procedure med bekræftende data) vil gøre det muligt at markedsføre det aktive stof, inden Kommissionen har indhentet alle de data, som er nødvendige til støtte for denne afgørelse;
- M. der henviser til, at Den Europæiske Ombudsmands afgørelse af 18. februar 2016 i sag 12/2013/MDC om Kommissionens praksis med hensyn til godkendelse og markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (pesticider) opfordrede Kommissionen til at anvende proceduren med bekræftende data restriktivt og strengt i overensstemmelse med den gældende lovgivning og til senest to år efter gennemførelsen af Ombudsmandens afgørelse at fremlægge en rapport, der viste, at antallet af beslutninger med bekræftende oplysninger var faldet væsentligt i forhold til den tidligere tilgang;
- N. der henviser til, at Kommissionens udkast til forordning ikke gennemfører Den Europæiske Ombudsmands forslag til en løsning med henblik på at forbedre Kommissionens pesticidgodkendelsessystem;
- O. der henviser til, at en fornyelse af godkendelsen af aktivstoffer i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009 bør gælde for en periode på højst 15 år; der henviser til, at godkendelsesperioden bør stå i forhold til de potentielle risici, der er forbundet med anvendelsen af de pågældende stoffer; der henviser til, at forsigtighedsprincippet, der ifølge forordning (EF) nr. 1107/2009 skal anvendes, tilsiger, at Kommissionen skal sikre, at den ikke godkender aktivstoffer i tilfælde, hvor den offentlige sundhed eller miljøet kan være i fare;
- P. der henviser til, at det i EFSA's peerevaluering foreslås, at aktivstoffet bentazon klassificeres som reproduktionstoksisk, kategori 2, i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1272/2008;

Onsdag den 23. november 2016

- Q. der henviser til, at et emne opføres som et kritisk område, såfremt der er tilstrækkelige oplysninger til rådighed til at foretage en vurdering af de repræsentative anvendelser i overensstemmelse med de ensartede principper i artikel 29, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1107/2009 og som fastsat i Kommissionens forordning (EU) nr. 546/2011, og såfremt denne vurdering ikke gør det muligt at konkludere, at det for mindst én af de repræsentative anvendelses vedkommende kan forventes, at et plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder aktivstoffet, ikke vil have nogen skadelig indvirkning på menneskers eller dyrs sundhed eller på grundvandet eller en uacceptabel indvirkning på miljøet;
- R. der henviser til, at der ifølge EFSA's konklusioner er identificeret kritiske problemområder, navnlig den omstændighed, at den tekniske materialespecifikation, som foreslås for begge ansøgere, ikke var sammenlignelig med det materiale, der blev anvendt ved prøvningen til at udlede de toksikologiske referenceværdier, og at det ikke er påvist, at det tekniske materiale, der er anvendt i økotoksicitetsundersøgelserne, er tilstrækkelig repræsentativt for de tekniske specifikationer for begge ansøgere;
1. mener, at udkastet til Kommissionens gennemførelsesforordning indebærer en overskridelse af de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1107/2009;
 2. anser vurderingen af de repræsentative anvendelser af aktivstoffet bentazon for at være utilstrækkelig til at konkludere for mindst én af de repræsentative anvendelser, at et plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder aktivstoffet bentazon, kan forventes ikke at have nogen skadelige indvirkninger på menneskers eller dyrs sundhed eller på grundvandet eller nogen uacceptabel indvirkning på miljøet;
 3. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at finansiere forskning og innovation inden for alternative bæredygtige og omkostningseffektive løsninger til skadedyrsbekæmpelsesmidler med henblik på at sikre et højt niveau for beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed og miljøet;
 4. mener, at Kommissionen ved at anvende proceduren med bekræftende data for godkendelse af aktivstoffet bentazon har overtrådt bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1107/2009 og tilsidesat forsigtighedsprincippet som fastsat i artikel 191 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 5. opfordrer Kommissionen til at prioritere at anmode om og vurdere eventuelle relevante manglende oplysninger, inden den træffer en afgørelse om godkendelse;
 6. opfordrer Kommissionen til at trække udkastet til gennemførelsesforordning tilbage og forelægge udvalget et nyt udkast;
 7. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Torsdag den 24. november 2016

P8_TA(2016)0444

Tilfældet Gui Minha, den fængslede forlægger i Kina

Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2016 om sagen om Gui Minha, den fængslede forlægger i Kina (2016/2990(RSP))

(2018/C 224/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i Kina, navnlig beslutningerne af 4. februar 2016 om sagen om de forsvundne forlæggere i Hongkong ⁽¹⁾, af 16. december 2015 om forbindelserne mellem EU og Kina ⁽²⁾ og af 13. marts 2014 om EU's prioriteter for den 25. samling i FN's Menneskerettighedsråd ⁽³⁾,
 - der henviser til erklæringen af 7. januar 2016 fra EU-Udenrigstjenestens talsmand om de forsvundne personer med tilknytning til forlaget Mighty Current i Hongkong,
 - der henviser til den 18. årsberetning fra Europa-Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil om det særlige administrative område Hongkong (SAR) fra april 2016,
 - der henviser til dialogen mellem EU og Kina om menneskerettighederne, der blev lanceret i 1995, og til den 34. runde i Beijing den 30. november og 1. december 2015,
 - der henviser til erklæringen af 16. februar 2016 fra FN's højkommissær for menneskerettigheder,
 - der henviser til Kommissionens og EU-Udenrigstjenestens fælles meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet med titlen »Byggesten til en ny EU-strategi for forbindelserne med Kina« af 22. juni 2016,
 - der henviser til forfatningen for Det Særlige Administrative Område Hongkong i Folkerepublikken Kina, og navnlig til artiklerne om personlige frihedsrettigheder og pressefrihed og til Hongkongs anordning om borgerrettigheder,
 - der henviser til den internationale konvention om civile og politiske rettigheder af 16. december 1966,
 - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder fra 1948,
 - der henviser til vedtagelsen af den nye lov om national sikkerhed i det stående udvalg under den kinesiske Nationale Folkekongres den 1. juli 2015, vedtagelsen af den nye lov om udenlandske NGO'er i den Nationale Folkekongres den 28. april 2016 og vedtagelsen af den nye lov om cybersikkerhed, den 7. november 2016,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at Gui Minhai, der er forlægger og aktionær i forlaget og en boghandel, som sælger litterære Beijingkritiske værker, forsvandt sporløst i Pattaya, Thailand, den 17. oktober 2015;
- B. der henviser til, at fire andre af Hongkongs indbyggere (Lui Bo, Zhang Zhiping, Lam Wing-Kee og Lee Bo), som arbejdede for samme boghandel, også forsvandt mellem oktober og december 2015;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0045.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0458.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0252.

Torsdag den 24. november 2016

- C. der henviser til, at Gui Minhai er svensk statsborger af kinesisk oprindelse, og dermed EU-borger;
- D. der henviser til, at Gui Minhai den 17. januar 2016 medvirkede i et kinesisk tv-program og tilsyneladende erkendte, at han frivilligt var vendt tilbage til det kinesiske fastland for at blive dømt for en formodet forbrydelse i forbindelse med en bilulykke i 2003; der henviser til, at der er tungtvejende grunde til at antage, at hans tv-optræden var iscenesat, og at han havde et manuskript at læse op fra;
- E. der henviser til, at Gui Minhai har været fængslet i isolation i mere end et år, og at hans opholdssted er ukendt; der henviser til, at Gui Minhai er den eneste boghandler i gruppen, der stadig er fængslet;
- F. der henviser til, at de svenske myndigheder har anmodet de kinesiske myndigheder om deres fulde støtte til at beskytte deres borgeres samt de andre »forsvundne« personers rettigheder; der henviser til, at hverken Gui Minhais familie eller den svenske regering er blevet underrettet om nogen formel tiltale mod ham, eller om hvor han tilbageholdes;
- G. der henviser til, at Lui Bo og Zhang Zhiping fik lov til at vende tilbage til Hongkong, henholdsvis den 4. marts og den 8. marts 2016, efter at være blevet tilbageholdt på det kinesiske fastland; der henviser til, at de anmodede politiet om at opgive deres respektive sager og vendte tilbage til det kinesiske fastland, samme dag de ankom; der henviser til, at Lee Bo vendte tilbage til Hongkong den 24. marts 2016 og afviser at have været bortført; der henviser til, at Lam Wing-Kee vendte tilbage til Hongkong den 16. juni 2016;
- H. der henviser til, at Lam Wing-Kee, der er en af forlæggerne, i juni 2016 vendte tilbage til Hongkong for at afslutte sagen om hans forsvinden, men i stedet for at vende tilbage til fastlandet fortalte medierne, at han var blevet bortført af den kinesiske sikkerhedstjeneste, isoleret og tvunget til foran tv-kameraer at tilstå forbrydelser, som han ikke havde begået;
- I. der henviser til, at Hongkong værner om og beskytter ytrings-, tale- og trykkefriheden; der henviser til, at offentliggørelsen af al kritisk materiale om den kinesiske ledelse er lovlig i Hongkong, selv om den er forbudt på det kinesiske fastland; der henviser til, at princippet »ét land, to systemer« sikrer Hongkongs uafhængighed fra Beijing med hensyn til sådanne frihedsrettigheder, som er forankret i forfatningens artikel 27;
- J. der henviser til, at EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen i årsberetningen for 2015 om det særlige administrative område Hongkong betragter sagen om de fem forlæggere som den alvorligste udfordring for Hongkongs forfatning og princippet »ét land, to systemer«, efter Hongkong igen blev underlagt Folkerepublikken Kinas suverænitet i 1997; der henviser til, at kun de retshåndhævende myndigheder i Hongkong har juridisk myndighed til at håndhæve loven i Hongkong;
- K. der henviser til, at FN's Komité mod Tortur har rapporteret om sine alvorlige bekymringer over vedvarende rapporter fra forskellige kilder vedrørende en vedvarende praksis med ulovlig tilbageholdelse på ukendte og uofficielle tilbageholdelsessteder, de såkaldte »sorte fængsler«; der henviser til, at det ligeledes har udtrykt alvorlig bekymring over vedvarende rapporter, som indikerer, at udøvelsen af tortur og mishandling er dybt forankret i det strafferetlige system, der i overdreven grad anvender tilståelser som grundlag for domsfældelse;
- L. der henviser til, at Kina har undertegnet, men endnu ikke ratificeret den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, der henviser til, at Kina hverken har undertegnet eller ratificeret den internationale konvention om beskyttelse af alle personer mod tvungne forsvindinger;
- M. der henviser til, at det 17. topmøde mellem EU og Kina den 29. juni 2015 løftede bilaterale forbindelser til et nyt niveau, og til, at EU i sin strategiske ramme for menneskerettigheder og demokrati giver tilsagn om, at det vil sætte menneskerettighederne i centrum for sine forbindelser med alle tredjelande, herunder sine strategiske partnere; der henviser til, at det 18. topmøde mellem EU og Kina den 12.-13. juli 2016 blev afsluttet med en erklæring om, at der ville være en anden runde i menneskerettighedsdialogen mellem EU og Kina inden udgangen af 2016;

Torsdag den 24. november 2016

1. udtrykker sin alvorlige bekymring over manglen på oplysninger om, hvor Gui Minhai befinder sig; opfordrer til øjeblikkelig offentliggørelse af detaljerede oplysninger om hans opholdssted og til hans øjeblikkelige sikre frigivelse samt til, at han får ret til kommunikation;
2. noterer sig med bekymring påstandene om, at retshåndhævende myndigheder fra det kinesiske fastland opererer i Hongkong; minder de kinesiske myndigheder om, at enhver anvendelse af deres retshåndhævende myndigheder i Hongkong ville være i strid med princippet »ét land, to systemer«;
3. opfordrer indtrængende de relevante myndigheder i Thailand, Kina og Hongkong til at præcisere omstændighederne i forbindelse med forsvindingerne i overensstemmelse med retsstatsprincippet;
4. fordømmer på det kraftigste alle sager om menneskerettighedskrænkelser, navnlig vilkårlige anholdelser, overførsler, tvungne tilståelser, hemmelige tilbageholdelser, isolationsvaretagt og krænkelser af trykke- og ytringsfrihed; minder om, at forlæggeres, journalisters og bloggers uafhængighed skal beskyttes; opfordrer til, at menneskerettighedskrænkelser og politisk intimidering bringes til ophør øjeblikkeligt;
5. fordømmer restriktioner og kriminalisering af ytringsfriheden og beklager stramningen af restriktioner af ytringsfriheden; opfordrer den kinesiske regering til at holde op med at undertrykke den frie informationsstrøm, bl.a. ved at begrænse brugen af internettet;
6. udtrykker sin bekymring over den nye lov om cybersikkerhed, som blev vedtaget den 7. november 2016, der kan styrke og institutionalisere censurerings- og overvågningspraksisserne, og over den vedtagne lov om national sikkerhed og udkastet til lov om terrorbekæmpelse; bemærker kinesiske reformadvokater og civilrettighedsforkæmperes frygt for, at disse love vil begrænse ytringsfriheden yderligere og selvcensuren vokse;
7. opfordrer Kina til at frigive eller frafalde alle anklager mod fredelige regeringskritikere, antikorrupsionsaktivister, advokater og journalister;
8. udtrykker sin bekymring over den forestående ikrafttrædelse af den nye lov om udenlandske NGO'er den 1. januar 2017, eftersom den i sin nuværende form drastisk ville hæmme det kinesiske civilsamfunds aktiviteter og alvorligt begrænse forenings- og ytringsfriheden i landet, herunder ved at nægte adgang for oversøiske NGO'er, som ikke er registreret i det kinesiske ministerium for offentlig sikkerhed, og forbyde provinsernes offentlige sikkerhedstjenester at yde finansiering til enhver kinesisk person eller organisation samt forbyde kinesiske grupper at gennemføre »aktiviteter« på vegne af eller efter tilladelse fra ikkeregistrerede udenlandske NGO'er, herunder dem, der har base i Hongkong og Macao; opfordrer de kinesiske myndigheder til at tilvejebringe et sikkert og retfærdigt miljø samt gennemsigtige processer, der gør det muligt for NGO'er at arbejde frit og effektivt i Kina;
9. understreger Den Europæiske Unions tilsagn om at styrke demokrati, herunder retsstatsprincippet, et uafhængigt retsvæsen, grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, gennemsigtighed samt informations- og ytringsfrihed i Hongkong;
10. opfordrer Kina til at ratificere den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og til ufortøvet at undertegne og ratificere den internationale konvention om beskyttelse af alle personer mod tvungne forsvindinger;
11. understreger Den Europæiske Unions tilsagn om at styrke retsstatsprincippet, retsvæsenets uafhængighed og de grundlæggende friheder og rettigheder, navnlig gennemsigtighed og ytringsfrihed i alle de lande, som den har indgået bilaterale forbindelser med; er af den opfattelse, at der bør etableres en meningsfyldt og åben dialog om menneskerettigheder baseret på gensidig respekt; mener, at stærke og vedvarende forbindelser mellem EU og Kina skal udgøre et effektivt grundlag for en moden, meningsfyldt og åben dialog om menneskerettigheder baseret på gensidig respekt;
12. understreger, at økonomiske og handelsmæssige forbindelser er vigtige for at øge vores respektive velfærd; minder om, at disse forbindelser kun kan udvikle sig i god tro og gensidig tillid; understreger, at overholdelse af menneskerettighederne og gennemsigtighed er en del af moderne handelsaftaler;
13. opfordrer de relevante EU-institutioner til at handle hurtigt og til at sætte Gui Minhais situation på dagsordenen for den næste dialog mellem EU og Kina om menneskerettighederne;

Torsdag den 24. november 2016

14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Folkerepublikken Kinas regering og parlament og Statsoverhovedet og Forsamlingen for Det Særlige Administrative Område Hongkong.

Torsdag den 24. november 2016

P8_TA(2016)0445

Situationen for Guarani-Kaiowá-samfundet i den brasilianske delstat Mato Grosso Do Sul

Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2016 om situationen for Guarani-Kaiowá-samfundet i den brasilianske delstat Mato Grosso Do Sul (2016/2991(RSP))

(2018/C 224/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om behovet for at beskytte de oprindelige folks rettigheder i Brasilien, navnlig sin beslutning om krænkelse af de oprindelige folks forfatningsmæssige rettigheder i Brasilien af 15. februar 1996 ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 12. oktober 1995 om den oprindelige befolknings situation i Brasilien ⁽²⁾,
 - der henviser til FN's erklæring om oprindelige folks rettigheder, der blev vedtaget af Generalforsamlingen den 13. september 2007,
 - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder af 10. december 1948,
 - der henviser til FN's mål for en bæredygtig udvikling, vedtaget i september 2015,
 - der henviser til FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettighederne og FN's Global Compact,
 - der henviser til ILO's konvention om oprindelige folk og stammefolk (konvention nr. 169), som blev vedtaget den 27. juni 1989 og undertegnet af Brasilien,
 - der henviser til erklæringen fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigs-anliggender og sikkerhedspolitik, Federica Mogherini, i anledning af den internationale dag for verdens oprindelige folk 9. august 2016,
 - der henviser til FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere fra 1998, Den Europæiske Unions retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere og det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder (EIDHR),
 - der henviser til rapporten fra FN's særlige rapportør om oprindelige folks rettigheder, Victoria Tauli Corpuz, om hendes rejse til Brasilien fra den 7. til den 17. marts 2016 (A/HRC/33/42/Add.1),
 - der henviser til rapporten af 2016 fra missionsrådet for oprindelige folk (CIMI),
 - der henviser til erklæringerne fra EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder under menneskerettighedsdialogen mellem EU og Brasilien,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at den nuværende brasilianske forfatning fra 1988, der er blevet forhandlet med oprindelige folk, anerkender disse folks ret til at bevare deres kulturelle traditioner og anerkender deres oprindelige ret til deres forfædres territorier; der henviser til, at det er statens pligt til at regulere og beskytte denne rettighed;

⁽¹⁾ EFT C 65 af 4.3.1996, s. 164.

⁽²⁾ EFT C 287 af 30.10.1995, s. 202.

Torsdag den 24. november 2016

- B. der henviser til, at der ifølge FN's særlige rapportør om oprindelige folks rettigheder i løbet af de sidste otte år er blevet rapporteret om en foruroligende mangel på fremskridt i gennemførelsen af FN's henstillinger og løsningen af mangeårige problemer af afgørende betydning for oprindelige folk i Brasilien, såsom godkendelse af deres territorier samt en bekymrende tilbagegang i beskyttelsen af oprindelige folks rettigheder;
- C. der henviser til, at i løbet af de sidste 14 år, ifølge officielle data fra det særlige sekretariat for oprindelige folks sundhed (SESAI) og sundhedsdistriktet for oprindelige folk i Mato Grosso do Sul (DSEI-MS) om drab på det oprindelige folk Guarani-Kaiowá i delstaten Mato Grosso do Sul mindst er dræbt 400 personer og 14 ledere for oprindelige folk, herunder Simiao Vilharva og Clodiodi de Souza i deres forsøg på at få genoprettet deres forfædres landområder ved hjælp af fredelige protester;
- D. der henviser til, at ifølge den nationale undersøgelse af oprindelige folks sundhed og ernæring i Brasilien, der blev gennemført i 2008-2009, var omfanget af kronisk fejlernæring blandt børn af oprindelige folk 26 % sammenlignet med et gennemsnit på 5,9 % blandt øvrige børn; der henviser til, at ifølge nyere forskning, der er foretaget af Brasilien og missionsrådet for oprindelige folk (CIMI), lider 42 % af befolkningen i Guarani og Kaiowá-samfundet af kronisk underernæring;
- E. der henviser til, at utilstrækkelig formidling af passende sundhedspleje, uddannelse og sociale tjenesteydelser og manglende afgrænsning af oprindelige folks landområder har haft en indvirkning på selvmord blandt unge og børnedødelighed; der henviser til, at i løbet af de sidste 15 år mindst har 750 personer, hovedsageligt unge mennesker, begået selvmord og mere end 600 børn under 5 år er døde, de fleste som følge af let behandlelige sygdomme, som kan forebygges;
- F. der henviser til, at 98,33 % af oprindelige folks landområder i Brasilien er beliggende i Amazonområdet, hvor de oprindelige befolkninger bidrager til at bevare biodiversiteten i området og dermed spiller en rolle i forebyggelsen af klimaændringer; der henviser til, at ifølge undersøgelsen »hen imod en global referencemodel for lagring af kulstof i kollektive landområder: en opdateret analyse af de oprindelige folks og lokalsamfundenes bidrag til modvirkning af klimaændringer« foretaget af initiativet til rettigheder og ressourcer, Woods Hole Research Center og World Resources Institute, offentliggjort den 1. november 2016, kan en udvidelse af de oprindelige folks rettigheder til landområder spille en vigtig rolle for beskyttelse af skovene, biodiversitet og økosystemer;
- G. der henviser til, at det føderale offentlige ministerium og det nationale institut til støtte for oprindelige folk (FUNAI) i 2007 undertegnede betingelserne for en tilpasning af adfærd (TAC) med henblik på at identificere og afgrænse 36 af Guarani-Kaiowá-samfundets landområder i Mato Grosso do Sul inden 2009;
- H. der henviser til, at en række initiativer til reform, fortolkning og anvendelse af den brasilianske føderale forfatning er i gang, og at disse mulige ændringer vil kunne true de oprindelige folks rettigheder, som er anerkendt i forfatningen;
1. anerkender det langvarige partnerskab mellem EU og Brasilien, der er bygget på gensidig tillid og respekt for de demokratiske principper og værdier; roser den brasilianske regering for fremskridt i spørgsmål såsom FUNAI's konstruktive rolle, en række afgørelser fra den føderale højesteret for at forhindre tvangsforflyttelser, flere bestræbelser på at indføre differentierede tjenester inden for sundhed og uddannelse, de betydelige fremskridt i forhold til jordafrænsning i Amazonområdet, tilrettelæggelsen af den første nationale konference om politik for det oprindelige folk og oprettelsen af et nationalt råd for politik for det oprindelige folk;
 2. fordømmer stærkt den vold, der er begået mod oprindelige folk i Brasilien; beklager den fattigdom og menneskerettighedssituation, som Guarani-Kaiowá-befolkningen i Mato Grosso do Sul lever i;
 3. opfordrer de brasilianske myndigheder til at træffe øjeblikkelige foranstaltninger til at beskytte oprindelige folks sikkerhed og sikre, at der foretages uafhængige undersøgelser af mord og overfald på oprindelige folk i deres forsøg på at forsvare deres menneskelige og territoriale rettigheder, for at gerningsmændene kan bringes for en domstol;

Torsdag den 24. november 2016

4. minder de brasilianske myndigheder om deres ansvar med hensyn til fuldt ud at opretholde og anvende bestemmelserne i den brasilianske forfatning om beskyttelse af individets rettigheder og minoritetsrettigheder og forsvarsløse etniske grupper for så vidt angår Guarani-Kaiowá-befolkningen;
 5. minder de brasilianske myndigheder om deres forpligtelse til at overholde internationale menneskerettighedsstandarder med hensyn til oprindelige folk, som er krævet i bl.a. den brasilianske forbundsforfatning og lov nr. 6.001/73 om indianere;
 6. påskønner den brasilianske forbundsdomstols rolle i den fortsatte beskyttelse af oprindelige folks oprindelige og forfatningsmæssige rettigheder, og opfordrer det nationale råd til at udvikle mekanismer og tiltag, som bedre beskytter sårbare befolkningsgruppers behov;
 7. opfordrer de brasilianske myndigheder til fuldt ud at gennemføre henstillingerne fra FN's særlige rapportør om oprindelige folks rettigheder efter hendes rejse til Brasilien i marts 2016;
 8. opfordrer de brasilianske myndigheder til at udarbejde en arbejdsplan for at prioritere fuldendelsen af afgrænsningen af alle områder, som Guarani-Kaiowá-befolkningen påberåber sig, og skabe den tekniske mulighed herfor, da mange drab skyldes repressalier i forbindelse med genindflytning på jord, der har tilhørt forfædrene;
 9. anbefaler, at de brasilianske myndigheder afsætter et tilstrækkeligt budget til FUNAI's arbejde og styrker den med de midler, der er nødvendige for at yde de grundlæggende tjenesteydelser, som oprindelige folk er afhængige af;
 10. er bekymret over den foreslåede forfatningsmæssige ændring 215/2000 (PEC 215), som brasilianske oprindelige folk er stærke modstandere af, idet den, hvis den godkendes, vil true oprindelige folks rettigheder til landområder ved at gøre det muligt for antiindianer-interesser, der er knyttet til landbrugsindustrielle virksomheder og træ-, mine- og energiindustrierne, at blokere anerkendelsen af nye landområder for oprindelige folk; er stærkt af den mening, at virksomhederne bør holdes ansvarlige for eventuelle miljøskader og krænkelse af menneskerettighederne, som de er ansvarlige for, og at EU og medlemsstaterne bør fastholde dette som et grundlæggende princip ved at gøre det til en bindende bestemmelse i alle handelspolitikker;
 11. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Kommissionens næstformand/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's højkommissær for menneskerettigheder, Brasiliens præsident og regering, formanden for den brasilianske Nationalkongres, medformændene for Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling og FN's Permanent Forum for Oprindelige Folk.
-

Torsdag den 24. november 2016

P8_TA(2016)0446

Tilfældet Ildar Dadin, samvittighedsfange i Rusland**Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2016 om sagen om Ildar Dadin, samvittighedsfange i Rusland (2016/2992(RSP))**

(2018/C 224/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere betænkninger, henstillinger og beslutninger om Rusland, navnlig sin henstilling til Rådet af 23. oktober 2012 om fastsættelse af fælles visumrestriktioner for russiske embedsmænd, der er involveret i Sergej Magnitskij-sagen ⁽¹⁾, sine beslutninger 13. juni 2013 om retsstatsforholdene i Rusland ⁽²⁾ og af 13. marts 2014 om Rusland: Domsafsigtelse mod demonstranter, der var involveret i begivenhederne på Bolotnaja-pladsen ⁽³⁾; der henviser til sin henstilling til Rådet af 2. april 2014 om fastsættelse af fælles visumrestriktioner for russiske embedsmænd, der er indblandet i Sergej Magnitskij-sagen ⁽⁴⁾, og til sine beslutninger af 23. oktober 2014 om tvangslukningen af den ikke-statslige organisation Memorial (vinder af Sakharovprisen 2009) i Rusland ⁽⁵⁾, af 12. marts 2015 om mordet på den russiske oppositionsleder Boris Nemtsov og demokratiets situation i Rusland ⁽⁶⁾, af 10. juni 2015 om status over forholdet mellem EU og Rusland ⁽⁷⁾ og af 10. september 2015 om Rusland, navnlig sagerne om Eston Kohver, Oleg Sentsov og Olexander Kolchenko ⁽⁸⁾,
- der henviser til resultaterne af EU-Rusland-topmødet den 3.-4. juni 2013 og konsultationerne om menneskerettigheder den 19. maj 2013,
- der henviser til den russiske forfatning, navnlig dens artikel 29, der beskytter ytringsfriheden, og artikel 31, der omfatter retten til fredelig forsamling,
- der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at den russiske oppositionsaktivist Ildar Dadin i begyndelsen af december 2015 blev idømt tre års fængsel for at have organiseret en række fredelige anti-krigsdemonstrationer og -forsamlinger og dermed er den første person i Rusland, der blev dømt efter en skærpet lov om offentlige forsamlinger vedtaget i 2014;
- B. der henviser til, at Ildar Dadin blev idømt tre års fængsel, mens anklageren kun havde plæderet for to år; der henviser til, at dommen blev nedsat til to et halvt år efter appel;
- C. der henviser til, at Ildar Dadin under sin igangværende fængsling i fangekoloni nr. 7 i Karelen angiveligt gentagne gange er blevet udsat for tortur, slag, umenneskelig behandling og mordtrusler fra de russiske myndigheders side;
- D. der henviser til, at den europæiske menneskerettighedsdomstol (EMD) har imødekommet anmodningen fra Dadins advokat og pålagt Den Russiske Føderation at sørge for en konkret efterforskning, for at Dadin flyttes til et andet fængsel og for, at han kan kontakte sin forsvarer;

⁽¹⁾ EUT C 68 E af 7.3.2014, s. 13.⁽²⁾ EUT C 65 af 19.2.2016, s. 150.⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0253.⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0258.⁽⁵⁾ EUT C 274 af 27.7.2016, s. 21.⁽⁶⁾ EUT C 316 af 30.8.2016, s. 126.⁽⁷⁾ EUT C 407 af 4.11.2016, s. 35.⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0314.

Torsdag den 24. november 2016

- E. der henviser til, at sagen om Ildar Dadin ikke er et isoleret tilfælde, men at troværdige menneskerettighedsrapporter peger på systematisk brug af tortur, mishandling og umenneskelig behandling inden for det russiske fængselssystem; der henviser til, at de der begår og er ansvarlige for tortur og mishandling af fanger i fængsler eller fangekolonier ofte forbliver ustraffede;
- F. der henviser til, at Europarådets generalsekretær Thorbjørn Jagland den 3. november 2016 gav udtryk for sin bekymring over forlydenderne om mishandlingen af Dadin til justitsministeren for Den Russiske Føderation, Alexander Kononov;
- G. der henviser til, at antallet af politiske fanger i Rusland er steget markant i de seneste år og ifølge menneskerettighedscentret Memorial nu er oppe på 102 personer, heriblandt Alexander Kostenko Fedorovic, Ivan Nepomnyaschih, Dmitrij Buchenkov, Vladimir Jonov og Maxim Panfilov; der henviser til, at Rusland i 2015 blev fundet skyldig i overtrædelse af den europæiske menneskerettighedskonvention i 109 tilfælde, hvilket er mere end noget andet land;
- H. der henviser til, at der i 2015 blev registreret 197 dødsfald i politiets varetægt, herunder 109 forårsaget af »pludselig helbredsforringelse« og 62 selvmord, hvad der vidner om udbredt mishandling og tortur af tilbageholdte personer i det russiske fængselsvæsen;
- I. der henviser til, at en domstol i Moskva den 26. oktober 2016 idømte en bøde på 300 000 rubler til Yuriy Levada Analytical Centre (Levada Centre), et af de tre primære organisationer, der undersøger den offentlige opinion i Rusland, fordi centret ikke havde registreret sig som en »udenlandsk agent«;
- J. der henviser til, at præsident Putin for nylig underskrev en ordre, hvormed Rusland fra nu af nægter at deltage i Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol (ICC); der henviser til, at den russiske udenrigsminister i en udtalelse omtalte ICC's arbejde som »ineffektivt og ensidigt« og udtrykte bekymring over domstolens efterforskning af begivenhederne i Sydossetien i august 2008; der henviser til, at ICC-anklagerne har lagt en rapport ud på domstolens websted, hvoraf det fremgår, at »den russiske besættelse har ført til chikane og intimidering af Krim-tatarerne«;
- K. der henviser til, at FN's menneskerettighedsråd i oktober 2016 besluttede ikke at genvælge Rusland som medlem, efter at over 80 menneskerettigheds- og internationale hjælpeorganisationer havde underskrevet et brev, hvori de tilskyndede FN-medlemmerne til at blokere for valget af Rusland til organet;
1. opfordrer til øjeblikkelig og betingelsesløs løsladelse af Ildar Dadin og alle de personer, som er tilbageholdt på falske eller løse anklager eller for at have gjort brug af deres ytrings- og forsamlingsfrihed;
 2. er dybt bekymret over, at den russiske straffelov er blevet tilføjet en artikel, der indfører yderligere restriktioner på offentlige forsamlinger og foreskriver, at sådanne forsamlinger anses for kriminelle handlinger;
 3. opfordrer indtrængende de russiske myndigheder til at foretage en grundig og gennemskelig efterforskning af Ildar Dadins anklager om at være blevet udsat for tortur og mishandling, med deltagelse af uafhængige menneskerettigheds eksperter; opfordrer til en uafhængig efterforskning af anklagerne om tortur, mishandling og nedværdigende og umenneskelig behandling fra statsembedsfolks side i russiske fangecentre, arbejdslejre og fængsler;
 4. opfordrer Den Russiske Føderation til i denne forbindelse at foretage en grundig revision af sit fængselssystem med det formål at gennemføre en gennemgribende reform af systemet og til fuldt ud at implementere de standarder, der er blevet aftalt i de relevante internationale konventioner;
 5. udtrykker sin solidaritet med de, der er blevet arresteret i Rusland og i de midlertidig erobrede territorier i Ukraine, herunder Krim-tatarerne, på falske eller løse anklager, og opfordrer til, at de øjeblikkeligt sættes på fri fod;

Torsdag den 24. november 2016

6. minder Rusland om betydningen af nøje efterlevelse af landets internationale retlige forpligtelser som medlem af Europarådet og Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa og af de grundlæggende menneskerettigheder og retsstatsprincippet som fastsat i en række internationale aftaler, som Rusland har undertegnet og tiltrådt; understreger, at Den Russiske Føderation kun kan betragtes som en pålidelig partner i det internationale samarbejde, hvis landet opfylder sine forpligtelser i henhold til folkeretten; udtrykker i denne forbindelse bekymring over præsidentdekretet om, at Rusland udtræder af Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol;
 7. opfordrer den russiske regering til at tage konkrete og øjeblikkelige skridt til at efterleve alle EMD-domme mod landet; beklager i denne forbindelse, at Den Russiske Føderation ved ny lovgivning vedtaget i december 2015 har bemyndiget sin forfatningsdomstol til at forkaste EMD-domme;
 8. opfordrer indtrængende Rådet til at formulere en fælles politik over for Rusland, der forpligter de 28 medlemsstater og EU-institutionerne på et stærkt fælles budskab om betydningen af menneskerettighederne i forbindelserne mellem EU og Rusland og af, at folkeretten respekteres; opfordrer den højtstående repræsentant og EU-Udenrigstjenesten til at udarbejde en væsentlig og konkret strategi for støtte til det russiske civilsamfund og dets organisationer ved at gøre brug af det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder;
 9. opfordrer Rådet til at vedtage en række målrettede sanktioner som straf mod de personer, der er ansvarlige for mishandlingen af Ildar Dadin og andre menneskerettighedsforkæmpere;
 10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til EU-Udenrigstjenesten, næstformanden i Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, Europarådet, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa og Den Russiske Føderations præsident, regering og parlament.
-

Torsdag den 24. november 2016

P8_TA(2016)0449

Situationen i Syrien

Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2016 om situationen i Syrien (2016/2933(RSP))

(2018/C 224/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Syrien, bl.a. beslutning af 6. oktober 2016 ⁽¹⁾,
- der henviser til principperne i De Forenede Nationers pagt,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder fra 1948,
- der henviser til Genève-konventionerne fra 1949 og de dertil knyttede tillægsprotokoller,
- der henviser til De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolutioner om Daesh og al-Nusra-fronten og om konflikten i Den Syriske Arabiske Republik, navnlig resolution 2118 (2013), 2139 (2014), 2165 (2014), 2191 (2014), 2199 (2015), 2254 (2015), 2258 (2015) og 2268 (2016),
- der henviser til Rådets konklusioner af 17. oktober 2016 og Det Europæiske Råds konklusioner af 18. og 19. februar 2016 og af 20. og 21. oktober 2016,
- der henviser til erklæringen fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigs-anliggender og sikkerhedspolitik, Federica Mogherini, og kommissær for humanitær bistand og civilbeskyttelse, Christos Stylianidis, af 16. september 2016 om Syrien og af 20. september 2016 om luftangreb mod FN/syriske Røde Halvmånes humanitære nødhjælpskonvoj, af 24. september 2016 om situationen i Aleppo, af 2. oktober 2016 om et humanitært initiativ for Aleppo og af 25. oktober 2016 om det presserende behov for, at den humanitære bistand kan nå Aleppo,
- der henviser til rapporten fra den uafhængige internationale undersøgelseskommission om Den Syriske Arabiske Republik, der er nedsat af FN's Menneskerettighedsråd, og til Menneskerettighedsrådets resolutioner om den Syriske Arabiske Republik af 27. september 2016 og 21. oktober 2016,
- der henviser til erklæring af 17. november 2016 om Rusland og Den Internationale Straffedomstol fra højtstående repræsentant og næstformand Federica Mogherini,
- der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at seks år med konflikter, ekstrem vold og brutalitet i Syrien har ført til, at over 400 000 mennesker er omkommet, og at over 13 millioner mennesker har behov for humanitær bistand; der henviser til, at 8,7 mio. mennesker forventes fordrevet internt i Syrien i 2016, og 4,8 mio. mennesker er flygtet ud af landet;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0382.

Torsdag den 24. november 2016

- B. der henviser til, at kampene og bombardementerne fortsætter med uformindsket styrke i Syrien, og at den humanitære situation er blevet yderligere forværret; der henviser til, at Aleppo stadig er den syriske konflikts midtpunkt, men at der også fortsat kæmpes i Hama, Idlib, det nordvestlige Syrien, forstæderne til Damaskus og Deir ez-Zor; der henviser til, at over fire millioner mennesker bor i belejrede byer og svært tilgængelige steder, hvor vigtig infrastruktur for vand og elektricitet er blevet ødelagt; der henviser til, at på trods af de ensidige humanitære pauser, som Assad-regimet og Rusland har erklæret, lider befolkningen i det østlige Aleppo og andre belejrede byer såsom den af oprørere kontrollerede by Zadani og de regeringskontrollerede landsbyer Kefraya og Foua i provinsen Idlib under alvorlig mangel på basale fødevarer og lægemidler og medicinsk udstyr; der henviser til, at ingen humanitær bistand har kunnet nå frem til de belejrede dele af det østlige Aleppo siden juli 2016;
- C. der henviser til, at der er en permanent sundhedskrise i Aleppo og overalt i Syrien; der henviser til, at ifølge UNICEF har mere end to tredjedele af syrerne i regionen ikke regelmæssig adgang til vand, og næsten 6 millioner børn har behov for akut, livsvigtig bistand;
- D. der henviser til, at alle parter i konflikten har begået alvorlige krænkelse af internationale menneskerettigheder og humanitær ret, dog i alvorligst grad Assad-regimet støttet af Rusland og Iran, herunder vilkårlig brug af våben, brandbomber, tøndebomber og klyngebomber i civile områder og af stoffer, der er opført som kemiske våben under konventionen om forbud mod udvikling, fremstilling, oplagring og anvendelse af kemiske våben og sådanne våbens tilintetgørelse; der henviser til, at der ikke har været nogen respekt for forsigtigheds- og proportionalitetsprincippet; der henviser til, at civile områder, skoler, hospitaler, humanitære hjælpearbejdere og flygtningelejre med fuldt overlæg er blevet brugt som mål; der henviser til, at krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden ikke bør forblive ustraffede;
- E. der henviser til, at den FN-bemyndigede uafhængige internationale undersøgelseskommission vedrørende Den Syriske Arabiske Republik og menneskerettighedsgrupper har indsamlet beviser for, at mindst 200 000 mennesker er blevet tilbageholdt af den syriske regering under umenneskelige fængselsforhold; der henviser til, at tusindvis af syrer har mistet livet i den syriske regerings varetægt i de seneste år som følge af tortur og sygdom; der henviser til, at tvungne forsvindinger og forfærdelige misbrug af indsatte er udbredte fænomener; der henviser til, at de syriske myndigheder har forsøgt at holde oplysninger om deres tilbageholdelsescentre hemmelige og nægter anerkendte internationale fængselsforholdsovervågningsorganisationer adgang hertil; der henviser til, at Den Internationale Røde Kors Komité (ICRC) siden 2011 kun har fået tilladelse til at besøge nogle få fængsler;
- F. der henviser til, at verden gentagne gange er blevet forfærdet over de grusomheder, der er begået af Daesh og andre jihadistgrupper, brugen af brutale henrettelser og ubeskrivelig seksuel vold, bortførelser, tortur, tvangsomvendelser og udnyttelse af kvinder og piger som slaver; der henviser til, at børn er blevet rekrutteret og udnyttet i terrorangreb; der henviser til, at Daesh stadig kontrollerer store dele af Syrien og Irak; der henviser til, at Daesh begår folkemord mod religiøse og etniske mindretal, foretager ekstreme former for tortur og ødelægger kulturarven; der henviser til, at der er alvorlige bekymringer for trivsel blandt de befolkninger, der i øjeblikket er under Daeshs kontrol, og for den mulige udnyttelse af dem som menneskelige skjold under befrielsesfelttoget;
- G. der henviser til, at Jabhat Fateh al-Sham, tidligere kendt som al Nusra-Fronten, Al Qaedas datterorganisation i Syrien, er en terrororganisation, der er imod et politisk skifte opnået ved forhandling, herunder en demokratisk fremtid for Syrien;
- H. der henviser til, at Syrien har undertegnet, men ikke ratificeret Romstatutten om Den Internationale Straffedomstol (ICC); der henviser til, at FN's generalsekretær Ban Ki-moon gentagne gange har opfordret FN's Sikkerhedsråd til at indbringe situationen i Syrien for ICC; der henviser til, at Rusland og Kina blokerer for ethvert fremskridt i spørgsmålet om ansvarliggørelse i Syrien ved at nedlægge veto mod enhver Sikkerhedsrådsresolution, som kunne give ICC mandat til at efterforske de gruppevækkende forbrydelser, der er begået under konflikten i Syrien; der henviser til, at Rusland den 16. november 2016 besluttede at annullere sin underskrift af Romstatutten; der henviser til, at den manglende ansvarliggørelse giver næring til yderligere grusomheder og forstærker ofrenes lidelser;

Torsdag den 24. november 2016

- I. der henviser til, at samtlige lande og parter, der er involveret i konflikten, skal mindes om deres forpligtelser i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 2254 (2015), navnlig forpligtelsen til at indstille alle angreb på civile og på civil infrastruktur og forpligtelsen til at sikre humanitær adgang i hele landet; der henviser til, at EU skal benytte alle sine instrumenter, herunder restriktive foranstaltninger, for at sikre, at alle parter fuldt ud respekterer denne beslutning;
- J. der henviser til, at EU er en af de største ydere af humanitær hjælp til de mennesker, der flygter fra den historiske vold og ødelæggelse i Syrien; der henviser til, at manglen på international enighed gør det betydeligt vanskeligere at forhandle sig frem til en afslutning på krigen i Syrien;
 1. udtrykker igen sin meget alvorlige bekymring over de fortsatte kampe og bombardementer og den forværrede humanitære situation i Syrien; fordømmer på det kraftigste alle angreb på civile og på civil infrastruktur, fortsættelsen af alle belejringer i Syrien og den manglende adgang for humanitær bistand til det syriske folk i nød; opfordrer alle parter til at muliggøre uhindret og vedvarende adgang for humanitære organisationer og levering af materiel til katastrofesituationer, navnlig til belejrede og vanskeligt tilgængelige områder; understreger, at den bevidste udsultning af befolkninger er forbudt ifølge international humanitær folkeret, og opfordrer alle parter til omgående at tillade sygetransporter fra det østlige Aleppo og alle andre belejrede områder;
 2. fordømmer i de kraftigst mulige vendinger de grusomheder og udbredte krænkelser af menneskerettighederne og den humanitære folkeret, der begås af Assads styrker med støtte fra Rusland og Iran, samt menneskeretskrænkelser og krænkelser af den humanitære folkeret, der begås af ikke-statslige væbnede grupper, navnlig ISIS/Daesh, Jabhat Fateh al-Sham/al-Nusra-fronten og andre jihadistgrupper;
 3. forlanger, at der omgående sættes en stopper for bombning og vilkårlige angreb på civile; understreger nødvendigheden af, at alle parter udviser den størst mulige opmærksomhed og træffer alle passende foranstaltninger for at beskytte civilbefolkningen, uanset etnisk identitet og religiøst eller trosbaseret tilhørsforhold; fordømmer på det kraftigste bevæbnede oppositionsgruppers vilkårlige affyring af store mængder raketter mod civile forstæder i det vestlige Aleppo; understreger, at mange civile, herunder børn, ifølge forlydender er blevet såret eller dræbt; kræver, at alle konfliktparter tager alle nødvendige skridt til at beskytte civile i overensstemmelse med folkeretten, herunder ved at standse angreb på civile faciliteter, såsom sundhedscentre, skoler og vandværker, ved straks at afmilitarisere sådanne faciliteter, ved at forsøge at undgå at etablere militære positioner i tæt befolkede områder og ved at gøre det muligt at evakuere de sårede og alle civile, der ønsker at forlade de besatte områder; understreger, at det syriske regime bærer det primære ansvar for beskyttelsen af den syriske befolkning;
 4. roser den indsats, der gøres af humanitære hjælpearbejdere for at bringe stærkt tiltrængt bistand, mad, vand og medicin frem til dem, der er fanget i konflikten, og opfordrer indtrængende alle de parter, der er involveret i konflikten, til at sørge for sikker og uhindret adgang for humanitære organisationer til de civile, der er ramt af krigen;
 5. opfordrer EU's institutioner og medlemsstater til at yde fuld støtte til FN og Organisationen for Forbud mod Kemiske Våben (OPCW) med henblik på fortsat at undersøge anvendelsen og destruktionsen af kemiske våben fra alle parter i Syrien; insisterer kraftigt på, at de ansvarlige for brugen af kemiske våben drages til ansvar; støtter udvidelsen af mandatet for den fælles efterforskningsmekanisme under OPCW med henblik på at få placeret ansvaret for brugen af kemiske våben i Syrien;
 6. udtrykker bekymring over ulovlige tilbageholdelser, tortur, mishandling, tvangsforsvinding og drab på tilbageholdte i regimets fængsler og hemmelige tilbageholdelsescentre, der drives af udenlandsk støttede militser; opfordrer de syriske myndigheder, der står i spidsen for disse tilbageholdelsescentre, til at bringe alle henrettelser og al umenneskelig behandling til ophør;
 7. opfordrer til øjeblikkelig løsladelse af personer, der tilbageholdes vilkårligt, og til at sætte en stopper for brugen af tortur og anden mishandling samt praksissen med tvungne forsvindinger, jf. FN's Sikkerhedsråds resolution 2139 af 22. februar 2014; opfordrer til omgående og uhindret adgang for internationale fængselsobservatører — som f.eks. ICRC — for at overvåge forholdene for alle tilbageholdte i Syrien og forsyne de tilbageholdtes familier med oplysninger;

Torsdag den 24. november 2016

8. minder om sin stærke fordømmelse af de grusomheder, der er blevet begået af Assad-regimet, Daesh, Jabhat Fateh al-Sham/Al-Nusra og andre terrorgrupper, der kan betragtes som alvorlige krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden; støtter opfordringen fra de fem nationer (USA, Frankrig, Tyskland, Italien og Det Forenede Kongerige) og NF/HR til alle væbnede grupper, der kæmper i Syrien, til at bringe ethvert samarbejde med Jabhat Fateh al-Sham til ophør; fremhæver betydningen af effektivt at afskære adgangen til finansiering af Daeshs' aktiviteter, pågribe udenlandske krigere og standse strømmen af våben til jihadistgrupper; opfordrer den syriske opposition til at distancere sig selv klart fra disse ekstremistiske elementer og denne ideologi; minder om, at bestræbelserne bør rettes mod at bekæmpe Daesh og andre terrorgrupper på FN's liste; opfordrer til, at der gøres en indsats for at forhindre, at materiel og økonomisk støtte når frem til personer, grupper, virksomheder og enheder, der er knyttet til terrorgrupper, som FN har udpeget;

9. opfordrer igen til, at de, som har gjort sig skyldige i krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden, straffes og stilles til ansvar herfor; understreger, at de, der begår forbrydelser mod religiøse, etniske og andre grupper og mindretal, også retsforfølges; er fortsat overbevist om, at der hverken kan gennemføres nogen effektiv konfliktløsning, forsoning eller varig fred i Syrien uden at alle, der har begået forbrydelser under konflikten, stilles til ansvar; mener, at spørgsmålet om ansvar for krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden ikke bør politiseres; forpligtelsen til at respektere den humanitære folkeret under alle omstændigheder gælder for alle parter, der er involveret i konflikten, og alle, der begår sådanne forbrydelser, skal være klar over, at de bliver stillet for en domstol før eller siden;

10. opfordrer indtrængende EU og medlemsstaterne til at sikre, at alle, der er ansvarlige for krænkelse af internationale menneskerettigheder og humanitær ret, bliver retsfulgt under passende, upartiske internationale strafferetsmekanismer eller nationale domstole gennem anvendelse af princippet om universel jurisdiktion; gentager sin støtte til, at tilfældet Syrien henvises til ICC, men gentager i lyset af Sikkerhedsrådets manglende evne til at træffe afgørelse om denne sag sin opfordring til EU og dens medlemsstater om at stå i spidsen for bestræbelserne i De Forenede Nationers Generalforsamling og undersøge mulighederne for oprettelse af en syrisk krigsforbryderdomstol i afventning af overdragelsen til ICC; fremhæver med henblik på at fremme forsoning betydningen af syrisk ejerskab over processen, når konflikten er afsluttet;

11. påskønner og understreger den afgørende betydning af det arbejde, der gøres af lokale og internationale civilsamfundsorganisationer for at dokumentere krigsforbrydelser, forbrydelser mod menneskeheden og andre krænkelse, herunder ødelæggelse af kulturarv; opfordrer EU og dets medlemsstater til at yde yderligere og fuldstændig bistand til disse aktører;

12. beklager den russiske præsident Vladimir Putins beslutning om at træde ud af ICC, men bemærker samtidig, at Den Russiske Føderation aldrig har ratificeret Romstatutten, og at tidspunktet for denne beslutning undergraver landets troværdighed og fører til, at der drages konklusioner om dets engagement i det internationale retssystem;

13. glæder sig over Rådets konklusioner om Syrien af 17. oktober 2016 og Det Europæiske Råds konklusioner om Syrien af 20. og 21. oktober 2016; støtter EU's opfordring til at sætte en stopper for alle militære flyvninger over Aleppo by, til en øjeblikkelig indstilling af fjendtlighederne, som skal overvåges af en stærk og gennemsigtig mekanisme, ophævelse af belejringer, samt fuld, uhindret og holdbar humanitær adgang til hele landet fra alle parter side;

14. glæder sig over gennemgangen af EU's restriktive foranstaltninger over for Syrien og personer, som har ansvar for undertrykkelse af civilbefolkningen i landet; understreger, at EU bør overveje alle tilgængelige muligheder, herunder en flyveforbudszone, for at sikre konsekvenser for de mest afskyelige menneskerettighedskrænkelser og -overgreb, uanset hvem der er gerningsmand, hvis grusomhederne og den åbenlyse despekt for humanitær ret fortsætter;

15. kræver, at alle respekterer de rettigheder, som religiøse og etniske mindretal i Syrien, herunder kristne, har til fortsat at leve i deres historiske og hævdevundne hjemlande i værdighed, lighed og sikkerhed og til at udøve deres religion og overbevisning frit og til fulde uden at blive udsat for nogen som helst form for tvang, vold eller forskelsbehandling; støtter dialog mellem forskellige religioner for at fremme gensidig forståelse og modvirke fundamentalisme;

Torsdag den 24. november 2016

16. opfordrer indtrængende alle deltagere i den internationale støttegruppe for Syrien til at genoptage forhandlingerne med henblik på at fremme etableringen af en stabil våbenhvile og intensivere arbejdet for en varig politisk løsning i Syrien; understreger, at de regionale aktører, navnlig nabolandene, bærer et særligt ansvar;
 17. gentager sin opfordring til NF/HR om at forny indsatsen for at opnå en fælles strategi for Syrien; påskønner og støtter fuldt ud HR/NF Federica Mogherinis seneste diplomatiske bestræbelser, som er i tråd med Det Europæiske Råds mandat, på at bringe konfliktens parter tilbage til forhandlingsbordet og genoptage den politiske proces i Genève; bemærker med interesse de regionale forhandlinger, hun har ført med Iran og Saudi-Arabien, og anser hendes aktiviteter for at tilføre en merværdi og et nyttigt bidrag til De Forenede Nationers særlige udsending Staffan de Misturas bestræbelser; opfordrer alle involverede parter i konflikten til at genoptage og intensivere de politiske forhandlinger snarest muligt i afventning af en ny og stabil våbenhvile, der bør omfatte bestemmelser om retsopgøret i tiden efter konflikten i Syrien; understreger, at disse fredsforhandlinger bør føre til en indstilling af fjendtlighederne og til en syriskledet politisk overgang; understreger den rolle, som EU kan spille i genopbygning og forsoning efter konfliktens afslutning;
 18. gentager sin fulde støtte til EU's igangværende humanitære initiativ i Aleppo og opfordrer indtrængende alle parter til at lette dets gennemførelse;
 19. glæder sig over partnerskabsprioriteterne og aftalerne med Jordan for perioden 2016-2018 og med Libanon for perioden 2016-2020; bemærker, at aftalerne udgør den ramme, inden for hvilken de gensidige tilsagn fra konferencen »Supporting Syria and the Region« i London den 4. februar 2016 omsættes til handling; bemærker de stigende finansielle behov og det vedvarende finansieringshul i forbindelse med den humanitære bistand til Syriens nabolande; opfordrer EU-medlemsstaterne til at indfri deres løfter og give den nødvendige støtte til FN, dets særorganisationer og andre humanitære aktører med henblik på at yde humanitær bistand til de millioner af syrere, der er blevet fordrevet, både internt og i værtslandene og -samfundene;
 20. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og udenrigspolitik, Rådet, Kommissionen, EU-medlemsstaternes regeringer og parlamenter, De Forenede Nationer, deltagerne i den internationale støttegruppe for Syrien og alle de parter, der er involveret i konflikten.
-

Torsdag den 24. november 2016

P8_TA(2016)0450

Forbindelserne mellem EU og Tyrkiet**Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2016 om forbindelserne mellem EU og Tyrkiet (2016/2993(RSP))**

(2018/C 224/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger, især beslutning af 27. oktober 2016 om situationen for journalister i Tyrkiet ⁽¹⁾ og beslutning af 14. april 2016 om statusrapport 2015 for Tyrkiet ⁽²⁾,
 - der henviser til årsrapporten for 2016 om Tyrkiet, som Kommissionen offentliggjorde den 9. november 2016 (SWD (2016)0366),
 - der henviser til EU's forhandlingsramme for Tyrkiet af 3. oktober 2005,
 - der henviser til Rådets konklusioner af 18. juli 2016 om Tyrkiet,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II) ⁽³⁾,
 - der henviser til, at retten til ytringsfrihed er nedfældet i den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK) og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder (ICCPR), som Tyrkiet er part i,
 - der henviser til memorandaene fra Europarådets menneskerettighedskommissær,
 - der henviser til erklæringen af 26. juli 2016 fra Europarådets menneskerettighedskommissær om de foranstaltninger, der er truffet under undtagelsestilstanden i Tyrkiet,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet i de stærkeste vendinger har fordømt det fejlslagne militærkup i Tyrkiet og anerkendt de tyrkiske myndigheders legitime ansvar for at retsforfølge dem, der er ansvarlige for og var indblandet i kupforsøget;
- B. der henviser til, at Tyrkiet er en vigtig partner, men at landet som kandidatland forventes at opretholde de højeste demokratiske standarder, herunder respekt for menneskerettighederne, retsstatsprincippet, grundlæggende frihedsrettigheder og den grundlæggende ret til en retfærdig rettergang; der henviser til, at Tyrkiet siden 1950 har været medlem af Europarådet og derfor er bundet af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0423.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0133.

⁽³⁾ EUT L 77 af 15.3.2014, s. 11.

Torsdag den 24. november 2016

- C. der henviser til, at den tyrkiske regerings repressive foranstaltninger under undtagelsestilstanden er ude af proportion og tilsidesætter de grundlæggende rettigheder og friheder, som er beskyttet i den tyrkiske forfatning, tilsætter de demokratiske værdier, som Den Europæiske Unions er baseret på, og strider mod den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder; der henviser til, at myndighederne siden kupforsøget har arresteret 10 medlemmer af Tyrkiets Store Nationalforsamling, der hører til oppositionspartiet HDP, og ca. 150 journalister — det største antal af sådanne arrestationer verden over; der henviser til, at 2 386 dommere og anklagere og 40 000 andre personer er blevet tilbageholdt, hvoraf mere end 31 000 fortsat er frihedsberøvede; der henviser til, at 129 000 offentligt ansatte enten er blevet suspenderet (66 000) eller afskediget (63 000) i henhold til Kommissionens rapport for 2016 om Tyrkiet, uden at der til dato er rejst sigtelse mod de fleste af dem;
- D. der henviser til, at præsident Erdogan og den tyrkiske regering gentagne gange har fremsat udtalelser om genindførelse af dødsstraf; der henviser til, at Rådet i sine konklusioner af 18. juli 2016 om Tyrkiet mindede om, at den entydige forkastelse af dødsstraf er et grundlæggende element i gældende EU-ret;
- E. der henviser til, at der er opstået alvorlige bekymringer om forholdene for de personer, der er tilbageholdt og arresteret efter kupforsøget, og om de voldsomme begrænsninger i ytringsfriheden og presse- og mediefriheden i Tyrkiet;
- F. der henviser til, at stk. 5 i forhandlingsrammen fastslår, at Kommissionen i tilfælde af alvorlige og vedholdende brud på principperne om frihed, demokrati, respekt for menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder og retsstatsprincippet, som Unionen er baseret på, på eget initiativ eller på anmodning af en tredjedel af medlemsstaterne, vil anbefale, at forhandlingerne suspenderes, og stille forslag om betingelserne for en senere genoptagelse heraf;
- G. påpeger, at et midlertidigt forhandlingsstop vil indebære, at de igangværende drøftelser indstilles, at ingen nye kapitler åbnes, og der ikke tages nogen nye initiativer i relation til Tyrkiets EU-forhandlingsramme;
1. fordømmer på det kraftigste de uforholdsmæssige undertrykkende foranstaltninger, som Tyrkiet har truffet siden det fejlslagne militære kupforsøg i juli 2016; er indstillet på at fastholde Tyrkiets tilknytning til EU; opfordrer dog Kommissionen og medlemsstaterne til at tage skridt til en midlertidig suspension af de igangværende tiltrædelsesforhandlinger med Tyrkiet;
 2. forpligter sig til at revidere sin holdning, når de uforholdsmæssige foranstaltninger under undtagelsestilstanden i Tyrkiet er ophævet; vil basere sin revision på, hvorvidt retsstatsprincippet og menneskerettighederne atter respekteres i hele landet; mener, at det rigtige tidspunkt at påbegynde en sådan revision vil være, når undtagelsestilstanden er ophævet;
 3. gentager, at den tyrkiske regerings genindførelse af dødsstraf nødvendigvis vil føre til, at tiltrædelsesprocessen formelt suspenderes;
 4. bemærker, at Tyrkiet ikke har opfyldt 7 ud af 72 benchmarks i køreplanen for visumliberalisering, hvoraf nogle er af særlig betydning;
 5. bemærker, at en opgradering af toldunionen er vigtig for Tyrkiet; understreger, at en suspension af arbejdet med at opgradere toldunionen vil have alvorlige økonomiske konsekvenser for landet;
 6. er dybt bekymret over de udtalelser, der stiller spørgsmålstegn ved Lausannetraktaten, der fastsætter grænserne for det moderne Tyrkiet, og som har bidraget til at sikre fred og stabilitet i regionen i næsten hundrede år;
 7. opfordrer Kommissionen til at reflektere over den seneste udvikling i Tyrkiet i sin midtvejsrapport om IPA, der forventes i 2017; opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for at øge støtten til det tyrkiske civilsamfund via Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder;

Torsdag den 24. november 2016

8. tilskynder Kommissionen, Europarådet og Venedigkommissionen til at yde yderligere juridisk assistance til de tyrkiske myndigheder;
 9. understreger den strategiske betydning af forbindelserne mellem EU og Tyrkiet for begge parter; erkender, at Tyrkiet ganske vist er en vigtig partner for EU, men at den politiske vilje til at samarbejde skal komme fra begge sider af et partnerskab; mener ikke, at Tyrkiet viser denne politiske vilje, eftersom regeringens foranstaltninger fører Tyrkiet stadig længere væk fra landets europæiske kurs;
 10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt Tyrkiets regering og parlament.
-

Torsdag den 24. november 2016

P8_TA(2016)0451

EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder

Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2016 om EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder (2016/2966(RSP))

(2018/C 224/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 og artikel 3, stk. 3, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 8, 19, 157 og 216 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til artikel 21, 23, 24 og 25 i Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder,
- der henviser til Beijing-erklæringen og den tilhørende handlingsplan, som blev vedtaget på den fjerde verdenskvindekonference den 15. september 1995, og til de efterfølgende slutdokumenter, som blev vedtaget på de ekstraordinære FN-samlinger Beijing+5 (2000), Beijing+10 (2005), Beijing+15 (2010) og Beijing+20 (2015),
- der henviser til bestemmelserne i FN's retsakter vedrørende menneskerettigheder og navnlig om kvinders rettigheder, såsom FN's pagt, verdenserklæringen om menneskerettigheder, de internationale konventioner om borgerlige og politiske rettigheder og om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, konventionen om bekæmpelse af menneskehandel og tredjeparts udnyttelse af prostitution, konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW) og denne konventions valgfrie protokol, konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf samt konventionen fra 1951 om flygtninges retsstilling og princippet om »non-refoulement« og De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder,
- der henviser til artikel 11, stk.1, litra d), i konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder vedtaget af FN's Generalforsamling ved resolution 34/180 af 18. december 1979,
- der henviser til sin beslutning af 9. juni 2015 om EU's strategi for ligestilling mellem kønnene efter 2015 ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. november 2009 om bekæmpelse af vold mod kvinder ⁽²⁾, sin beslutning af 5. april 2011 om prioriteringer og udkast til en ny EU-rammepolitik til bekæmpelse af vold mod kvinder ⁽³⁾ og sin beslutning af 6. februar 2013 om 57. samling i FN's Kommission for Kvinders Status (CWS) vedrørende afskaffelse og forebyggelse af alle former for vold mod kvinder og piger ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. februar 2014 med henstillinger til Kommissionen om bekæmpelse af vold mod kvinder ⁽⁵⁾,
- der henviser til den europæiske ligestillingspagt (2011-2020), som Rådet vedtog i marts 2011,

⁽¹⁾ EUT C 407 af 4.11.2016, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 285 E af 21.10.2010, s. 53.

⁽³⁾ EUT C 296 E af 2.10.2012, s. 26.

⁽⁴⁾ EUT C 24 af 22.1.2016, s. 8.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0126.

Torsdag den 24. november 2016

- der henviser til EU's retningslinjer vedrørende vold mod kvinder og piger og bekæmpelse af alle former for diskrimination mod dem,
 - der henviser til evalueringen af den europæiske merværdi ⁽¹⁾,
 - der henviser til programmet for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab for perioden 2014-2020,
 - der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 3. december 2015 med titlen »Strategic engagement for gender equality 2016-2019« (strategisk indsats for ligestilling mellem kvinder og mænd 2016-2019) (SWD(2015)0278),
 - der henviser til formandskabstrioens erklæring om ligestilling af 7. december 2015 fremsat af Nederlandene, Slovakiet og Malta,
 - der henviser til Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheds rapport »Violence against women: an EU-wide survey« (»Vold mod kvinder: en EU-dækkende undersøgelse«), som blev offentliggjort i marts 2014,
 - der henviser til direktiv 2012/29/EU om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse ⁽²⁾,
 - der henviser til direktiv 2011/99/EU om den europæiske beskyttelsesordre ⁽³⁾ og til forordning (EU) nr. 606/2013 om gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civilretlige spørgsmål ⁽⁴⁾,
 - der henviser til direktiv 2011/36/EU om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor ⁽⁵⁾ og til direktiv 2011/92/EU om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA ⁽⁶⁾,
 - der henviser til Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen),
 - der henviser til Kommissionens køreplan for EU's mulige tiltrædelse af Istanbulkonventionen, offentliggjort i oktober 2015,
 - der henviser til Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om Den Europæiske Unions undertegnelse og indgåelse af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder (COM(2016)0111 og COM(2016)0109),
 - der henviser til forespørgslerne til Rådet og Kommissionen om EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder (O-000121/2016 — B8-1805/2016 og O-000122/2016 — B8-1806/2016),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at ligestilling mellem kønnene er en central værdi for EU — som det anerkendes i traktaterne og chartret om grundlæggende rettigheder — som EU har forpligtet sig til at integrere i alle sine aktiviteter, og at ligestilling er afgørende som et strategisk mål for at nå Europa 2020-målene om vækst, beskæftigelse og social inklusion;

⁽¹⁾ PE 504.467.

⁽²⁾ EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57.

⁽³⁾ EUT L 338 af 21.12.2011, s. 2.

⁽⁴⁾ EUT L 181 af 29.6.2013, s. 4.

⁽⁵⁾ EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1.

Torsdag den 24. november 2016

- B. der henviser til, at retten til ligebehandling og til beskyttelse mod forskelsbehandling er en konstituerende grundlæggende rettighed, der er anerkendt i Den Europæiske Unions traktater og dybt forankret i det europæiske samfund, og at den er af afgørende betydning for den fremtidige udvikling af dette samfund og bør anvendes i lovgivning, i praksis, i retspraksis og i dagligdagen;
- C. der henviser til, at der i direktiv 2012/29/EU om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse ved kønsbaseret vold forstås vold rettet mod en person på grund af vedkommendes køn, kønsidentitet eller kønsudtryk, eller som rammer personer af et bestemt køn i uforholdsmæssig grad; der henviser til, at dette kan påføre offrene fysisk, seksuel, følelsesmæssig eller psykologisk skade eller økonomisk tab og samtidig have konsekvenser for deres familier og pårørende og samfundet som helhed; der henviser til, at kønsbaseret vold er en ekstrem form for forskelsbehandling og en krænkelse af offerets grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, som er både årsag til og en konsekvens af uligheder mellem kønnene, og at vold mod kvinder og piger omfatter vold i nære forhold, seksuel vold (herunder voldtægt, seksuelle overfald og sexchikane), menneskehandel, slaveri, herunder nye former for overgreb mod kvinder og piger på internettet, og forskellige former for skadelig praksis såsom tvangsægteskaber, kvindelig kønslemlæstelse og såkaldte æresforbrydelser;
- D. der henviser til, at vold mod kvinder og kønsbaseret vold stadig er udbredte fænomener i EU; der henviser til, at det i Agenturet for Grundlæggende Rettighedsundersøgelse fra 2014 om vold mod kvinder, på linje med andre eksisterende undersøgelser, anslås, at en tredjedel af alle kvinder i Europa har været udsat for fysisk eller seksuel vold mindst én gang i deres voksenliv, at 20 % af de unge kvinder (18-29 år) har været udsat for seksuel chikane på internettet, at en ud af fem kvinder (18 %) er blevet forfulgt, at en ud af 20 kvinder er blevet voldtaget, og at mere end en ud af ti har været udsat for seksuel vold, der involverer manglende samtykke eller anvendelse af magt; der henviser til, at det i denne undersøgelse også forklares, at de fleste tilfælde af vold ikke anmeldes til nogen myndigheder, hvilket viser, at undersøgelser af ofre er meget vigtige som supplement til administrative statistikker for at få et fuldstændigt billede af de forskellige former for vold mod kvinder; der henviser til, at der er behov for yderligere foranstaltninger til at tilskynde kvinder, der er ofre for vold, til at berette om deres erfaringer og søge bistand og til at sikre, at tjenesteydere kan opfylde offrenes behov og oplyse dem om deres rettigheder og eksisterende former for støtte;
- E. der henviser til, at EU's årlige udgifter til vold mod kvinder og kønsbaseret vold i henhold til evalueringen af den europæiske merværdi blev vurderet til 228 mia. EUR i 2011 (dvs. 1,8 % af EU's BNP), hvoraf 45 mia. EUR om året var udgifter til offentlige og statsregulerede tjenester og 24 mia. EUR udgjorde tabt økonomisk produktion;
- F. der henviser til, at Kommissionen i sin strategiske indsats for ligestilling mellem kønnene 2016-2019 understregede, at vold mod kvinder og kønsbaseret vold, som skader kvinders sundhed og trivsel, arbejdsliv, finansielle uafhængighed og økonomien, er et af de centrale problemer, der skal løses for at opnå reel ligestilling mellem kønnene;
- G. der henviser til, at vold mod kvinder alt for ofte betragtes som et privat anliggende og alt for let tolereres; der henviser til, at det i virkeligheden er en overtrædelse af de grundlæggende rettigheder og en alvorlig forbrydelse, der bør straffes som sådan; der henviser til, at der skal sættes en stopper for straffriheden for gerningsmændene for at bryde den onde cirkel af tavshed og ensomhed for kvinder og piger, der er ofre for vold;
- H. der henviser til, at ingen enkeltforanstaltning vil udrydde vold mod kvinder og kønsbaseret vold, men at en kombination af infrastrukturelle, juridiske, retslige, håndhævningsmæssige, kulturelle, uddannelsesmæssige, sociale, sundhedsmæssige og andre tjenesterelaterede foranstaltninger i betragtelig grad kan øge bevidstheden og reducere volden og dens konsekvenser;
- I. der henviser til, at kvinder på grund af faktorer som etnicitet, religion eller tro, sundhed, civilstand, bolig, indvandrerstatus, alder, handicap, klasse, seksuel orientering, kønsidentitet og kønsudtryk kan have særlige behov og være mere sårbare over for forskellige former for forskelsbehandling, og at dette indebærer, at de bør gives særlig beskyttelse;

Torsdag den 24. november 2016

- J. der henviser til, at vedtagelsen af EU's retningslinjer vedrørende vold mod kvinder og bekæmpelse af alle former for diskrimination mod dem samt det særlige kapitel om beskyttelse af kvinder mod kønsbaseret vold i EU's strategiramme og handlingsplan for menneskerettigheder viser EU's klare politiske vilje til at gøre emnet kvinders rettigheder til en prioritet og yde en langsigtet indsats på området; der henviser til, at sammenhængen mellem de interne og de eksterne dimensioner i politikker vedrørende menneskerettigheder nogle gange kan afsløre en forskel mellem retorik og adfærd;
- K. der henviser til, at borgere og indbyggere i Unionen ikke nyder samme grad af beskyttelse mod kønsbaseret vold på grund af manglen på en sammenhængende ramme og forskellig politik og lovgivning i de forskellige medlemsstater vedrørende bl.a. definitionen af forbrydelser og lovgivningens anvendelsesområde, og at de derfor er mindre beskyttet mod vold;
- L. der henviser til, at Kommissionen den 4. marts 2016 fremsatte et forslag om, at EU skulle tiltræde Istanbulkonventionen, det første retligt bindende instrument om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder på internationalt plan;
- M. der henviser til, at alle EU's medlemsstater har undertegnet konventionen, men at kun fjorten af dem har ratificeret den;
- N. der henviser til, at man ikke vil opnå resultater med ratificeringen af konventionen, medmindre der sikres en ordentlig håndhævelse og afsættes tilstrækkelige økonomiske og menneskelige ressourcer til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og kønsbaseret vold og til beskyttelse af ofrene;
- O. der henviser til, at Istanbulkonventionen følger en holistisk tilgang, idet den behandler spørgsmålet om vold mod kvinder og piger og kønsbaseret vold ud fra mange forskellige synsvinkler, såsom forebyggelse, bekæmpelse af forskelsbehandling, strafferetlige foranstaltninger til bekæmpelse af straffrihed, beskyttelse af og støtte til ofre, beskyttelse af børn, beskyttelse af kvindelige asylansøgere og flygtninge eller bedre dataindsamling; der henviser til, at denne tilgang indebærer vedtagelse af integrerede politikker, der kombinerer foranstaltninger på forskellige områder ledet af mange forskellige aktører (retsvæsen, politi og sociale myndigheder, NGO'er, lokale og regionale organisationer, regeringer osv.) på alle forvaltningsniveauer;
- P. der henviser til, at Istanbulkonventionen er en blandet aftale, der giver mulighed for, at EU tiltræder parallelt med medlemsstaternes tiltrædelse, da EU bl.a. er kompetent på områder som ofres rettigheder og beskyttelsesordrer, asyl og migration samt retligt samarbejde i straffesager;
1. minder om, at Kommissionen i medfør af artikel 2 i TEU og chartret om grundlæggende rettigheder er forpligtet til at garantere, fremme og træffe foranstaltninger til støtte for ligestilling mellem kvinder og mænd;
 2. glæder sig over Kommissionens forslag om at undertegne og afslutte EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen, men beklager, at forhandlingerne i Rådet ikke skrider frem med samme hastighed;
 3. påpeger, at EU's tiltrædelse vil sikre en sammenhængende europæisk retlig ramme til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og kønsbaseret vold og til beskyttelse af ofrene for vold; understreger, at tiltrædelsen vil skabe større sammenhæng og effektivitet i EU's interne og eksterne politikker, vil sikre en bedre overvågning, fortolkning og gennemførelse af EU-lovgivning, -programmer og -fonde, der er relevante for konventionen, og en mere hensigtsmæssig og bedre indsamling af sammenlignelige kønsopdelte data om vold mod kvinder og kønsbaseret vold på EU-plan, og vil styrke EU's ansvarlighed på internationalt plan; påpeger endvidere, at EU's tiltrædelse vil lægge fornyet politisk pres på medlemsstaterne for at ratificere konventionen;
 4. opfordrer Rådet og Kommissionen til at fremskynde forhandlingerne om undertegnelse og indgåelse af Istanbulkonventionen;
 5. støtter EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen på et bredt grundlag og uden forbehold;
 6. opfordrer Kommissionen og Rådet til at sikre, at Parlamentet bliver fuldt inddraget i konventionens overvågningsproces efter EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen, som fastsat i artikel 218 i TEUF;

Torsdag den 24. november 2016

7. minder om, at EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen ikke fritager medlemsstaterne fra at ratificere konventionen på nationalt plan; opfordrer derfor alle de medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, til hurtigt at ratificere Istanbulkonventionen;
 8. opfordrer medlemsstaterne til at sikre en ordentlig håndhævelse af konventionen og til at afsætte tilstrækkelige økonomiske og menneskelige ressourcer til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og kønsbaseret vold og til beskyttelse af ofre;
 9. mener, at EU's indsats for at udrydde vold mod kvinder og piger skal være en del af en omfattende plan for bekæmpelse af alle former for uligheder mellem kønnene; opfordrer til en EU-strategi for bekæmpelse af vold mod kvinder og kønsbaseret vold;
 10. gentager den opfordring til Kommissionen, som Parlamentet fremsatte i sin beslutning af 25. februar 2014, der indeholdt henstillinger til bekæmpelse af vold mod kvinder, om at udarbejde en retsakt, som giver et sammenhængende system til indhentning af statistiske data og en styrket tilgang for medlemsstaterne til forebyggelse og bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder og piger og af kønsbestemt vold, og som gør let adgang til domstolene mulig;
 11. anmoder Rådet om at aktivere passerellebestemmelsen og vedtage en enstemmig afgørelse, der identificerer vold mod kvinder og piger (og andre former for kønsbaseret vold) som et kriminalitetsområde som omhandlet i artikel 83, stk. 1, i TEUF;
 12. anerkender det meget vigtige arbejde, der udføres af civilsamfundsorganisationer for at forebygge og bekæmpe vold mod kvinder og piger og for at beskytte og bistå ofre for vold;
 13. opfordrer medlemsstaterne og de berørte parter til i samarbejde med Kommissionen og kvinde-NGO'er og -civilsamfundsorganisationer at medvirke til udbredelse af information om konventionen, EU's programmer og de finansieringsmuligheder, de tilbyder til bekæmpelse af vold mod kvinder og beskyttelse af ofre;
 14. opfordrer Kommissionen og Rådet til at samarbejde med Parlamentet om at identificere de opnåede fremskridt inden for ligestilling mellem kønnene, og opfordrer formandskabstrioen til at gøre en betydelig indsats for at opfylde sine tilsagn i denne henseende; opfordrer til et EU-topmøde om ligestilling mellem kønnene og kvinders og pigers rettigheder med henblik på at give fornyede tilsagn;
 15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og Europarådets Parlamentariske Forsamling.
-

Torsdag den 24. november 2016

P8_TA(2016)0452

Den Europæiske Ombudsmands årsberetning 2015**Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2016 om Den Europæiske Ombudsmands årsberetning 2015 (2016/2150(INI))**

(2018/C 224/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Ombudsmands årsberetning 2015,
 - der henviser til artikel 15 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til artikel 228 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
 - der henviser til artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
 - der henviser til artikel 42 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
 - der henviser til artikel 43 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
 - der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap,
 - der henviser til Europa-Parlamentets afgørelse 94/262/EKSF, EF, Euratom af 9. marts 1994 vedrørende Ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv ⁽¹⁾,
 - der henviser til den europæiske kodeks for god forvaltningsskik som vedtaget af Europa-Parlamentet den 6. september 2001 ⁽²⁾,
 - der henviser til rammeaftalen om samarbejde, som blev indgået mellem Europa-Parlamentet og Den Europæiske Ombudsmand den 15. marts 2006 og trådte i kraft den 1. april 2006,
 - der henviser til de principper om gennemsigtighed og integritet i lobbyvirksomhed, der er offentliggjort af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD),
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om Den Europæiske Ombudsmands virksomhed,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 220, stk. 2, andet og tredje punktum,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget for Andragender (A8-0331/2016),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Ombudsmands årsberetning 2015 formelt blev forelagt for Europa-Parlamentets formand den 3. maj 2016, og at ombudsmanden, Emily O'Reilly, forelagde den for Udvalget for Andragender i Bruxelles den 20. juni 2016;
- B. der henviser til, at det af artikel 15 i TEUF fremgår, at EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer med henblik på at fremme gode styreformer og sikre civilsamfundets deltagelse skal arbejde så åbent som muligt;

⁽¹⁾ EFT L 113 af 4.5.1994, s. 15.⁽²⁾ EUT C 72 E af 21.3.2002, s. 331.

Torsdag den 24. november 2016

- C. der henviser til, at artikel 24 i TEUF fastsætter princippet om, at enhver unionsborger kan henvende sig til den ombudsmandsinstitution, der indføres i overensstemmelse med artikel 228 i TEU;
- D. der henviser til, at Den Europæiske Ombudsmand i henhold til artikel 228 i TEUF er beføjet til at modtage klager over tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer med undtagelse af Den Europæiske Unions Domstol under udøvelsen af dens domstolsfunktioner;
- E. der henviser til, at artikel 258 i TEUF fastsætter Kommissionens rolle som traktaternes vogter; der henviser til, at fejlagtig eller manglende udøvelse af dette ansvar kan betragtes som fejl eller forsømmelser;
- F. der henviser til, at Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer i henhold til artikel 298 i TEUF »støtter sig på en åben, effektiv og uafhængig europæisk forvaltning«, og at samme artikel giver mulighed for til det formål at vedtage specifik afledt ret i form af forordninger, der finder anvendelse på hele EU-forvaltningen;
- G. der henviser til, at det i artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder fastslås, at »Enhver har ret til at få sin sag behandlet uvildigt, retfærdigt og inden for en rimelig frist af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer«;
- H. der henviser til, at det i chartrets artikel 43 hedder, at »Enhver unionsborger samt enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en medlemsstat har ret til at klage til Unionens ombudsmand over tilfælde af fejl og forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner eller organer med undtagelse af Domstolen og Retten i Første Instans under udøvelsen af deres domstolsfunktioner«;
- I. der henviser til, at Den Europæiske Ombudsmand, der blev oprettet ved Maastrichttraktaten, fejrede sit 20-års jubilæum i 2015 og siden 1995 har behandlet 48 840 klager;
- J. der henviser til, at det af en Flash Eurobarometerundersøgelse om unionsborgerskabet fra oktober 2015 fremgår, at 83 % af EU-borgerne er bekendt med, at en EU-borger har ret til at indgive en klage til Europa-Kommissionen, Europa-Parlamentet eller Den Europæiske Ombudsmand;
- K. der henviser til, at fejl og forsømmelser af Den Europæiske Ombudsmand defineres som mangelfuld eller undladt administration, der opstår, hvis en institution eller et offentligt organ undlader at handle i overensstemmelse med gældende lov, en bindende regel eller et bindende princip, ikke overholder principperne for god forvaltning eller krænker menneskerettighederne;
- L. der henviser til, at adfærdskodeksen for god forvaltningsskik har til formål at hindre, at der opstår fejl eller forsømmelser; der henviser til, at nytten af dette redskab er begrænset på grund af dets ikke-bindende karakter;
- M. der henviser til, at en høj grad af gennemsigtighed er afgørende for at opnå legitimitet og tillid til, at beslutninger bygger på den almene offentlige interesse;
- N. der henviser til, at uigennemsigtighed, når det drejer sig om sager, der indebærer en væsentlig indflydelse på EU's socioøkonomiske model og ofte har stor betydning for folkesundhed og miljø, har en tendens til at skabe mistillid blandt borgerne og offentligheden generelt;
- O. der henviser til, at whistleblowere spiller en afgørende rolle i afsløringen af sager om fejl og forsømmelser og i visse tilfælde endda politisk korruption; der henviser til, at disse tilfælde undergraver kvaliteten af vores demokrati i alvorlig grad; der henviser til, at whistleblowere ofte står over for alvorlige problemer bagefter, og at de alt for ofte oplever negative personlige konsekvenser på mange niveauer, ikke bare fagligt, men endda i strafferetligt henseende; der henviser til, at disse kendte hidtidige erfaringer i mangel af yderligere beskyttelsesforanstaltninger kan have en tendens til at afholde privatpersoner fra at følge den etiske vej og rapportere om uregelmæssigheder i fremtiden;
- P. der henviser til, at EU-institutionerne i 90 % af tilfældene efterkom Den Europæiske Ombudsmands afgørelser og/eller henstillinger i 2014, hvilket er 10 procentpoint højere end i 2013;

Torsdag den 24. november 2016

- Q. der henviser til, at de vigtigste emner for de undersøgelser, der blev indledt af Ombudsmanden i 2015 er følgende: gennemsigtighed i EU-institutionerne, etiske spørgsmål, borgernes inddragelse i EU's beslutningsproces, EU's konkurrenceregler og grundlæggende rettigheder;
- R. der henviser til, at Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender er et aktivt medlem af det europæiske netværk af ombudsmænd; der henviser til, at Udvalget i denne egenskab modtog 42 klager fra Den Europæiske Ombudsmand til videre behandling som andragender;
1. godkender Den Europæiske Ombudsmands årsberetning for 2015;
 2. lykønsker Emily O'Reilly for hendes fremragende arbejde og for hendes utrættelige bestræbelser på at forbedre kvaliteten af de tjenester, som den europæiske forvaltning tilbyder borgerne; anerkender betydningen af gennemsigtighed som et centralt element i at vinde tillid og opnå god forvaltningsskik, hvilket også er understreget af den høje andel af klager vedrørende gennemsigtighed (22,4 %), hvilket giver dette emne førstepladsen over alle klager; erkender betydningen af strategiske undersøgelser for at sikre god forvaltningsskik og støtter de undersøgelser, der hidtil er foretaget af Den Europæiske Ombudsmand på dette område;
 3. glæder sig over Den Europæiske Ombudsmands fortsatte bestræbelser på at øge gennemsigtigheden i TTIP-forhandlingerne via forslag til Kommissionen; roser Kommissionens deraf følgende offentliggørelse af flere TTIP-dokumenter, hvorved den fremmer gennemsigtighed som en af de tre grundlæggende principper i Kommissionens nye handelsstrategi; minder på ny om behovet for fuld og øget gennemsigtighed i internationale aftaler såsom TTIP, CETA og andre, hvilket talrige andragender fra bekymrede borger til Udvalget for Andragender har opfordret til; opfordrer til stærkere og bredere bestræbelser i denne henseende for at sikre de europæiske borgeres tillid;
 4. opfordrer Den Europæiske Ombudsmand til at undersøge, i hvilket omfang indførelsen af sikre læseværelser efterlever retten til aktindsigt og principperne for god forvaltning;
 5. minder om, at forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter bygger på princippet om »den videst mulige aktindsigt«; understreger derfor, at gennemsigtighed og fuld aktindsigt i EU-institutionernes dokumenter skal være reglen for at sikre, at borgerne fuldt ud kan udøve deres demokratiske rettigheder; understreger, at undtagelser til denne regel, hvilket allerede er blevet fastslået af EU-Domstolen, skal fortolkes korrekt og tage hensyn til en tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af et dokument og til de krav, der følger af et demokrati, nærmere inddragelse af borgerne i beslutningsprocessen, forvaltningens lovlighed, effektivitet og ansvarlighed over for borgerne;
 6. tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til at give Den Europæiske Ombudsmand beføjelse til at udstede en erklæring om de forskellige EU-institutioners manglende overholdelse af forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, forudsat at disse dokumenter ikke er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 4 og artikel 9, stk. 1, i forordningen; støtter tanken om, at Ombudsmanden bør have beføjelse til at træffe afgørelse om frigivelsen af de relevante dokumenter efter en undersøgelse af den manglende overholdelse;
 7. beklager, at revisionen af forordning (EF) nr. 1049/2001 er gået i stå; mener, at der omgående bør gøres yderligere fremskridt, eftersom forordningen ikke længere afspejler den nuværende juridiske situation eller den institutionelle praksis;
 8. erkender, at der er behov for gennemsigtighed i EU's beslutningsproces, og støtter Den Europæiske Ombudsmands undersøgelse af de uformelle forhandlinger mellem de tre vigtigste EU-institutioner (»triloger«) og lanceringen af en offentlig høring om spørgsmålet; støtter offentliggørelse af trilogdokumenter i overensstemmelse med artikel 4 og 9 i forordning (EF) nr. 1049/2001;
 9. beklager, at Kommissionen har tilsendt Parlamentets Undersøgelsesudvalg om Emissionsmålinger i Bilindustrien ufuldstændig dokumentation, hvor Kommissionen har udeladt oplysninger, som den ikke finder relevante; opfordrer Kommissionen til at sikre den højst mulige præcision i sit arbejde og fuld åbenhed om den forelagte dokumentation i fuld overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde for at garantere, at Undersøgelsesudvalget om Emissionsmålinger i Bilindustrien fuldt ud og effektivt kan udøve sine undersøgelsesbeføjelser;

Torsdag den 24. november 2016

10. støtter Den Europæiske Ombudsmands beslutsomhed med hensyn til at gøre Den Europæiske Centralbank mere gennemsigtig og få den til at efterleve en høj forvaltningsstandard, især som medlem af trojkaen/kvadrigaen, der overvåger de finanspolitiske konsolideringsprogrammer i EU-landene; glæder sig over ECB's afgørelse om at offentliggøre lister over direktionsmedlemmernes møder; støtter de nye vejledende principper for taler og etableringen af en »stille periode« vedrørende markedsfølsomme oplysninger forud for Styrelsesrådets møder;
11. noterer sig ECB's status som både en monetær myndighed og et rådgivende medlem af trojkaen/kvadrigaen, og opfordrer Ombudsmanden til at sikre hensynet til god forvaltningsskik i en af Europas vigtigste finansielle myndigheder;
12. opfordrer til større gennemsigtighed i Eurogruppens møder ud over de foranstaltninger, der allerede er truffet af dens formand efter Den Europæiske Ombudsmands indgriben;
13. bifalder Ombudsmandens undersøgelse vedrørende sammensætningen og gennemsigtigheden af arbejdet i Kommissionens ekspertgrupper; bemærker Kommissionens bestræbelser på at åbne disse grupper for offentligheden og understreger, at der er behov for yderligere foranstaltninger for at sikre fuld gennemsigtighed; gentager sin opfordring til Rådet, herunder til dets forberedende organer, om at tilslutte sig lobbyregistret så hurtigt som muligt og om at forbedre gennemsigtigheden i deres arbejde;
14. støtter Ombudsmandens bestræbelser på at gøre lobbyvirksomhed mere gennemsigtig; beklager Kommissionens modvilje mod at offentliggøre detaljerede oplysninger om møder med tobakslobbyister; opfordrer indtrængende Kommissionen til at gøre sit arbejde fuldstændig gennemsigtig, så offentligheden får mere tillid til dens arbejde;
15. opfordrer Kommissionen til at gøre alle oplysninger om lobbyisme gratis, fuldt forståelige og lettilgængelige for offentligheden via én enkelt centraliseret onlinedatabase;
16. opfordrer Kommissionen til inden udgangen af 2017 at fremsætte et forslag til et fuldstændig obligatorisk og juridisk bindende lobbyregister med henblik på at lukke alle smuthuller og opnå et fuldstændig obligatorisk register for alle lobbyister;
17. støtter bestræbelserne på at gennemføre retningslinjer for gennemsigtighed inden for lobbyvirksomhed, der ikke blot kan finde anvendelse på EU-institutionerne, men også på de nationale forvaltninger;
18. påpeger borgernes bekymringer i forbindelse med Kommissionens behandling af traktatbrudsprocedurer ved EU-Domstolen og manglen på gennemsigtighed i de relevante etaper af proceduren; fremhæver, at retten til god forvaltning, som fastsat i artikel 41 i EU's charter om grundlæggende rettigheder, omfatter forpligtelsen til at give tilstrækkelig begrundelse i de tilfælde, hvor Kommissionen beslutter ikke at indlede en traktatbrudsprocedure ved Domstolen; bifalder Ombudsmandens strategiske undersøgelse af de systemiske problemer i EU Pilot-ordningen;
19. glæder sig over åbningen af ombudsmandens undersøgelse (sag OI/5/2016/AB) af Kommissionens behandling af klager om traktatbrud under EU Pilot-procedurerne i sin rolle som vogter af traktaterne; minder om tidligere anmodninger fra Udvalget for Andragender om at sikre adgang til dokumenter om EU Pilot-ordningen og overtrædelsesprocedurer, da andragender hyppigt fører til indledning af sådanne procedurer;
20. glæder sig over fortsættelsen af Den Europæiske Ombudsmands undersøgelser vedrørende »svingdørssager« i Kommissionen; glæder sig over, at Kommissionen som følge af disse undersøgelser har fremlagt flere oplysninger for så vidt angår navnene på de højtstående embedsmænd, der har forladt Kommissionen for at arbejde i den private sektor; tilskynder til en hyppigere offentliggørelse af navnene på og andre oplysninger om sådanne personer; udtrykker håb om, at andre europæiske institutioner og agenturer vil følge trop; glæder sig over, at Kommissionen er villig til at offentliggøre oplysninger om tidligere kommissærers beskæftigelse efter udløbet af deres embedsperiode; udtrykker stor bekymring over, at den tidligere formand for Kommissionen, José Manuel Barroso, blev udnævnt som rådgiver og ikkeudøvende bestyrelsesformand for Goldman Sachs International; opfordrer Den Europæiske Ombudsmand til at iværksætte en strategisk undersøgelse af Kommissionens håndtering af Barrosos svingdørsag, der indeholder anbefalinger til en reform af adfærdskodeksen, så den lever op til principperne for god forvaltning og traktatkravene i artikel 245 i TEUF;

Torsdag den 24. november 2016

21. minder om, at interessekonflikter har et bredere omfang end »svingdørssagerne«; understreger, at en effektiv håndtering af alle kilder til interessekonflikter er af afgørende betydning med henblik på at opnå god forvaltning og sikre troværdigheden af den politiske og tekniske beslutningsproces; mener, at der på EU-plan og på grundlag af høje standarder og konkrete foranstaltninger skal udvises særlig omhu, der ikke efterlader nogen tvivl om, at der ikke eksisterer nogen form for interessekonflikt i forbindelse med udnævnelse af kandidater til stillinger i EU's institutioner, agenturer og organer;

22. glæder sig over, at alle EU-institutioner i 2015 indførte interne regler for beskyttelse af whistleblowere i henhold til artikel 22, litra a), b) og c) i vedtægten, og dermed på en reguleret måde tilskynder til rapportering af uregelmæssigheder; bemærker, at beskyttelsen af whistleblowere mod repressalier ville kunne være mere effektive; opfordrer derfor til, at der vedtages fælles bestemmelser til fremme af rapportering af uregelmæssigheder og indførelse af minimumsgarantier og beskyttelse af whistleblowere;

23. opfordrer til, at der indføres et direktiv om rapportering af uregelmæssigheder, som fastsætter passende kanaler og procedurer for rapportering af alle former for forseelser, og til, at der indføres passende minimumsgarantier og juridiske beskyttelsesforanstaltninger for whistleblowere i både den offentlige og den private sektor;

24. bifalder indførelsen af en klagemekanisme for eventuelle krænkelse af grundlæggende rettigheder i Frontex efter en igangværende Ombudsmandsundersøgelse af Frontex' og medlemsstaternes håndtering af de fælles tvangsmæssige hjemsendelser af irregulære migranter; påskønner indførelsen af denne mekanisme i den nye europæiske grænse- og kystvagt;

25. roser Den Europæiske Ombudsmand for at undersøge medlemsstaternes overholdelse af charteret om grundlæggende rettigheder i forbindelse med gennemførelsen af aktioner, der finansieres med EU-midler, som f.eks. projekter, der omfatter en institutionalisering af personer med handicap i stedet for at integrere dem i samfundet; opfordrer indtrængende Den Europæiske Ombudsmand til at fortsætte disse undersøgelser for at sikre gennemsigtighed og merværdi af projekter;

26. glæder sig over samarbejdet mellem Ombudsmanden og Europa-Parlamentet inden for EU's ramme for FN-konventionen om rettigheder for personer med handicap, navnlig med hensyn til at opfordre til en fuldstændig gennemførelse af konventionen på EU-plan og til en tilstrækkelig tildeling af midler hertil; bekræfter på ny sin fulde støtte til gennemførelsen af konventionen og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vedtage en fuldstændig gennemførelse af konventionen på EU-plan;

27. støtter Ombudsmandens bestræbelser i forbindelse med behandlingen af sager om forskelsbehandling, mindretals rettigheder og ældres rettigheder på seminaret for det europæiske netværk af ombudsmande: ombudsmande mod forskelsbehandling;

28. støtter Ombudsmandens bestræbelser på at medtage upartiskhed i Kommissionens beslutningstagning på konkurrenceområdet;

29. anerkender, at borgernes ret til at få indflydelse på EU's beslutningsproces nu er vigtigere end nogensinde før; bifalder de retningslinjer, der er foreslået af Ombudsmanden for at forbedre det europæiske borgerinitiativ, navnlig hvad angår vægtig begrundelse fra Kommissionens side for at afvise et borgerinitiativ; erkender dog samtidig, at der er væsentlige mangler, som skal håndteres og løses for at gøre det europæiske borgerinitiativ mere effektivt; mener, at en større inddragelse af borgerne i udformningen af EU's politikker vil øge EU-institutioners troværdighed;

30. noterer sig med tilfredshed Ombudsmandens løbende dialog og tætte forbindelser til en bred vifte af EU-institutioner, herunder Europa-Parlamentet, og andre organer med henblik på at sikre administrativt samarbejde og samhørighed; roser ligeledes Ombudsmandens bestræbelser på at sikre en fortsat og åben kommunikation med Udvalget for Andragender;

31. anerkender nødvendigheden af, at EU's agenturer overholder samme høje standarder for gennemsigtighed, ansvarlighed og etik som alle andre institutioner; noterer sig med tilfredshed det vigtige arbejde, der udføres af Den Europæiske Ombudsmand i flere agenturer i hele EU; støtter forslaget til Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) om, at registranter skal påvise, at de har gjort deres yderste for at undgå dyreforsøg, og at det skal forelægge oplysninger om, hvordan man kan undgå dyreforsøg;

Torsdag den 24. november 2016

32. støtter Ombudsmandens henstillinger, hvorefter Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet bør revidere sine regler og procedurer vedrørende interessekonflikter med henblik på at sikre behørig høring og inddragelse af offentligheden;
 33. minder om, at Ombudsmanden også har mulighed for og derfor pligt til at kontrollere Parlamentets arbejde inden for rammerne af bestræbelserne på at sikre god forvaltning for EU-borgerne;
 34. opfordrer til en effektiv ajourføring af den europæiske kodeks for god forvaltningsskik ved at vedtage en bindende forordning om emnet i løbet af indeværende valgperiode;
 35. opfordrer Den Europæiske Ombudsmand til at supplere fremtidige årlige rapporter med en kategorisering af klager uden for sit mandat, hvilket vil give Europa-Parlamentets medlemmer et overblik over de problemer, som berører EU-borgerne;
 36. pålægger sin formand at sende denne beslutning og betænkningen fra Udvalget for Andragender til Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Ombudsmand, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til ombudsmændene eller tilsvarende organer i medlemsstaterne.
-

Torsdag den 24. november 2016

P8_TA(2016)0453

På vej mod et endeligt momssystem og bekæmpelse af momssvig**Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2016 om vejen mod et endeligt momssystem og bekæmpelse af momssvig (2016/2033(INI))**

(2018/C 224/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den handelsplan om moms, som Kommissionen forelagde den 7. april 2016 (COM(2016)0148),
 - der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 24/2015 af 3. marts 2016 med titlen »Bekæmpelse af momssvig inden for Fællesskabet: Der er behov for mere handling«,
 - der henviser til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem,
 - der henviser til sin beslutning af 13. oktober 2011 om momssystemets fremtid ⁽¹⁾,
 - der henviser til forslag til direktiv om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (COM(2012)0363),
 - der henviser til forslag til Rådets forordning om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed (COM(2013)0534),
 - der henviser til sin beslutning af 12. marts 2014 om forslag til Rådets forordning om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed ⁽²⁾,
 - der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust) (COM(2013)0535),
 - der henviser til sin beslutning af 29. april 2015 om forslag til Rådets forordning om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed ⁽³⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelser fra Budgetkontroludvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0307/2016),
- A. der henviser til, at det indre marked, der blev oprettet den 1. januar 1993, har afskaffet grænsekontrollen for handel inden for fællesskabet, og til, at Den Europæiske Unions merværdiafgiftssystem, der har eksisteret siden 1993, ifølge artikel 402 til 404 i det gældende momsdirektiv kun har foreløbig karakter og er en overgangsordning;
- B. der henviser til, at Rådet i henhold til artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) med enstemmighed vedtager passende direktiver om fuldendelsen af det fælles merværdiafgiftssystem og især om gradvis indskrænkning hhv. ophævelse af ordninger, der afviger fra dette system;
- C. der henviser til, at Kommissionen er forpligtet til hvert fjerde år at aflægge Europa-Parlamentet og Rådet beretning om funktionen af det nuværende merværdiafgiftssystem og især overgangsordningens funktion;

⁽¹⁾ EUT C 94 E af 3.4.2013, s. 5.⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0234.⁽³⁾ EUT C 346 af 21.9.2016, s. 27.

Torsdag den 24. november 2016

- D. der henviser til, at momsen, der i 2014 gav en indtægt på næsten en billion EUR, er en væsentlig og voksende indtægtskilde for medlemsstaterne og indgår i EU's egne indtægter, idet EU's samlede indtægt fra momsen beløber sig til 17 667 mio. EUR og tegner sig for 12,27 % af EU's samlede indtægter i 2014 ⁽¹⁾;
- E. der henviser til, at det nuværende momssystem, navnlig som det anvendes af store selskaber for grænseoverskridende transaktioner, er sårbart for bedrageri, skatteundragelsesstrategier og manglende momsindtægter som følge af insolvens eller fejlregning; der henviser til, at den anslåede »momskløft« årligt beløber sig til omkring 170 milliarder EUR, og at vi vil komme til at råde over bedre digitale teknologier, der kan hjælpe med at lukke denne momskløft;
- F. der henviser til, at MTIC-svindel (forsvundne forhandlere inden for Fællesskabet, almindeligvis kaldt karruselsvig) ifølge en undersøgelse fra Kommissionen ⁽²⁾ er ansvarlig for et tab i momsindtægt på mellem 45 mia. EUR og 53 mia. EUR årligt;
- G. der henviser til, at medlemsstaternes situation er forskellige med hensyn til effektiviteten i imødegåelse af momssvindel og momsunddragelse, eftersom momsgabet skønnes at variere mellem mindre end 5 % til over 40 %, afhængigt af hvilket land der er tale om;
- H. der henviser til, at Europol skønner, at medlemsstaterne hvert år går glip af mellem 40 og 60 mia. EUR i momsindtægter på grund af organiserede kriminelle grupper, og at 2 % af disse grupper står bag 80 % af MTIC-svig;
- I. der henviser til, at målingerne af de tab af momsindtægter, der opstår som følge af grænseoverskridende momssvindel, er en meget vanskelig opgave, da kun to medlemsstater, Det Forenede Kongerige og Belgien, indsamler og udgiver statistikker over disse;
- J. der henviser til, at adskillige medlemsstater under koordination af Eurojust og Europol for nylig har udført tre vellykkede og på hinanden følgende Vertigo-operationer, der afslørede et karruselsvindelsystem på i alt 320 mio. EUR;
- K. der henviser til, at det eksisterende momssystem især i den grænseoverskridende transport medfører høje bureaukratiske omkostninger, som gennem en reform ville kunne nedbringes betragteligt, især for små og mellemstore virksomheder, herunder ved hjælp af forenklingsforanstaltninger under anvendelse af digitale indberetningsredskaber og fælles databaser;
- L. der henviser til, at der er meget plads til forbedring med hensyn til at nedbringe administrative og skattemæssige hindringer, som især påvirker grænseoverskridende samarbejdsprojekter;
- M. der henviser til, at momsen er en forbrugsafgift, som bygger på et system med betaling i flere led, der giver mulighed for egenkontrol ved personer, der er forpligtede til at betale, og at den kun skal afholdes af den endelige forbruger for at sikre neutraliteten for virksomhederne; der henviser til, at det er op til medlemsstaterne at tilrettelægge den praktiske metode for opkrævning af moms for at sikre, at det er den endelige forbruger, der betaler momsen;
- N. der henviser til, at de såkaldte »standstill-undtagelser« 23 år efter indførelsen af momsdirektivet ikke længere er tidssvarende, navnlig hvad angår den moderne digitale økonomi;
- O. der henviser til, at Kommissionen i de seneste to årtier har indledt mere end 40 overtrædelsesprocedurer imod over to tredjedele af medlemsstaterne, fordi de har overtrådt direktivets bestemmelser;
- P. der henviser til, at der ikke kan opnås flertal for kravet om en definitiv regulering af momsen efter oprindelseslandsprincippet, fordi en styrket harmonisering så ville være nødvendig for at forhindre massive konkurrenceforvridninger;
- Q. der henviser til, at bekæmpelse af momssvig er en af de største skatterelaterede udfordringer, som medlemsstaterne står over for;

⁽¹⁾ Kommissionen, »financial report 2014«

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/ey_study_destination_principle.pdf

Torsdag den 24. november 2016

- R. der henviser til, at momssvig er en ekstremt skadelig praksis, der afleder betydelige beløb fra medlemsstaternes budgetindtægter og derved modarbejder disses indsats for at konsolidere de offentlige finanser;
- S. der henviser til, at det grænseoverskridende momssvig koster vores medlemsstater og de europæiske skatteydere næsten 50 mia. EUR om året;
- T. der henviser til, at der findes mange former for momssvig, og at disse stadig udvikler sig og berører mange økonomiske sektorer og dermed kræver en hurtig tilpasning af relevant lovgivning, for at man kan bevæge sig i retning af et holdbart og enkelt momssystem, som kan forhindre svig og det potentielle tab af skatteindtægter;
- U. der henviser til, at pilotprojekter med omvendt betalingspligt ikke må forårsage eller føre til nogen forsinkelse med hensyn til indførelsen af et endegyldigt momssystem, som det er fastlagt i køreplanen i forbindelse med Kommissionens handlingsplan;
- V. der henviser til, at den mest populære metode til momssvig består i »karruselsvig«; der henviser til, at denne type svig, som forekommer meget ofte inden for handel med elektronik, mobiltelefoni og tekstiler, indebærer, at varerne geledes rundt mellem forskellige selskaber i forskellige medlemsstater, og at der derved drages fordel af, at der ikke opkræves moms på vareleveringer inden for EU;
- W. der henviser til, at der er akut behov for et forstærket og fortsat samarbejde mellem medlemsstaterne for at etablere omfattende og integrerede strategier for bekæmpelse af svig, navnlig i betragtning af de nuværende budgetmæssige begrænsninger i EU og stigningen i e-handel og internethandel, som har svækket den territoriale kontrol med momsopkrævningen;
- X. der henviser til, at beskyttelsen af Unionens og medlemsstaternes finansielle interesser er et centralt element i Unionens politiske dagsorden, som har til formål at styrke og øge borgernes tillid samt sikre, at deres penge bruges korrekt;
- Y. der henviser til, at momssvig medfører indtægtstab for medlemsstaterne og derfor for EU, skaber forvredne skattemæssige rammer, der især er til skade for små og mellemstore virksomheder, og som bliver brugt af kriminelle organisationer, der udnytter de eksisterende lovgivningsmæssige huller mellem medlemsstaterne og deres kompetente tilsynsmyndigheder;
- Z. der henviser til, at Revisionsretten i særberetning nr. 24/2015 konkluderede, at momssvig hovedsageligt betragtes som en kriminel praksis, der skal bremses;
- AA. der henviser til, at Domstolen i sagen »Taricco m.fl.« (sag C105/14) fastslog, at begrebet »svig« som defineret i artikel 1 i konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser omfatter indtægter hidrørende fra moms;
1. glæder sig over Kommissionens hensigt om inden 2017 at foreslå et endeligt momssystem, som er enkelt, retfærdigt, solidt, effektivt og mindre sårbart over for svig;
 2. understreger, at et enkelt momssystem, der kræver færre undtagelser, er nødvendigt for et velfungerende digitalt indre marked;
 3. mener, at den videnskabelige udtalelse, der ligger til grund for Kommissionens forslag til handlingsprogrammet, leverer nogle vigtige henstillinger; understreger, at Kommissionens liste over forslag med henblik på at opnå et solidt og enkelt momssystem, der er sikret mod svig, ikke er udtømmende;
 4. glæder sig over Kommissionens aktuelle meddelelse af 7. april 2016 og hensigten om at træffe yderligere forholdsregler imod muligheder for svig samt videreudvikle det bestående momssystem;
 5. mener, at en forbedring af det eksisterende system også er vigtig, og kræver grundlæggende reformer, hvorigennem problemerne med det nuværende system kan elimineres eller i det mindste reduceres markant, herunder navnlig det europæiske problem med momsopkrævning;

Torsdag den 24. november 2016

6. er af den opfattelse, at Kommissionen i ligeligt omfang og med et åbent blik for resultater undersøger alle muligheder og tager dem i betragtning under lovgivningsprocessen;
7. konstaterer, at fælles bestræbelser fra medlemsstaternes side er nødvendige for at nå til enighed om et definitivt moms-system;
8. anerkender, at enstemmighed vil være en nødvendig forudsætning for en aftale om et mere velfungerende system for moms, og opfordrer derfor til en klar vision, hvad angår forenkling og færre undtagelser kombineret med en pragmatisk tilgang, der tager hensyn til den hurtigt voksende digitale økonomis interesser;
9. konstaterer, at en koordineret skattepolitik for medlemsstaterne er uomgængelig nødvendig, og at det er nødvendigt at forbedre hastigheden og hyppigheden af deres udveksling af oplysninger vedrørende handel inden for fællesskabet for mere effektivt at bekæmpe skattesvig og skatteunddragelse og lukke den eksisterende momskløft;
10. tilskynder Kommissionen og regeringsagenturerne til at undersøge og afprøve nye teknologier, såsom distributed ledger-teknologi og realtidsovervågning som en del af en RegTech-dagsorden med henblik på betragteligt at reducere den eksisterende og betydelige »momskløft« i Unionen;
11. understreger, at det er de enkelte medlemsstaters skatteforvaltningers opgave at sikre, at momsen betales på en så enkel og SMV-venlig måde som muligt, hvilket kan fremmes gennem et øget samarbejde mellem de nationale myndigheder;
12. er af den opfattelse, at samarbejdet og informationsudvekslingen mellem de enkelte medlemsstaters skatteforvaltninger tidligere har været utilstrækkeligt, og at også Eurofiscs aktiviteter hidtil ikke har ført til tilfredsstillende resultater; er af den opfattelse, at de oplysninger, der udveksles via Eurofisc, bør være bedre målrettet mod svig; ser frem til Kommissionens kommende forslag til forbedring af Eurofisc's funktionsmåde;
13. bemærker, at systemet for udveksling af momsoplysninger (VIES) har vist sig at være et nyttigt redskab i bekæmpelsen af svig ved at gøre det muligt for skattemyndighederne at afstemme data om de erhvervsdrivende i de forskellige lande, men at der fortsat er mangler i forbindelse med gennemførelsen heraf, navnlig med hensyn til rettidigheden af de leverede oplysninger, hurtige svar på spørgsmål og hurtig reaktionsevne i forhold til de fejl, der er signaleret; anbefaler derfor, at medlemsstaterne grundigt overvejer at afhjælpe disse mangler;
14. bemærker, at de data, som de nationale myndigheder indberetter til Eurofisc, ikke filtreres på en måde, der udelukkende overfører oplysninger om mistænkelige sager og dermed hindrer, at gruppen fungerer optimalt; støtter initiativet fra flere medlemsstater, som taler for, at der bør oprettes nationale redskaber til risikoanalyse, som ville muliggøre filtrering af data uden at løbe risiko for at udelukke mistænkelige sager i nogen medlemsstat og give Eurofisc mulighed for at reagere hurtigt på grænseoverskridende momssvig;
15. understreger, at det påhviler skattemyndighederne i de enkelte medlemsstater at sikre, at der betales moms på en korrekt og enkel måde;
16. minder om, at medlemsstaterne i høj grad er afhængige af oplysninger fra andre medlemsstater om samhandel inden for EU for at kunne opkræve moms på deres område; kræver, at de kompetente myndigheder automatisk især udveksler og sammenligner moms- og toldoplysninger indbyrdes og udnytter pålidelige og brugervenlige tekniske muligheder såsom elektroniske standardformularer for at registrere levering af varer og tjenesteydelser på tværs af grænserne til den endelige forbruger; mener i denne henseende, at anvendelsen af et momslokaliseringsnummer, der gør at en kunde ikke kan fratække indgående afgift, hvis momsen er angivet på faktura uden et gyldigt momslokaliseringsnummer, kan være et nyttigt redskab;
17. mener, at manglen på sammenlignelige data og på tilstrækkelige relevante indikatorer til måling af medlemsstaternes resultater påvirker EU-systemets effektivitet med hensyn til bekæmpelse af momssvig inden for EU, og opfordrer derfor skattemyndighederne til i samarbejde med Kommissionen at etablere et fælles system til estimering af omfanget af svig inden for EU og derefter fastsætte mål om at nedbringe det, da dette vil gøre det muligt at evaluere medlemsstaternes resultater med hensyn til at tackle dette problem;

Torsdag den 24. november 2016

18. opfordrer medlemsstaterne til også at lette udvekslingen af oplysninger med de retlige og retshåndhævende myndigheder som f.eks. Europol og OLAF som anbefalet af Revisionsretten;
19. konstaterer, at toldprocedure 42, som fastsætter momsfratagelser for varer, der indføres i en medlemsstat, når de efterfølgende vil blive sendt til en anden medlemsstat, har vist sig at være sårbare over for svigagtig misbrug; bemærker, at effektiv krydskontrol af data, der er registreret af skattemyndighederne, med data, som toldmyndighederne er i besiddelse af, er afgørende for at opdage og eliminere denne form for svig; opfordrer derfor medlemsstaterne og Kommissionen til at skride til handling for at lette strømmen af oplysninger mellem skatte- og toldmyndigheder vedrørende indførsler under toldprocedure 42 som anbefalet af Revisionsretten;
20. støtter målet med handlingsplanen, nemlig at indføre et fælles europæisk momsområde, som skal understøtte et uddybet og mere retfærdigt indre marked og bidrage til at fremme retfærdig beskatning, bæredygtigt forbrug, beskæftigelse, vækst, investeringer og konkurrenceevne, samtidig med at mulighederne for momssvig begrænses;
21. opfordrer i denne forbindelse til, at tjenesteydelser fuldt ud bliver integreret i den nye ordning snarest muligt, og opfordrer især til, at finansielle tjenesteydelser bliver momspligtige;
22. er enig med Kommissionen i, at det definitive momssystem skal bygge på princippet om beskatning af varer og tjenesteydelser i bestemmelseslandet, da det ikke var muligt at håndhæve oprindelseslandsprincippet;
23. går ind for, at bestemmelseslandsprincippet anvendes som en generel regel i tilfælde af fjernsalg til fysiske personer, og for at indføre harmoniserede foranstaltninger for små virksomheder;
24. kræver, at de teknologiske fremskridt i den digitale verden ved indførelsen af et definitivt momssystem indføres i de nuværende beskatningsmodeller, og at momssystemet dermed bringes på højde med det 21. århundrede;
25. konstaterer, at den nuværende situation med mange forskellige momssatser, der anvendes samtidigt, medfører stor usikkerhed hos virksomheder, der handler på tværs af grænserne, især inden for tjenesteydelsessektoren og for SMV'er; bemærker, at usikkerheden også skyldes spørgsmålet om, hvem der er ansvarlig for opkrævning af moms, bevis for levering inden for Fællesskabet, risiko for at være involveret i svig, likviditetsspørgsmål og de forskellige momssatser for forskellige produktkategorier inden for samme land; opfordrer derfor Kommissionen til inden midten af 2017 at undersøge konsekvenserne af svig i forbindelse med forsvundne forhandlere; opfordrer medlemsstaterne til at enes om øget konvergens i momssatserne;
26. opfordrer Kommissionen til at vurdere konsekvenserne af ikke at harmonisere afgiftssatserne på EU-plan, navnlig for grænseoverskridende aktiviteter og at vurdere mulighederne for at fjerne disse hindringer;
27. støtter den mulighed, som Kommissionen foreslår, med en regelmæssig revision af listen over varer og tjenesteydelser, der kan belægges med nedsatte satser, som skal godkendes af Rådet; opfordrer til, at denne liste tager hensyn til politiske prioriteter, såsom sociale, kønsrelaterede, sundhedsmæssige, ernæringsmæssige og kulturelle aspekter;
28. mener, at den fuldstændige afskaffelse af minimumsafgiftssatser, som Kommissionen foreslår som alternativ, fører til betragtelige konkurrenceforvriddinger og problemer på det indre marked; mener, at der bør tages hensyn til behovet for større harmonisering, som er nødvendig for et velfungerende indre marked;
29. kræver en undersøgelse af, hvorvidt der med henblik på at finde et alternativ til det nuværende system af nedsatte momssatser kan udarbejdes en fælles europæisk liste med varer og tjenesteydelser med nedsat moms, hvilket væsentligt vil kunne forbedre effektiviteten af momssystemet, idet dette ville muliggøre et mere struktureret system end det, der findes på nuværende tidspunkt;
30. mener, at færre undtagelser er vigtigt med henblik på at bekæmpe momssvig, og at den bedste og mest effektive måde at håndtere svig er en enkel momsordning med så lav en momssats som muligt;

Torsdag den 24. november 2016

31. mener, at det nuværende komplicerede system kunne forenkles væsentligt, hvis de varer og tjenesteydelser, der kan belægges med nedsatte momssatser, blev indskrænket, og nogle varer og tjenesteydelser, som kan belægges med nedsatte momssatser, blev fastlagt af medlemsstaterne i fællesskab på EU-plan, samtidig med at medlemsstaterne fik mulighed for at træffe afgørelse om momssatser, så længe de er i overensstemmelse med minimumssatserne i momsdirektivet, og forudsat at dette ikke skaber risiko for illoyal konkurrence;
32. kræver, at produkter efter bestemmelseslandsprincippet er underlagt samme beskatning, uanset i hvilken form eller på hvilken platform de erhverves, og om de leveres digitalt eller fysisk;
33. bemærker, at et af de største problemer for SMV'er i dag er, at medlemsstaterne har forskellige fortolkninger med hensyn til, hvad der kan betegnes som et produkt eller en tjenesteydelse; opfordrer derfor Kommissionen til at være klarere og mere tydelig i sine definitioner;
34. opfordrer medlemsstaterne til at ligestille private og offentlige virksomheder på områder, hvor de konkurrerer med hinanden, med hensyn til moms;
35. påpeger, at momssystemet med betaling i flere led blev valgt som reference for indirekte beskatning i OECD's BEPS-projekt (aktion 1), fordi det sikrer, at skatteopkrævningen er effektiv og i sagens natur giver mulighed for selvkontrol blandt aktører;
36. bemærker, at artikel 199 og 199a i momsdirektivet giver mulighed for midlertidigt at anvende en målrettet ordning for omvendt betalingspligt i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner og for bestemte indenlandske højrisikosektorer i medlemsstaterne;
37. opfordrer Kommissionen til nøje at undersøge konsekvenserne af mekanismen med omvendt betalingspligt og undersøge, om denne procedure vil forenkle situationen for SMV'er og mindske momssvig;
38. opfordrer Kommissionen til at evaluere virkningerne af proceduren med omvendt betalingspligt og ikke kun for enkelte sektorer, der er særlig udsatte for svig, hvad angår fordele, efterlevelseseomkostninger, svig, effektivitet og gennemførelses problemer samt langsigtede fordele og ulemper, gennem pilotprojekter, som nogle medlemsstater har anmodet om, og som er blevet bekræftet af Kommissionen i mellemtiden, selvom dette endnu ikke er medtaget i dens handlingsplan; understreger, at sådanne pilotprojekter dog ikke på nogen måde må forårsage eller føre til forsinkelse i udformningen og gennemførelsen af det permanente momssystem, som det er fastlagt i køreplanen i forbindelse med Kommissionens handlingsplan;
39. mener, at de nationale skatteforvaltninger ved den generelle gennemførelse af bestemmelseslandsprincippet skal påtage sig mere ansvar for overholdelsen af skattepligten og nedbringelsen af mulighederne for at omgå den; er enig med Kommissionen i, at der stadig er rige muligheder for at forbedre bekæmpelsen af momssvig via konventionelle administrative foranstaltninger og ved at forbedre medlemsstaternes personalekapacitet og kvalifikationer på området for skatteopkrævning og kontrol; understreger nødvendigheden af at styrke momscontrollen og sanktionerne over for de største svindlere; opfordrer Kommissionen til at yde passende finansiel og teknisk støtte på dette område;
40. mener, at Kommissionen nøje bør overvåge de nationale skattemyndigheders indsats og forbedre koordinationen mellem dem;
41. glæder sig over Kommissionens meddelelse om, at den vil udvide mini-one-stop-shoppen til en reel one-stop-shop; bemærker, at det er meget vigtigt, at den er brugervenlig og lige effektiv i alle 28 medlemsstater; bemærker, at etableringen af en one-stop-shop vil lette de administrative byrder, der forhindrer virksomheder i at være aktive på tværs af grænserne, og mindske omkostningerne for SMV'er (COM(2016)0148);

Torsdag den 24. november 2016

42. konstaterer, at det er nødvendigt med en enkelt one stop-mekanisme kontaktpunkt for at gennemføre bestemmelseslandsprincippet og gøre det mindre sårbart over for svig opfordrer til forbedring af one-stop-shoppen baseret på erfaringerne med mini-one-stop-shopperne for digitale produkter; bemærker, at selv med en mini-one-stop-shop kan små virksomheder og mikrovirksomheder opleve en betydelig administrativ byrde under det nye bestemmelseslandsprincip; bifalder derfor det i Kommissionens handlingsplan om moms indeholdte forslag om at indføre en fælles EU-omfattende forenklingsforanstaltninger (momstærskel); kræver, at det klart fastlægges, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for moms kontrol ved grænseoverskridende transaktioner; glæder sig over Kommissionens planer om at afskaffe moms fritagelsen på forsendelser af ringe værdi som led i sin handlingsplan for moms;

43. erkender, at forskellige momsordninger i EU også kan opfattes som en ikke-toldmæssig handelshindring i det indre marked, og understreger, at mini-one-stop-shoppen for moms (MOSS) er en god metode til at hjælpe med at fjerne denne hindring og navnlig støtte SMV'er i deres aktiviteter på tværs af grænserne; anerkender, at der stadig er en række mindre problemer vedrørende MOSS; opfordrer Kommissionen til at gøre det endnu lettere for virksomhederne at opfylde moms betalingsforpligtelser i hele EU;

44. noterer sig Den Europæiske Unions Domstols afgørelse i sag C-97/09 (*Ingrid Schmelz mod Finanzamt Waldviertel*); noterer sig de 28 forskellige tærskelværdier for moms fritagelse; noterer sig de efterfølgende finansielle vanskeligheder for SMV'er og mikrovirksomheder, som vil være fritaget i henhold til deres nationale systemer; opfordrer Kommissionen til at foretage yderligere undersøgelser vedrørende fastsættelse af en tærskel for moms fritagelse for mikrovirksomheder;

45. opfordrer til, at alle forslag undersøges med henblik på at minimere de administrative byrder i forbindelse med omsætningsafgifter, navnlig for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder; opfordrer Kommissionen til i denne forbindelse også at se nærmere på bedste internationale praksis, såsom guldkort-ordningerne gældende i Singapore og Australien, idet det anerkendes, at risikoen for svig fra visse leverandører er meget lav;

46. glæder sig over Kommissionens løfte om i 2017 at forelægge en SMV-pakke på momsområdet; anbefaler imidlertid, at gennemførelsen af den nye ramme bør være gradvis, eftersom den vil udløse yderligere administrationsomkostninger (såsom it-infrastruktur eller momsprocesser);

47. bemærker de komplekse indberetningssystemer, der lægger en stor byrde på SMV'er og dermed bremser grænseoverskridende handel; opfordrer Kommissionen til i sin SMV-pakke at medtage et forslag om en samlet momsindberetning og harmoniserede indberetningskrav og frister;

48. understreger behovet for et harmoniseret momssystem for fjernsalg »business to business« og fjernsalg »business to consumer«; bemærker, at momstærsklen ikke er gennemført med den samme succes i de forskellige medlemsstater på grund af manglende koordinering;

49. understreger, at et nyt forenklet momssystem skal udformes på en måde, så SMV'er lettere kan overholde reglerne for grænseoverskridende handel og i hver enkelt medlemsstat kan få støtte, ikke kun for så vidt angår tilpasning til reglerne, men også til at forvalte momsprocedurerne;

50. kræver, at der snart indføres en omfattende og offentlig tilgængelig internetportal, hvorpå virksomheder og slutforbrugere på ukompliceret og overskuelig vis kan få detaljeret information om de gældende momssatser på enkelte produkter og tjenesteydelser i medlemsstaterne; understreger, at denne portals sprog og udformning bør være letforståelig og brugervenlig; gentager sin overbevisning om, at støtte til virksomheder til at få en klar forståelse af momsreglerne i medlemsstaterne yderligere vil styrke foranstaltninger til bekæmpelse af momssvig; bemærker også, at certificeret skattesoftware ville bidrage til at begrænse risikoen for specifikke former for svig og andre uregelmæssigheder, og det kan skabe større retssikkerhed for ærlige virksomheder, der foretager indenlandske og grænseoverskridende transaktioner; opfordrer endvidere Kommissionen til at udarbejde retningslinjer til de nationale skattemyndigheder om klassificeringen af transaktioner i forbindelse med den anvendte momssats med henblik på at mindske omkostningerne ved overholdelse af reglerne og retstvister; opfordrer medlemsstaterne til at oprette offentlige informationssystemer, såsom en webportal for moms, med henblik på at stille pålidelige oplysninger til rådighed;

51. opfordrer Kommissionen til at oprette en liste med opdaterede oplysninger om momsreglerne i de enkelte medlemsstater; understreger samtidig, at det er medlemsstaternes ansvar at indberette deres regler og takster til Kommissionen;

Torsdag den 24. november 2016

52. noterer sig, at for e-handelen indebærer den manglende harmonisering af momstærsklen høje transaktionsomkostninger for SMV'er, der er aktive inden for e-handel, når disse ved et uheld eller uforsætligt overskrider tærsklen;
53. opfordrer medlemsstaterne til straks at give Kommissionen oplysninger om deres respektive momssatser, særlige krav og undtagelser; opfordrer Kommissionen til at indsamle disse data og stille dem til rådighed for virksomheder og forbrugere;
54. mener, at de reformplaner for moms, som Kommissionen har bebudet i sit handlingsprogram, skal undergå en omfattende kvalitetsmæssigt pålidelig konsekvensvurdering med deltagelse af videnskaben, medlemsstaternes skatteforvaltninger, SMV'er og virksomheder i EU;
55. understreger, at skattelovgivning udelukkende henhører under medlemsstaternes kompetence; understreger, at en gruppe på mindst ni medlemsstater i henhold til artikel 329, stk. 1, i TEUF kan indgå i et øget samarbejde; opfordrer Kommissionen til at støtte forslag om et øget samarbejde med det formål at bekæmpe svindel og reducere administrative byrder i forbindelse med moms;
56. mener, at der bør foretrækkes en løsning i OECD's regi i stedet for enkeltstående foranstaltninger, som skal harmoniseres med OECD's henstillinger og OECD's BEPS-handlingsplan;
57. glæder sig over Kommissionens meddelelse med titlen »EU-handlingsplan for e-forvaltning 2016-2020: Fremskyndelse af forvaltningernes digitale omstilling« (COM(2016)0179);
58. bemærker, at der i den nye handlingsplan udpeges yderligere skridt i retning af et mere effektivt og endeligt momssystem, som er sikret mod svig, og som vil være mere erhvervsvenligt i en tidsalder med digital økonomi og e-handel;
59. støtter Kommissionens forslag, i henhold til hvilket momsen på grænseoverskridende handel (varer og tjenesteydelser) ville skulle opkræves af skattemyndigheden i oprindelseslandet til den sats, der gælder i forbrugslandet, og sendes til det land, hvor varerne eller tjenesteydelserne forbruges;
60. understreger vigtigheden af at fremlægge et lovforslag om at udvide den fælles elektroniske mekanisme (til registrering og betaling af moms til grænseoverskridende virksomheder) til også at omfatte e-handel med fysiske varer med henblik på at reducere den administrative byrde, som er en af de største hindringer, virksomheder møder, når de opererer på tværs af grænserne;
61. opfordrer Kommissionen til at tage hånd om den administrative byrde, der tynger virksomhederne på grund af de forskellige momsordninger, ved at fremlægge lovforslag om at udvide den nuværende minikvikskranke til også at omfatte fysiske varer, der sælges over internettet, således at virksomhederne får mulighed for at afgive én enkelt erklæring og foretage momsbetalingen i deres egen medlemsstat;
62. opfordrer medlemsstaterne til at forenkle deres nationale momssystemer og gøre disse mere ensartede og robuste med henblik på at lette overholdelsen af reglerne, afværge og straffe svig og skatteundgåelse og forbedre skatteopkrævningens effektivitet;
63. er bekymret over, at målet om at forenkle systemet for ansvarliggørelse vedrørende moms som en egen indtægt ikke helt har kunnet opfyldes; minder om behovet for yderligere forenkling af forvaltningssystemet vedrørende egne indtægter med henblik på at reducere mulighederne for fejl og svig; beklager, at den nye handlingsplan ikke behandler konsekvenserne på egne indtægter, der hidrører fra merværdiafgiften;
64. påpeger, at medlemsstaternes momsdifferencer og de anslåede tab i forbindelse med momsopkrævningen i EU skønnes at have beløbet sig til 170 mia. EUR i 2015, og understreger, at det anslåede gennemsnitlige momstab i 13 af de 26 medlemsstater, der blev undersøgt i 2014, var på over 15,2%; opfordrer Kommissionen til fuldt ud at anvende sin udøvende magt til både at kontrollere og hjælpe medlemsstaterne; påpeger, at en effektiv indsats for at reducere momsdifferencen kræver en fælles og tværfaglig tilgang, eftersom denne momsdifference ikke alene er resultatet af svig, men en kombination af faktorer, herunder konkurs og insolvens, statistiske fejl, sene betalinger, skatteunddragelse og skatteundgåelse; gentager sin opfordring til Kommissionen om hurtigt at fremme lovgivning om et minimumsniveau for beskyttelse af whistleblowere i EU med henblik på bedre at kunne efterforske og imødegå svig og til at sikre finansiel støtte til grænseoverskridende undersøgende journalistik, som klart har bevist sin effektivitet i Luxleaks-, Dieselgate- og Panama Papers-skandalerne;

Torsdag den 24. november 2016

65. beklager, at momssvig og særlig det såkaldte karruselsvig eller svig i forbindelse med forsvundne forhandlere forvrider konkurrencen og berøver de nationale budgetter væsentlige midler og skader EU-budgettet; er bekymret over, at Kommissionen ikke råder over pålidelige oplysninger om karruselsvig; opfordrer derfor Kommissionen til at tage initiativ til en koordineret indsats i medlemsstaterne til oprettelse af et fælles system til indsamling af statistikker om karruselsvig; påpeger, at et sådant system kunne bygge på praksisser, som allerede anvendes i visse medlemsstater;

66. opfordrer indtrængende Kommissionen til at tage initiativet til at etablere et fælles system, som vil gøre det muligt at foretage en bedre estimering af omfanget af momssvig inden for EU, ved at udarbejde statistikker over momssvig inden for EU, der vil gøre det muligt for de enkelte medlemsstater at vurdere deres respektive resultater i denne henseende på grundlag af præcise og pålidelige indikatorer, som angiver, hvorvidt forekomsten af momssvig inden for EU er blevet reduceret, og hvorvidt afgiftsinddrivelsen efter afsløring af svig er blevet øget; er af den opfattelse, at nye revisionsprincipper, såsom én enkelt revision eller fælles revisioner, bør udvides til også at omfatte grænseoverskridende aktiviteter;

67. understreger betydningen af at gennemføre nye strategier og gøre mere effektiv brug af EU's eksisterende strukturer med henblik på at styrke bekæmpelsen af momssvig; understreger, at større gennemsigtighed, som gør det muligt at udføre korrekt kontrol og indføre en mere struktureret og risikobaseret strategi, er afgørende for afsløring og forebyggelse af svigsystemer og korruption;

68. beklager, at det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne i forbindelse med bekæmpelse af momssvig stadig ikke er tilstrækkeligt til at imødegå momsunddragelse og svigsystemer inden for EU og til at forvalte grænseoverskridende transaktioner og handel; understreger behovet for et forenklet, effektivt og tilgængeligt momssystem, som vil gøre det muligt for alle medlemsstater at reducere deres momsbyrde og bekæmpe momssvig; opfordrer derfor Kommissionen til i forbindelse med vurderingen af administrative samarbejdsaftaler at gennemføre flere kontrolbesøg i medlemsstaterne, idet de pågældende medlemsstater bør udvælges på et risikobaseret grundlag; anmoder desuden Kommissionen om i forbindelse med sin evaluering af de administrative aftaler at fokusere på at fjerne retslige hindringer for udvekslingen af oplysninger mellem forvaltningsmæssige, retslige og retshåndhævende myndigheder på nationalt og EU-plan; opfordrer desuden Kommissionen til at anbefale medlemsstaterne at indføre en fælles risikoanalyse, herunder en analyse af sociale netværk, for at sikre, at de oplysninger, der udveksles gennem Eurofisc, er nøje målrettede svig; opfordrer medlemsstaterne til at fastlægge effektive, forholdsmæssige og afskrækkende sanktioner og til at forbedre det nuværende system til udveksling af oplysninger;

69. understreger behovet for at styrke Eurofisc for at fremskynde udvekslingen af oplysninger; påpeger, at der stadig er problemer med hensyn til oplysningernes nøjagtighed, fuldstændighed og aktualitet; finder det nødvendigt at samle de nationale skatte-, rets- og politimyndigheders og europæiske organers som Europols, Eurojusts og OLAF's aktioner og koordinere deres strategier til bekæmpelse af svig, organiseret kriminalitet og hvidvaskning af penge; opfordrer alle interesserede parter til yderligere at overveje enkle og forståelige modeller for udveksling af realtidsoplysninger, så det bliver muligt at reagere hurtigt eller træffe afhjælpende foranstaltninger til bekæmpelse af eksisterende eller nye svigsystemer;

70. finder det væsentligt for alle medlemsstater at deltage i Eurofisc på alle dens aktivitetsområder, således at det kan blive muligt at træffe effektive foranstaltninger til at bekæmpe momssvig;

71. opfordrer Kommissionen til at foreslå ændringer, der muliggør effektive krydskontroller mellem told- og skatteoplysninger, og til at fokusere sin overvågning af medlemsstaterne på foranstaltninger, som viser en forbedring af rettidigheden af deres svar på anmodninger om oplysninger og pålideligheden af momsinformationsudvekslingssystemet (VIES);

72. anmoder Kommissionen om at tilskynde medlemsstater, som endnu ikke har gjort dette, til at indføre en ordning med to forskellige typer momsregistreringsnumre (et momsregistreringsnummer, der tildeles handlende, der ønsker at deltage i handel internt i EU, som skal være forskelligt fra det nationale momsregistreringsnummer), til at foretage den i artikel 22 i forordning (EU) nr. 904/2010 foreskrevne kontrol samt til at yde de handlende gratis rådgivning;

Torsdag den 24. november 2016

73. opfordrer Kommissionen til at sikre, at medlemsstaternes elektroniske toldklareringssystemer er i stand til at foretage automatisk kontrol af momsregistreringsnumre og faktisk gør det;
74. opfordrer indtrængende Kommissionen til at foreslå en ændring af momsdirektivet med henblik på yderligere harmonisering af medlemsstaternes krav til momsindberetning i forbindelse med levering af varer og tjenester inden for EU;
75. beklager, at Kommissionens forslag for så vidt angår solidarisk hæftelse ved grænseoverskridende handel ikke er blevet vedtaget af Rådet; påpeger, at denne omstændighed begrænser afskrækkelsen mod at gøre forretninger med svigagtige handlende; mener, at gennemførelsen af momsdirektivet for så vidt angår fristen for indgivelse af rekapitulative erklæringer ikke er sket på en ensartet måde i medlemsstaterne, og at dette forhold øger de administrative byrder på handlende, der opererer i mere end en medlemsstat; opfordrer derfor indtrængende Rådet til at godkende Kommissionens forslag om solidarisk hæftelse;
76. tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til at være mere aktive på internationalt plan, til at styrke samarbejdet med lande uden for EU og håndhæve momsoprkrævningen effektivt samt til at fastsætte samarbejdsstandarder og -strategier, som primært skal være baseret på principperne for gennemsigtighed, god regeringsførelse og udveksling af oplysninger; tilskynder medlemsstaterne til indbyrdes at udveksle oplysninger, der modtages fra lande uden for EU, for at fremme, at momsoprkrævningen bliver håndhævet især i forbindelse med e-handel;
77. opfordrer indtrængende Rådet til at lade moms indgå i direktivet om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser ved hjælp af straffelovgivningen (BFI-direktivet) med henblik på at genoptage sin indsats med henblik på at opnå enighed om dette spørgsmål ved at medtage moms i direktivets anvendelsesområde hurtigst muligt;
78. opfordrer Kommissionen til fortsat at vurdere de indtægter, der indhøstes af kriminelle organisationer gennem momssvig, og til at forelægge en omfattende, fælles og tværfaglig strategi for imødegåelse af kriminelle organisationers forretningsmodeller baseret på momssvig, herunder ved hjælp af fælles efterforskningssteams, hvor dette er nødvendigt;
79. anser det for afgørende, at det sikres, at der oprettes en fælles, stærk og uafhængig europæisk anklagemyndighed, som kan efterforske og retsforfølge gerningsmændene til strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser, herunder hvad angår momssvig, som defineret i det ovennævnte BFI-direktiv, og mener, at eventuelle svagere løsninger vil være en omkostning for Unionens budget; understreger endvidere behovet for at sikre, at kompetencefordelingen mellem den europæiske anklagemyndighed og medlemsstaternes efterforskningsmyndigheder ikke fører til overtrædelser, idet denne anklagemyndighed får en formålstjenlig indflydelse på den del af Unionens budget, der falder uden for dens kompetenceområde;
80. opfordrer alle medlemsstater til at offentliggøre estimater for tab som følge af momssvig inden for EU for at afhjælpe svaghederne i Eurofisc og bedre koordinere deres politikker om omvendt momsbetalingspligt i forbindelse med varer og tjenesteydelser;
81. anser det for afgørende, at medlemsstaterne anvender multilaterale kontrolforanstaltninger (MLC) — koordineret kontrol af to eller flere medlemsstater af skattetilsvær for en eller flere indbyrdes forbundne skattepligtige personer — som et nyttigt værktøj til bekæmpelse af momssvig;
82. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne.
-

Torsdag den 24. november 2016

P8_TA(2016)0454

EU's handlingsplan for bekæmpelse af ulovlig handel med vilde dyr og planter**Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2016 om EU's handlingsplan for bekæmpelse af ulovlig handel med vilde dyr og planter (2016/2076(INI))**

(2018/C 224/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »EU's handlingsplan mod ulovlig handel med vilde dyr og planter« (COM(2016)0087),
- der henviser til sin beslutning af 15. januar 2014 om forbrydelser mod vilde dyr og planter ⁽¹⁾,
- der henviser til konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES), gennemført i EU ved Rådets forordning (EF) nr. 338/97 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed og Kommissionens forordning (EF) nr. 865/2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 338/97,
- der henviser til Rådets afgørelse (EU) 2015/451 af 6. marts 2015 om Den Europæiske Unions tiltrædelse af konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES) ⁽²⁾,
- der henviser til De Forenede Nationers konvention fra 2003 om bekæmpelse af korruption,
- der henviser til De Forenede Nationers konvention fra 2000 om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet,
- der henviser til konventionen om den biologiske mangfoldighed (CBD) og konventionen om beskyttelse af Europas vilde dyr og planter samt naturlige levesteder (Bernkonventionen),
- der henviser til FN's Kontor for Bekæmpelse af Narkotika og Kriminalitets (UNODC's) rapport fra 2016 om kriminalitet i forbindelse med vilde dyr og planter »World Wildlife Crime Report«,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 69/314 af 30. juli 2015 om bekæmpelse af ulovlig handel med vilde dyr og planter,
- der henviser til FN's miljøsamplings resolution 2/14 om ulovlig handel med vilde dyr og planter og produkter deraf,
- der henviser til FN's mål for bæredygtig udvikling for perioden 2015-2030,
- der henviser til det internationale konsortium om bekæmpelse af kriminalitet i forbindelse med vilde dyr og planter (ICCWC), bestående af CITES, Interpol, UNODC, Verdensbanken og Verdenstoldorganisationen,
- der henviser til den erklæring, der blev undertegnet på konferencen om ulovlig handel med vilde dyr og planter i London i 2014,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0031.

⁽²⁾ EUT L 75 af 19.3.2015, s. 1.

Torsdag den 24. november 2016

- der henviser til Buckingham Palace-erklæringen fra 2016 om forebyggelse af ulovlig handel med vilde dyr i transportsektoren,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 995/2010 af 20. oktober 2010 om fastsættelse af krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning⁽¹⁾, og til Europa-Kommissionens gennemførelsesrapport herom fra 2016,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU)⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 605/2013 af 12. juni 2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1185/2003 om fjernelse af hajfinner om bord på fartøjer⁽³⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 206/2009 af 5. marts 2009⁽⁴⁾, der tillader import af 20 kg fiskevarer til eget forbrug,
- der henviser til den betydning, EU-Fiskerikontrolagenturet, der blev oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 768/2005, spiller for bekæmpelsen af ulovlig fangst og salg af akvatiske arter,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet⁽⁵⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 1999/22/EF af 29. marts 1999 om hold af vilde dyr i zoologiske haver⁽⁶⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle⁽⁷⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter⁽⁸⁾,
- der henviser til den undersøgelse om kriminalitet i forbindelse med vilde dyr og planter, der blev offentliggjort af Temaafdeling for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer i marts 2016,
- der henviser til Natura 2000-netværket, der omfatter vigtige yngle- og rasteområder for sjældne og truede arter samt nogle sjældne naturtyper, der er beskyttet i deres egen ret,
- der henviser til rapporten om EU's forskningsprojekt 2014 om tiltag til bekæmpelse af miljøkriminalitet (EFFACE),
- der henviser til Rådets konklusioner af 12. februar 2016 om bekæmpelse af finansiering af terrorisme,
- der henviser til rapporten fra generalsekretæren for De Forenede Nationers Kommission for Kriminalitetsforebyggelse og Strafferet af 4. marts 2003 med titlen »Illicit trafficking in protected species of wild flora and fauna and illicit access to genetic resources« (ulovlig handel med beskyttede arter af vild flora og fauna og ulovlig adgang til genressourcer),
- der henviser til Rådets konklusioner af 20. juni 2016 om EU's handlingsplan mod ulovlig handel med vilde dyr og planter,

⁽¹⁾ EUT L 295 af 12.11.2010, s. 23.

⁽²⁾ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 181 af 29.6.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 77 af 24.3.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 328 af 6.12.2008, s. 28.

⁽⁶⁾ EFT L 94 af 9.4.1999, s. 24.

⁽⁷⁾ EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7.

⁽⁸⁾ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

Torsdag den 24. november 2016

- der henviser til vurderingen af den hurtige indsats fra 2016 fra De Forenede Nationers Miljøprogram (UNEP) og Interpol med titlen »The Rise of Environmental Crime« (stigningen i miljøkriminaliteten),
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og udtalelser fra Udviklingsudvalget, Udvalget om International Handel, Fiskeriudvalget og Retsudvalget (A8-0303/2016),
- A. der henviser til, at ulovlig handel med vilde dyr og planter er en organiseret international kriminalitet, som skønnes at have en værdi på omkring 20 mia. EUR om året, og som er steget på verdensplan i de senere år og er blevet en af de største og mest profitable former for organiseret kriminalitet på tværs af grænserne; der henviser til, at ulovlig handel med vilde dyr og planter finansierer og er tæt forbundet med andre former for alvorlig og organiseret kriminalitet;
- B. der henviser til, at tabet af global biodiversitet er alvorligt, idet det svarer til den sjette bølge af masseudryddelse af arter;
- C. der henviser til, at den globale biodiversitet og økosystemtjenesterne er truet af ændringer i arealanvendelsen, ikkebæredygtig udnyttelse af naturressourcer, forurening og klimaforandringer, og at navnlig mange udryddelsestruede arter oplever større udfordringer end hidtil på grund af den hurtige urbanisering, levestedernes forsvinden og den ulovlige handel med vilde dyr og planter;
- D. der henviser til, at ulovlig handel med vilde dyr og planter har store negative konsekvenser for biodiversiteten, bestående økosystemer, naturarven i oprindelseslandene, naturressourcerne og artsbevarelsen;
- E. der henviser til, at ulovlig handel med vilde dyr og planter er en alvorlig og stigende trussel mod den globale sikkerhed, den politiske stabilitet, den økonomiske udvikling, de lokale indkomstmuligheder og retsstatsprincippet og derfor kræver en strategisk og koordineret EU-tilgang, som inddrager alle de berørte aktører;
- F. der henviser til, at det er afgørende for at nå FN's mål for bæredygtig udvikling at få sat en stopper for den ulovlige handel med truede arter af flora og fauna og produkter fremstillet heraf;
- G. der henviser til, at CITES er en vigtig international aftale, der omfatter 35 000 dyre- og plantearter og har været gældende siden 1975, og som er undertegnet af 183 parter (herunder alle EU's medlemsstater og — siden juli 2015 — EU selv);
- H. der henviser til, at handels- og udviklingspolitikker blandt andet bør bidrage til at forbedre respekten for menneskerettigheder, dyrevelfærd og miljøbeskyttelse;
- I. der henviser til, at »EU Trade in Wildlife Information Exchange« (EU-TWIX) siden 2005 har ført kontrol med den ulovlige handel med vilde dyr og planter gennem oprettelse af en database over beslaglæggelser samt kommunikationskanaler mellem embedsmænd på tværs af EU-landene;
- J. der henviser til, at manglen på opmærksomhed og politisk engagement gør det meget vanskeligt at bekæmpe den ulovlige handel med vilde dyr og planter effektivt;
- K. der henviser til, at EU's dagsorden om sikkerhed for 2015-2020 udpeger kriminalitet i forbindelse med vilde dyr og planter som en form for organiseret kriminalitet, der skal løses på EU-plan ved at overveje yderligere strafferetlige sanktioner i hele EU ved hjælp af en gennemgang af eksisterende lovgivning om miljøkriminalitet;
- L. der henviser til, at operation COBRA III, der blev gennemført i maj 2015, var den største koordinerede internationale retshåndhævende operation rettet mod ulovlig handel med truede arter nogen sinde, og at den resulterede i 139 arrestationer samt mere end 247 beslaglæggelser, der omfattede elfenben, medicinske planter, horn fra næsehorn, skældyr, palisander, skildpadder og mange andre plante- og dyrearter;

Torsdag den 24. november 2016

- M. der henviser til, at efterspørgslen efter ulovlige produkter, der stammer fra vilde dyr og planter, på bestemmelsesmarkederne fremmer korruption gennem hele kæden for ulovlig handel med vilde dyr og planter;
- N. der henviser til, at EU er et betydningsfuldt bestemmelsesmarked og en væsentlig transitroute for ulovlig handel med vilde dyr og planter, men også en kilde til ulovlig handel med visse truede europæiske arter af flora og fauna;
- O. der henviser til, at en resolution fra FN's Kommission for Kriminalitetsforebyggelse og Strafferet (CCPCJ) fra april 2013, godkendt af FN's Økonomiske og Sociale Råd den 25. juli 2013, opfordrer medlemsstaterne til at klassificere ulovlig handel med beskyttede arter af vild fauna og flora som en alvorlig forbrydelse, når der er organiserede kriminelle grupper involveret, og dermed placere denne handel på samme niveau som menneskehandel og narkotikasmugling;

Generelle bemærkninger

- glæder sig over Kommissionens handlingsplan for bekæmpelse af ulovlig handel med vilde dyr og planter, som understreger behovet for koordinerede tiltag til at gøre noget ved årsagerne til ulovlig handel med vilde dyr og planter, til at gennemføre og håndhæve eksisterende regler effektivt og til at styrke det globale samarbejde mellem oprindelses-, transit- og bestemmelseslandene;
- opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne, EU-Udenrigstjenesten samt EU-agenturerne Europol og Eurojust til at anerkende, at kriminalitet i forbindelse med vilde dyr og planter er en alvorlig og stigende trussel, og behandle den som en sag af største politiske vigtighed; understreger behovet for samlede og koordinerede tilgange på tværs af politikområder, herunder handel, udvikling, udenrigspolitik, transport og turisme samt retlige og indre anliggender;
- understreger, at kortlægning og tildeling af tilstrækkelige økonomiske og menneskelige ressourcer er afgørende for gennemførelsen af handlingsplanen; understreger behovet for at sørge for tilstrækkelige finansielle ressourcer i EU-budgettet og de nationale budgetter for at sikre effektiv gennemførelse af denne plan;
- anerkender handlingsplanens vigtige betydning, men understreger, at den har mangler for så vidt angår inddragelse af akvatiske arter;
- insisterer på fuldstændig og rettidig gennemførelse af alle elementer i handlingsplanen, som en afspejling af det akutte behov for at standse den ulovlige og uholdbare praksis og forhindre yderligere tilbagegang for arterne; opfordrer Kommissionen til at forelægge Parlamentet og Rådet årlige skriftlige opdateringer om gennemførelsen og udarbejde en detaljeret overvågnings- og evalueringsplan til at måle fremskridtene, herunder de foranstaltninger, medlemsstaterne træffer;
- opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til yderligere at øge beskyttelsen af målarternes levesteder og understreger, at der bør sikres øget beskyttelse af områder, der er udpeget som sårbare maritime økosystemer, økologisk eller biologisk signifikante havområder og Natura 2000-områder;
- opfordrer Kommissionen til at oprette et særligt koordinatorkontor for ulovlig handel med vilde dyr og planter efter den model, der anvendes til at bekæmpe menneskehandel, med henblik på at sikre en fælles indsats fra forskellige tjenestegrene i Kommissionen og medlemsstaterne;
- minder Kommissionen om, at mange akvatiske arter også er i fare for at uddø, hvilket vil påvirke bæredygtigheden af mange økosystemer;
- opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til yderligere at udvikle videnskabelige undersøgelser om teknologiske tilpasninger af fiskeriudstyr med henblik på at undgå tilsigtede fangster, i betragtning af at en række arter, herunder skildpadder, er truede af både utilsigtede fangster og ulovlig handel med vilde dyr og planter;

Torsdag den 24. november 2016

Forebyggelse af ulovlig handel med vilde dyr og planter og bekæmpelse af de grundlæggende årsager hertil

10. opfordrer til, at EU, tredjelande, berørte parter og civilsamfundet gennemfører en række målrettede og koordinerede bevidstgørelseskampagner med henblik på at mindske efterspørgslen relateret til ulovlig handel med produkter, der stammer fra vilde dyr og planter, gennem reelle og varige individuelle og kollektive adfærdsmæssige forandringer; anerkender den rolle, som civilsamfundsorganisationer kan spille med hensyn til at støtte handlingsplanen;

11. opfordrer EU til at støtte initiativer, der fremmer udviklingen af alternative bæredygtige indkomstmuligheder for lokalsamfund på landet, der er tæt på de vilde dyr og planter, hvilket vil øge de lokale fordele ved bevarelsesforanstaltninger, minimere konflikter mellem mennesker og vilde dyr og planter samt fremme disse dyr og planter som en værdifuld indtægtskilde for lokalsamfundene; mener, at sådanne initiativer — såfremt de tages i samråd med de pågældende lokalsamfund — vil øge opbakningen til bevarelsen og bidrage til genopretning, bevarelse og bæredygtig forvaltning af bestande af vilde dyr og planter og deres levesteder;

12. understreger, at beskyttelse af vilde dyr og planter skal være et centralt element i EU's globale fattigdomsreduktionsstrategier, og opfordrer til foranstaltninger, der gør lokalsamfund i stand til at drage direkte fordel af at engagere sig i, at beskyttelsen af vilde dyr og planter inkluderes i de forskellige samarbejdsaftaler, der forhandles med tredjelande;

13. minder Kommissionen om, at ulovlig handel med akvatiske arter også påvirker den økonomiske udvikling i kystsamfundene og den miljømæssige bæredygtighed af vores farvande;

14. opfordrer EU til som et hasteanliggende at gribe ind over for korruption og gøre noget ved manglerne i de internationale forvaltningsforanstaltninger gennem hele kæden for ulovlig handel med vilde dyr og planter; opfordrer EU og dets medlemsstater til at samarbejde med partnerlande via FN's konvention mod korruption og andre fora med henblik på at løse problemet på oprindelses-, transit- og bestemmelsesmarkederne; opfordrer alle medlemsstaterne til fuldt ud at overholde og effektivt at gennemføre bestemmelserne i FN's konvention mod korruption; glæder sig over det internationale engagement i kampen mod korruption i henhold til artikel 10 i FN's Generalforsamlings resolution 69/314 af juli 2015;

15. anerkender behovet for at yde bistand, vejledning og uddannelse til myndigheder i oprindelses-, transit- og destinationslandene om undersøgende, håndhævende og retlige procedurer på lokalt, regionalt og nationalt plan; understreger, at der er behov for at koordinere disse bestræbelser på en effektiv måde blandt alle de agenturer, der er involveret i dette arbejde; opfordrer EU til at støtte udvekslingen af bedste praksis og sørge for, at der er adgang til specialiseret udstyr og ekspertise, hvor det er nødvendigt;

16. noterer sig Rådets konklusioner om EU's handlingsplan af 20. juni 2016 om ulovlig handel med vilde dyr og planter, der anerkender, at kriminalitet i forbindelse med vilde dyr og planter er en alvorlig og voksende trussel mod biodiversitet og mod miljøet men også mod den globale sikkerhed, retsstaten, menneskerettigheder og bæredygtig udvikling; beklager dybt medlemsstaternes manglende klare tilsagn; understreger, at medlemsstaterne spiller en afgørende rolle i en fuldstændig og sammenhængende gennemførelse af handlingsplanen på nationalt plan og i opfyldelsen af målene heri;

17. opfordrer indtrængende regeringerne i de forsynende lande til: i) at forbedre retsstatsforholdene og skabe effektive foranstaltninger med afskrækkende virkning ved at styrke den strafferetlige efterforskning, retsforfølgelse og domfældelse, ii) at indføre strengere love, hvori ulovlig handel med vilde dyr og planter betragtes som en »alvorlig forbrydelse«, der fortjener samme opmærksomhed og straffes med samme alvor som andre former for grænseoverskridende organiseret kriminalitet, iii) at tildele flere ressourcer til bekæmpelse af forbrydelser mod vilde dyr og planter, navnlig for at styrke retshåndhævelse, kontrol med handlen, overvågning samt sporing og beslaglæggelse i tolden, og iv) at forpligte sig til en multolerancepolitik over for korruption;

En effektivisering af gennemførelsen og håndhævelsen

18. opfordrer medlemsstaterne til at opstille handlingsplaner mod ulovlig handel med vilde dyr og planter med beskrivelse af håndhævelsesforanstaltninger og sanktioner og til at offentliggøre og udveksle oplysninger om beslaglæggelser og arrestationer med relation til kriminalitet i forbindelse med vilde dyr og planter for at sikre konsekvens og harmoniserede tilgange medlemsstaterne imellem; støtter etableringen af en mekanisme til at forsyne Kommissionen med regelmæssige opdateringer af data og oplysninger om beslaglæggelser og anholdelser i medlemsstaterne og fremme udvekslingen af bedste praksis;

Torsdag den 24. november 2016

19. insisterer på vigtigheden af en fuldstændig gennemførelse og håndhævelse af EU's forordninger om handel med vilde dyr og planter;
20. foreslår, at sanktionerne for ulovlig handel med vilde dyr og planter, navnlig i områder med sårbare marine økosystemer eller områder i Natura 2000-nettet, skal være tilstrækkeligt strenge til at afskrække potentielle lovovertrædere;
21. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre, at håndhævende myndigheder, anklagemyndigheder og nationale domstole har de nødvendige finansielle og menneskelige ressourcer samt den relevante ekspertise til at bekæmpe kriminalitet i forbindelse med vilde dyr og planter; opfordrer kraftigt Kommissionen og medlemsstaterne til at forøge deres bestræbelser på at uddanne alle de relevante agenturer og institutioner og øge deres opmærksomhed på området;
22. glæder sig over bestræbelserne fra EU-netværket til gennemførelse og håndhævelse af miljølovgivning (IMPEL), Det europæiske netværk af offentlige anklagere for miljøet (ENPE), EU's forum for dommere på miljøområdet (EUFJE) og netværket af politifolk, der fokuserer på bekæmpelse af miljøkriminalitet (EnviCrimeNet);
23. bemærker inddragelsen af ulovlig handel med vilde dyr og planter i EU's dagsorden om sikkerhed 2015-2020, hvilket er en anerkendelse af, at den ulovlige handel med vilde dyr og planter truer biodiversiteten i oprindelsesregionerne, den bæredygtige udvikling og den regionale stabilitet;
24. foreslår, at medlemsstaterne investerer indtægterne fra bøder for ulovlig handel med vilde dyr og planter i foranstaltninger til beskyttelse og bevarelse af vild flora og fauna;
25. opfordrer til markant at ændre indsamlingen af efterretninger, lovgivningen og retshåndhævelsen samt bekæmpelsen af korruption i forbindelse med ulovlig handel med vilde dyr og planter i EU's medlemsstater og andre bestemmelses- og transitlande; opfordrer derfor Kommissionen til at være meget opmærksom på disse aspekter af forvaltningen og overvågningen af håndhævelsen af internationale standarder i relation til ulovlig handel med vilde dyr og planter;
26. understreger, at en harmonisering af politikker og retlige rammer med hensyn til forbrydelser mod vilde dyr og planter er særlig vigtig for at undgå såkaldt »migration« af kriminelle netværk, der beskæftiger sig med vilde dyr og planter;
27. understreger behovet for bedre samarbejde mellem agenturer og for fungerende og rettidig deling af data mellem gennemførelses- og håndhævelsesagenturer på nationalt plan og EU-plan; opfordrer til oprettelse af strategiske håndhævelsesnetværk på både EU-plan og medlemsstatsplan med henblik på at fremme og forbedre dette samarbejde; opfordrer alle medlemsstaterne til at oprette enheder for kriminalitet i forbindelse med vilde dyr og planter for at lette gennemførelsen på tværs af de forskellige agenturer;
28. opfordrer medlemsstaterne til løbende at forsyne Europol med relevante oplysninger og data; opfordrer indtrængende Europol til at tage kriminalitet i forbindelse med vilde dyr og planter med i betragtning i den næste EU-trusselsvurdering af grov og organiseret kriminalitet (SOCTA); opfordrer til oprettelse af en specialiseret enhed i Europol for kriminalitet i forbindelse med vilde dyr og planter med tværnationale beføjelser og ansvar og tilstrækkelige finansielle og menneskelige ressourcer til at sikre centraliserede oplysninger og analyser samt koordinerede strategier for håndhævelse og undersøgelser;
29. opfordrer Kommissionen til at fremme EU-TWIX-systemet som et afprøvet og velfungerende værktøj for medlemsstaterne til at dele data og oplysninger og til at sikre langsigtede finansielle forpligtelser til det; mener, at civilsamfundsorganisationer kan spille en vigtig rolle i kontrollen med håndhævelsen og indberetningen af forbrydelser mod vilde dyr og planter; opfordrer til yderligere samarbejde fra EU's og medlemsstaternes side til støtte for sådanne bestræbelser fra NGO'ers side;
30. noterer sig forbindelserne mellem kriminalitet i forbindelse med vilde dyr og planter og andre former for organiseret kriminalitet, herunder hvidvaskning af penge og finansieringen af militante grupperinger og terrorgrupper, og mener, at internationalt samarbejde for bekæmpelse af ulovlige finansielle strømme bør være en prioritet; opfordrer EU og medlemsstaterne til at anvende alle relevante instrumenter, herunder samarbejde med den finansielle sektor, og til at overvåge og gennemføre forskning vedrørende effekterne af nyopdagede finansielle produkter og praksisser, der er involveret i denne aktivitet;

Torsdag den 24. november 2016

31. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre bestemmelserne i direktiv 2008/99/EF om strafferetlig beskyttelse af miljøet og til at indføre passende niveauer af sanktioner for kriminalitet, der involverer vilde dyr og planter; er bekymret over, at visse medlemsstater endnu ikke har gennemført direktivet fuldt ud, og opfordrer Kommissionen til at vurdere gennemførelsen i hver enkelt medlemsstat, særlig for så vidt angår sanktioner, og til at yde vejledning; opfordrer Kommissionen til at gennemgå direktiv 2008/99/EF, navnlig for så vidt angår dets effektivitet med hensyn til bekæmpelse af kriminalitet i forbindelse med vilde dyr og planter, inden for den tidsfrist, der er fastsat i EU's dagsorden om sikkerhed, og til at fremsætte et forslag om at revidere det efter behov; opfordrer Kommissionen til at træffe foranstaltninger til at fastsætte og gennemføre fælles minimumsregler vedrørende definitionen af strafbare handlinger og sanktioner i forbindelse med ulovlig handel med vilde dyr og planter i henhold til artikel 83, stk. 1, i TEUF om kriminalitet af særlig grov karakter, der har en grænseoverskridende dimension;

32. mener, at den toldmæssige dimension af handlingsplanen bør fremhæves yderligere, såvel for så vidt angår samarbejde med partnerlande som for en bedre og mere effektiv gennemførelse inden for Unionen; ser derfor frem til Kommissionens 2016-evaluering af gennemførelsen og håndhævelsen af EU's nuværende retlige ramme og anmoder om, at denne evaluering også kommer til at omfatte en vurdering af toldprocedurerne;

33. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til effektivt at gennemføre og overholde FN's konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet (UNTOC) som grundlag for internationale tiltag og gensidig retlig bistand og som et vigtigt skridt i retning af en fælles koordineret tilgang til bekæmpelse af forbrydelser mod vilde dyr og planter; beklager i denne forbindelse dybt, at elleve medlemsstater endnu ikke har implementeret UNTOC; opfordrer de pågældende medlemsstater til at implementere konventionen hurtigst muligt;

34. mener, at bekæmpelse af kriminalitet i forbindelse med vilde dyr og planter kræver konsekvente, effektive og afskrækkende strafferetlige sanktioner; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at definere ulovlig handel med vilde dyr og planter som grov kriminalitet i overensstemmelse med artikel 2, litra b, i FN's konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet;

35. erkender, at der er behov for vejledning om retsforfølgelse og domfældelse for medlemsstaternes domstole og anklagere og behov for uddannelse af toldmyndigheder og retshåndhævende embedsmænd ved indrejssteder til EU; anser UNEP's »Global Judges Programme« og »Green Customs Initiative«-partnerskab for modeller til efterfølgelse;

36. opfordrer Kommissionen, de relevante EU-agenturer og medlemsstaterne til at anerkende omfanget af ulovlig handel med vilde dyr og planter på internettet og til at opbygge kapacitet inden for enheder til bekæmpelse af miljøkriminalitet og toldenheder, samarbejde med enheder til bekæmpelse af cyberkriminalitet og samarbejdsaftaler med civilsamfundsorganisationer med henblik på at sikre, at der findes kanaler, der kan udløse støtte fra grænseoverskridende enheder, der er specialiseret i cyberkriminalitet;

37. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at samarbejde med operatørerne bag sociale medieplatforme, søgemaskiner og platforme til e-handel om problemet med ulovlig handel med vilde dyr og planter via internettet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke kontrolforanstaltningerne og udarbejde politikker til at bekæmpe potentielle ulovlige aktiviteter på internettet; opfordrer med dette for øje Kommissionen til at udarbejde retningslinjer om, hvordan problemet med kriminalitet i forbindelse med vilde dyr og planter via internettet skal løses på EU-plan;

38. opfordrer EU's og medlemsstaternes håndhævelsesorganer til at kortlægge og overvåge mønstre i andre former for alvorlig og organiseret kriminalitet, som f.eks. menneskehandel, for at bidrage til forebyggelsestiltag og undersøgelse af uregelmæssigheder i forsyningskæden i forbindelse med bekæmpelse af ulovlig handel med vilde dyr og planter, f.eks. mistænkelige forsendelser og finansielle transaktioner;

39. glæder sig over den kendsgerning, at EU for første gang optrådte som part i CITES, da det deltog i COP17, og over, at EU og medlemsstaterne udviser et stærkt engagement og yder betydelig finansiel støtte til CITES;

40. glæder sig over UNEP's ekspertrevisionsproces, der har formål at skabe en internationalt anerkendt definition af miljøkriminalitet; bemærker i denne forbindelse, at de juridiske grænser mellem forskellige former for miljøkriminalitet til tider er uklare, hvilket kan mindske mulighederne for effektiv retsforfølgelse og straf;

Torsdag den 24. november 2016

Styrkelse af det globale partnerskab

41. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere dialogen og samarbejdet med oprindelses-, transit- og bestemmelseslandene i kæden for ulovlig handel med vilde dyr og planter med henblik på at tilbyde dem teknisk og økonomisk bistand og diplomatisk støtte; mener, at EU må handle på internationalt plan for at støtte tredjelande i deres indsats for bekæmpelse af ulovlig handel med vilde dyr og planter og skal bidrage til den videre udvikling af den relevante lovgivning gennem bilaterale og multilaterale aftaler;

42. understreger, at den vidt udbredte korruption, institutionelle svagheder, statsforfald, dårlig ledelse og svage sanktioner for kriminalitet i forbindelse med vilde dyr og planter er store udfordringer, som skal tages op, hvis den ulovlige handel med vilde dyr og planter på tværs af grænserne skal bekæmpes effektivt; opfordrer indtrængende EU til at støtte udviklingslandene i deres bestræbelser på at mindske incitamentet til krybskytteri ved at øge de økonomiske muligheder og fremme god regeringsførelse og retsstatsprincippet;

43. opfordrer EU-institutionerne, medlemsstaterne og alle berørte stater til mere systematisk at undersøge forbindelsen mellem ulovlig handel med vilde dyr og planter og regionale konflikter eller terrorisme;

44. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at oprette en trustfond eller en lignende facilitet, jf. artikel 187, i den ændrede finansforordning vedrørende Unionens almindelige budget, med det formål at sikre beskyttede områder og bekæmpe ulovlig handel med vilde dyr og planter og krybskytteri som led i handlingsplanen mod handel med vilde dyr og planter;

45. opfordrer EU til at øge den finansielle og tekniske støtte, som ydes gennem instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI) og Den Europæiske Udviklingsfond (EUF), der sigter mod at hjælpe udviklingslandene med at gennemføre nationale bestemmelser om vilde dyr og planter i overensstemmelse med CITES' henstillinger, især for dem, der ikke råder over tilstrækkelige ressourcer til at håndhæve lovgivningen og retsforfølge smuglere;

46. opfordrer Kommissionen til at overveje, om der inden for rammerne af partnerskabsinstrumentet kan ydes finansiering til initiativer med henblik på at mindske efterspørgslen efter ulovlige produkter fra vilde dyr og planter på de vigtigste markeder i overensstemmelse med prioritet 1 i handlingsplanen; påpeger, at en inddragelse af civilsamfundet i overvågningsstrukturerne i kapitlerne om handel og bæredygtig udvikling i EU's handelsaftaler kan yde et væsentligt bidrag i denne henseende;

47. understreger betydningen af, at man inden for rammerne af det strategiske partnerskab mellem EU og Kina drøfter det følsomme spørgsmål om den voksende efterspørgsel efter produkter fra vilde dyr og planter som elfenben, næsehorns horn og tigerknogler, som udgør en reel trussel mod de pågældende arters bevarelse og biodiversiteten generelt;

48. opfordrer Kommissionen til at inkludere bindende og retskraftige kapitler om bæredygtig udvikling i alle EU's handelsaftaler og -forhandlinger med specifik henvisning til at standse den ulovlige handel med vilde dyr og planter i alle økonomiske sektorer, og opfordrer Kommissionen til at inddrage analyser af disse bestemmelser i sine gennemførelsesrapporter; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremhæve gennemførelsen af CITES og foranstaltninger mod kriminalitet i forbindelse med vilde dyr og planter i handelsordningen GSP+;

49. bemærker, at korruption er en af de vigtigste katalysatorer og medvirkende faktorer til ulovlig handel med vilde dyr og planter og produkter fra disse; glæder sig over tilsagnet i Kommissionens strategi »Handel for alle« om at inkludere ambitiøse anti-korruptionsbestemmelser til tackling af de direkte og indirekte følger af både korruption og ulovlig handel med vilde dyr og planter i alle fremtidige handelsaftaler; opfordrer derfor Kommissionen til at være yderst opmærksom på forvaltnings- og overvågningsfacetterne af håndhævelsen af internationale standarder med relation til ulovlig handel med vilde dyr og planter;

50. opfordrer EU til inden for rammerne af WTO at undersøge, hvordan globale handels- og miljømæssige regelsæt kan støtte hinanden bedre, navnlig i forbindelse med det igangværende arbejde med at styrke sammenhængen mellem WTO og multilaterale miljøaftaler samt i lyset af aftalen om handelslettelser, som åbner nye muligheder for samarbejde mellem toldmyndigheder, embedsmænd med ansvar for vilde dyr og planter og embedsmænd med ansvar for handel, navnlig i udviklingslandene; mener, at det bør undersøges, om der er yderligere muligheder for samarbejde mellem WTO og CITES, navnlig for så vidt angår tilbud om teknisk assistance og kapacitetsopbygning vedrørende handels- og miljøanliggender til embedsmænd fra udviklingslandene;

Torsdag den 24. november 2016

51. understreger den centrale rolle, som internationalt samarbejde spiller mellem alle aktører i håndhæveskæden; opfordrer EU og medlemsstaterne til fortsat at støtte det internationale konsortium om bekæmpelse af kriminalitet i forbindelse med vilde dyr og planter (ICCWC); ser positivt på enhver form for forøgelse af denne støtte, herunder i form af finansielle midler og specialiseret ekspertise, med henblik på at fremme kapacitetsopbygning, promovere udveksling af oplysninger og efterretninger og støtte håndhævelse og overholdelse; opfordrer Kommissionen til at benytte ICCWC-indikatorer til at evaluere effektiviteten af EU-finansiering til tredjelande til at støtte indsatsen mod ulovlig handel med vilde dyr og planter og til at lette en ensartet og pålidelig vurdering af udviklingsmidlerne;

52. glæder sig over internationale retshåndhævende operationer som Operation COBRA III, der fører til mange beslaglæggelser af ulovlige produkter, der stammer fra vilde dyr og planter, arrestationer af personer, der ulovligt handler med vilde dyr og planter, og som øger opmærksomheden omkring ulovlig handel med vilde dyr og planter som alvorlig organiseret kriminalitet;

53. opfordrer medlemsstater til at styrke CITES-budgettet, så organisationen kan udvide sine overvågningsaktiviteter og artsbetegnelser; beklager i den forbindelse, at seks medlemsstater stadig har udestående betalinger fra årene 1992-2015 til CITES;

54. glæder sig også over, at EU's handlingsplan yder et vigtigt bidrag til målene for bæredygtig udvikling, som blev fastsat i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, der blev vedtaget af statslederne på et FN-topmøde i september 2015;

EU som målmarked, oprindelsessted og transitpunkt

55. bemærker, at CITES, EU's forordning om træ og EU's IUU-rammebestemmelser er vigtige værktøjer til regulering af den internationale handel med vilde dyr og planter; er imidlertid bekymret over den manglende reelle håndhævelse og gennemførelse og opfordrer medlemsstaterne til at optrappe deres fælles og koordinerede bestræbelser på at sikre en effektiv gennemførelse; er endvidere bekymret over huller i de gældende lovgivningsmæssige rammer med hensyn til arter og aktører; opfordrer derfor EU til at revidere de eksisterende lovgivningsmæssige rammer med henblik på at supplere dem med et forbud mod tilgængeliggørelse og markedsføring, transport, erhvervelse og besiddelse af vilde dyr og planter, der er fældet ulovligt, eller som handles ulovligt i tredjelande; mener, at en sådan lovgivning ville kunne harmonisere EU's eksisterende rammer, og at de grænseoverskridende konsekvenser af en sådan lovgivning kunne spille en central rolle i arbejdet med at mindske den globale ulovlige handel med vilde dyr og planter; understreger i den forbindelse, at en sådan lovgivning skal sikre fuld gennemsigtighed vedrørende eventuelle handelsforbud med arter på baggrund af deres ulovlige status i et tredjeland med henblik på at sikre juridisk sikkerhed for personer, der er involveret i lovlig handel;

56. understreger, at trofæjagt har bidraget til omfattende fald i bestande af truede dyrearter opført i CITES-bilag I og II, og opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at anlægge en forsigtighedstilgang til import af jagttrofæer fra arter, der er beskyttet under EU's forordninger om handel med vilde dyr og planter, og til at støtte en yderligere styrkelse af EU's retlige bestemmelser, der regulerer import af jagttrofæer til EU's medlemsstater, samt til at kræve tilladelse til import af trofæer fra alle de arter, der er opført i bilag B til forordning (EF) nr. 338/97;

57. glæder sig over Buckingham Palace-erklæringen fra 2016, i hvilken signatarer fra luftfartsselskaber, rederier, havneoperatører, toldagenturer, mellemstatslige organisationer og velgørenhedsorganisationer til bevarelse af truede dyrearter forpligter sig til at hæve standarderne i hele transportsektoren med fokus på informationsdeling, uddannelse af medarbejdere, teknologiske forbedringer og ressourcodeling på tværs af selskaber og organisationer i hele verden; opfordrer alle parter til fuldt ud at opfylde deres forpligtelser under erklæringen; opfordrer medlemsstater til at fremme frivillige forpligtelser svarende til dem under Buckingham Palace-erklæringen i andre sektorer, navnlig den finansielle sektor og inden for e-handel;

58. opfordrer til et fuldstændigt og omgående forbud på EU-plan mod handel, eksport eller reeksport inden for EU og til destinationer uden for EU af elfenben, herunder elfenben fra før konventionens ikrafttrædelse, og næsehornshorn; opfordrer til, at der oprettes en mekanisme til vurdering af behovet for tilsvarende restriktioner for andre udryddelsestruede arter;

Torsdag den 24. november 2016

59. konstaterer, at EU-forordningen om forebyggelse, afværgelse og standsning af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri) har haft en virkning, men insisterer på, at gennemførelsen bør være mere konsekvent for at sikre, at ingen ulovlige fisk kommer ind på det europæiske marked; foreslår, at EU's medlemsstater fører en mere konsekvent og effektiv kontrol med fangstdokumentation (fangstattester) og forsendelser (navnlig fra lande, der vurderes som højrisikolande) for at sikre, at fiskene er blevet fanget lovligt;

60. fremhæver betydningen af at sikre, at den private sektor deltager i kampen mod ulovlig handel med vilde dyr og planter, gennem selvregulering og gennem virksomhedernes sociale medansvar; mener, at sporbarhed i forsyningskæden er af afgørende vigtighed for lovlig og bæredygtig handel, hvad enten den er kommerciel eller ikke-kommerciel; fremhæver behovet for samarbejde og koordinering på internationalt plan såvel som mellem den offentlige og private sektor og opfordrer til, at EU styrker de eksisterende kontrolinstrumenter, herunder anvendelsen af sporbarhedsmekanismer; mener, at transportsektoren bør spille en afgørende rolle, for eksempel ved at gennemføre et system for tidlig varsling; bemærker den vigtige rolle, som offentlig-private-partnerskaber kan spille i denne forbindelse;

61. opfordrer til, at medlemsstaterne ud over den grænsekontrol, som kræves i henhold til forordning (EF) nr. 338/97, indfører et nationalt tilsyn med overholdelsen med regelmæssig kontrol af erhvervsdrivende og personer med tilladelser, f. eks. dyrehandlere, opdrættere, forskningscentre og planteskoler, og herunder overvågning af fag såsom mode, kunst, medicin og catering, der kan anvende ulovlige dele af planter og dyr;

62. opfordrer medlemsstaterne til at sørge for øjeblikkelig konfiskation af eventuelle tilbageholdte eksemplarer og pleje og genudsættelse af tilbageholdte eller konfiskerede levende eksemplarer i dyreredningscentre, der er egnede til modtagelse af de pågældende arter; opfordrer Kommissionen til at yde råd og vejledning for at sikre, at alle redningscentre for vilde dyr og planter, der anvendes af medlemsstaterne, har en tilstrækkelig standard; opfordrer endvidere EU og medlemsstaterne til at sikre tilstrækkelig finansiering til dyreredningscentre;

63. opfordrer medlemsstaterne til at vedtage nationale planer for håndtering af levende konfiskerede arter, der er i overensstemmelse med bilag 3 til CITES-konferencens resolution 10.7 (Rev. CoP15); understreger, at medlemsstaterne bør rapportere om alle tilbageholdte levende eksemplarer til EU-TWIX, og at der bør offentliggøres årlige sammenfattende rapporter, samt at medlemsstaterne bør sikre, at uddannelsen af retshåndhavende embedsmænd omfatter velfærds- og sikkerhedsforanstaltninger for håndtering af levende dyr; opfordrer EU og medlemsstaterne til at forpligte sig til passende finansiel støtte til redningscentre for vilde dyr og planter;

64. opfordrer medlemsstaterne til at overveje en ordning med en »positivliste« over arter, således at eksotiske dyrearter vurderes objektivt og i henhold til videnskabelige kriterier, for så vidt angår om de er sikre, og om de er egnede til at blive handlet og holdt som kæledyr;

o

o o

65. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 24. november 2016

P8_TA(2016)0455

Nye muligheder for små transportvirksomheder

Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2016 om nye muligheder for små transportvirksomheder, herunder samarbejdsbaserede forretningsmodeller (2015/2349(INI))

(2018/C 224/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 5, stk. 3,
- der henviser til protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet,
- der henviser til Kommissionens hvidbog med titlen »En køreplan for et fælles europæisk transportområde — mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem« (COM(2011)0144),
- der henviser til sin beslutning af 9. september 2015 om »gennemførelse af hvidbogen om transport fra 2011: status og vejen frem mod bæredygtig mobilitet« ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens henstilling 2003/361/EF om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder,
- der henviser til årsberetningen om europæiske SMV'er 2014/2015,
- der henviser til Kommissionens meddelelser med titlen »Tænk småt først« — En »Small Business Act« for Europa» (COM(2008)0394) og »Status vedrørende »Small Business Act« for Europa« (COM(2011)0078),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »En europæisk dagsorden for den kollaborative økonomi« (COM(2016)0356),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om »En europæisk strategi for lavemissionsmobilitet« (COM(2016)0501),
- der henviser til sin beslutning af 5. februar 2013 om bedre adgang til finansiering for SMV'er ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. maj 2015 om grønne vækstmuligheder for SMV'er ⁽³⁾,
- der henviser til Horisont 2020's SMV-instrument og INNOSUP, Cosme, Dit Europa — Erhvervslivet, pilotprojektet »Den hurtige vej til innovation« og mulighederne for netværkssamarbejde,
- der henviser til direktivet om elektronisk handel (2000/31/EF) og servicedirektivet (2006/123/EF),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »En strategi for et digitalt indre marked i EU« (COM(2015)0192),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Opgradering af det indre marked: flere muligheder for borgerne og virksomhederne« (COM(2015)0550),

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0310.

⁽²⁾ EUT C 24 af 22.1.2016, s. 2.

⁽³⁾ EUT C 353 af 27.9.2016, s. 27.

Torsdag den 24. november 2016

- der henviser til Connecting Europe-faciliteten (CEF) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 af 11. december 2013 ⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A8-0304/2016),
- A. der henviser til, at de små og mellemstore virksomheder (SMV'er) udgør motoren i europæisk økonomi, og at de i 2014 udgjorde 99,8 % af alle virksomheder i den ikke-finansielle sektor og beskæftigede to ud af tre personer;
- B. der henviser til, at de jobskabende SMV'er i de senere år hovedsagelig findes i servicesektoren;
- C. der henviser til, at de små transportvirksomheder spiller en afgørende rolle for en velfungerende mobilitet i Europa, men ofte har vanskeligt ved at få adgang til eller blive på markedet, navnlig på grund af tilstedeværelsen af monopoler på markedet;
- D. der henviser til, at små virksomheder navnlig giver en merværdi i isolerede områder og i tætbefolkede områder på grund af et indgående kendskab til det lokale marked, en nærhed til kunderne og/eller en smidighed og evne til at innovere; der endvidere henviser til, at de er i stand til at tilbyde skræddersyede tjenesteydelser og er med til at bekæmpe social udgrænsning, skabe arbejdspladser, skabe økonomisk aktivitet, forbedre mobilitetsforvaltningen og bidrage til udviklingen af turisme (hvor mobilitetstjenester er direkte forbundet med de besøgendes efterspørgsel efter nye produkter og oplevelser);
- E. der henviser til, at både efterspørgslen efter og betingelserne for varetagelse af transporttjenester for personer og varer er stærkt varierende, og at en begrænsning af mobiliteten ikke er en mulighed;
- F. der henviser til, at organiseringen af transporten i storbyerne og på deres indfaldsveje forårsager trafiktæthed og trafikpropper, hvilket udgør en betydelig byrde for økonomien; der henviser til, at SMV'erne i transportsektoren er et vigtigt supplement til det offentlige transportnet i byknudepunkter, især på tidspunkter på dagen, hvor den offentlige transport ikke er særlig hyppig, og i udkantsområder uden ordentligt udviklede transporttjenester i forstæderne;
- G. der henviser til, at en nylig undersøgelse fra Kommissionen viser, at 17 % af de europæiske forbrugere har benyttet tjenester, der leveres af deleøkonomien, og at 52 % er opmærksomme på de tjenester, der udbydes; der henviser til, at forbrugerne forventer let tilgængelige og fleksible måder at bruge transporttjenester på, mens priserne holdes i overensstemmelse med de faktiske omkostninger ved tilvejebringelse, samt nem adgang til reservationer og sikker betaling for ydelser;
- H. der henviser til, at deleøkonomi inden for transportsektoren aktivt kan fremme udviklingen af bæredygtig mobilitet, men at selvregulering ikke altid er løsningen, og at der er behov for et passende regelsæt;
- I. der henviser til, at kravet om bæredygtig udvikling og revolutionen inden for informations- og kommunikationsteknologi har skabt hidtil usete muligheder og udfordringer for virksomheder af alle størrelser med hensyn til at reagere på den voksende efterspørgsel efter bæredygtig mobilitet inden for rammerne af en begrænset infrastruktur;
- J. der henviser til, at den eksponentielle vækst i penetrationen af intelligente mobile enheder samt den omfattende dækning med højhastighedsbredbåndsnets har skabt nye digitale værktøjer for såvel udbyderne af transporttjenester som forbrugerne, nedbragt transaktionsomkostningerne og ligeledes mindsket betydningen af tjenesteudbydernes fysiske placering, hvilket giver dem mulighed for at have en bred kontakthorisont, når de udbyder deres tjenester, ikke bare regionalt, men også globalt via digitale netværk, også fra fjerntliggende områder;

⁽¹⁾ EUT L 348 af 20.12.2013, s. 129.

Torsdag den 24. november 2016

- K. der henviser til, at teknologiske fremskridt, nye forretningsmodeller og digitaliseringen har ændret transportsektoren væsentligt i de senere år, hvilket medfører alvorlige konsekvenser for traditionelle forretningsmodeller samt arbejdsvilkårene og beskæftigelsen i sektoren; der henviser til, at selv om transportsektoren på den ene side har åbnet op, er arbejdsvilkårene på den anden side i mange tilfælde blev forværret som følge af den økonomiske krise, og i nogle tilfælde til utilstrækkelig gennemførelse af eksisterende lovgivning;
- L. der henviser til, at transportsektoren ikke kun omfatter udbydere af direkte transporttjenester, men også SMV'er, der tilbyder tjenesteydelser såsom vedligeholdelse af transportmidler, salg af reservedele, uddannelse af personale og leje af køretøjer og udstyr; der henviser til, at der er et enormt potentiale for jobskabelse forbundet med disse aktiviteter, herunder beskæftigelse til højt kvalificerede arbejdstagere; der henviser til, at politikker for transportsektoren bør tage hensyn til hele værdikæden;
- M. der henviser til, at kun 1,7 % af virksomhederne i EU gør fuldt brug af avancerede digitale teknologier, mens 41 % slet ikke anvender disse; der henviser til, at digitalisering af alle sektorer er afgørende for at bevare og forbedre EU's konkurrenceevne;
- N. der henviser til, at den fleksibilitet og nemme adgang, der er indbygget i deleøkonomien, kan skabe beskæftigelsesmuligheder for grupper, der traditionelt er udelukket fra arbejdsmarkedet, navnlig kvinder, unge og migranter;
- O. der henviser til, at transporttjenester kan udgøre en god mulighed for at blive selvstændig og fremme en iværksætterkultur;
- P. der henviser til, at onlineplatforme for transporttjenester kan give mulighed for en hurtig overensstemmelse mellem henvendelser fra kunder på den ene side og udbuddet af arbejdskraft fra registrerede virksomheder eller arbejdstagere på den anden side;
- Q. der henviser til, at OECD mener, at job af god kvalitet er en afgørende faktor for at tackle stor ulighed og fremme social samhørighed;

I. Udfordringerne for de små transportvirksomheder

1. mener, at transportvirksomhederne står over for store udfordringer med henblik på at imødekomme den stigende efterspørgsel efter mobilitet inden for rammerne af den begrænsede infrastruktur og stigende miljømæssige krav; mener, at alle transportvirksomheder er under pres for at levere sikre, bæredygtige og særdeles konkurrencedygtige løsninger, som er miljømæssigt ansvarlige i henhold til COP21 og samtidig mindsker trafiktætheden, men at det er vanskeligere og dyrere for de små virksomheder at håndtere dette problem;
2. understreger, at for hyppigt skiftende emissionsstandarder for køretøjer kan vise sig at være særligt problematiske for mindre transportvirksomheder i betragtning af afskrivningsperioderne for køretøjerne;
3. understreger den komplekse karakter af transportsektoren, der er kendetegnet ved en forvaltning på flere niveauer (lokalt, nationalt, europæisk og globalt), som stadig meget opdelt efter transportform; bemærker, at denne sektor er underkastet en streng regulering, navnlig med hensyn til adgangen til erhvervet, de relevante aktiviteter og udviklingen, anvendelsen og markedsføringen af transporttjenester (eksklusive rettigheder, reduktion af antallet af licenser) samt subsidier; understreger, at sikkerheden er af afgørende betydning for transportsektoren, men beklager, at den, blandt andre faktorer, undertiden bruges som et påskud for at skabe kunstige hindringer;
4. henstiller til medlemsstaterne at bringe den overregulering til ophør, der ofte skyldes korporativismens beskyttelsesrefleks, og som fører til fragmentering af det indre marked og gør det mere komplekst og stift og samtidig øger ulighederne; anser det for hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne ikke har flere forskellige tilgange til lovligheden af onlineplatforme og dermed afværger ubegrundede, restriktive, ensidige foranstaltninger; opfordrer medlemsstaterne til at overholde, og fuldt ud gennemføre, direktivet om elektronisk handel (direktiv 2000/31/EF) og servicedirektivet (direktiv 2006/123/EF); fastholder, at den frie bevægelighed for tjenesteydere og den frie etableringsret som omhandlet i henholdsvis artikel 56 og 49 i TEUF er afgørende for at skabe den europæiske dimension af tjenester og dermed for det indre marked;

Torsdag den 24. november 2016

5. understreger, at det på grund af den retlige usikkerhed om definitionen af tjenesteydere i transportsektoren ikke er muligt at skabe fair konkurrence, og beklager, at det er vanskeligt for mange små virksomheder at komme ind på det nationale og det internationale marked og udvikle og tilbyde nye tjenester; understreger, at ovenstående hæmmer SMV'ernes adgang til denne sektor;
6. mener, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 skal forbedres for at afhjælpe de alvorlige forstyrrelser af de nationale transportmarkeder i flere medlemsstater, som er opstået efter dens gennemførelse;
7. glæder sig over de nye muligheder, som små transportvirksomheder og nye samarbejdsbaserede forretningsmodeller giver, men beklager samtidig den konkurrencebegrænsende aktivitet som følge af den uensartede anvendelse af EU-reglerne i medlemsstaterne, navnlig med hensyn til løn og sociale sikringsordninger, særlig hvad angår lønninger og sociale sikringsordninger, som kan føre til forvridninger som social dumping, samt sikkerhedsmæssige udfordringer;
8. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke retshåndhævelsen; mener, at enhver ændring af lovgivningen om sociale forhold og arbejdsvilkår skal respektere alle EU's grundlæggende frihedsrettigheder, ikke må hindre loyal konkurrence, som er baseret på objektive konkurrencemæssige fordele, og ikke må skabe yderligere administrative byrder eller ekstra omkostninger for små transportvirksomheder;
9. bemærker, at de små transportvirksomheder ikke alene skal foretage investeringer for at overholde gældende lovgivning, men også for fortsat at kunne konkurrere (f.eks. ved at fokusere på nye teknologier); beklager, at disse virksomheders adgang til kredit og finansiering på pengemarkederne på den ene side og i modsætning til, hvad der er tilfældet med store virksomheder, fortsat er begrænset til trods for de kvantitative lempelser, og at der på den anden side sjældent ydes offentlig finansiel støtte, herunder fra EU, fordi de administrative procedurer er for komplicerede og for lange; understreger vigtigheden af at sikre videnformidling og bistand til mindre virksomheder, der indgiver ansøgninger inden for rammerne af Den Europæiske Investeringsfond;
10. bemærker, at transporten i en situation med voksende urbanisering skal organiseres på en stadig mere integreret, digitaliseret og multimodal måde, og at byknudepunkterne spiller en stadig mere central rolle i tilrettelæggelsen af bæredygtig mobilitet; understreger den stigende betydning af applikationer til multimodal rejseplanlægning og vigtigheden af, at små virksomheder bliver inkluderet på listen over tilgængelige applikationer og pakker af transportydelser; understreger, at universel adgang til internettet ville kunne lette den fælles levering af transportydelser og en bedre rejseplanlægning;
11. bemærker, at mange sekundære linjer i mange regioner, navnlig dem med ringe transportmuligheder og lav befolkning, lukker på grund af de økonomiske vanskeligheder og manglende ressourcer til vedligeholdelse af transportknudepunkter; mener, at de nye samarbejdsbaserede forretningsmodeller på ingen måde kan retfærdiggøre det manglende udbud af offentlige transportydelser i disse regioner;
12. understreger vigtigheden for mobiliteten i byerne af udlejning af lette køretøjer såsom cykler og scootere; bemærker, at langt størstedelen af sådanne operatører er SMV'er; opfordrer til, at disse operatørers potentiale oftere tages i betragtning i processen med at øge mobiliteten i byerne og udvikle energieffektiv og ressourceeffektiv bytransport;
13. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at overveje at samle små transportvirksomheder, hvilket vil fremme udviklingen af partnerskaber mellem sådanne virksomheder og hjælpe forbrugerne med at lokalisere de ønskede tjenesteydelser fra små transportvirksomheder, som passer til deres behov;
14. anmoder Kommissionen om i sine retningslinjer på området at tage højde for, at de nye samarbejdsbaserede forretningsmodeller har svært ved at vinde fodfæste i landområderne og områderne uden for byerne;

Torsdag den 24. november 2016

15. konstaterer, at udviklingen af samarbejdsbaserede forretningsmodeller kan optimere anvendelsen af køretøjer og infrastruktur og dermed bidrage til at imødekomme efterspørgslen efter mobilitet på en mere bæredygtig måde; bemærker, at den stigende brug af data genereret af brugerne i sidste ende kan føre til, at der skabes merværdi i transportkæden; understreger imidlertid, at en koncentration af data hos nogle få formidlingsplatforme kan gøre det vanskeligere at opnå en ligelig fordeling af indtægterne og en afbalanceret deltagelse i investeringerne i infrastruktur og andre relevante omkostninger og i andre relevante omkostninger, som alle har direkte indvirkning på SMV'er;

16. glæder sig over, at formidlingsplatformene har skabt ideen om at udfordre hinanden, de etablerede aktører og de korporatistiske strukturer og underminere de eksisterende monopoler og forhindre nye; understreger, at dette fremmer et marked, hvor der er meget større fokus på forbrugernes efterspørgsel, og får medlemsstaterne til at revidere markedets struktur; bemærker imidlertid, at medmindre der er passende og klare retlige rammer, vil formidlingsplatformene, der er kendetegnet ved et »vinderen får det hele«-fænomen, skabe en dominerende stilling på markedet, der skader mangfoldigheden i de økonomiske strukturer;

17. henleder opmærksomheden på de muligheder og udfordringer (dvs. at der også kan opstå små virksomheder inden for disse nye områder), der opstår som følge af udviklingen af forbundne og selvkørende køretøjer (biler, skibe, droner og køretøjer i gruppe); opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at fremlægge en køreplan for opkoblede og selvkørende køretøjer og at analysere de potentielle virkninger, en udbredt brug af denne teknologi kan få for den europæiske transportsektor, navnlig for SMV'er;

II. Henstillinger: hvordan man forvandler udfordringerne til muligheder

18. opfordrer til en fortsat indsats for at fuldføre det fælles europæiske transportområde; mener, at enhver regulering, der indfører nye krav til små virksomheder, især hvad angår beskatning, sociale forhold og miljø, bør være forholdsmæssig, enkel og klar, ikke bør hæmme deres udvikling og om nødvendigt bør afspejle de regionale og nationale kendetegn i de forskellige medlemsstater; mener, at en sådan regulering skal være ledsaget af de nødvendige (lovgivningsmæssige og/eller økonomiske) incitamenter;

19. mener, at styrkelse af et integreret europæisk koordineret mobilitetssystem er den bedste metode til på en passende måde at integrere alle virksomheder inden for alle former for transport i et dynamisk fællesskab, hvor transportsektorens egen digitalisering og fremme af innovative tiltag er den bedste metode til at garantere kunderne ét sammenhængende system og de erhvervsdrivende et bedre udgangspunkt for at øge værdien;

20. bemærker, at de tjenesteydelser, der leveres af SMV'erne i transportsektoren, ikke altid er tilpasset handicappedes og ældres behov; opfordrer til, at alle de redskaber og programmer, der har til formål at støtte disse operatører, tager hensyn til behovet for så vidt muligt at tilpasse transporttjenester til bevægelseshæmmede personers behov;

21. bemærker, at alle aktører, der drager fordel af anvendelsen af infrastrukturen, i lyset af manglen på investeringer i infrastruktur skal bidrage under fuld hensyntagen til alle eksisterende transportskatter og -afgifter og negative miljømæssige og sundhedsmæssige konsekvenser; understreger vigtigheden af at internalisere negative eksterne faktorer inden for vejtransport og øremærke indtægter til brugen af transportinfrastruktur, herunder på tværs af grænserne; erkender ikke desto mindre, at dette kan give særlige udfordringer for små virksomheder, herunder i regionerne i den yderste periferi, hvilket der skal tages hensyn til som en prioritering;

22. minder om, at EFSI blev oprettet for at bidrage til yderst innovative markedsbaserede projekter, og anser det derfor for at være et væsentligt instrument til at hjælpe SMV'erne inden for transportsektoren med at udvikle nye mobilitetsløsninger; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremskynde dens implementering og til at øge bistanden til SMV'erne og nystartede virksomheder i forbindelse med forberedelsen af sådanne projekter;

23. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til at bekæmpe de store integrerede koncerners konkurrencebegrænsende praksis med henblik på at håndtere forskelsbehandling og restriktioner vedrørende markedsadgang, uden hensyntagen til virksomhedernes størrelse eller type, navnlig for så vidt angår nye forretningsmodeller; opfordrer indtrængende til dialog og bedre forbindelser mellem transportudøveren og ordregiveren, især på nye og potentielle markeder, samt en løsning på problemet med falske selvstændige;

Torsdag den 24. november 2016

24. opfordrer til, at SMV'erne inddrages i planerne om et europæisk integreret billetsystem; bemærker, at effektiviteten af sådan et system vil afhænge af, at det omfatter så mange transporttjenestevirksomheder og -operatører som muligt; bemærker, at udvekslingen af oplysninger og erfaringer mellem store operatører og SMV'er kan skabe meget gunstige synergier med hensyn til at udforme et effektivt transportnetværk i Europa;

25. kræver med henblik på at opnå større gennemsigtighed en revision og harmonisering af reglerne om adgang til lovregulerede erhverv og aktiviteter i Europa og af kontrollen af disse erhverv, således at nye operatører og tjenesteydelser forbundet med digitale platforme og deleøkonomi kan udvikle sig i et erhvervsvenligt klima, herunder større gennemsigtighed med hensyn til ændringer af lovgivningen, og sameksistere med de etablerede operatører i et sundt konkurrenceklima; bemærker de positive virkninger ved deleøkonomiaktører med hensyn til at skabe nye job til unge, der træder ind på arbejdsmarkedet, og selvstændige;

26. opfordrer Kommissionen til snarest at offentliggøre en køreplan for frigivelse af data om offentligt finansieret transport og indførelse af harmoniserede standarder for transportdata samt programmeringsgrænseflader med henblik på at styrke dataintensive innovationer og levering af nye transporttjenester;

27. mener, at løsningen i lyset af udviklingen af deleøkonomi hverken er sektorspecifikke regler eller regler, der kun gælder for platformene, og at mobilitetssystemet fremover må betragtes samlet; opfordrer til indførelse af et moderniseret multimodalt regelsæt, som fremmer innovation og konkurrenceevne samt beskyttelse af forbrugerne og deres data, garanterer arbejdstagernes rettigheder og sikrer lige konkurrencevilkår for de forskellige operatører; gør på denne baggrund opmærksom på den vigtige rolle, interoperabilitet spiller inden for transportsektoren, idet den sikrer de små virksomheder ensartede løsninger;

28. opfordrer medlemsstaterne til at vurdere behovet for at ajourføre deres nationale arbejdsret med den digitale tidsalder under hensyntagen til deleøkonomiens egenskaber og hvert lands individuelle arbejdsret;

29. mener, at en sådan målsætning kræver en konvergens mellem modellerne, som er baseret på en klar og konsekvent definition uden overlappinger af »formidlere« og »leverandører af tjenesteydelser«; henstiller, at der skelnes mellem formidlingsplatforme, som ikke genererer forretningsmæssigt overskud for deres brugere, og formidlingsplatforme, som sætter en (profitsøgende) tjenesteyder og en kunde i forbindelse med hinanden, med eller uden et arbejdsgiver-/arbejdstagerforhold mellem tjenesteyder og platform; foreslår, at man for at gøre det lettere for alle parter at opfylde deres sociale og skatte- og sikkerhedsmæssige forpligtelser og for at sikre, at de tjenesteydere, der bruger platformene, er kompetente og behørigt kvalificerede (med det formål at beskytte forbrugerne), bør give de nationale myndigheder mulighed for at anmode om de oplysninger, som de anser for nødvendige, fra formidlingsplatformene; understreger, at de allerede eksisterende feedback- og ratingssystemer også hjælper formidlerne med at opbygge et tillidsforhold til forbrugerne, og at de genererede data bør behandles i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF;

30. mener, at potentialet for stor gennemsigtighed i deleøkonomien giver gode muligheder for sporbarhed af transporttjenesterne i tråd med målsætningen om at håndhæve den eksisterende lovgivning; opfordrer Kommissionen til at offentliggøre retningslinjer for, hvordan EU-retten finder anvendelse på de forskellige typer af deleøkonomiske forretningsmodeller, for om nødvendigt at udfylde lovgivningsmæssige huller inden for beskæftigelse og social sikring på en måde, der respekterer nationale kompetencer;

31. understreger, at transportvirksomheder ligeledes inkluderer operatører, der ikke direkte leverer transporttjenester, såsom uddannelsesudbydere, virksomheder, der udlejer køretøjer, workshopper og servicecentre; bemærker, at langt størstedelen af sådanne operatører er SMV'er; opfordrer til, at der tages hensyn til disse operatørers behov i udformningen af retlige foranstaltninger og investeringsprogrammer, der har til formål at støtte udviklingen af SMV'er;

32. opfordrer Kommissionen til at støtte SMV'erne inden for transportsektoren, når det gælder om at danne klynger inden for dette område, som både forbrugere og andre interessenter kan deltage i;

Torsdag den 24. november 2016

33. bemærker, at de fleste udbydere i deleøkonomien kommer fra lande uden for EU; mener, at EU er nødt til at udvikle mere innovative nye virksomheder i transportsektoren, og opfordrer til øget støtte til sådanne virksomheder, navnlig til unge iværksættere på dette område;

34. beklager, at medlemsstaternes svar på udviklingen af kollaborative forretningsmodeller hidtil har været meget fragmenteret og i nogle tilfælde i fuldstændig modstrid med potentialet og fordelene ved udviklingen af denne sektor og i modstrid med forbrugernes forventninger, og anser det for ønskeligt med en koordineret global tilgang til foranstaltninger på europæisk plan, der omfatter spørgsmål vedrørende en bæredygtig kollaborativ forretningsmodel; noterer sig Kommissionens fornuftige tilgang til denne »nye forretningsmodel«, som beskrevet i dens nylige meddelelse, hvori man understregede den kollaborative økonomis betydning for den fremtidige vækst (COM(2016)0356);

35. bemærker det enorme potentiale, som nye teknologier besidder til fremkomst af nye former for levering af tjenesteydelser i godstransportsektoren; understreger navnlig de enorme muligheder ved droner, som allerede er et meget effektivt redskab til at arbejde under vanskelige betingelser; understreger, at EU bør støtte det potentiale, som de SMV'er, der er involveret i udformningen, produktionen og brugen af droner, besidder;

36. mener, at de samarbejdsbaserede forretningsmodeller er en vigtig ressource for en bæredygtig udvikling af konnektiviteten i perifere områder, landområder og bjergområder, med indirekte fordele også for turistindustrien;

37. er af den opfattelse, at de lovgivningsmæssige krav bør stå i rimeligt forhold til forretningens art og virksomhedens størrelse; er imidlertid i tvivl om, hvorvidt der fortsat er grundlag for at fritage lette erhvervskøretøjer fra anvendelsen af en række europæiske regler, i betragtning af den stigende brug af lette erhvervskøretøjer i international godstransport, og anmoder Kommissionen om at fremlægge en diagnostisk rapport om de økonomiske, miljømæssige og sikkerhedsmæssige konsekvenser heraf;

38. opfordrer til etablering af samarbejdsstrukturer mellem små transportvirksomheder, videnskabelige forskningsinstitutter og de lokale og regionale myndigheder med henblik på at organisere bytrafikken og trafikken mellem byerne bedre for at reagere effektivt på fremkomsten af nye tjenesteydelser og produkter, herunder dem, der tilbydes af SMV'er (f. eks. den første og sidste del af en dør til dør-transport), og samtidig tilpasse de eksisterende offentlige transportnetværk bedre til passagerernes behov og forventninger; kræver, at der medtages oplysninger om mobilitetstjenester, der tilbydes af små virksomheder, i rejseinformations- og rejseplanlægningstjenesterne;

39. opfordrer til, at der nedsættes arbejdsgrupper for innovation med henblik på at sikre fuld virkning af konceptet »delebyer« og hjælpe lokale, regionale og nationale institutioner med at reagere effektivt på fremkomsten af nye tjenesteydelser og produkter;

40. understreger betydningen af fokuseret uddannelse (f.eks. vedrørende big data, integrerede tjenester osv.) med henblik på at hjælpe transportvirksomhederne med at skabe øget værdi på det digitale område; opfordrer derfor til en tilpasning af efteruddannelsen af de erhvervsdrivende i overensstemmelse med de kvalifikationer og færdigheder, der kræves under de nye forretningsmodeller, navnlig med henblik på at afhjælpe manglen på medarbejdere, navnlig chauffører;

41. understreger, at SMV'erne inden for transportsektoren ofte undlader at ekspandere på grund af de større risici, der er ved grænseoverskridende erhvervsaktiviteter takket være de forskellige retssystemer i de forskellige (medlems)stater; opfordrer Kommissionen til i samarbejde med nationale, regionale og lokale myndigheder i medlemsstaterne at udvikle samarbejds- og kommunikationsplatforme med henblik på at rådgive og undervise SMV'erne angående forskellige finansieringsordninger, tilskud og internationalisering; anmoder Kommissionen om at videreudvikle de eksisterende støtteprogrammer for SMV'er og gøre dem mere synlige blandt aktørerne i transportsektoren i forbindelse med synergier mellem forskellige EU-fonde;

42. opfordrer de lokale myndigheder til at forpligte sig til aktivt at forfølge dekarboniseringsprincipperne for bytransport, der fremgår af hvidbogen om transport, og operatørerne til at udnytte de konkurrencemæssige fordele, som de nye CO₂-neutrale ydelser og progressiv digitalisering af administrationen, drift og salg åbner, for at opnå en bedre stilling inden for de nye konkurrencemæssige vilkår samt inden for de nye aktiviteter;

Torsdag den 24. november 2016

43. henstiller til Kommissionen, medlemsstaterne og de lokale myndigheder at fremme innovationer inden for deleøkonomi, hvilke innovationer igen vil blive støttet af fremvæksten af de samarbejdsbaserede forretningsmodeller, såsom delebiler, delecykler, fælles godstransport, taxaer på kollektivbasis, samkørsel og on demand-busser, og sammenkoblingen heraf med offentlige transportmidler;

44. opfordrer Kommissionen til via et styrket samarbejde blandt generaldirektoraterne at holde nøje øje med udviklingen af den digitale økonomi og indvirkningen af lovgivningsinitiativerne inden for den »digitale dagsorden« på transportsektoren;

45. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i samarbejde med arbejdsmarkedets parter regelmæssigt at vurdere digitaliseringens indvirkning på antallet og typen af job i transportsektoren og til at sikre, at beskæftigelses- og socialpolitikkerne holder trit med digitaliseringen af arbejdsmarkedet i transportsektoren;

46. anbefaler, at deleøkonomiske virksomheder samt folk, der arbejder i transportsektoren, finder modeller til samarbejde om at forfølge fælles interesser, f.eks. inden for forsikring;

47. bifalder de fleksible arbejdstidsmodeller, som er forhandlet på plads af arbejdsmarkedets parter i transportsektoren og giver arbejdstagerne bedre mulighed for at forene arbejdsliv og privatliv; understreger imidlertid betydningen af at overvåge overholdelsen af ufravigelige regler om arbejdstid og køre-hviletider, hvilket bør blive lettere som følge af digitaliseringen af transportsektoren;

o

o o

48. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 24. november 2016

P8_TA(2016)0456

Situationen i Belarus

Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2016 om situationen i Hviderusland (2016/2934(RSP))

(2018/C 224/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger og anbefalinger om Hviderusland,
 - der henviser til parlamentsvalget den 11. september 2016 og til præsidentvalget den 11. oktober 2015,
 - der henviser til erklæring af 13. september 2016 fra formanden for Parlamentets Delegation for Forbindelserne med Hviderusland om det seneste parlamentsvalg i Hviderusland,
 - der henviser til erklæringen af 12. september 2016 fra EU-Udenrigstjenestens talsmand om parlamentsvalget i Hviderusland,
 - der henviser til den foreløbige erklæring af 12. september 2016 fra OSCE/ODIHR, OSCE's Parlamentariske Forsamling og Europarådets Parlamentariske Forsamling (PACE) om parlamentsvalget i Hviderusland,
 - der henviser til Rådets konklusioner om Hviderusland, navnlig konklusionerne af 16. februar 2016 om ophævelse af de restriktive foranstaltninger mod 170 enkeltpersoner og tre hviderussiske virksomheder,
 - der henviser til OSCE's endelige rapport af 28. januar 2016 om præsidentvalget i Hviderusland den 11. oktober 2015,
 - der henviser til de hviderussiske myndigheders talrige erklæringer om, at nogle af anbefalingerne fra OSCE/ODIHR i kølvandet på præsidentvalget i 2015 ville blive gennemført forud for parlamentsvalget i 2016,
 - der henviser til de hviderussiske myndigheders løsladelse af seks politiske fanger den 22. august 2015 og til den efterfølgende erklæring af 22. august 2015 fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Federica Mogherini, og kommissæren med ansvar for naboskabspolitikken og udvidelsesforhandlingerne, Johannes Hahn, om løsladelsen af politiske fanger i Hviderusland,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at OSCE/ODIHR sammen med Europarådets Venedigkommission i sin endelige rapport om præsidentvalget i Hviderusland i 2015 udarbejdede et sæt anbefalinger, som skulle sættes i værk af Hviderusland inden parlamentsvalget i 2016;
- B. der henviser til, at de hviderussiske myndigheder med henblik på at opbygge et bedre forhold til Vesten modvilligt har taget skridt, der gør det lettere for demokratiske oppositionspartier at stille op, end det har været tilfældet ved tidligere valg, ligesom udenlandske observatører har fået lettere adgang til at følge stemmeoptællingen;
- C. der henviser til, at Hvideruslands præsident den 6. juni 2016 udskrev valg til Repræsentanternes Hus; der henviser til, at dette valg blev afholdt den 11. september 2016; der henviser til, at over 827 internationale observatører og 32 100 borgerobservatører blev akkrediteret i forbindelse med valget; der henviser til, at de fleste borgerobservatører repræsenterede statsstøttede offentlige sammenslutninger, som også var involveret i aktiv kampagnevirksomhed for regeringsvenlige kandidater; der henviser til, at OSCE/ODIHR's valgobservationsmission blev udsendt for at overvåge valget efter indbydelse fra det hviderussiske udenrigsministerium;

Torsdag den 24. november 2016

- D. der henviser til, at parlamentsvalget i 2016 ifølge OSCE/ODIHR var effektivt organiseret, men at en række mangeårige systemiske mangler endnu består, herunder indskrænkninger i de lovgivningsmæssige rammer for så vidt angår politiske rettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder; der henviser til, at der med hensyn til optælling og opgørelse af valgresultatet blev konstateret et betydeligt antal proceduremæssige uregelmæssigheder og mangel på gennemsigtighed;
- E. der henviser til, at en demokratisk opposition for første gang i lang tid vil være repræsenteret i det hviderussiske parlament; der henviser til, at FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Hviderusland har tilkendegivet, at de retlige og administrative systemer, der ligger til grund for begrænsningerne af menneskerettighederne, er uændrede; der henviser til, at de to uafhængige medlemmer af parlamentet forventes at fungere som en reel opposition;
- F. der henviser til, at der i Hviderusland ikke siden 1994 har været afholdt frie og retfærdige valg i henhold til valgregler, som opfylder OSCE/ODIHR's internationalt anerkendte standarder;
- G. der henviser til, at EU som et tegn på velvilje ophævede størstedelen af sine sanktioner mod hviderussiske embedsmænd og juridiske personer i februar 2016 for at ansøre Hviderusland til at forbedre sin status på menneskerettigheds-, demokrati- og retsstatsområdet; der henviser til, at Rådet i sine konklusioner om Hviderusland af 15. februar 2016 understregede behovet for at styrke samarbejdet mellem EU og Hviderusland på en række økonomiske samt handels- og bistandsrelaterede områder, hvilket åbnede mulighed for, at Hviderusland kunne ansøge om finansiering fra EIB og EBRD; der henviser til, at det blev noteret, at der forud for valget i 2016 blev gjort en række bestræbelser på at tackle visse mangeårige problemer, men at der fortsat henstår mange uløste problemer, hvad angår de lov- og proceduremæssige rammer for afholdelse af valg;
- H. der henviser til, at de to hviderussiske valgobservationsgrupper Human Rights Defenders for Free Elections (HRD) og Right to Choose-2016 (R2C) har kritiseret de seneste valg for ikke at leve op til en række centrale internationale standarder og for ikke at være et troværdigt udtryk for den hviderussiske befolknings vilje;
- I. der henviser til, at hviderussiske valgobservatørgrupper har indsamlet dokumentation for massive landsdækkende forsøg på kunstigt at oppuste tallene for den samlede valgdeltagelse såvel i den fem dage lange periode for tidlig stemmeafgivelse (6.-10. september 2016) som på selve valgdagen (11. september 2016), og at det eneste uafhængige meningsmålingsinstitut i Hviderusland (NISEPI) har indstillet sine aktiviteter som følge af pres fra regeringens side, hvilket gør det meget vanskeligt at vurdere, hvad hviderussernes reelle politiske præferencer er;
- J. der henviser til, at dele af de hviderussiske oppositionsstyrker den 18. november 2015 for første gang fremlagde en fælles samarbejdsaftale om at stille op sammen til parlamentsvalget i 2016;
- K. der henviser til, at Parlamentets Delegation for Forbindelserne med Hviderusland den 18.-19. juni 2015 aflagde sit første officielle besøg i Minsk siden 2002; der henviser til, at Europa-Parlamentet i øjeblikket ikke har nogen officielle forbindelser med det hviderussiske parlament;
- L. der henviser til, at Hviderusland spillede en konstruktiv rolle som mægler i forbindelse med aftalen om våbenhvile i Ukraine;
- M. der henviser til, at den russiske aggression mod Ukraine og Ruslands ulovlige annektering af Krim har øget frygten i det hviderussiske samfund for, at den interne situation vil blive destabiliseret i tilfælde af et magtskifte; der påpeger, at det hviderussiske folk imidlertid ikke har opgivet håbet om væsentlige reformer og en fredelig forvandling af landet;
- N. der henviser til, at den hviderussiske økonomi har været ramt af stagnation i over 20 år, og at store sektorer stadig ejes af staten og styres og kontrolleres administrativt; der henviser til, at Hvideruslands økonomiske afhængighed af Ruslands økonomiske støtte er konstant stigende, og at Hvideruslands økonomiske resultater hører til de dårligste blandt landene i Den Eurasiske Økonomiske Union — f.eks. faldt landets BNP med over 30 mia. USD i 2015-2016;
- O. der henviser til, at Hviderusland er det eneste land i Europa, der stadig praktiserer dødsstraf; der henviser til, at den hviderussiske højesteret den 4. oktober 2016 stadfæstede dødsdommen over Sjarhei Vostrykau, hvilket var den hviderussiske højesterets fjerde stadfæstelse af en dødsdom i 2016;

Torsdag den 24. november 2016

- P. der henviser til, at menneskerettighedsorganisationer har henledt opmærksomheden på nye metoder til chikane af oppositionen; der henviser til, at de hviderussiske myndigheder ikke har indstillet deres repressive fremfærd mod deres politiske modstandere, idet fredelige demonstranter fortsat pålægges administrative sanktioner, andre borgerlige og politiske rettigheder er indskrænket, og landet har nye politiske fanger; der henviser til, at de hviderussiske myndigheder ikke har truffet nogen foranstaltninger til at udvirke systemiske og kvalitative ændringer på menneskerettighedsområdet, navnlig ikke på lovgivningsmæssigt plan;
- Q. der henviser til, at bedre forbindelser mellem EU og Hviderusland forudsætter en markant forbedring af situationen med hensyn til ytringsfrihed og mediefrihed, respekt for de politiske rettigheder for både almindelige borgere og oppositionsaktivister og respekt for retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder; der henviser til, at Den Europæiske Union fortsat er stærkt engageret i at forbedre menneskerettighedssituationen i Hviderusland, herunder ytrings- og pressefriheden;
- R. der henviser til, at Hviderusland den 25. oktober 2016 vedtog sin første nationale menneskerettighedshandlingsplan, der blev godkendt ved en resolution fra Ministerrådet; der henviser til, at denne plan ifølge de hviderussiske myndigheder fastlægger hovedlinjerne for tiltag til implementering af landets menneskerettighedstilsagn;
- S. der henviser til, at et af formålene med Hvideruslands deltagelse i Østpartnerskabet og dets parlamentariske dimension, Euronest, er at intensivere samarbejdet mellem landet og EU; der henviser til, at det hviderussiske parlament ikke har nogen officiel status i Den Parlamentariske Forsamling Euronest;
- T. der henviser til, at Hviderusland i øjeblikket er i færd med at bygge sit første atomkraftværk nogensinde i Ostrovets, på grænsen til EU; der henviser til, at ethvert land, der udvikler atomkraft, nøje skal efterleve de internationale atom- og miljø sikkerhedskrav og -standarder; der henviser til, at den hviderussiske regering, der har eneansvar for sikkerheden ved atomkraftværker på sit territorium, skal opfylde sine forpligtelser over for sine egne borgere såvel som over for nabolandene; der henviser til, at principperne om åbenhed og gennemsikuelighed skal være det bærende grundlag, på hvilket ethvert atomkraftværk opbygges, drives og afvikles;
- U. der henviser til, at Hviderusland er en del af »Collective Security Treaty Organisation« (CSTO) og deltager i fælles »Sapad«-militærøvelser med Rusland, der omfatter scenarier for angreb på landets vestlige naboer, og som omfatter simulering af brug af atomvåben mod Polen; der henviser til, at Hviderusland forventes at deltage i »Sapad-2017« til næste år med eventuelle yderligere aggressive scenarier;
- er fortsat dybt bekymret over de mangler, som uafhængige internationale observatører påpegede ved præsidentvalget i 2015 og parlamentsvalget i 2016; anerkender forsøgene på at gøre fremskridt, som dog fortsat er utilstrækkelige; noterer sig, at der i det nyvalgte parlament vil være én repræsentant for oppositionen og én for den ikke-statslige sektor; anser imidlertid disse for at være politiske udnævnelser snarere end en konsekvens af valgresultatet; bemærker, at behandlingen af de lovgivningsmæssige forslag, disse to parlamentarikere måtte fremsætte i fremtiden, vil tjene som en lakmusprøve for de politiske intentioner hos de myndigheder, der står bag deres udnævnelse;
 - opfordrer de hviderussiske myndigheder til ufortøvet at genoptage arbejdet med en omfattende valgreform som led i den videre demokratiseringsproces og i samarbejde med internationale partnere; understreger behovet for at implementere OSCE/ODIHR-anbefalingerne i god tid før kommunalvalgene i marts 2018, og for at de bliver overholdt af de hjemlige og internationale observatører; fremhæver, at dette er afgørende for at opnå det ønskede fremskridt i forbindelserne mellem EU og Hviderusland;
 - gentager sin opfordring til de hviderussiske myndigheder om under alle omstændigheder at sikre, at de demokratiske principper, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder respekteres i overensstemmelse med verdenserklæringen om menneskerettighederne og med de internationale og regionale menneskerettighedsinstrumenter, som Hviderusland har ratificeret;
 - opfordrer den hviderussiske regering til at rehabilitere de løsladte politiske fanger og give dem alle deres borgerlige og politiske rettigheder tilbage;

Torsdag den 24. november 2016

5. udtrykker sin bekymring over, at der ikke siden 2000 er registreret noget nyt politisk parti i Hviderusland; opfordrer til, at alle begrænsninger i denne henseende afskaffes; understreger, at alle politiske partier skal kunne udføre politiske aktiviteter uhindret, især under valgkampagner;
6. forventer, at myndighederne holder op med at chikanere uafhængige medier af politiske årsager; opfordrer indtrængende til, at der sættes en stopper for den administrative forfølgelse og den vilkårlige anvendelse af artikel 22, stk. 9, del 2, i forvaltningsloven mod freelancejournalister for at have arbejdet med udenlandske medier uden akkreditering, hvilket indskrænker ytringsfriheden og informationsformidlingen;
7. opfordrer den hviderussiske regering til straks at ophæve artikel 193, stk. 1, i straffeloven, som gør det strafbart at organisere og deltage i ikkeregistrerede offentlige sammenslutningers og organisationers aktiviteter, og tillade offentlige sammenslutninger og organisationer at fungere fuldt ud, frit og uhindret i retlig henseende; henleder navnlig Kommissionens opmærksomhed på det forhold, at der som følge af anvendelsen af artikel 193, stk. 1, og andre restriktive foranstaltninger i øjeblikket er over 150 hviderussiske NGO'er registreret i Litauen, Polen, Den Tjekkiske Republik og andre steder;
8. opfordrer indtrængende de hviderussiske myndigheder til at revidere den politik, i henhold til hvilken international finansiel støtte til den ikke-statslige sektor i Hviderusland fortsat er underlagt en tung skattebyrde;
9. fordømmer på det kraftigste den hviderussiske regerings politik med at anvende specialstyrker til at blande sig i interne anliggender i civilsamfundsorganisationer, herunder i dem, der repræsenterer nationale mindretal såsom den uafhængige NGO »Sammenslutningen af polakker i Hviderusland«;
10. opfordrer indtrængende Hviderusland, det eneste land i Europa, der stadig praktiserer dødsstraf, og som for nylig har genoptaget denne praksis, til at tilslutte sig et globalt moratorium for fuldbyrdelse af dødsdomme som et første skridt mod permanent afskaffelse heraf; minder om, at dødsstraf udgør en umenneskelig og nedværdigende behandling, der ikke har nogen påviselig afskrækkende virkning og gør fejlagtige domfældelser uoprettelige; opfordrer Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Kommissionen til kraftigt at prioritere de ovennævnte problemer i den igangværende menneskerettighedsdialog mellem EU og Hviderusland; glæder sig i denne forbindelse over det hviderussiske Ministerråds vedtagelse af handlingsplanen for implementering af anbefalingerne fremsat af FN's Menneskerettighedsråds arbejdsgruppe om den universelle regelmæssige gennemgang og forventer, at denne udføres til punkt og prikke;
11. opfordrer EU til at fastholde momentum med hensyn til en yderligere normalisering af forbindelserne med Hviderusland; gentager sit synspunkt om, at de eksisterende forskelle bedst kan håndteres gennem styrkede kommunikationskanaler, og at en yderligere indsats fra EU's — og navnlig Europa-Parlamentets — side i en dialog med Hviderusland og i særdeleshed med landets borgere og civilsamfund samt med parlamentet og forskellige politiske partier kan skabe konkrete resultater og bidrage til landets uafhængighed, suverænitet og velstand;
12. opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at fortsætte og øge deres støtte til civilsamfundsorganisationerne i Hviderusland og i udlandet; fremhæver i denne forbindelse behovet for at støtte alle uafhængige informationskilder for det hviderussiske samfund, herunder medier, som sender på hviderussisk og fra udlandet;
13. bemærker, at der i januar 2014 blev indledt forhandlinger om visumlempelse med henblik på at forbedre de mellemfolkelige kontakter og fremme fremvæksten af et civilsamfund; understreger, at Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten bør træffe de nødvendige foranstaltninger for at fremskynde fremskridt i denne henseende;
14. støtter EU i dets politik med »kritisk engagement« over for de hviderussiske myndigheder og erklærer sig villigt til også at bidrage hertil gennem sin Delegation for Forbindelserne med Hviderusland; opfordrer Kommissionen til at overvåge lovgivningsinitiativerne og nøje granske deres gennemførelse; der henviser til, at EU er nødt til at sikre sig, at dets ressourcer ikke anvendes til at undertrykke civilsamfundsorganisationer, menneskerettighedsforkæmpere, freelancejournalister og oppositionsledere;

Torsdag den 24. november 2016

15. er foruroliget over de sikkerhedsmæssige problemer, der er blevet nævnt i forbindelse med opførelsen af det hviderussiske atomkraftværk i Ostrovets, mindre end 50 km fra Vilnius, hovedstaden i Litauen, og tæt ved den polske grænse; understreger behovet for et omfattende internationalt tilsyn med gennemførelsen af dette projekt med henblik på at sikre, at det lever op til de internationale nukleare og miljømæssige sikkerhedskrav og -standarder, herunder FN's Esbo- og Århuskonvention; opfordrer Kommissionen til at medtage spørgsmålet om sikkerhed og gennemsigtighed i forbindelse med dette atomkraftværk under opførelse i sin dialog med Hviderusland og Rusland, i betragtning af at det finansieres af Rusland og er baseret på Rosatom-teknologi, og til regelmæssigt at aflægge rapport til Parlamentet og medlemsstaterne, navnlig dem, der grænser op til Hviderusland; opfordrer Rådet og Kommissionen til at anvende deres løftestænger, herunder at gøre al EU's makrofinansielle bistand betinget, for at sikre, at Hviderusland overholder de internationale sikkerhedsstandarder for så vidt angår Ostrovets kernekraftværket, især med hensyn til gennemførelsen af stresstesten som aftalt med Kommissionen den 23. juni 2011;

16. knytter stor betydning til og ser frem til Hvideruslands tiltrædelse af Euronests parlamentariske forsamling i overensstemmelse med forfatningsakten, så snart de politiske betingelser er opfyldt, idet denne tiltrædelse vil ligge i naturlig forlængelse af Hvideruslands deltagelse i østpartnerskabets multilaterale samarbejdsrammer;

17. fastholder sit engagement i at arbejde til gavn for det hviderussiske folk, støtte dets prodemokratiske forhåbninger og initiativer og bidrage til en stabil og demokratisk fremtid med velstand for landet;

18. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU-Udenrigstjenesten, Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne, OSCE/ODIHR, Europarådet og de hviderussiske myndigheder.

Torsdag den 1. december 2016

P8_TA(2016)0464

Den Europæiske Unions Solidaritetsfond: en vurdering

Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om Den Europæiske Unions Solidaritetsfond: en vurdering (2016/2045(INI))

(2018/C 224/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 175 og 212, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. januar 2013 om Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, gennemførelse og anvendelse ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 661/2014 af 15. maj 2014 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond ⁽³⁾,
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (COM(2013)0522) ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens rapport »Den Europæiske Unions Solidaritetsfond — Årsrapport 2014« (COM(2015)0502),
- der henviser til sin beslutning af 5. september 2002 om oversvømmelseskatastroferne i Centraleuropa ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. september 2005 om naturkatastrofer (brande og oversvømmelser) i Europa i den forløbne sommer ⁽⁶⁾,
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om fremtiden for Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (COM(2011)0613),
- der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 28. november 2013 om Den Europæiske Unions Solidaritetsfond ⁽⁷⁾,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽⁸⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,

⁽¹⁾ EFT L 311 af 14.11.2002, s. 3.

⁽²⁾ EUT C 440 af 30.12.2015, s. 13.

⁽³⁾ EUT L 189 af 27.6.2014, s. 143.

⁽⁴⁾ EUT C 170 af 5.6.2014, s. 45.

⁽⁵⁾ EUT C 272 E af 13.11.2003, s. 471.

⁽⁶⁾ EUT C 193 E af 17.8.2006, s. 322.

⁽⁷⁾ EUT C 114 af 15.4.2014, s. 48.

⁽⁸⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

Torsdag den 1. december 2016

- der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og udtalelser fra Budgetudvalget og Budgetkontroludvalget (A8-0341/2016),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (Solidaritetsfonden) blev oprettet ved forordning (EF) nr. 2012/2002 som reaktion på de alvorlige oversvømmelser i Centraleuropa i sommeren 2002 og som et værdifuldt instrument, der gør det muligt for EU at reagere på store naturkatastrofer og ekstraordinære regionale katastrofer både i Unionen og i lande, der er i gang med tiltrædelsesforhandlinger, og udvise solidaritet med de støtteberettigede regioner og stater; der henviser til, at fonden udelukkende støtter nødhjælps- og genopretningstiltag, som udføres af regeringsmyndigheder efter naturkatastrofer, der har direkte konsekvenser for menneskers liv, naturmiljøet eller økonomien i en given berørt region (selv om det bør nævnes, at Kommissionen i 2005 forelagde et forslag, der sigtede mod at udvide det oprindelige anvendelsesområde yderligere);
- B. der henviser til, at Solidaritetsfonden siden oprettelsen har tjent et meget nyttigt formål og har mobiliseret i alt 3,8 mia. EUR i forbindelse med over 70 katastrofer i 24 modtagerstater og tiltrædelseslande og er blevet anvendt i forbindelse med en bred vifte af naturfænomener, såsom jordskælv, oversvømmelser, skovbrande, storme og, i den senere tid, tørke; der henviser til, at Solidaritetsfonden stadig er et af EU's stærkeste udtryk for solidaritet i nødens stund;
- C. der henviser til, at instrumentet var genstand for en gennemgribende reform i 2014 med henblik på at: forbedre og forenkle procedurerne og sikre et hurtigere svar inden for seks uger efter ansøgningen, redefinere dets anvendelsesområde, fastlægge klare kriterier for en regional katastrofe og styrke katastroforebyggelses- og risikostyringsstrategier og dermed øge nødhjælpens effektivitet i overensstemmelse med de talrige anmodninger, som gennem årene er fremsat af Parlamentet samt af lokale og regionale myndigheder; der henviser til, at der forudses en ny revision af fonden i den foreslåede omnibusforordning (COM(2016)0605 — 2016/0282(COD)), som Kommissionen forelagde den 14. september 2016, med henblik på at forbedre nødhjælpsfinansieringens disponibilitet og effektivitet;
- D. der henviser til, at Parlamentet kraftigt har støttet de foreslåede ændringer, som det for størstepartens vedkommende allerede havde opfordret til i sine tidligere beslutninger;
- E. der henviser til, at de ansøgninger, der var modtaget inden juni 2014 (hvor reformen trådte i kraft), blev vurderet i henhold til den oprindelige forordning, mens ansøgninger, der blev modtaget efter denne dato, er blevet vurderet i henhold til den reviderede forordning;
- F. der henviser til, at investeringer i forebyggelse af naturkatastrofer er af største vigtighed som modsvar på klimaforandringerne; der henviser til, at der er afsat betydelige EU-midler til investeringer i forebyggelse af naturkatastrofer og i risikostyringsstrategier, navnlig under de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene);
- G. der henviser til, at det følgende års midler i undtagelsestilfælde kan anvendes, hvis der ikke er tilstrækkelige midler til rådighed i et givet år, under hensyntagen til det årlige budgetloft for fonden både for det år, hvor katastrofen indtræffer, og for det følgende år;
1. minder om, at Solidaritetsfonden siden oprettelsen i 2002 har været en vigtig kilde til finansiering for lokal- og regionalforvaltninger med henblik på at afbøde konsekvenserne af naturkatastrofer over hele Europa, fra oversvømmelser til jordskælv og skovbrande, og har tjent som et redskab til at vise europæisk solidaritet med de berørte områder; understreger, at Solidaritetsfonden i offentlighedens øjne fremstår som et af de mest konkrete og håndgribelige udtryk for den støtte, som EU kan yde lokalsamfundene;
 2. fremhæver, at der siden Solidaritetsfondens oprettelse har været en betydelig stigning i antallet af naturkatastrofer i EU, og at de har været alvorligere og voldsommere som følge af klimaforandringerne; fremhæver derfor den merværdi, der ligger i et solidt og fleksibelt instrument som middel til at udvise solidaritet og yde hurtig og effektiv hjælp til borgere, der er ramt af større naturkatastrofer;
 3. påpeger, at Solidaritetsfonden finansieres uden for EU's budget med et loft på 500 mio. EUR (i 2011-priser), og at betydelige midler kan ligge uudnyttet hen hvert år til trods for den indbyggede fleksibilitet (fremførsel N+1); bemærker i denne forbindelse den delvise opførelse på budgettet af den årlige finansielle bevilling, som forudses i den foreslåede omnibusforordning, med henblik på at fremskynde mobiliseringsproceduren og yde en hurtigere og mere effektiv indsats over for borgere, der er ramt af en katastrofe;

Torsdag den 1. december 2016

4. påpeger, at anvendelsen af den årlige tærskel viser, at det årlige niveau af bevillinger efter den nye FFR-programmeringsperiode er tilstrækkeligt;
5. fremhæver betydningen af revisionen i 2014, hvor det lykkedes at overvinde blokeringen i Rådet, og som udgjorde et længe ventet svar på Parlamentets gentagne anmodninger om at forbedre effektiviteten og reaktionsevnen i forbindelse med støtten for at sikre en hurtig og gennemsigtig indsats for at hjælpe borgere, der er ramt af naturkatastrofer; glæder sig desuden over det nylige omnibusforslag, som indfører nye bestemmelser i form af forenkling og nemmere mobilisering af midler;
6. fremhæver reformens vigtigste elementer, f.eks.: indførelsen af forskudsbetaling, således at op til 10 % af det forventede bidrag efter anmodning kan stilles til rådighed kort tid efter, at ansøgningen om et finansielt bidrag fra fonden er blevet indgivet til Kommissionen (maksimalt 30 mio. EUR), støtteberettigelse for omkostninger i forbindelse med forberedelse og gennemførelse af nødhjælps- og genopretningstiltag (en af Parlamentets vigtigste anmodninger), forlængelse af fristerne for støtteberettigede stater ansøgninger (12 uger efter, at den første skade er blevet registreret) og for iværksættelse af projektet (18 måneder), indførelse af en frist på 6 uger for Kommissionens besvarelse af ansøgninger, nye bestemmelser om forebyggelse af naturkatastrofer og forbedring af procedurerne med hensyn til forsvarlig økonomisk forvaltning;
7. understreger dog, at støttemodtagerne, trods muligheden for at få udbetalt forskud hurtigere end under den normale procedure, stadig oplever problemer som følge af hele processens længde, fra ansøgningen til udbetalingen af det sidste bidrag; understreger i denne forbindelse, at det er nødvendigt at indgive ansøgningen hurtigst muligt efter en katastrofe, og at der er behov for yderligere forbedringer i vurderingsfasen og i de efterfølgende faser for at fremme gennemførelsen af betalinger; mener, at de nyligt foreslåede omnibusbestemmelser vedrørende Solidaritetsfonden kan bidrage til en hurtigere mobilisering, således at de reelle behov på stedet kan blive opfyldt; understreger ligeledes, at medlemsstaterne skal kigge på deres egne administrative procedurer med henblik på at fremskynde mobiliseringen af bistand til berørte regioner og stater; foreslår endvidere med henblik på potentielle forbedringer i en fremtidig reform, at der indføres en anmodning om obligatoriske ajourførte nationale planer for katastrofehåndtering og et krav om, at der fremlægges information om udarbejdelsen af aftaler om kontrakter i nødsituationer;
8. opfordrer medlemsstaterne selv til at forbedre deres kommunikations- og samarbejdsmetoder med lokale og regionale myndigheder, både når de vurderer støtteberettigede skader, som der anmodes om støtte til fra Solidaritetsfonden, og i forbindelse med udarbejdelsen af ansøgninger, og når der gennemføres projekter til imødegåelse af konsekvenserne af naturkatastrofer, således at det sikres, at Unionens bistand på stedet er effektiv, og at bæredygtige løsninger fremmes; mener desuden, at den brede befolkning bør have besked om støtte fra Solidaritetsfonden; opfordrer de berørte myndigheder til at forbedre kommunikationen og give information om støtte fra Solidaritetsfonden uden at skabe yderligere administrative byrder;
9. understreger betydningen af at sikre, at medlemsstaterne følger procedurerne for offentlige udbud i forbindelse med naturkatastrofer, med henblik på at indkredse og udbrede bedste praksis og indhøstede erfaringer, for så vidt angår kontrakter i nødsituationer;
10. glæder sig over Kommissionens præcisering af reglerne for støtteberettigelse i forbindelse med regionale naturkatastrofer, men påpeger, at den endelige aftale mellem Parlamentet og Rådet fastholder tærsklen for støtteberettigelse på 1,5 % af det regionale BNP i overensstemmelse med Kommissionens forslag trods Parlamentets bestræbelser på at sætte den ned til 1 %; bemærker, at der er taget hensyn til sårbarheden i regionerne i den yderste periferi, idet tærsklen for disse regioner sættes ned til 1 %;
11. anerkender, at fonden yder støtte til skader, der ikke kan forsikres, og at den ikke yder erstatning for private tab; understreger, at langvarige foranstaltninger såsom varig genopbygning, eller økonomisk udvikling og forebyggende foranstaltninger er støtteberettigede under andre EU-instrumenter, navnlig ESI-fondene;
12. opfordrer medlemsstaterne til at optimere anvendelsen af eksisterende EU-midler, i særdeleshed de fem ESI-fonde, til investeringer med henblik på at forhindre naturkatastrofer i at indtræffe og påpeger betydningen af at udvikle synergier mellem de forskellige EU-fonde og -politikker for at modvirke naturkatastrofernes konsekvenser og, i de tilfælde, hvor Solidaritetsfonden er taget i brug, sikre konsolidering og udvikling af genopbygningsprojekter, som er bæredygtige på lang sigt; fastholder, at de berørte medlemsstater, når Solidaritetsfonden skal tages i brug, formelt bør påtage sig at gennemføre alle nødvendige foranstaltninger med henblik på katastrofe-forebyggelse og bæredygtig genopbygning af de berørte områder; opfordrer til, når synergierne bringes i spil, at processen for anvendelse af fondene i kombination med hinanden forenkles mest muligt rent administrativt;

Torsdag den 1. december 2016

13. understreger derfor, at der skal ske en optrapning af bestræbelserne på at investere i afbødning af og tilpasning til klimaforandringerne under hensyntagen til forebyggende foranstaltninger i forbindelse med støtte fra Solidaritetsfonden til genopbygning og gentilplantning af skov; mener, at forebyggelse bør gøres til en horisontal opgave, og foreslår, at der træffes forebyggende foranstaltninger, som følger den økosystembaserede tilgang, når konsekvenserne af katastrofer afbødes ved hjælp af støtte fra Solidaritetsfonden; opfordrer desuden medlemsstaterne til at fastlægge strategier for risikoforebyggelse og risikostyring og samtidig tænke på, at mange naturkatastrofer i dag er direkte konsekvenser af menneskelig aktivitet;

14. understreger betydningen af at sikre maksimal gennemsigtighed i tildelingen, forvaltningen og gennemførelsen af midler fra Solidaritetsfonden; finder det vigtigt at få fastslået, om tilskud fra Solidaritetsfonden er blevet anvendt i overensstemmelse med principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning med henblik på at indkredse, udvikle og udveksle bedste praksis og indhøstede erfaringer; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at øge gennemsigtigheden og sikre, at offentligheden har adgang til information i hele støtteperioden, fra ansøgningens indgivelse og frem til projektets afslutning; opfordrer ligeledes til, at Revisionsretten udarbejder en særberetning om, hvorvidt Solidaritetsfonden fungerer efter hensigten, ikke mindst i betragtning af at den senest tilgængelige beretning er fra før 2014-revisionen af forordningen om Solidaritetsfonden;

15. bemærker, at der i 2014 indkom 13 nye ansøgninger, og henleder opmærksomheden på den særlige situation i det pågældende år, hvor seks af disse ansøgninger blev vurderet i henhold til den gamle forordning, mens de øvrige syv blev vurderet i henhold til den reviderede forordning;

16. minder om, at to ansøgninger blev afvist i 2014 under den gamle forordning med den begrundelse, at de pågældende katastrofer ikke kunne betragtes som »usædvanlige«, til trods for at de havde voldt alvorlige skader og havde direkte følger for de pågældende regioners økonomiske og sociale udvikling, og glæder sig derfor over de præciseringer, der er sket i denne henseende i den reviderede forordning; foreslår ikke desto mindre — for så vidt angår fremtidige reformer og i betragtning af muligheden for at redefinere regionale naturkatastrofer — at det bliver tilladt for flere støtteberettigede stater, der rammes af en grænseoverskridende naturkatastrofe, at indgive en enkelt ansøgning i fællesskab, når årsagen til katastrofen er den samme, og konsekvenserne opstår samtidig, samt at indirekte skader tages med i betragtning ved vurderingen af ansøgningerne;

17. anmoder Kommissionen om i forbindelse med fremtidige reformer at lade muligheden af at forhøje tærsklen for udbetaling af forskud fra 10 % til 15 % indgå i sine overvejelser, såvel som en afkorting af fristen for behandling af ansøgninger fra seks til fire uger; anmoder ligeledes Kommissionen om at overveje muligheden af at fastsætte tærsklen for regionale naturkatastrofer til 1 % af det regionale BNP samt om ved vurderingen af ansøgningerne at tage hensyn til de ramte regioners socioøkonomiske udvikling;

18. påpeger, at det er nødvendigt at overveje, om der kan anvendes nye indikatorer, som går ud over BNP, f.eks. indekset for menneskelig udvikling og det regionale indeks for sociale fremskridt;

19. glæder sig over, at de syv ansøgninger om bistand, der blev modtaget inden for rammerne af de reviderede regler blev godkendt af Kommissionen, herunder fire der blev godkendt i slutningen af 2014, men for hvilke bevillingerne måtte fremføres til 2015, som det fremgår af årsrapporten om Solidaritetsfonden for 2015; minder i denne sammenhæng om, at 2015 var det første hele gennemførelsesår under de reviderede regler, og at analysen viser, at de juridiske præciseringer, der blev indført med reformen, sikrede succesfulde ansøgninger, hvilket ikke var tilfældet med de gamle bestemmelser, efter hvilke omkring to tredjedele af ansøgningerne om støtte i forbindelse med regionale katastrofer blev vurderet som ikke-støtteberettigede;

20. beklager dybt, at procedurerne for vurdering af gennemførelses- og afslutningsrapporterne var så langsommelige under den gamle forordning, og forventer, at færdiggørelsen af behandlingen vil foregå på en mere effektiv og gennemsigtig måde under den ændrede forordning og på en måde, som sikrer, at Unionens økonomiske interesser beskyttes;

21. understreger endvidere, at artikel 11 i den ændrede forordning giver Kommissionen og Revisionsretten revisionsbeføjelser og giver Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) mulighed for at foretage undersøgelser, når som helst det er nødvendigt;

Torsdag den 1. december 2016

22. opfordrer Kommissionen og Revisionsretten til at evaluere, hvordan Solidaritetsfonden fungerer, inden udløbet af den nuværende flerårige finansielle rammes gyldighedsperiode;
 23. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen samt til medlemsstaterne og de regionale myndigheder.
-

Torsdag den 1. december 2016

P8_TA(2016)0476

Situationen i Italien efter jordskælvene**Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om situationen i Italien efter jordskælvene (2016/2988(RSP))**

(2018/C 224/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til artikel 174, artikel 175, stk. 3, og artikel 212 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EU) 2016/369 af 15. marts 2016 om ydelse af nødhjælp i Unionen ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond ⁽³⁾ og til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 661/2014 af 15. maj 2014 om ændring af nævnte forordning ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 375/2014 af 3. april 2014 om oprettelse af det frivillige europæiske korps for humanitær bistand (»initiativet EU-bistandsfrivillige«) ⁽⁵⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand ⁽⁶⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 11. april 2011 om videreudvikling af risikovurdering med henblik på katastrofehåndtering i Den Europæiske Union,
- der henviser til Rådets konklusioner af 28. november 2008 med opfordring til at fremme civilbeskyttelseskapaciteterne ved hjælp af et europæisk system til gensidig bistand, der bygger på en modulbaseret tilgang til civilbeskyttelse (16474/08),
- der henviser til Kommissionens rapport med titlen »Den Europæiske Unions Solidaritetsfond — Årsrapport 2014« (COM(2015)0502),
- der henviser til sin beslutning af 14. november 2007 om regionale følger af jordskælv ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320.
⁽²⁾ EUT L 70 af 16.3.2016, s. 1.
⁽³⁾ EFT L 311 af 14.11.2002, s. 3.
⁽⁴⁾ EUT L 189 af 27.6.2014, s. 143.
⁽⁵⁾ EUT L 122 af 24.4.2014, s. 1.
⁽⁶⁾ EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1.
⁽⁷⁾ EUT C 282 E af 6.11.2008, s. 269.

Torsdag den 1. december 2016

- der henviser til sin beslutning af 19. juni 2008 om styrkelse af EU's katastrofeberedskab ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 8. oktober 2009 ⁽²⁾ om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond: Italien, jordskælv i Abruzzerne,
 - der henviser til sin beslutning af 15. januar 2013 om Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, gennemførelse og anvendelse ⁽³⁾,
 - der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 28. november 2013 om Den Europæiske Unions Solidaritetsfond ⁽⁴⁾,
 - der henviser til forespørgslerne til Kommissionen om situationen i Italien efter jordskælvne (O-000139/2016 — B8-1812/2016, O-000140/2016 — B8-1813/2016 og O-000141/2016 — B8-1814/2016),
 - der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 24/2012 med titlen »Den Europæiske Unions Solidaritetsfonds reaktion på jordskælvet i 2009 i Abruzzo: foranstaltningernes relevans og omkostningerne forbundet med dem«,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at det ødelæggende jordskælv, der ramte det centrale Italien den 24. august 2016, blev efterfulgt af yderligere tre kraftige jordskælv samt en serie af mindre rystelser i de centralitalienske regioner den 26. oktober 2016 med styrker på 5,5 og 6,1 og den 30. oktober 2016 med en styrke på 6,5;
- B. der henviser til, at skælv og efterskælv er fortsat med at smadre det centrale Italien gennem de seneste måneder; der henviser til, at det seneste jordskælv den 30. oktober 2016 var den kraftigste rystelse, der har ramt landet i mere end tre årtier, som betød, at hele landsbyer blev jævnet med jorden, og at mange af indbyggerne i de ramte områder blev bragt på håbløshedens rand, og som førte til en række indirekte skader i de omkringliggende områder;
- C. der henviser til, at over 400 mennesker er meldt sårede, og 290 døde i de seneste skælv;
- D. der henviser til, at de altødelæggende jordskælv tilsammen har skabt en dominoeffekt og har medført, at op mod 100 000 indbyggere er blevet fordrevet;
- E. der henviser til, at virkningerne af de seneste skælv har tilintetgjort byer, forårsaget alvorlige ødelæggelser på lokal og regional infrastruktur, ødelagt historisk arv og kulturarv, skadet økonomisk aktivitet, navnlig for SMV'er, samt landbruget, landskabet og potentialet i turisme- og hotel- og restaurationsbranchen;
- F. der henviser til, at der i de ramte landsdele er sket terrænmæssige forandringer i et cirka 130 km² stort område, hvor den maksimale terrænforskydning er på mindst 70 cm, og til, at uforudsigelige hydrogeologiske effekter under barsk vintervej kan føre til yderligere naturkatastrofer, som f.eks. oversvømmelser og jordskred, og kumulative skader;
- G. der henviser til, at nogle områder i Den Europæiske Union er mere sårbare og udsatte for høj seismisk risiko; der henviser til, at de endda kan være eksponeret for gentagne naturkatastrofer af forskellig art, heraf nogle med mindre end et års mellemrum, som det i de senere år har været tilfældet i Italien, Portugal, Grækenland og Cypern;

⁽¹⁾ EUT C 286 E af 27.11.2009, s. 15.

⁽²⁾ EUT C 230 E af 26.8.2010, s. 13.

⁽³⁾ EUT C 440 af 30.12.2015, s. 13.

⁽⁴⁾ EUT C 114 af 15.4.2014, s. 48.

Torsdag den 1. december 2016

- H. der henviser til, at der skal sikres en behørig koordinering af genopbygningsindsatsen for at rette op på de økonomiske og sociale tab, og til, at der også bør rettes særlig opmærksomhed mod den uvurderlige italienske kulturarv gennem fremme af internationale og europæiske projekter, der sigter mod beskyttelse af historiske bygninger og steder;
- I. der henviser til, at Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (EUSF) blev oprettet ved forordning (EF) nr. 2012/2002 som en reaktion på de alvorlige oversvømmelser, der ramte Centraleuropa i sommeren 2002;
- J. der henviser til, at de forskellige EU-instrumenter såsom de europæiske struktur- og investeringsfonde og civilbeskyttelsesordningen og det finansielle instrument kan bruges til at styrke forebyggende foranstaltninger til imødegåelse af jordskælv samt rehabiliteringsforanstaltninger;
- K. der henviser til, at der ved 2014-reformen af Solidaritetsfonden blev åbnet mulighed for, at medlemsstaterne kan anmode om forskudsbetaling, og Kommissionen træffer afgørelse om, hvorvidt en sådan kan ydes, såfremt der er tilstrækkelige midler til rådighed; der henviser til, at denne forskudsbetaling dog ikke kan overstige 10 % af det forventede samlede finansielle bidrag fra Solidaritetsfonden, og at loftet er 30 mio. EUR;
- L. der henviser til, at den berørte medlemsstat skal indgive en ansøgning til Kommissionen om tilskud fra Solidaritetsfonden senest tolv uger efter, at de første skader i forbindelse med katastrofen er kortlagt; der henviser til, at modtagerstaten er ansvarlig for anvendelsen af tilskuddet og fører tilsyn med måden, hvorpå midlerne anvendes, men Kommissionen kan dog foretage kontrolundersøgelser på stedet af de tiltag, der støttes via Solidaritetsfonden;
- M. der henviser til, at der i forbindelse med genopbygningsprocessen skal tages højde for tidligere erfaringer og behovet for, at en bæredygtig genopbygning gennemføres så hurtigt som muligt på grundlag af tilstrækkelige ressourcer, bureaukratisk forenkling og gennemsigtighed, og for at tilvejebringe sikkerhed og stabilitet for de ramte indbyggere med henblik på at sikre, at de kan blive ved med at bo i disse områder;
- N. der henviser til, at forebyggelse bør udgøre en stadig vigtigere fase i katastrofehandteringen, og at den bør tillægges større samfundsmæssig betydning og kræver et omhyggeligt udformet handlingsprogram for udbredelse af information, bevidstgørelse og uddannelse;
- O. der henviser til, at det er nødvendigt at styrke de nuværende katastroforebyggelsesforanstaltninger i overensstemmelse med Parlamentets tidligere forslag med henblik på at konsolidere strategien for forebyggelse af natur- og menneskeskabte katastrofer på EU-plan;
1. udtrykker sin dybeste solidaritet og medfølelse med alle de personer, der er blevet ramt af jordskælvne, og med deres familier samt med de nationale, regionale og lokale myndigheder i Italien, som er involveret i hjælpearbejdet efter katastrofen;
 2. udtrykker bekymring over det store antal hjemløse personer, som vil blive udsat for barske vejrforhold i den forestående vinter; opfordrer derfor Kommissionen til at finde frem til alle muligheder for at hjælpe de italienske myndigheder med henblik på at sikre ordentlige levevilkår for de mennesker, der har mistet deres hjem;
 3. værdsætter den utrættelige indsats, der gøres af redningsmandskab, civilbeskyttelsesenheder, frivillige, civilsamfundsorganisationer og de lokale, regionale og nationale myndigheder i de ødelagte områder for at redde liv, begrænse skadernes omfang og sikre fælles basale aktiviteter med henblik på at bevare en ordentlig levestandard;
 4. fremhæver de alvorlige økonomiske og sociale konsekvenser af den lange række af jordskælv og den ødelæggelse, de har medført;
 5. understreger situationens alvor i de ramte områder, som lægger et betydeligt og markant økonomisk pres på de italienske nationale, regionale og lokale myndigheder;

Torsdag den 1. december 2016

6. glæder sig over den øgede grad af fleksibilitet i underskudsberegningen af udgifterne i forbindelse med jordskælvene, som Italien er blevet givet i overensstemmelse med traktaterne for at kunne håndtere den aktuelle nødsituation effektivt og hurtigt og med de fornødne indgreb for at sikre de ramte områder; opfordrer endvidere den italienske regering til at sikre, at alle de ekstra midler, der tilvejebringes, rent faktisk anvendes til dette specifikke formål;
7. anmoder i lyset af denne særlige og meget alvorlige situation Kommissionen om at overveje at udelade investeringer i bæredygtig genopbygning og i jordskælvsikring — herunder investeringer, der medfinansieres af ESI-fondene og bevilges til tematisk mål nr. 5 (»forebyggelse, fremme af tilpasning til klimaforandringer, risikoforebyggelse og risikostyring«) — ved beregningen af nationale underskud inden for rammerne af stabilitets- og vækstpakten;
8. glæder sig over den solidaritet, som EU-institutionerne, andre medlemsstater, europæiske regioner og internationale aktører har givet udtryk for, og som eksemplificeres i form af gensidig bistand i nødsituationer;
9. anmoder Kommissionen om at overveje at udvide Solidaritetsfondens eksisterende beregning, som for øjeblikket er baseret på virkningerne af de skader, der er forårsaget af en enkelt katastrofal hændelse, til en kumulativ beregning af de skader, der er forårsaget af flere naturkatastrofer i samme område i løbet af et år;
10. gør opmærksom på de problemer, der er forbundet med systemer til at forudsige jordskælv og den høje seismiske aktivitet i Middelhavsområdet og Sydøsteuropa; opfordrer medlemsstaterne til at fremskynde forskning med henblik på forebyggelse af skader, krisehåndtering og minimering af omfanget og virkningen af katastrofer i forbindelse med foranstaltninger under Horisont 2020; bemærker med bekymring, at tusindvis af mennesker er blevet dræbt og hundredetusindvis er blevet hjemløse i de seneste 15 år som følge af ødelæggende jordskælv, der har ramt Europa;
11. minder om, hvor vigtigt det er at overholde kravene til opførelse af jordskælvsikre bygninger og infrastrukturer; opfordrer indtrængende nationale, regionale og lokale myndigheder til at optrappe indsatsen for at bringe konstruktioner i overensstemmelse med de gældende jordskælvsstandarder og til at være behørigt opmærksomme på dette, når de udsteder byggetilladelser;
12. fremhæver den vigtige rolle, som EU's civilbeskyttelsesordning spiller med hensyn til at fremme samarbejde mellem nationale civilbeskyttelsesmyndigheder i hele Europa i vanskelige situationer og minimere konsekvenserne af usædvanlige begivenheder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til yderligere at forenkle procedurerne for aktivering af denne ordning, så den kan benyttes hurtigt og effektivt umiddelbart efter en katastrofe;
13. tager den ansøgning, som den italienske regering har forelagt om tilskud fra Solidaritetsfonden, til efterretning og opfordrer Kommissionen til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for straks at vurdere ansøgninger om bistand fra Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (EUSF), således at den kan mobiliseres hurtigt; understreger i denne forbindelse vigtigheden af, at forskud udbetales så hurtigt som muligt til de nationale myndigheder, så de kan imødekomme de mest presserende af de krav, situationen stiller;
14. mener, at den delvise opførelse på budgettet af den årlige finansielle bevilling til EUSF, som indgår i den foreslåede omnibusforordning, fremover vil kunne bidrage til at fremskynde mobiliseringsproceduren med henblik på at yde en hurtigere og mere effektiv hjælp til mennesker, der er ramt af en katastrofe; anmoder desuden Kommissionen om i forbindelse med eventuelle fremtidige reformer at overveje, om det er muligt at forhøje tærsklen for forskudsbetalinger og afkorte fristen for behandling af ansøgningerne;
15. understreger, at det er vigtigt at skabe synergier mellem alle tilgængelige instrumenter, herunder de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene), og sikre, at midlerne reelt anvendes til genopbygningsaktiviteter og alle andre nødvendige indgreb i fuldt samarbejde med de italienske nationale og regionale myndigheder; opfordrer Kommissionen til at være indstillet på at foretage ændringer i programmer og operationelle programmer i dette øjemed så hurtigt som muligt, efter at en medlemsstat har anmodet om ændringer; fremhæver ligeledes muligheden af at anvende Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) til at støtte de landdistrikter og landbrugsaktiviteter, der er ramt af jordskælvene;

Torsdag den 1. december 2016

16. fremhæver endvidere vigtigheden af at optimere anvendelsen af eksisterende EU-midler til investering i forebyggelse af naturkatastrofer og af at sikre konsolidering og udvikling af genopbygningsprojekter, som er bæredygtige på lang sigt, og gentager, at det er nødvendigt at forenkle de administrative procedurer for koordinering af midlerne; understreger, at de berørte medlemsstater efter at have modtaget støtte fra Solidaritetsfonden bør intensivere deres bestræbelser på at udvikle passende risikostyringsstrategier og styrke deres mekanismer for katastroforebyggelse;
 17. noterer sig, at EU's Copernicus-beredskabsstyringstjeneste på anmodning af den italienske regering er blevet aktiveret med henblik på at tilvejebringe en satellitbaseret skadesvurdering af de berørte områder; tilskynder til samarbejde mellem internationale forskningscentre og glæder sig over anvendelsen af radar med syntetisk apertur (SAR), som kan evaluere og måle jordbevægelser med centimers nøjagtighed gennem skydække både dag og nat, også med henblik på forebyggelse og risikostyring;
 18. fremhæver den betydning, som offentlig forskning og udvikling (F&U) har for forebyggelse og håndtering af katastrofer, og opfordrer til øget koordination og samarbejde mellem medlemsstaternes forsknings- og udviklingsinstitutioner, især dem, der arbejder med samme type risici; kræver bedre systemer for tidlig varsling i medlemsstaterne samt etablering og styrkelse af forbindelser mellem de forskellige systemer for tidlig varsling;
 19. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Italiens regering og de regionale og lokale myndigheder i de berørte områder.
-

Torsdag den 1. december 2016

P8_TA(2016)0477

Kommissærers interesseerklæringer — Retningslinjer

Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om kommissærers interesseerklæringer — retningslinjer (2016/2080(INI))

(2018/C 224/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), særlig artikel 17, stk. 3,
 - der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 245,
 - der henviser til bilag XVI til forretningsordenen (»Retningslinjer for godkendelse af Kommissionen«), navnlig punkt 1, litra a), tredje afsnit,
 - der henviser til sin afgørelse af 28. april 2015 om prøvelse af de udpegede kommissionsmedlemmers erklæringer om økonomiske interesser (fortolkning af punkt 1, litra a), i bilag XVI til forretningsordenen) ⁽¹⁾,
 - der henviser til rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen ⁽²⁾, navnlig punkterne i afsnit II — Politisk ansvar,
 - der henviser til sin beslutning af 8. september 2015 om procedurer og praksis i forbindelse med kommissærhøringer, erfaringer fra 2014 ⁽³⁾,
 - der henviser til adfærdskodeksen for kommissærer af 20. april 2011 ⁽⁴⁾, navnlig punkt 1.3, 1.4, 1.5 og 1.6,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelse fra Budgetkontroludvalget (A8-0315/2016),
- A. der henviser til, at Parlamentet i henhold til punkt 1, litra a), i bilag XVI til forretningsordenen (Retningslinjer for godkendelse af Kommissionen) kan udtale sig om den valgte formand for Kommissionens fordeling af ansvarsområder og indhente de oplysninger, der er relevante for at tage stilling til de udpegede kommissionsmedlemmers egnethed; der henviser til, at Parlamentet forventer at blive underrettet om alle oplysninger vedrørende de udpegede kommissionsmedlemmers økonomiske interesser, og at deres erklæringer om økonomiske interesser sendes til prøvelse i det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige spørgsmål;
- B. der henviser til, at kandidaterne til posterne som medlem af Kommissionen i henhold til punkt 3 under afsnit II (Politisk ansvar) i rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen sikrer, at alle relevante oplysninger fremlægges i fuldt omfang i overensstemmelse med deres uafhængighedsforpligtelse i henhold til traktaterne; der henviser til, at disse oplysninger skal fremlægges i overensstemmelse med procedurer, der skal sikre en åben, retfærdig og konsekvent vurdering af den samlede indstillede Kommission;
- C. der henviser til, at det fremgår af dets ovennævnte afgørelse af 28. april 2015, at det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige spørgsmål, ved prøvelse af et udpeget kommissionsmedlems erklæring om økonomiske interesser ikke kun skal kontrollere, om erklæringen er behørigt udfyldt, men også vurdere om erklæringens indhold er korrekt, og om der kan udledes en interessekonflikt heraf;

⁽¹⁾ EUT C 346 af 21.9.2016, s. 110.

⁽²⁾ EUT L 304 af 20.11.2010, s. 47.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0287.

⁽⁴⁾ C(2011)2904.

Torsdag den 1. december 2016

- D. der henviser til, at Parlamentet i henhold til punkt 1, litra a), i bilag XVI til forretningsordenen bl.a. skal vurdere de udpegede kommissionsmedlemmer på grundlag af deres personlige uafhængighed, navnlig i lyset af den særlige rolle som garant for Unionens interesser, der er tillagt Kommissionen ved traktaterne;
- E. der henviser til, at Parlamentet i sin ovennævnte beslutning af 8. september 2015 udtalte, at en bekræftelse fra Retsudvalget om, at der ikke kan konstateres nogen interessekonflikter, er en nødvendig forudsætning for det ansvarlige udvalgs høring af de indstillede kommissærer, navnlig i betragtning af at Kommissionens politiske mandat blev styrket i Lissabontraktaten;
- F. der henviser til, at Parlamentet i sin ovennævnte beslutning af 8. september 2015, fandt, at det var vigtigt, at Retsudvalget udsteder retningslinjer i form af henstillinger eller en initiativbetænkning med henblik på at gøre det lettere at foretage en reform af procedurerne vedrørende kommissærernes interesseerklæringer, samtidig med at det opfordrede Kommissionen til at revidere sine regler om kommissærernes interesseerklæringer;
- G. der henviser til, at kommissærerne i henhold til punkt 1.3 i adfærdskodeksen for kommissærer om upartiskhed, integritet, gennemsigtighed, ærlighed, ansvarsbevidsthed og respekt for Parlamentets værdighed skal afgive en erklæring om alle økonomiske interesser og ejendom, som kan give anledning til interessekonflikt ved udøvelsen af deres hverv, og at erklæringen skal omfatte interesser hos kommissionsmedlemmets ægtefælle/partner — som defineret i de gældende regler ⁽¹⁾ — i det omfang disse interesser kan give anledning til en interessekonflikt;
- H. der henviser til, at de økonomiske interesser, der skal angives, omfatter alle former for kapitalandele i virksomheder;
- I. der henviser til, at medlemmerne af Kommissionen i henhold til punkt 1.4 i adfærdskodeksen for kommissærer for at undgå enhver interessekonflikt skal afgive en erklæring om deres ægtefælles/partners erhvervs-mæssige virksomhed, og at denne erklæring skal angive virksomhedens art, betegnelsen for det hverv, der udøves, og en eventuel arbejdsgivers navn;
- J. der henviser til, at erklæringen om økonomiske interesser i henhold til punkt 1.5 i adfærdskodeksen for kommissærer skal indgives ved hjælp af en formular, der er knyttet som bilag til adfærdskodeksen, og at formularen skal udfyldes og gøres tilgængelig, inden den indstillede kommissær høres i Parlamentet, og skal ajourføres i tilfælde af ændrede oplysninger, dog mindst en gang om året;
- K. der henviser til, at oplysningerne i formularen er begrænsede og utilstrækkelige, ikke indeholder en detaljeret definition af, hvad der betragtes som en interessekonflikt, og derfor ikke giver Parlamentet mulighed for på en retfærdig og konsekvent måde at foretage en ordentlig vurdering af, om der foreligger aktuelle eller potentielle interessekonflikter for den indstillede kommissær, eller om denne er i stand til at udøve sit mandat i overensstemmelse med adfærdskodeksen for kommissærer;
- L. der henviser til, at i henhold til punkt 1.6 i adfærdskodeksen for kommissærer må et medlem af Kommissionen, som har en personlig interesse, navnlig af familiemæssig eller finansiell karakter, i sit ansvarsområde, som kan påvirke vedkommendes uafhængighed, ikke behandle spørgsmål, der hører under dette ansvarsområde;
- M. der henviser til, at Kommissionen har det endelige ansvar for valget af arten og omfanget af de oplysninger, der skal indgå i dets medlemmers interesseerklæringer; der henviser til, at det derfor påhviler Kommissionen at sørge for præcis den grad af gennemsigtighed, som er nødvendig for en korrekt afvikling af proceduren for udnævnelse af de indstillede kommissærer;
- N. der henviser til, at Parlamentet ifølge punkt 5 i rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen kan anmode Kommissionens formand om at udtrykke mistillid til et bestemt medlem af Kommissionen; der henviser til, at Kommissionens formand ifølge punkt 7 i den nævnte aftale skal underrette Parlamentet, hvis hun/han agter at ændre fordelingen af ansvarsområder mellem Kommissionens medlemmer, for at muliggøre en høring i Parlamentet om disse ændringer;

⁽¹⁾ Fast ægteskabslignende forhold, som defineret i forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 2278/69 (EFT L 289 af 17.11.1969, s. 1) og i artikel 1, stk. 2, litra c), i bilag VII til personalevedtægten.

Torsdag den 1. december 2016

- O. der henviser til, at interesseerklæringerne fra de nuværende medlemmer af Kommissionen generelt kan betragtes som en forbedring sammenlignet med håndteringen af erklæringer i 2008-2009, men at der har været rigeligt med episoder, som har nødvendiggjort en efterfølgende præcisering af visse interesseerklæringer;
- P. der henviser til, at adfærdskodeksen for kommissærer, der blev vedtaget i 2011, beklageligvis ikke i tilstrækkelig grad behandler en række af Parlamentets henstillinger om forbedringer, især for så vidt angår kommissionsmedlemmernes erklæringer om økonomiske interesser, begrænsninger med hensyn til beskæftigelse efter mandatets ophør og styrkelse af det etiske ad hoc-udvalg, der er ansvarligt for vurderingen af interessekonflikter; der henviser til, at man i denne forbindelse endvidere bør være opmærksom på de holdninger, som Parlamentet har indtaget angående ændringerne og forbedringerne af proceduren for høring af de udpegede kommissionsmedlemmer;
- Q. der henviser til, at en af grundpillerne i den europæiske forvaltning er styrkelse af etik og gennemsigtighed inden for EU-institutionerne med henblik på at forbedre de europæiske borgeres tillid til dem, navnlig i lyset af det mere omfattende politiske mandat, som Kommissionen har fået siden Lissabontraktaten;

Almindelige bemærkninger

1. minder om, at prøvelsen af kommissærernes erklæringer om økonomiske interesser har til formål at sikre, at de indstillede kommissærer er i stand til at udføre deres opgaver i fuldkommen uafhængighed, at sikre størst mulig gennemsigtighed og ansvarliggørelse af Kommissionen, i overensstemmelse med artikel 17, stk. 3, i TEUF og med adfærdskodeksen for kommissærer; bemærker i denne forbindelse, at denne prøvelse ikke bør være begrænset til udnævnelsen af den nye Kommission, men også bør finde sted i tilfælde af en ledig post som følge af en kommissærs frivillige fratreden, afskedigelse eller dødsfald, en ny medlemsstats tiltrædelse eller en væsentlig ændring af en kommissærs ansvarsområde eller økonomiske interesser;
2. er af den opfattelse, at bedømmelsen af en potentiel interessekonflikt skal foretages på grundlag af klare, objektive og relevante faktorer og under hensyntagen til den indstillede kommissærs ansvarsområde;
3. påpeger, at interessekonflikter defineres som enhver situation, hvor en offentlig interesse kolliderer med offentlige og private interesser, og som kan eller synes at kunne påvirke en uafhængig, uvildig og objektiv udøvelse af et hverv;
4. bekræfter, at Retsudvalget er kompetent og ansvarligt for at foretage en grundig analyse af erklæringerne om økonomiske interesser ved hjælp af en tilbundsående undersøgelse med henblik på at vurdere, om indholdet af den erklæring, der er afgivet af en indstillet kommissær, er korrekt og er i overensstemmelse med kriterierne og principperne i traktaterne og i adfærdskodeksen, eller om der kan udledes en interessekonflikt heraf, og at det skal kunne foreslå Kommissionens formand at udskifte den pågældende kommissær; opfordrer derfor Kommissionen til at tilvejebringe alle de fornødne konkrete redskaber og oplysninger, så Retsudvalget kan foretage en fuldstændig og objektiv analyse;
5. anser det for helt afgørende, at Retsudvalget har tilstrækkelig tid til at sikre, at denne detaljerede vurdering er effektiv;
6. erindrer om, at Retsudvalget undersøger spørgsmål vedrørende de indstillede kommissionsmedlemmernes erklæringer om økonomiske interesser med den største fortrolighed, men også i overensstemmelse med princippet om gennemsigtighed sikrer offentliggørelse af sine konklusioner, når disse foreligger;
7. mener, at Retsudvalget, hvis det bemærker en mulig interessekonflikt, bør have ret til at forsætte høringen og få de nødvendige præciseringer efter udløbet af den tid, der er afsat til de spørgsmål, det ønsker at stille den indstillede kommissær;

Torsdag den 1. december 2016

Proceduren for prøvelse af erklæringer om økonomiske interesser inden høringerne af de indstillede kommissærer

8. mener, at en bekræftelse fra Retsudvalget på grundlag af en grundig analyse af erklæringerne om økonomiske interesser om, at der ikke kan konstateres nogen interessekonflikter, er en forudsætning for, at det ansvarlige udvalg kan afholde en høring⁽¹⁾;
9. mener derfor, at proceduren for udnævnelsen af den indstillede kommissær skal suspenderes, såfremt der ikke foreligger en sådan bekræftelse, eller hvis Retsudvalget fastslår, at der foreligger en interessekonflikt;
10. mener, at der bør gælde følgende retningslinjer i forbindelse med prøvelsen af erklæringer om økonomiske interesser i Retsudvalget:
- a) hvis Retsudvalget under behandlingen af en erklæring om økonomiske interesser på baggrund af de fremlagte dokumenter skønner, at erklæringen er korrekt og fyldestgørende og ikke indeholder nogen oplysninger, der tyder på en aktuel eller potentiel interessekonflikt i forbindelse med den indstillede kommissærs ansvarsområde, sender udvalgets formand et brev, der bekræfter, at der ikke er nogen interessekonflikt, til de udvalg, der er ansvarlige for høringen, eller til de relevante udvalg, hvis der er tale om en procedure, der finder sted i løbet af en kommissærs tjenesteperiode;
- b) hvis Retsudvalget mener, at en indstillet kommissærs erklæring om økonomiske interesser er mangelfuld eller indeholder modstridende oplysninger, eller at der er behov for yderligere oplysninger, anmoder det i henhold til forretningsordenen⁽²⁾ og rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen⁽³⁾ den indstillede kommissær om at fremskaffe disse oplysninger uden unødigt forsinkelse, og det behandler og analyserer oplysningerne, inden det træffer sin afgørelse; det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige spørgsmål, kan i givet fald beslutte at indbyde den indstillede kommissær til en høring;
- c) hvis Retsudvalget konstaterer, at der foreligger en interessekonflikt på grundlag af erklæringen om økonomiske interesser eller de yderligere oplysninger fra den indstillede kommissær, udarbejder det henstillinger med henblik på at løse interessekonflikten; der kan bl.a. henstilles til, at der gives afkald på de pågældende økonomiske interesser, idet Kommissionens formand ændrer den indstillede kommissærs ansvarsområde; i mere alvorlige tilfælde kan det udvalg, der er kompetent med hensyn til retlige spørgsmål, hvis ikke kan findes en løsning på interessekonflikten ved hjælp af andre henstillinger, som den sidste udvej konkludere, at den indstillede kommissær ikke kan udøve sit hverv i henhold til traktaten og adfærdskodeksen; Parlamentets formand spørger Kommissionens formand om, hvilke yderligere skridt denne agter at tage;

Proceduren for prøvelse af erklæringer om økonomiske interesser i løbet af tjenesteperioden

11. understreger, at alle medlemmer af Kommissionen har pligt til at sikre, at deres interesseerklæringer straks ajourføres, hver gang der sker en ændring i deres økonomiske interesser, og opfordrer Kommissionen til at underrette Parlamentet øjeblikkeligt om eventuelle ændringer eller om hvad som helst, der kan føre til en interessekonflikt eller en potentiel interessekonflikt;
12. mener derfor, at erklæringen om økonomiske interesser skal omfatte nuværende eller tidligere interesser eller aktiviteter fra de sidste to år, der er af en ejendomsrelateret, erhvervsmæssig, personlig eller familiemæssig karakter, i overensstemmelse med det tilbudte ansvarsområde; den skal også tage hensyn til, at interessen kan være forbundet med en fordel for den involverede person eller for tredjemand, og at den også kan være af ideel, materiel eller finansiell karakter;
13. mener, at enhver ændring af en kommissærs økonomiske interesser under dennes mandat eller enhver omfordeling af ansvarsområder mellem Kommissionens medlemmer udgør en ny situation med hensyn til en mulig interessekonflikt; mener derfor, at denne situation bør være underlagt Parlamentets prøvelse i overensstemmelse med punkt 10 i denne beslutning og punkt 2 i bilag XVI (Retningslinjer for godkendelse af Kommissionen) til Europa-Parlamentets forretningsorden;

⁽¹⁾ Se Europa-Parlamentets beslutning af 8. september 2015 om procedurer og praksis i forbindelse med kommissærhøringer, erfaringer fra 2014.

⁽²⁾ Se forretningsordenens bilag XVI, punkt 1, litra a).

⁽³⁾ Se rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen, afsnit II, punkt 3.

Torsdag den 1. december 2016

14. påpeger, at Parlamentet i henhold til artikel 246, stk. 2, i TEUF skal høres, hvis der skal udnævnes en efterfølger for en kommissær i løbet af tjenesteperioden; mener, at denne høring bl.a. skal omfatte kontrol af, at der ikke foreligger nogen interessekonflikter, i overensstemmelse med punkt 10 i denne beslutning og bestemmelserne i bilag XVI (Retningslinjer for godkendelse af Kommissionen) til forretningsordenen ⁽¹⁾ vedrørende Europa-Parlamentets beføjelser i tilfælde af en ændring i sammensætningen af kommissærkollegiet eller en væsentlig ændring af ansvarsområdet i løbet af tjenesteperioden;

15. finder, at hvis der konstateres en interessekonflikt i løbet af tjenesteperioden, og hvis Kommissionens formand ikke følger Parlamentets henstillinger med henblik på at bringe interessekonflikten til ophør i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i punkt 10 i denne beslutning, kan Retsudvalget henstille til, at Parlamentet anmoder Kommissionens formand om at udtrykke mistillid til den pågældende kommissær i overensstemmelse med artikel 17, stk. 6, i TEU og, hvis det er hensigtsmæssigt, opfordrer Kommissionens formand til at handle i henhold til artikel 245, stk. 2, i TEUF med henblik på at fratage den pågældende kommissær retten til pension eller andre tilsvarende fordele;

Adfærdskodeks for kommissærer

16. bemærker, at adfærdskodeksen for kommissærer, som blev vedtaget den 20. april 2011 angående upartiskhed, integritet, gennemsigtighed, omhu, redelighed, ansvarsbevidsthed og tilbageholdenhed, viser forbedringer i forhold til den foregående kodeks vedtaget i 2004 for så vidt angår erklæringen om økonomiske interesser, idet oplysningskravene blev udvidet til kommissærernes partnere, og fordi interesseerklæringen skal revideres, når oplysninger ændres, og mindst en gang om året;

17. påpeger, at troværdigheden af erklæringen om økonomiske interesser afhænger af nøjagtigheden af den formular, der gives til den indstillede kommissær; mener, at det nuværende omfang af kommissærernes interesseerklæringer er for begrænset, og at forklaringerne heri er tvetydige; opfordrer derfor Kommissionen til at revidere adfærdskodeksen så hurtigt som muligt for at sikre, at interesseerklæringerne giver Retsudvalget nøjagtige oplysninger, hvormed det kan begrunde sin afgørelse utvetydigt;

18. mener, at de i punkt 1.3 til 1.5 i adfærdskodeksen for kommissærer omhandlede erklæringer om økonomiske interesser med henblik på at få et mere fuldstændigt billede af den pågældende kommissærs økonomiske situation bør omfatte alle den indstillede kommissærs og hans/hendes ægtefælles/partners økonomiske interesser og aktiviteter og under ingen omstændigheder bør begrænses til dem, der »kan medføre en interessekonflikt«;

19. mener, at de familiemæssige interesser, jf. punkt 1.6 i adfærdskodeksen for kommissærer, bør medtages i erklæringerne om økonomiske interesser; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at finde frem til en fair metode til at identificere familiemæssige interesser, der kan skabe en interessekonflikt;

20. er af den opfattelse, at interesseerklæringerne med henblik på at udbygge og forbedre reglerne om interessekonflikter også bør omfatte detaljerede oplysninger om de indstillede kommissærers eventuelle kontraktforhold, der kan skabe en interessekonflikt i forbindelse med udøvelsen af deres hverv;

21. beklager, at adfærdskodeksen ikke i tilstrækkelig grad kodificerer kravet i artikel 245 i TEUF om, at »Kommissionens medlemmer [...] såvel i deres tjenesteperiode som efter at denne er afsluttet, vil overholde de forpligtelser, der følger med deres hverv, i særdeleshed pligten til efter tjenesteperiodens ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele«;

22. beklager, at adfærdskodeksen ikke fastsætter krav om afhændelse, på trods af at sådanne krav skal være standard i alle etiske regler; betragter det som en prioritet at regulere dette aspekt meget hurtigt;

23. konstaterer, at adfærdskodeksen ikke fastsætter en konkret tidsramme for indgivelse af erklæringen forud for Parlamentets høring af de indstillede kommissærer; betragter dette krav som et grundlæggende aspekt af revisionen af proceduren for høring de udpegede kommissærer;

⁽¹⁾ Se bilag XVI til Europa-Parlamentets forretningsorden, punkt 2.

Torsdag den 1. december 2016

24. beklager, at Kommissionen ikke regelmæssigt rapporterer om gennemførelsen af adfærdskodeksen for kommissærer, især med hensyn til kommissærernes interesseerklæringer, og mener, at adfærdskodeksen bør ændres, så den indeholder bestemmelser om klager eller sanktioner i forbindelse med overtrædelser, med undtagelse af alvorlige forseelser, som omhandlet i artikel 245 og 247 i TEUF;

25. beklager navnlig den negative reaktion fra Kommissionens formand på anmodningen fra Den Europæiske Ombudsmand om proaktivt at offentliggøre beslutningerne om godkendelse af tidligere kommissærers beskæftigelse efter udløbet af deres embedsperiode samt udtalelserne fra det etiske ad hoc-udvalg; understreger, at offentliggørelsen af referaterne af Kommissionens møder ikke i sig selv er tilstrækkelig til at give Parlamentet og civilsamfundet et indblik i fortolkningen af »potentielle interessekonflikter« i praksis og de hæderlighedspolitikker, der udvikles i denne forbindelse af det etiske ad hoc-udvalg;

26. påpeger, at alle tidligere kommissærer i 18 måneder er underlagt et forbud mod at udføre lobbyarbejde over for »kommissærer og deres personale på vegne af deres virksomhed, kunder eller arbejdsgiver vedrørende spørgsmål, som henhører under det område, de som medlem af Kommissionen havde ansvaret for«, men har ret til en meget generøs overgangsgodtgørelse, efter at de har forladt Kommissionen, på mellem 40 og 65 % af deres sidste grundløn i tre år;

27. glæder sig over, at der med adfærdskodeksen er indført en bestemmelse vedrørende omfordeling af sager mellem medlemmerne af Kommissionen i tilfælde af potentielle interessekonflikter, men beklager, at:

- a) der ikke foreligger en detaljeret definition af, hvad der betragtes som en interessekonflikt
- b) bestemmelsen er begrænset til områder, der hører under den pågældende kommissærs ansvarsområde, og således ikke tager højde for kommissærens pligter som medlem af et kollegium
- c) der hverken er fastsat kriterier, på grundlag af hvilke formanden kan træffe afgørelse om omfordeling, eller en bindende ramme for underretning af Parlamentet eller en procedure, der iværksættes i tilfælde af, at en kommissær har undladt at oplyse om en interessekonflikt eller udøver virksomhed, der er uforenelig med karakteren af hans eller hendes hverv;

28. opfordrer Kommissionen til snarest at revidere adfærdskodeksen for kommissærer fra 2011 for at tage hensyn til de henstillinger, som Parlamentet har fremsat i sine seneste beslutninger, og til udviklingen inden for de generelle etiske regler og standarder for gennemsigtighed, der gælder for alle EU-institutioner; henstiller, at Kommissionens ændrer sin adfærdskodeks for kommissærer med henblik på at sikre:

- a) at kommissærerne oplyser om alle økonomiske interesser, herunder aktiver og passiver over 10 000 EUR
- b) at kommissærerne oplyser om alle deres interesser (som aktionærer, bestyrelsesmedlemmer, rådgivere og konsulenter, medlemmer af associerede fonde osv.) i relation til alle de selskaber, som de har været involveret i, herunder tætte familieforbindelser, samt de ændringer, der fandt sted på det tidspunkt, hvor deres kandidatur blev bekendtgjort
- c) at kommissærernes forsørgelsesberettigede og/eller direkte familiemedlemmer forelægger de samme oplysninger som ægtefæller eller partnere
- d) at kommissærerne udførligt præciserer målene for organisationer, de og/eller deres ægtefælle og/eller deres forsørgelsesberettigede børn deltager i, for at fastslå, om der foreligger en interessekonflikt
- e) at kommissærerne offentliggør deres medlemskab af ikkestatslige organisationer, hemmelige selskaber eller foreninger, der skjuler deres eksistens, som udfører aktiviteter, som har til formål at blande sig i offentlige organers udførelse af deres opgaver
- f) at kommissærerne og deres forsørgelsesberettigede familiemedlemmer offentliggør deres medlemskab af ikkestatslige organisationer og alle donationer til NGO'er på over 500 EUR

Torsdag den 1. december 2016

- g) at adfærdskodeksen ændres i overensstemmelse med artikel 245 i TEUF med henblik på at forlænge kommissærernes begrænsning med hensyn til beskæftigelse efter mandatets ophør til en periode, som er på mindst tre år og ikke er kortere end den periode, hvor de tidligere kommissærer er berettiget til en overgangsgodtgørelse som defineret i forordning nr. 422/67/EØF
 - h) at adfærdskodeksen omfatter specifikke krav om afhændelse
 - i) at indstillede kommissærer indgiver deres erklæringer inden for en bestemt tidsramme og i tilstrækkelig i god tid, således at det etiske ad hoc-udvalg kan forelægge Parlamentet sine synspunkter om potentielle interessekonflikter i god tid før høringerne i Parlamentet
 - j) at kommissærerne kun mødes med repræsentanter for interessegrupper, der er opført i åbenhedsregistret, som indeholder oplysninger om personer, der søger at påvirke den politiske beslutningstagning i EU-institutionerne
 - k) at kommissærerne, når de udnævnes, forelægger en underskrevet erklæring, hvori de bekræfter, at de vil give møde for Parlamentets udvalg i forbindelse med de aktiviteter, der er omfattet af deres mandat
 - l) at erklæringen offentliggøres i et format, der er foreneligt med åbne data, så den nemt kan behandles via databaser
 - m) at proceduren for omfordeling af sager ved risiko for en interessekonflikt forbedres for så vidt angår hensyntagen til kommissærens pligter som medlem af et kollegium, indførelse af kriterier angående integritet og tilbageholdenhed for formanden, på grundlag af hvilke denne kan træffe afgørelse om omfordeling af sager, gennemførelse af en bindende procedure og sanktioner for sager, hvor en kommissær undlader at oplyse om en mulig interessekonflikt, og indførelse af en bindende procedure for underretning af Parlamentet om de fornævnte sager;
 - n) at Kommissionen årligt rapporterer om gennemførelsen af adfærdskodeksen for kommissærer og fastsætter klageprocedurer og sanktioner ikke blot i tilfælde af alvorlige forseelser, men også i tilfælde af overtrædelse af kravene, især med hensyn til erklæringen om økonomiske interesser.
 - o) at der fastsættes kriterier for overholdelse af artikel 245 i TEUF, der pålægger kommissærerne »pligten til efter tjenesteperiodens ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele«
 - p) at beslutninger om godkendelse af tidligere kommissærers beskæftigelse efter udløbet af deres embedsperiode samt udtalelserne fra det etiske ad hoc-udvalg offentliggøres proaktivt
 - q) at det etiske ad hoc-udvalg sammensættes af uafhængige eksperter, der ikke selv har haft hverv som kommissær
 - r) at det etiske ad hoc-udvalg udarbejder og offentliggør en årlig rapport om sine aktiviteter, som kan omfatte enhver henstilling om forbedring af adfærdskodeksen eller gennemførelsen heraf, som det måtte finde relevant;
29. opfordrer Kommissionen til at indlede forhandlinger med Parlamentet med henblik på at indføre de ændringer, der måtte vise sig nødvendige, i rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen;
30. opfordrer Udvalget om Konstitutionelle Anliggender til i Parlamentets forretningsorden, navnlig i dens bilag XVI, at foreslå ændringer, som måtte vise sig at være nødvendige for gennemførelsen af denne beslutning;
- o
- o o
31. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

Torsdag den 1. december 2016

P8_TA(2016)0478

Ansvar, erstatning og finansiel sikkerhed for offshore olie- og gasaktiviteter**Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om ansvar, erstatning og finansiel sikkerhed for offshore olie- og gasaktiviteter (2015/2352(INI))**

(2018/C 224/25)

Europa-Parlamentet

- der henviser til Kommissionens rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om ansvar, erstatning og finansiel sikkerhed for offshore olie- og gasaktiviteter i henhold til artikel 39 i direktiv 2013/30/EU (COM(2015)0422),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene med titlen »Liability, Compensation and Financial Security for Offshore Accidents in the European Economic Area« (Civilretligt ansvar, godtgørelse og finansiel sikkerhed for offshore uheld i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde), der ledsagede Kommissionens rapport herom (SWD(2015)0167),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF⁽¹⁾ (offshoresikkerhedsdirektivet),
- der henviser til den konsekvensanalyse, der ledsager dokumentet »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasprospektering, -efterforskning og -produktion«, (SEC(2011)1293),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader⁽³⁾ (miljøansvarsdirektivet),
- der henviser til de gældende internationale og regionale regler om erstatningskrav i forbindelse med et olie- eller gasuheld offshore og navnlig den internationale konvention om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening (ansvarskonventionen) af 27. november 1992, den internationale konvention om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening (fondskonventionen) af 27. november 1992, den internationale konvention om civilretligt ansvar for forureningskader forårsaget af bunkerolie (bunkeroliekonventionen) af 23. marts 2001, den nordiske miljøbeskyttelseskonvention mellem Danmark, Finland, Norge og Sverige og offshoreprotokollen til Barcelonakonventionen om beskyttelse af havmiljø og kystområder i Middelhavet (offshoreprotokollen),
- der henviser til EU-Domstolens dom af 13. september 2005⁽⁴⁾,
- der henviser til artikel 83, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),

⁽¹⁾ EUT L 178 af 28.6.2013, s. 66.⁽²⁾ EUT L 328 af 6.12.2008, s. 28.⁽³⁾ EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56.⁽⁴⁾ Sag C-176/03, *Kommissionen mod Rådet*, ECLI:EU:C:2005:542.

Torsdag den 1. december 2016

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (omarbejdning af Bruxelles I-forordningen) ⁽¹⁾,
 - der henviser til konventionen om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽²⁾ (Luganokonventionen fra 2007),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt ⁽³⁾ (Rom II-forordningen),
 - der henviser til den endelige rapport udarbejdet for Kommissionen af konsulentvirksomheden BIO by Deloitte om civilretligt ansvar, finansiel sikkerhed og erstatningskrav i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ⁽⁴⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 13. september 2011 om håndtering af sikkerheden i forbindelse med olie- og gasaktiviteter offshore ⁽⁵⁾,
 - der henviser til Deepwater Horizon-katastrofen i april 2010 i Den Mexicanske Golf,
 - der henviser til hændelserne i forbindelse med Castor-plattformen ud for de spanske provinser Castellóns og Tarragonas kyster, som omfatter 500 jordskælv, der har berørt tusinder af europæiske borgere direkte,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A8-0308/2016),
- A. der henviser til, at artikel 194 i TEUF udtrykkeligt værner om medlemsstaternes ret til at fastsætte betingelserne for udnyttelsen af deres energiresourcer og samtidig respekterer hensynet til solidaritet og miljøbeskyttelse;
- B. der henviser til, at egne olie- og gaskilder kan bidrage væsentligt til Europas nuværende energibehov og er særlig vigtige for energisikkerheden og energidiversiteten;
- C. der henviser til, at offshore olie- og gasaktiviteter i stigende grad finder sted under stadig mere ekstreme forhold og potentielt kan få omfattende og katastrofale følger for miljøet og økonomien i hav- og kystområder;
- D. der henviser til, at selv om olie- og gasproduktionen i Nordsøen har været faldende i de seneste år, forventes antallet af offshoreanlæg i Europa at stige i fremtiden, navnlig i Middelhavet og Sortehavet;
- E. der henviser til, at ulykker forårsaget af offshore olie- og gasboreplatforme har skadelige grænseoverskridende konsekvenser, og at det derfor er nødvendigt og forholdsmæssigt, at EU tager skridt til at forebygge og afbøde og forsøge at bekæmpe konsekvenserne af sådanne ulykker;
- F. der henviser til, at det er vigtigt at mindes de 167 oliearbejdere, der omkom under tragiske omstændigheder i Piper Alpha-ulykken ud for Aberdeens kyst i Skotland den 6. juli 1988;

⁽¹⁾ EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 339 af 21.12.2007, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 199 af 31.7.2007, s. 40.

⁽⁴⁾ BIO by Deloitte (2014), »Civil liability, financial security and compensation claims for offshore oil and gas activities in the European Economic Area«, endelig rapport udarbejdet for Europa-Kommissionen — GD for Energi.

⁽⁵⁾ EUT C 51 E af 22.2.2013, s. 43.

Torsdag den 1. december 2016

- G. der henviser til, at en række undersøgelser, herunder en fra Europa-Parlamentets forskningstjeneste og en fra Det Fælles Forskningscenter, har anslået antallet af hændelser i EU's olie- og gassektor til flere tusinde (nærmere bestemt 9 700 mellem 1990 og 2007); henviser endvidere til den kumulative virkning af disse hændelser, herunder dem, som kun er af mindre omfang, har alvorlige og vedvarende følger for havmiljøet, og at der bør tages hensyn hertil i direktivet;
- H. der henviser til, at alle EU-tiltag på dette område i henhold til artikel 191 i TEUF skal understøttes af et højt beskyttelsesniveau, bl.a. baseret på forsigtighedsprincippet, princippet om forebyggende indsats, princippet om, at forureneren betaler, og princippet om bæredygtighed;
- I. henviser til, at der ikke har været nogen større offshoreulykke i EU siden 1988, og henviser til at 73 % af olie- og gasproduktionen i EU kommer fra medlemsstater omkring Nordsøen, der allerede er kendt for at have verdens bedste offshoresikkerhedssystemer; henviser til, at det er vigtigt at understrege, at EU har omtrent 68 000 km kystlinje, og at antallet af offshoreanlæg formentlig stiger betydeligt i fremtiden, navnlig i Middelhavet og Sortehavet, hvilket bevirker, at det er presserende fuldt ud at gennemføre og håndhæve direktiv 2013/30/EU og sikre, at der indføres en ordentlig lovramme til at regulere alle offshoreaktiviteter, inden der sker en alvorlig ulykke; henviser til, at Unionens politik på miljøområdet i artikel 191 i TEUF skal bygge på forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats;
- J. der henviser til, at erstatningsreglerne er det vigtigste middel til at gennemføre princippet om, at forureneren betaler, idet de sikrer, at virksomhederne holdes ansvarlige for eventuelle skader, der forvoldes i forbindelse med de erhvervsretlige aktiviteter, og giver dem et incitament til at træffe forebyggende foranstaltninger, udvikle fremgangsmåder og gennemføre tiltag, der minimerer risikoen for sådanne skader;
- K. der henviser til, at selv om offshoresikkerhedsdirektivet gør offshorekoncessionshaverne objektivt ansvarlige for forebyggelse og afhjælpning af miljøskader som følge af deres aktiviteter (artikel 7 sammenholdt med artikel 38, som udvider miljøansvarsdirektivets anvendelsesområde til medlemsstaternes kontinentalsokler), har det ikke gjort det muligt at indføre en omfattende EU-ramme for erstatningsansvar;
- L. der henviser til, at det er meget vigtigt at have effektive og passende erstatningsordninger og ordninger for omgående og passende behandling af erstatningskrav for skader, der påføres mennesker, dyr og miljøet som følge af olie- og gasaktiviteter offshore, og også at have tilstrækkelige ressourcer til at genoprette vigtige økosystemer;
- M. der henviser til, at der ikke foretaget nogen harmonisering ved offshoresikkerhedsdirektivet med hensyn til civil skade som følge af offshoreuheld, og at de eksisterende internationale regler gør det vanskeligt at gøre civile erstatningskrav gældende på tværs af grænserne;
- N. der henviser til, at offshoresikkerhedsdirektivet fastlægger nogle forhåndsbetinger for udstedelse af koncessioner, der skal sikre, at koncessionshaverne aldrig teknisk eller finansielt er ude af stand til at håndtere følgerne af deres offshoreaktiviteter, idet det også kræves, at medlemsstaterne indfører procedurer for omgående og passende behandling af erstatningskrav, herunder for grænseoverskridende hændelser, og fremmer anvendelsen af bæredygtige finansielle instrumenter (artikel 4);
1. glæder sig over vedtagelsen af offshoresikkerhedsdirektivet 2013/30/EU, som supplerer miljøansvarsdirektivet 2004/35/EF og direktivet om miljøkonsekvensvurdering 2011/92/EU, samt Rådets ratifikation af offshoreprotokollen til Barcelonakonventionen som de første skridt til beskyttelse af miljøet, menneskelige aktiviteter og arbejdstageres sikkerhed; opfordrer de medlemsstater, som endnu ikke har gennemført de ovennævnte direktiver i deres nationale lovgivning, til hurtigst muligt at gøre dette; opfordrer ligeledes medlemsstaterne til at sikre, at de kompetente myndighed er uafhængige, som krævet i henhold til offshoresikkerhedsdirektivets artikel 8, og opfordrer Kommissionen til at vurdere, om det er hensigtsmæssigt at indføre yderligere harmoniserede bestemmelser om ansvar, erstatning og finansiell sikkerhed med henblik på at forebygge yderligere ulykker med grænseoverskridende konsekvenser;

Torsdag den 1. december 2016

2. beklager, at hændelser i henhold til offshoresikkerhedsdirektivet og miljøansvarsdirektivet kun defineres som »alvorlige«, hvis de medfører dødsfald eller alvorlige kvæstelser, uden at der på nogen måde henvises til konsekvenserne for miljøet; understreger, at selv om den ikke medfører dødsfald eller alvorlige kvæstelser, kan en hændelse have en betydelig indvirkning på miljøet i kraft af dens omfang, eller fordi den rammer eksempelvis beskyttede områder, beskyttede arter eller særligt sårbare habitater;

3. understreger, at en effektiv anvendelse af princippet om, at forurenere betaler, i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter ikke alene bør omfatte udgifterne til forebyggelse og afhjælpning af miljøskader — som det nu i et vist omfang er opnået via offshoresikkerhedsdirektivet og miljøansvarsdirektivet — men også udgifterne til dækning af traditionelle erstatningskrav, i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet og princippet om bæredygtig udvikling; opfordrer derfor Kommissionen til at overveje at etablere en lovgivningsmæssig erstatningsmekanisme for offshoreulykker i lighed med den, der er fastsat i lov om olieaktiviteter i Norge, i det mindste for de sektorer, som kan blive hårdt ramt, såsom fiskeri og turisme i kystområder samt andre sektorer i den blå økonomi; anbefaler i denne forbindelse, at misbrug eller hændelser, der opstår som følge af aktiviteter udført af virksomheder, bør vurderes kvalitativt og kvantitativt, således at de omfatter alle de sekundære virkninger for lokalsamfundene; understreger med hensyn til miljøansvar også forskellene og manglerne i forbindelse med gennemførelsen og anvendelsen af miljøansvarsdirektivet, som også er beskrevet i Kommissionens anden rapport om gennemførelsen; opfordrer Kommissionen til at sikre, at miljøansvarsdirektivet gennemføres på en effektiv måde, og at ansvaret for miljøskader som følge af offshoreuheld gælder i et passende omfang i hele EU;

4. beklager i denne forbindelse, at offshoresikkerhedsdirektivet ikke beskæftiger sig med ansvaret for direkte eller indirekte civil skade for fysiske eller juridiske personer, det være sig personskade, tingskade eller økonomisk tab;

5. beklager ligeledes, at det civilretlige ansvar behandles meget forskelligt fra den ene medlemsstat til den anden; understreger, at der i mange medlemsstaterne med offshore- og gasaktiviteter ikke gælder noget ansvar for de fleste krav fra tredjemand om erstatning for traditionelle skader som følge af en ulykke, at der i langt størstedelen af medlemsstaterne ikke findes nogen ordning for udbetaling af erstatning, og at det i mange medlemsstater ikke er sikret, at operatørerne eller ansvarlige personer har tilstrækkelige finansielle aktiver til at imødekomme erstatningskrav; understreger endvidere, at der ofte er usikkerhed om, hvordan medlemsstaternes retssystemer vil håndtere de mange forskelligartede civile erstatningskrav, der kan udspringe af offshore olie- og gasuheld; mener derfor, at der er behov for en europæisk ramme, som bør være baseret på lovgivningen i de medlemsstater, der er nået længst, som ikke kun bør omfatte personskade og tingskade, men også rent økonomiske tab, og som bør sikre effektive erstatningsordninger for de skadelidte og for de sektorer, som kan blive hårdt ramt (f.eks. fiskeri og kystturisme); opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at vurdere, om en horisontal europæisk ramme for kollektive søgsmål vil være en mulig løsning, og til at være særlig opmærksom herpå ved udarbejdelsen af rapporten om gennemførelsen af offshoresikkerhedsdirektivet;

6. understreger i denne sammenhæng, at kompenserende og afhjælpende erstatningskrav for traditionelle skader vanskeliggøres yderligere af civile retsplejeregler om forældelsesfrister, finansielle omkostninger, manglende mulighed for søgsmål i almenhedens interesse og masseerstatningsøgsmål og af bestemmelser om bevisførelse, der er meget forskellige fra den ene medlemsstat til den anden;

7. henleder opmærksomheden på, at erstatningsreglerne skal kunne håndtere grænseoverskridende krav effektivt, hurtigt, inden for en rimelig tidsramme og uden forskelsbehandling af personer fra forskellige EØS-lande; anbefaler, at de kommer til at omfatte både primær og sekundær skade i alle de berørte områder, da sådanne hændelser berører store områder og kan have konsekvenser på lang sigt; understreger nødvendigheden af, at de nabolande, der ikke er medlem af EØS, overholder folkeretten;

8. er af den opfattelse, at der bør indføres regler om objektivt civilretligt ansvar for offshoreulykker for at lette domstolsadgangen for ofre (både juridiske og fysiske personer) for offshoreulykker, idet dette kan udgøre et incitament for offshoreoperatøren til behørigt at håndtere risiciene i forbindelse med aktiviteterne; mener, at finansielle lofter for erstatningsansvar bør undgås;

Torsdag den 1. december 2016

9. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at tage hensyn til den særlige situation for arbejdstagere og ansatte i offshore olie- og gasindustrien, navnlig i små og mellemstore virksomheder (SMV'er); påpeger, at offshore olie- og gasuheld kan have særligt alvorlige konsekvenser for fiskeri- og turistbranchen og for andre brancher, der er afhængige af det fælles havmiljøes gode tilstand for at kunne udøve deres virksomhed, da disse brancher, der omfatter mange SMV'er, risikerer at lide et betydeligt økonomisk tab i tilfælde af et større offshoreuheld;
10. understreger derfor, at det er af allerstørste betydning at få ajourført de eksisterende erstatningsordninger i medlemsstaterne for at sikre, at hvis der sker et uheld i et af deres farvande, vil det ikke få negative konsekvenser for de fremtidige offshore olie- og gasaktiviteter i det pågældende land eller i EU som helhed, hvis uheldet skulle ske i et område, som i høj grad er afhængigt af turismen som indtægtskilde; opfordrer derfor Kommissionen til at genoverveje behovet for at indføre fælles EU-standarder for afhjælpende og kompenserende erstatningssystemer;
11. understreger behovet for at medtage ofre for følgeskader i forbindelse med planlægning, undersøgelser og drift af offshoreanlæg såvel som de ofre, der sandsynligvis vil være berettiget til den omhandlede erstatning;
12. noterer sig, at Kommissionen agter at iværksætte systematisk indsamling af data gennem Den Europæiske Unions Myndighedsgruppe for Offshore Olie- og Gasaktiviteter for at foretage en mere omfattende analyse af effektiviteten og omfanget af de nationale bestemmelser om erstatningsansvar;
13. understreger nødvendigheden af, at Kommissionen regelmæssigt kontrollerer, at de nationale retssystemer og virksomhederne er i overensstemmelse med de relevante ansvars- og erstatningsbestemmelser i offshoresikkerhedsdirektivet, herunder gennem kontrol af offshorevirksomhedernes regnskaber, og griber ind, hvis det ikke er tilfældet, med henblik på at forebygge alvorlige uheld og begrænse deres konsekvenser for mennesker og miljøet; foreslår, at der etableres en fælles ordning på europæisk plan for håndtering af hændelser og misbrug;
14. understreger, at der skal findes en balance mellem hurtig erstatning til de skadelidte og forebyggelse af udbetaling af uberettigede krav (også kendt som »sluseport«-problemet) ved at skabe større sikkerhed omkring det finansielle ansvar for mange offshorevirksomheder og undgå langvarige og dyre retssager ved domstolene;
15. beklager, at ingen medlemsstater udtrykkeligt fastsætter en bred vifte af finansielle sikkerhedsinstrumenter vedrørende erstatning for traditionelle skader som følge af offshore olie- og gasuheld; understreger i denne forbindelse, at en overdreven afhængighed af forsikring vil kunne resultere i et lukket marked for finansielle sikkerhedsinstrumenter med det deraf følgende potentiale for manglende konkurrence og øgede omkostninger;
16. beklager den manglende udbredelse af finansielle sikkerhedsinstrumenter i EU til dækning af skader forårsaget af de dyreste offshoreulykker; bemærker, at en af årsagerne kan være, at erstatningsansvarets omfang medfører, at disse instrumenter ikke er nødvendige i visse medlemsstater;
17. opfordrer medlemsstaterne til at forelægge detaljerede oplysninger om udbredelsen af finansielle instrumenter og tilstrækkelig dækning for offshoreulykker, herunder de dyreste;
18. mener, at alle tilfælde af bevist erstatningsansvar samt enkelthederne ved de anvendte sanktioner bør offentliggøres for at skabe åbenhed for alle om den reelle omkostning ved miljøskader;
19. opfordrer indtrængende Kommissionen til at tilskynde medlemsstaterne til at udvikle finansielle sikkerhedsinstrumenter vedrørende erstatning for traditionelle skader som følge af hændelser i forbindelse med generelle offshore olie- og gasaktiviteter eller offshore olie- og gastransport, herunder i tilfælde af insolvens; mener, at dette kan begrænse eksternaliseringen af operatørernes ansvar for forurening som følge af uheld til statskassen, som ellers vil skulle bære udgifterne til erstatninger, hvis reglerne forbliver uændrede; mener, at det i denne forbindelse også kan vurderes, om der skal oprettes en fond baseret på gebyrer, der betales af offshoreindustrien;

Torsdag den 1. december 2016

20. er af den opfattelse, at det skal analyseres, i hvilken udstrækning indførelse af et strafferetligt ansvar på EU-plan vil give en ekstra afskrækkende virkning ud over de civilretlige sanktioner, hvilket vil føre til bedre miljøbeskyttelse og overholdelse af sikkerhedsforanstaltningerne; glæder sig derfor over EU's indførelse af direktivet om miljøkriminalitet 2008/99/EF, der harmoniserer de strafferetlige sanktioner for visse overtrædelser af EU's miljølovgivning; beklager imidlertid, at anvendelsesområdet for direktivet om miljøkriminalitet ikke dækker alle aktiviteterne i offshoresikkerhedsdirektivet; beklager også, at definitionerne af strafbare handlinger og af minimumssanktioner for brud på offshoresikkerheden ikke er harmoniseret i EU; opfordrer Kommissionen til at tilføje større olieuheld til anvendelsesområdet for direktivet om miljøkriminalitet og til at forelægge Parlamentet sin første rapport om gennemførelsen af offshoresikkerhedsdirektivet rettidigt og senest den 19. juli 2019;

21. opfordrer Kommissionen til at udarbejde de undersøgelser, der er nødvendige for at vurdere den økonomiske risiko, som de enkelte medlemsstater og deres kystområder kan blive udsat for, idet der tages hensyn til de økonomiske sektorer, de enkelte regioner er orienteret mod, graden af koncentration af offshore olie- og gasaktiviteter i bestemte områder, driftsbetingelserne, klimatiske faktorer som f.eks. havstrømme og vinde og de gældende miljømæssige standarder; anbefaler derfor, at der indføres beskyttelsesmekanismer og sikkerhedspereimetre i forbindelse med indstilling af aktiviteter, og glæder sig over, at sektoren har udviklet fire brønddæksler (well capping stacks), som kan begrænse olieudslippet i tilfælde af en ulykke;

22. opfordrer til en skræddersyet arktisk miljøkonsekvensvurdering af alle aktiviteter, der finder sted i den arktiske region, hvor økosystemerne er særlig sårbare og tæt forbundet til den globale biosfære;

23. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at overveje muligheden for at indføre yderligere foranstaltninger, som effektivt vil beskytte offshore olie- og gasaktiviteterne, inden der sker en alvorlig ulykke;

24. opfordrer i denne forbindelse Kommissionen og medlemsstaterne til fortsat at undersøge muligheden for en international løsning i betragtning af, at mange olie- og gasvirksomheder med aktiviteter i EU er aktive i hele verden, og at en global løsning vil sikre lige vilkår på globalt plan ved at styrke kontrollen med udvindingsvirksomhederne uden for EU's grænser; opfordrer medlemsstaterne til hurtigt at ratificere Parisaftalen om klimaændringer fra december 2015;

25. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Torsdag den 1. december 2016

P8_TA(2016)0479

Situationen i Den Demokratiske Republik Congo**Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om situationen i Den Demokratiske Republik Congo (2016/3001(RSP))**

(2018/C 224/26)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Den Demokratiske Republik Congo (DRC), navnlig beslutningerne af 10. marts 2016 ⁽¹⁾ og 23. juni 2016 ⁽²⁾,
- der henviser til erklæringerne fra EU's delegation til Den Demokratiske Republik Congo om menneskerettighedssituationen i landet, navnlig erklæringerne af 23. november 2016 og 24. august 2016,
- der henviser til Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU's beslutning af 15. juni 2016 om situationen forud for valget og den sikkerhedsmæssige situation i DRC,
- der henviser til EU's lokale erklæringer af 25. juni 2016 om menneskerettighedssituationen i DRC og af 2. august 2016 og 24. august 2016 om valgprocessen i DRC efter iværksættelsen af den nationale dialog i DRC,
- der henviser til årsberetningen fra FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder, der blev offentliggjort den 27. juli 2015, om menneskerettighedssituationen og de aktiviteter, der gennemføres af FN's fælles kontor for menneskerettigheder i Den Demokratiske Republik Congo,
- der henviser til de fælles pressemeddelelser af 16. februar 2016 og af 5. juni 2016 fra Den Afrikanske Union, De Forenede Nationer, Den Europæiske Union og Den Internationale Organisation af Frankofone Lande om behovet for en inklusiv politisk dialog i DRC og deres tilsagn om at støtte congolesiske aktører i deres bestræbelser på at konsolidere demokratiet i landet,
- der henviser til erklæringen af 15. august 2016 fra talsmanden for næstformanden i Kommissionen/Unionens højststående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) om volden i DRC,
- der henviser til Rådets konklusioner af 23. maj 2016 og 17. oktober 2016 om Den Demokratiske Republik Congo,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolutioner om DRC, navnlig resolution 2293 (2016) om fornyelse af sanktionsordningen for DRC og mandatet for Ekspertgruppen og 2277 (2016), der fornyede mandatet for FN's stabiliseringsmission i DRC (MONUSCO),
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds pressemeddelelser af 15. juli 2016 og 21. september 2016 om situationen i DRC,
- der henviser til erklæringen af 20. september 2016 fra medformændene for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU, der opfordrede til ro for at løse krisen gennem dialog og under respekt for forfatningen,
- der henviser til Cotonoupartnerskabsaftalen, der blev undertegnet den 23. juni 2000 og ændret den 25. juni 2005 og den 22. juni 2010,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0085.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0290.

Torsdag den 1. december 2016

- der henviser til det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder fra juni 1981,
 - der henviser til det afrikanske charter om demokrati, valg og regeringsførelse,
 - der henviser til Rådets konklusioner af 18. februar 2006 om Den Demokratiske Republik Congo,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at Joseph Kabila siden 2001 har været præsident for DRC; der henviser til, at præsident Kabilas mandatperiode udløber den 20. december 2016, og til, at mandatet for præsidenten for DRC i henhold til forfatningen er begrænset til to valgperioder, og at det næste præsident- og parlamentsvalg oprindeligt skulle have været afholdt ved udgangen af 2016;
- B. der henviser til, at præsident Kabila har anvendt administrative og tekniske midler i forsøg på at forsinke valget og forblive ved magten efter udløbet af sit forfatningsmæssige mandat;
- C. der henviser til, at første forsøg på at ændre den congolesiske forfatning for at tillade præsident Kabila at stille op til en tredje embedsperiode blev opgivet i 2015 på grund af voldsom modstand og mobilisering fra civilsamfundets side; der henviser til, at disse forsøg har ført til voksende politiske spændinger, uroligheder og vold over hele landet, der nu ser ud til at befinde sig i en valgsmæssig hårknode;
- D. der henviser til, at præsident Kabila i november 2015 bebudede iværksættelsen af en national dialog; der henviser til, at Den Afrikanske Union efterfølgende udpegede den tidligere togolesiske premierminister Edem Kodjo til mægler i den nationale politiske dialog; der henviser til, at to store oppositionsgrupper nægtede at deltage i, hvad de betragter som en ikke-inkludativ og udemokratisk dialog og en forsinkelsestaktik;
- E. der henviser til, at Den Afrikanske Union, De Forenede Nationer, Den Europæiske Union og Den Internationale Organisation af Frankofone Lande i fællesskab har understreget vigtigheden af dialog og søgen efter en aftale mellem de politiske aktører, som respekterer demokrati og retsstaten, og indtrængende har opfordret alle congolesiske politiske aktører til at samarbejde fuldt ud med Edem Kodjo;
- F. der henviser til, at der den 18. oktober 2016 blev undertegnet en aftale mellem præsident Kabila og en del af oppositionen om at udsætte præsidentvalget til april 2018; der henviser til, at præsident Kabila, som i henhold til denne aftale fik tilladelse til at forblive ved magten efter 2016, gav en ny midlertidig premierminister, Samy Badibanga, et medlem af oppositionen, til opgave at danne en ny regering;
- G. der henviser til, at congolesiske sikkerheds- og efterretningstjenester siden januar 2015 har slået hårdt ned på fredelige aktivister og medlemmer af oppositionen og civilsamfundet, som modsætter sig forsøg på at tillade præsident Kabila at forblive ved magten ud over den forfatningsmæssigt fastsatte grænse på to valgperioder;
- H. der henviser til, at menneskerettighedsgrupper har rapporteret om en forværring af menneskerettighedssituationen og ytrings-, forsamlings- og demonstrationsfriheden i landet op til valget, herunder brugen af overdreven magtanvendelse mod fredelige demonstranter, journalister, politiske ledere og andre;
- I. der henviser til, at det stadig stigende voldsniveau og krænkelser af menneskerettighederne og folkeretten, navnlig de målrettede aktioner og vilkårlige anholdelser, skader enhver bestræbelse på at styre og stabilisere situationen i DRC;
- J. der navnlig henviser til, at mere end 50 personer angiveligt blev dræbt under demonstrationer den 19. og 20. september 2016 i Kinshasa og mange flere forsvandt; der henviser til, at medlemmer af LUCHA- og Filimbi-bevægelserne stadig bliver stadig ulovligt tilbageholdt; der henviser til, at medieforetagender såsom Radio France Internationale (RFI) og Radio Okapi er blevet lukket, eller deres sendesignaler er blevet forstyrret; der henviser til, at der ifølge en rapport fra FN's fælles kontor for menneskerettigheder blev rapporteret om 422 menneskerettighedskrænkelser begået af politiet og sikkerhedsstyrkerne under demonstrationerne, der fandt sted mellem den 19. og den 21. september 2016;

Torsdag den 1. december 2016

- K. der henviser til, at humanitære organisationer anslår, at politisk ustabilitet kaster landet ud i kaos og forårsager, at en befolkning, der i forvejen er svækket af de forskellige tidligere og nuværende kriser, synker ned i ekstrem fattigdom og usikkerhed, med mere end 5 millioner mennesker med behov for fødevarebistand;
- L. der henviser til, at Den Europæiske Union har understreget, at enhver afgørelse om udsættelse af valget skal træffes inden for rammerne af en inklusiv, upartisk og gennemsigtig politisk dialog mellem congolesiske parter inden udgangen af præsident Kabila's mandatperiode i december 2016;
- M. der henviser til, at det nationale vejledende program for DRC for 2014-2020, der er finansieret med 620 mio. EUR fra den 11. Europæiske Udviklingsfond, prioriterer en styrkelse af regeringsførelsen og retsstaten, herunder reformer inden for retsvæsenet, politiet og hæren;
1. beklager tabet af menneskeliv under demonstrationerne de seneste uger og udtrykker sin dybfølte medfølelse med de pårørende til ofrene og med den congolesiske befolkning;
 2. er dybt bekymret over den tiltagende ustabile situation, der hersker i DRC i forbindelse med den anspændte atmosfære forud for valget; minder myndighederne i DRC, og primært landets præsident, om deres ansvar for at beskytte alle borgere, der bor på det nationale territorium, og især for at varetage deres opgaver med hensyn til regeringsførelse under fuld respekt for retsstatsprincippet;
 3. beklager, at regeringen og den uafhængige nationale valgkommission (CENI) har undladt at afholde præsidentvalget inden for den forfatningsmæssige frist; gentager sin opfordring til en vellykket og rettidig afholdelse af valg i fuld overensstemmelse med den congolesiske forfatning og det afrikanske charter om demokrati, valg og regeringsførelse og insisterer på den congolesiske regerings ansvar for sikre et miljø, der fremmer et gennemsigtigt, troværdigt og inklusivt valg så hurtigt som muligt;
 4. minder om det tilsagn, som DRC har afgivet under Cotonouaftalen om at respektere demokratiet, retsstats- og menneskerettighedsprincipperne, som omfatter ytringsfrihed, mediefrihed, god regeringsførelse og gennemsigtighed i forbindelse med politiske poster; konstaterer, at den dialog, der føres af de congolesiske myndigheder inden for rammerne af artikel 8 i Cotonouaftalen, med det formål at opnå en endelig afklaring på afviklingen af valgene, har slået fejl;
 5. opfordrer indtrængende EU til at træffe mere konkrete foranstaltninger og til øjeblikkeligt at iværksætte en procedure under artikel 96 i Cotonouaftalen, og til at vedtage målrettede sanktioner, herunder visumforbud og indefrysning af aktiver rettet mod de øverste tjenestemænd og medlemmer af de væbnede styrker, der er ansvarlige for den voldelig undertrykkelse af demonstrationer og for den politiske hårdknude, der forhindrer en fredelig og forfatningsmæssig magtoverdragelse, især Kalev Mutond, generalmajor John Numbi, general Ilunga Kampete, generalmajor Gabriel Amisi Kumba og general Célestin Kanyama;
 6. opfordrer alle politiske aktører til at indlede en fredelig og konstruktiv dialog, at forhindre enhver uddybelse af den aktuelle politiske krise og at afstå fra yderligere voldshandlinger og provokationer; bifalder den indsats, som CENCO (den nationale konference af katolske biskopper) har gjort for at skabe en bredere konsensus om en politisk overgang; opfordrer både myndighederne og oppositionen til at afstå fra handlinger eller erklæringer, der kan sprede urolighederne yderligere; erkender imidlertid, at der er behov for en overgangsperiode, i løbet af hvilken præsidentembedet kun kan varetages under kontrol af et overgangsråd, hvor oppositionen skal spille en afgørende rolle;
 7. udtrykker dyb bekymring over den forværrede menneskerettighedssituation og den øgede begrænsning af det politiske råderum i DRC, og navnlig instrumentaliseringen af retsvæsenet og den vold og intimidering, som menneskerettighedsforkæmpere, politiske modstandere og journalister udsættes for; opfordrer til øjeblikkelig og betingelsesløs løsladelse af alle politiske fanger; opfordrer myndighederne til øjeblikkeligt at ophæve alle restriktioner på medierne;
 8. er fortsat yderst bekymret over, hvor virkningsfuld en rolle den Uafhængige Nationale Valgkommissionen (CENI) indtager, idet legitimiteten af valgprocessen i vid udstrækning er afhængig af denne; minder om, at valgkommissionen bør være en upartisk og inklusiv institution med tilstrækkelige ressourcer til at gøre en omfattende og gennemsigtig afvikling mulig;

Torsdag den 1. december 2016

9. opfordrer til en fuldstændig, grundig og gennemsigtig undersøgelse af de påståede menneskerettighedskrænkelser, der fandt sted under demonstrationerne, for at identificere de ansvarlige og drage dem til ansvar;
 10. opfordrer EU's delegation til fortsat nøje at overvåge udviklingen i DRC og til at bruge alle hensigtsmæssige redskaber og instrumenter til at støtte menneskerettighedsforkæmpere og prodemokratiske bevægelser; opfordrer NF/HR til at overveje at øge EU-delegationens mæglingskapacitet for samarbejde med Den Afrikanske Union for at støtte en mere inklusiv politisk dialog og forebygge forværringen af den politiske krise og yderligere spredning af vold;
 11. opfordrer til en større inddragelse af Den Afrikanske Union med henblik på at sikre fuld respekt for den congolesiske forfatning; opfordrer til en permanent dialog mellem landene i De Store Søers Område for at forhindre yderligere destabilisering; glæder sig i denne forbindelse over den internationale konference om De Store Søers Område med henblik på at vurdere situationen i DRC, som blev afholdt i Luanda i oktober 2016;
 12. minder om, at fred og sikkerhed er forudsætninger for et vellykket valg og et stabilt politisk miljø; glæder sig i denne forbindelse over fornyelsen af MONUSCO's mandat og styrkelsen af dens beføjelser til at beskytte civile og værne om menneskerettighederne i forbindelse med valget;
 13. gentager sin dybe bekymring over den alarmerende humanitære situation i DRC; opfordrer EU og medlemsstaterne til at fortsætte deres bistand til befolkningen i DRC med henblik på at forbedre levevilkårene for de mest udsatte befolkningsgrupper og håndtere konsekvenserne af fordrivelse, fødevaresikkerhed og naturkatastrofer;
 14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, regeringen og parlamentet i Den Demokratiske Republik Congo, Den Afrikanske Union, AVS-EU-Ministerrådet, FN's generalsekretær og FN's Menneskerettighedsråd.
-

Torsdag den 1. december 2016

P8_TA(2016)0480

Adgang til energi i udviklingslandene

Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om adgang til energi i udviklingslandene (2016/2885(RSP))

(2018/C 224/27)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til målene for bæredygtig udvikling (SDG), navnlig mål 7 om adgang til energikilder, og mål 12 og 13 om henholdsvis bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion og om klimaændringer,
- der henviser til initiativet om »bæredygtig energi for alle« (SE4ALL), som FN lancerede i 2011,
- der henviser til Kommissionens initiativ om »udvikling af leveringen af energi«, som blev lanceret i 2012 med henblik på at give 500 millioner flere mennesker adgang til bæredygtige energitjenester senest i 2030,
- der henviser til artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der fastlægger, at EU's hovedmål på udviklingsområdet er at nedbringe og på sigt udrydde fattigdommen,
- der henviser til artikel 191 i TEUF og til EU's klimapolitik,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 233/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde ⁽¹⁾ (DCI), og navnlig bilag I hertil, som omfatter bestemmelser om bæredygtig energi i geografiske programmer, samt til bilag II hertil, som indeholder bestemmelser om en bæredygtig energikomponent i DCI's tematiske program for globale offentlige goder og udfordringer (GPGC),
- der henviser til de relevante programmeringsdokumenter under DCI og under Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) og de nationale vejledende programmer (NVP'er), som omfatter et energi-fokusområde, samt de årlige handlingsprogrammer, med hvilke disse NVP'er gennemføres,
- der henviser til initiativet med Afrikas korridor for ren energi, der har til formål at støtte en fremskyndet udbredelse af vedvarende energi i Afrika samt nedbringe CO₂-emissionerne og afhængigheden af importerede fossile brændstoffer,
- der henviser til sin kontrol af de relevante DCI-udkast og EUF-programmeringsdokumenter forud for DCI-Udvalgets og EUF-Udvalgets godkendelse af disse,
- der henviser til den 21. partskonference (COP 21) under FN's rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), der fandt sted i Paris i december 2015, og vedtagelsen af Parisaftalen, den første universelle, juridisk bindende globale klimaaftale nogensinde,
- der henviser til den 22. partskonference (COP 22) under FN's rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), der blev holdt i Marrakesh den 7.-18. november 2016,

⁽¹⁾ EUT L 77 af 15.3.2014, s. 44.

Torsdag den 1. december 2016

- der henviser til mødet på højt niveau under ledelse af Idriss Déby, formand for Den Afrikanske Union, Alpha Condé, præsident for Republikken Guinea, Nkosazana Dlamini-Zuma, formand for Kommissionen for Den Afrikanske Union, og Akinwumi Adesina,, formand for Den Afrikanske Udviklingsbank, og med deltagelse af repræsentanter for Den Europæiske Union, Stefano Manservigi, generaldirektør i Generaldirektoratet for Internationalt Samarbejde og Udvikling, og Felice Zaccheo, vicechef for Enhed C6, Energi og Klimaforandringer, samt Ségolène Royal, minister for miljø, bæredygtig udvikling og energi, om initiativet vedrørende varig energi og partnerskabet mellem Den Europæiske Union og Den Afrikanske Union den 21. september 2016 i forbindelse med De Forenede Nationers generalforsamling i New York,
- der henviser til rapporten af 16. november 2000 fra World Commission on Dams med titlen: »A new framework for decision-making« (nye rammer for beslutningstagning),
- der henviser til sin beslutning af 27. september 2011 om finansiering til forstærkning af dæmningsinfrastruktur i udviklingslande ⁽¹⁾, sin beslutning af 2. februar 2012 om EU-udviklingssamarbejde til støtte for målsætningen om global adgang til energi i 2030 ⁽²⁾ og til sin beslutning af 12. juni 2012 om energipolitisk samarbejde med partnere uden for EU: En strategisk tilgang til sikker, bæredygtig og konkurrencedygtig energiforsyning ⁽³⁾,
- der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 15/2015 af 6. oktober 2015 om AVS-EU-energifacilitetens støtte til fremme af vedvarende energi i Østafrika,
- der henviser til mundtlig forespørgsel til Kommissionen om adgang til energi i udviklingslandene (O-000134/2016 — B8-1809/2016),
- der henviser til forslag til beslutning fra Udviklingsudvalget,
- der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at bæredygtig adgang til prisoverkommelig, pålidelig og sikker energi er af afgørende betydning for opfyldelsen af de grundlæggende menneskelige behov og rettigheder, herunder adgang til rent vand, sanitet, et trygt og sikkert miljø, sundhedspleje, opvarmning og uddannelse, og at dette er af afgørende betydning for næsten alle former for økonomisk aktivitet og en vigtig drivkraft bag udviklingen; der henviser til, at der også er sikkerhedsmæssige og geopolitiske aspekter af adgang til energi, og at energispørgsmål kan blive drivkræfter bag konflikter;
- B. der henviser til, at 1,2 mia. mennesker ikke har adgang til elektricitet, og at endnu flere mennesker ikke har pålidelig adgang hertil; der henviser til, at halvdelen af de mennesker, der mangler adgang til elektricitet, bor i Afrika; der henviser til, at dette antal er voksende, eftersom befolkningen på dette kontinent vokser hurtigere end den befolkning, hvis adgang til energi udvides;
- C. der henviser til, at situationen i Afrika syd for Sahara er den værste i verden, hvad angår adgang til elektricitet, men at Afrika syd for Sahara, eftersom denne regions energisektor er under udvikling, sandsynligvis i 2040 vil forbruge lige så meget elektricitet som Indien og Latinamerika gjorde tilsammen i 2010;
- D. der henviser til, at over 70 % af Afrikas samlede energiforbrug kommer fra vedvarende energikilder, men at næsten hele dette forbrug er i form af traditionel brug af biomasse; der henviser til, at der stadig er enorme muligheder for at medtage andre energikilder, hvilket især gælder sol- og vindenergi;
- E. der henviser til, at tendenserne i den demografiske udvikling i Afrika vil influere kraftigt på kravene om arealudnyttelse til dyrkning af afgrøder samt behovet for træbrændsel;
- F. der henviser til, at den globale skovrydning tegner sig for næsten 20 % af alle CO₂-emissioner; der henviser til, at stærk afhængighed af traditionel biomasse og ineffektive komfurer bringer skov- og bushområder i fare i mange regioner på det afrikanske kontinent;

⁽¹⁾ EUT C 56 E af 26.2.2013, s. 67.

⁽²⁾ EUT C 239 E af 20.8.2013, s. 83.

⁽³⁾ EUT C 332 E af 15.11.2013, s. 28.

Torsdag den 1. december 2016

- G. der henviser til, at 2,3 mia. mennesker bruger traditionel biomasse, såsom trækul til madlavning, og at dette ofte medfører alvorlige sundhedsmæssige problemer og har konsekvenser for miljøet; der henviser til, at kvinder bærer en uforholdsmæssig stor del af den byrde, der er forbundet med brugen af sådanne materialer, herunder det at samle brænde, hvilket kan være tidskrævende og også bringe deres sikkerhed i fare; der henviser til, at brugen af bedre komfurer reducerer den tid og det arbejde, der ofte er forbundet med tilberedningen af måltider;
- H. der henviser til, at Afrika både er det kontinent, der har verdens største potentiale for vedvarende energi, og det kontinent, der er længst bagefter, hvad angår elektrificering;
- I. der henviser til, at energifattigdom er mest udbredt i landdistrikter, men at det at sikre adgang til energi i de voksende arealer af byer i rivende vækst også er en massiv udfordring på grund af de geografiske forhold, konnektiviteten og manglen på infrastruktur, og at de fattigste lande i Afrika er de lande, der har de højeste energiregninger;
- J. der henviser til, at det er afgørende at fortsætte med at udvikle de stadig unge elektrificeringsmarkeder i landdistrikterne, indtil de bliver modne og selvforsynende, og fortsat at støtte programmer, der fokuserer på vedvarende, energieffektive og decentraliserede energiløsninger i mindre målestok;
- K. der henviser til, at energifattigdom også har en kønsdimension; der henviser til, at konsekvenserne af energifattigdom er værst for kvinder;
- L. der henviser til, at mål 7 af de universelle mål for bæredygtig udvikling er sikring af adgang til prisoverkommelig, pålidelig, bæredygtig og moderne energi for alle senest i 2030; der henviser til, at overholdelsen af forpligtelserne på klimaområdet også kræver en ihærdig og fornuftig indsats på klimaområdet, og at Afrika derfor står over for en dobbelt udfordring, idet det skal øge sine indbygges adgang til basale energitjenester betragteligt og samtidig overholde sine forpligtelser i henhold til klimaaftalen;
- M. der henviser til, at det af rapporten fra De Forenede Nationers Miljøprogram med titlen »Global Trends in Renewable Energy Investment 2016« (globale tendenser i investeringer i vedvarende energi 2016) fremgår, at de årlige globale investeringer i ny vedvarende energikapacitet var mere end dobbelt så store som investeringerne i kul- og gasfyrede kraftværker i 2015; der henviser til, at markedet for vedvarende energi i 2015 var domineret af solcelleanlæg og vindkraft; der henviser til, at investeringerne i vedvarende energi i 2015 for første gang var højere i udviklingslandene end i de udviklede lande;
- N. der henviser til, at det i rapporten fra World Commission on Dams af 16. november 2000 konkluderes, at store dæmninger, fordi de ikke har kunnet producere så meget elektricitet, tilvejebringe så meget vand eller forhindre oversvømmelser i den udstrækning, man havde forventet, har haft enorme sociale og miljømæssige konsekvenser, og til, at de bestræbelser, der er gjort for at afbøde disse konsekvenser, i det store og hele har været resultatløse;
- O. der henviser til, at målet med at opnå universel adgang til energi er tæt forbundet med målet om at opnå klimaretfærdighed;
- P. der henviser til, at klimaretfærdighed sammenknytter menneskerettigheder og udvikling for at opnå en tilgang, der tager udgangspunkt i mennesket, idet man beskytter de mest udsatte personers rettigheder og fordeler byrder og fordele af klimaændringen og dens virkninger retfærdigt og ligeligt;
- Q. der henviser til, at den manglende overensstemmelse mellem strømmen af klimafinansiering og teknologioverførsel i forhold til klimaændringer kan rokke ved de afrikanske lederes vilje til at udvikle vedvarende energi for at opfylde kontinentets industrialiseringsdagsorden;
- R. der henviser til, at Parisaftalen understreger nødvendigheden af at fremme universel adgang til bæredygtig energi i udviklingslande, især i Afrika, ved at styrke udviklingen af vedvarende energi;

Torsdag den 1. december 2016

- S. der henviser til, at omfattende dokumentation og bred enighed viser, at decentraliseret produktion af vedvarende energi i lille målestok og lokale netværk og løsninger, som ikke er tilsluttet nettet, ofte er den mest effektive produktionsmåde, og at sådanne løsninger har en tendens til at producere det største bidrag til generelle udviklingsfremskridt og er bedst til at minimere eller undgå negative konsekvenser for miljøet;
- T. der henviser til, at DCI-forordningen lægger vægt på lokal produktion af vedvarende energi og på, at DCI- og EUF-programmer og -projekter på energiområdet bør være udformet på en sådan måde, at de afspejler en forståelse af fordelene ved decentraliseret produktion af vedvarende energi;
- U. der henviser til, at EU's udviklingshjælp på energiområdet er vokset markant og i perioden 2014-2020 er planlagt til at udgøre 3,5 mia. EUR; der henviser til, at 30 NVP'er, hvoraf halvdelen vedrører afrikanske lande, omfatter et energifokusområde;
- V. der henviser til, at AVS-EU-Energifaciliteten, der blev oprettet i juni 2005, har til formål at fremme adgang til moderne energitjenester for de fattige i landdistrikter og bynære områder med kraftig fokus på Afrika syd for Sahara og vedvarende energi; der henviser til, at Revisionsrettens særberetning nr. 15/2015 rettede et antal henstillinger til Kommissionen om at udvælge projekterne mere stringent, idet den styrker overvågningen heraf og øger deres bæredygtighedsudsigter;
- W. der henviser til, at der for nylig er blevet iværksat et finansieringsinitiativ for elektrificering i landdistrikterne (ElectriFI), og til, at andre finansieringsordninger omfatter muligheden for at kombinere EU-tilskud med lån eller egenkapital fra offentlige og private investorer (blandingsfaciliteter) for forskellige dele af verden, Den Europæiske Investeringsbanks aktiviteter på energiområdet under dennes nye eksterne långivningsmandat og de operationer, som EU's trustfond for infrastrukturer i Afrika udfører inden for energisektoren;
- X. der henviser til, at et voksende bidrag i form af private investeringer er nødvendigt for at opnå SDG 7; der henviser til, at enhver beslutning om at fremme anvendelsen af offentlig-private partnerskaber gennem kombination i udviklingslandene bør være baseret på en grundig vurdering af disse mekanismer, og på de konklusioner, der kan drages af tidligere erfaringer; der henviser til, at donortilskud til projekter, som allerede er kommercielt levedygtige, under alle omstændigheder skal undgås;
- Y. der henviser til, at det skal være en prioritet at uddanne lokalt specialiseret og højt specialiseret personale for at sikre adgang til energi i udviklingslande, og at der hertil skal afsættes en væsentlig finansieringsandel;
- Z. der henviser til, at subsidierne til fossile brændstoffer, som er i størrelsesordenen 500 mia. USD om året, forårsager en stigning snarere end en nedbringelse af drivhusgasemissioner og har en tendens til at komme relativt velhavende mennesker mere til gode end de fattige; der henviser til, at disse subsidier bør udfases, og at regeringerne ved at gøre dette kan frigøre betydelige midler til langt mere effektive socialpolitikker og til at udvide adgangen til prisoverkommelig, pålidelig, bæredygtig og moderne energi, idet forskelle nedbringes og livskvaliteten forbedres;
1. minder om, at adgang til energi fremskynder udviklingen; henleder opmærksomheden på omfanget og konsekvenserne af energifattigdom i udviklingslandene og på EU's stærke engagement i bestræbelserne på at reducere denne fattigdom; understreger behovet for en kraftig og samordnet indsats fra regeringer, civilsamfund og andre interessenter i de berørte lande og behovet for, at de internationale partnere mindsker energifattigdommen og realiserer SDG 7, hvilket kræver særlige bestræbelser i afsidesliggende landdistrikter, især i regioner, der ikke er tilsluttet energinet; minder om, at klimaændrings- og handelspolitikker bør støtte hinanden indbyrdes i at opnå bæredygtig udvikling og udryddelse af fattigdom i overensstemmelse med 2030-dagsordenen og Parisaftalen;
2. understreger den kraftige sammenhæng mellem energi og potentielle sikkerhedsspørgsmål, og mener, at energistyring, samtidig med at den også er vanskelig at gennemføre, er væsentlig for økonomisk og menneskelig udvikling i udviklingslandene;
3. der påpeger, at elektrificering opnås takket være de offentlige myndigheders støtte, som igen afhænger af en forsvarlig forvaltning af energidistributionstjenesterne og af, at staterne er i stand til at udfylde deres suverænit;

Torsdag den 1. december 2016

4. opfordrer EU til i alle sine energipolitikker at indføje en kønsdimension med fokus på kvinder med særlige behov;
5. understøtter Kommissionens initiativ om udvikling af levering af energi med henblik på at skabe adgang til bæredygtig energi for yderligere 500 millioner mennesker i udviklingslandene i 2030 gennem programelementer såsom skabelse af en facilitet for teknisk bistand, idet der trækkes på EU-eksperter for at udvikle teknisk knowhow i udviklingslandene og for at fremme kapacitetsudvikling og teknologioverførsel; understreger den rolle, energi spiller som katalysator på mange andre områder, såsom sundhed, uddannelse, rent vand, landbrug samt telekommunikation og internetkonnektivitet; understreger, at initiativet om udvikling af levering af energi fuldt ud skal være i overensstemmelse med EU's udviklingspolitiske mål, som er erklæret i Lissabontraktaten;
6. mener, at de relevante bestemmelser i DCI-forordningen, som er vedtaget af Parlamentet og Rådet i fællesskab, udgør et solidt grundlag for EU's udviklingsbistand på energiområdet, til trods for at bestemmelserne er kortfattede; minder om, at disse bestemmelser fokuserer på adgang til energi, fremhæver lokale og regionale vedvarende energikilder og fokuserer på at sikre adgangen for fattige mennesker i fjerntliggende regioner;
7. glæder sig over ElectriFi, som leverer en fleksibel og integreret struktur, der muliggør deltagelse af flere partnere, såsom den private sektor, offentlige institutioner og lokale myndigheder, der kan drage nytte heraf på lige fod og under de samme markedsbaserede vilkår, idet der tages behørigt hensyn til behov og muligheder i de enkelte lande/regioner, som der fokuseres på; minder om, at inddragelse af partnere fra den lokale private sektor og civilsamfundsorganisationer vil kunne bidrage afgørende til at øge effektiviteten og ejerskabet af de bestræbelser, der udfoldes;
8. opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at aflægge beretning på sit websted om, hvilke fremskridt der er gjort hen imod målet med dens initiativ om »udvikling af leveringen af energi«, og til at angive, hvor stor en andel af den samlede energifinansiering i udviklingslandene, der er blevet anvendt på vedvarende energi, afsidesliggende regioner, uddannelse af personale, skabelse af lokal knowhow og kvalifikationer samt til lokale løsninger og løsninger uden for nettet, samt til kort, men så nøjagtigt som muligt, at beskrive de forskellige interessenters deltagelse i afsluttede og igangværende foranstaltninger;
9. understreger, at de vedvarende energiressourcer i Afrika i form af sol- og vindproduktion har et højt potentiale for at sikre adgang til energi for alle, især i landdistrikter; påpeger, at prisen for solcelleanlæg har grundlæggende indflydelse på den faktiske udnyttelse af solenergi-potentialet i Afrika; opfordrer derfor indtrængende EU og medlemsstaterne til at fremme teknologioverførsel med henblik på dets udnyttelse i udviklingslandene;
10. bemærker, at Afrika har ca. 10 % af verdens teoretiske vandkraftpotentiale; minder om, at den globale opvarmning vil påvirke nedbørsmønstre, og at den derfor udgør en voksende udfordring, hvad angår adgang til vand og fødevarer-sikkerhed; minder ligeledes om, at World Commission on Dams har givet udtryk for, at fattige, andre udsatte befolkningsgrupper og fremtidige generationer sandsynligvis vil bære en uforholdsmæssig stor del af de sociale og miljømæssige omkostninger af dæmningsprojekterne uden at få tilsvarende del i det økonomiske udbytte; understreger, at små vandkraftdæmningsprojekter er mere bæredygtige og rentable end store vandkraftdæmningsprojekter;
11. anbefaler, at finansieringsorganisationer (bilaterale bistandsorganisationer, multilaterale udviklingsbanker, eksportkreditinstitutter og EIB) sikrer, at enhver dæmningsmulighed, som der godkendes finansiering til, er i overensstemmelse med World Commission on Dams' retningslinjer; understreger navnlig, at al planlægning af dæmningsprojekter bør evalueres efter fem værdier: lighed, effektivitet, bred deltagelse i beslutningsprocessen, bæredygtighed og ansvarlighed; minder navnlig om, at projekter, som berører indførte befolkninger og stammefolk, skal forvaltes i overensstemmelse med deres frivillige, forudgående og velinformerede godkendelse;
12. minder om, at bioenergi er en kompleks energikilde, der er tæt forbundet med landbrug, skovbrug og industri, og som influerer på økosystemer og biodiversitet; bemærker navnlig, at udviklingen af biomasse for energi skaber nye trusler, dvs. hvad angår fødevarer-sikkerhed, sikkerhed for jordbesiddelse, skovrydning og forringelse af jordarealer; minder om, at bioenergiens fodaftryk på vand også skal tages i betragtning, eftersom mange dele af Afrika allerede oplever knaphed på vand, idet ca. en tredjedel af Afrikas opdyrkelige arealer allerede klassificeres som udtørrede områder; understreger derfor nødvendigheden af både i EU og i udviklingslandene at udvikle strenge og bindende miljømæssige og samfundsmæssige bæredygtighedskriterier for produktion af biomasse, så energien opfylder bæredygtig udviklingsmål nr. 7;

Torsdag den 1. december 2016

13. understreger nødvendigheden af at støtte meget effektive komfurer og overgang til moderne madlavningsbrændstoffer for at modvirke det hastige svind i træressourcerne;
 14. glæder sig over de forskellige internationale initiativer, der fremmer adgangen til bæredygtig energi i udviklingslandene, navnlig i Afrika, men fastholder, at det er nødvendigt at koordinere dem bedre for at opnå større effektivitet; opfordrer EU og dets medlemsstater til at yde støtte og teknisk bistand til gennemførelsen af handlingsplanen for initiativet med Afrikas korridor for ren energi, hvis mål er at efterkomme halvdelen af den samlede efterspørgsel efter elektricitet fra rene, indenlandske, omkostningseffektive vedvarende energikilder inden 2030 og derved reducere CO₂-emissionerne; slår til lyd for et tættere samarbejde mellem finansieringsorganerne, den private sektor og udviklingslandenes regeringer for at fremskynde processen med at nå målene; understreger behovet for støtte til vedligeholdelse med tilstrækkelig adgang til forsyning med reservedele og lokalt uddannede tekniske eksperter;
 15. støtter anvendelsen af blandet finansiering, hvor dette er den mest effektive anvendelse af midlerne til udviklingsbistand i bestræbelserne på at nå SDG 7, idet fokus er rettet mod mindre projekter, og hvor de deltagende virksomheder er forpligtet til at udvise socialt virksomhedsansvar; opfordrer Kommissionen til omhyggeligt at undgå at tildele midler til et hvilket som helst projekt, som ville være rentabelt uden disse midler, selv hvis en privat investor ansøger herom; mener, at principperne om effektiv udvikling også skal følges i forbindelse med blandingsoperationer, og bemærker, at tilpasning til modtagerlandenes udviklingsplaner, bred inddragelse af aktører, gennemsigtighed og ansvarlighed, koordinering og effektivitet samt målelige og håndgribelige resultater er af stor vigtighed;
 16. opfordrer til, at støtten til fossile brændstoffer udfases, og til, at de midler, der herved frigøres, tildeles effektive socialpolitikker og aktioner til udryddelse af energifattigdom i udviklingslandene;
 17. understreger, at den eneste ultimative målestok for en vellykket EU-indsats er størrelsen på det bidrag, som EU yder til opnåelse af universel adgang til energi med minimale drivhusgasemissioner, idet der tages hensyn til princippet om fælles, men differentieret ansvar;
 18. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, De Forenede Nationers generalsekretær samt til generalsekretæren for Gruppen af Stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet.
-

Torsdag den 1. december 2016

P8_TA(2016)0481

Anvendelsen af den europæiske betalingspåkravsprocedure

Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om anvendelsen af den europæiske betalingspåkravsprocedure (2016/2011(INI))

(2018/C 224/28)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens grønbog om en EF-procedure for betalingspåbud og om foranstaltninger til forenkling og fremskyndelse af søgsmål om krav af mindre værdi (COM(2002)0746),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure ⁽¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens forordning (EU) nr. 936/2012 af 4. oktober 2012 om ændring af bilagene til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure ⁽²⁾,
 - der henviser til Kommissionens rapport om anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure (COM(2015)0495),
 - der henviser til vurderingen af gennemførelsen på europæisk plan af den europæiske betalingspåkravsprocedure, som er foretaget af Europa-Parlamentets Forskningstjeneste,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A8-0299/2016),
- A. der henviser til, at Kommissionen har forelagt sin rapport om, hvordan den europæiske betalingspåkravsprocedure fungerer, i henhold til artikel 32 i forordning (EF) nr. 1896/2006;
- B. der henviser til, at rapporten er næsten to år forsinket og ikke omfatter en udvidet konsekvensanalyse for hver enkelt medlemsstat som krævet, under hensyntagen til de forskellige regler i alle medlemsstaterne og deres interoperabilitet, men kun en ufuldstændig statistisk tabel med oplysninger, der for størstedelens vedkommende er fra 2012; der henviser til, at det europæiske betalingspåkrav er en valgfri procedure, som kan anvendes i grænseoverskridende sager som et alternativ til indenlandske betalingspåkrav;
- C. der henviser til, at denne procedure blev oprettet for at give mulighed for en hurtig, forenklet og billig inddrivelse af beløb i forbindelse med fordringer, der er sikre, opgjorte og forfaldne til betaling og ikke bestrides af skyldneren, og at proceduren stort set synes at fungere tilfredsstillende ifølge statistikkerne, men at man langt fra får udnyttet procedurens fulde potentiale, da den hovedsagelig bliver brugt i medlemsstater, hvis lovgivning omfatter en lignende national procedure;
- D. der henviser til, at den europæiske betalingspåkravsprocedure falder ind under kategorien foranstaltninger vedrørende samarbejde om civile retlige spørgsmål, der har grænseoverskridende virkninger og er nødvendige for det indre markeds funktion;
- E. der henviser til, at forsinkede betalinger er en væsentlig årsag til insolvens, som truer virksomheders — særlig små og mellemstore virksomheders — overlevelse og medfører tab af mange arbejdspladser;

⁽¹⁾ EUT L 399 af 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 283 af 16.10.2012, s. 1.

Torsdag den 1. december 2016

- F. der henviser til, at der bør træffes konkrete foranstaltninger, herunder målrettede oplysningskampagner, for at informere borgere, virksomheder, jurister og andre relevante parter om adgangen til proceduren og dens funktion, anvendelse og fordele;
- G. der henviser til, at påkravene i visse medlemsstater, hvor den europæiske betalingspåkravsprocedure ikke anvendes i overensstemmelse med den nuværende forordning, bør udstedes hurtigere og under alle omstændigheder inden for den frist på 30 dage, som er fastsat i forordningen, i betragtning af at påkravene kun kan fuldbyrdes, når kravene er ubestridte;
- H. der henviser til, at udviklingen af systemet e-CODEX med henblik på at gøre muligt at indgive anmodninger online skal fremmes gennem yderligere foranstaltninger rettet mod en mere effektiv brug af proceduren;
- I. der henviser til, at flere medlemsstater bør følge eksemplet fra Frankrig, Den Tjekkiske Republik, Estland, Cypern og Sverige og give fordringshaverne mulighed for at indgive deres anmodninger på flere sprog og i det hele taget træffe støtteforanstaltninger for at minimere fejlmarginerne som følge af anvendelsen af et fremmedsprog;
- J. der henviser til, at procedurens strømlinede karakter ikke betyder, at den kan misbruges til at fuldbyrde urimelige kontraktvilkår, da retten i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1896/2006 skal undersøge, om kravet er begrundet, på grundlag af de oplysninger, den har til rådighed, således at der sikres overensstemmelse med Domstolens relevante praksis på området; der endvidere henviser til, at alle relevante parter bør underrettes om de gældende rettigheder og procedurer;
- K. der henviser til, at standardformularerne skal revideres og fremover gennemgås regelmæssigt med henblik på at ajourføre listen over medlemsstater og valutaer og forbedre bestemmelserne om betaling af renter af fordringer, bl.a. med en passende beskrivelse af, hvilke renter der skal inddrives;
- L. der henviser til, at Kommissionen bør overveje at foreslå en revision af bestemmelserne om anvendelsesområdet for proceduren og om den ekstraordinære prøvelse af påkrav;
1. glæder sig over, at den europæiske betalingspåkravsprocedure — som er en procedure, der finder anvendelse i civile og kommercielle sager om ubestridte krav, hvis hovedformål er at forenkle og fremskynde proceduren for grænseoverskridende anerkendelse og fuldbyrdelse af kreditorers rettigheder i EU — fungerer efter hensigten i alle medlemsstaterne;
2. beklager den betydelige forsinkelse på næsten to år med forelæggelsen af Kommissionens rapport om gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1896/2006;
3. beklager manglen på en udvidet konsekvensanalyse for hver enkelt medlemsstat i Kommissionens rapport, som krævet i artikel 32 i forordning (EF) nr. 1896/2006; beklager manglen på ajourførte data i rapporten om situationen i medlemsstaterne hvad angår den europæiske betalingspåkravsprocedurens funktion og gennemførelse; opfordrer derfor Kommissionen til at udarbejde en udvidet, ajourført og detaljeret konsekvensanalyse;
4. beklager ligeledes, at anvendelsen af den europæiske betalingspåkravsprocedure varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat; understreger i denne forbindelse, at man — selv om der findes en forenklet moderne procedure i EU-lovgivningen — på grund af forskellene i medlemsstaternes gennemførelse og ønsket om at vælge national lovgivning frem for den europæiske betalingspåkravsprocedure ikke får størst muligt udbytte af gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1896/2006, og at de europæiske borgere derfor ikke kan udøve deres rettigheder på tværs af grænserne, hvilket kan skade tilliden til EU-lovgivningen;
5. påpeger, at medlemmer af offentligheden i de medlemsstater, der har lignende instrumenter på nationalt plan, oftest anvender proceduren og er bedst informeret om den;

Torsdag den 1. december 2016

6. mener, at der bør tages praktiske skridt til i højere grad at informere borgere, virksomheder, jurister og andre relevante parter om adgangen til den europæiske betalingspåkravsprocedure og dens funktion, anvendelse og fordele i grænseoverskridende sager; understreger endvidere, at der er behov for bistand, så medlemmer af offentligheden og især små og mellemstore virksomheder kan blive bedre til at bruge og få en bedre forståelse af og viden om de eksisterende retlige instrumenter med henblik på fuldbyrdelse af fordringer på tværs af grænserne i henhold til den relevante EU-lovgivning;
 7. understreger nødvendigheden af, at medlemsstaterne giver Kommissionen korrekte, fuldstændige og ajourførte data med henblik på en effektiv overvågning og evaluering;
 8. tilskynder medlemsstaterne til at bestræbe sig på at udstede påkravene inden for 30 dage og til så vidt muligt at acceptere anmodninger på fremmedsprog, i betragtning af at krav om oversættelse har en negativ indflydelse på omkostningerne og behandlingstiderne i forbindelse med proceduren;
 9. støtter fuldt ud det arbejde, der gøres for, at der i fremtiden bliver mulighed for at indgive anmodninger om et europæisk betalingspåkrav elektronisk; opfordrer derfor i denne forbindelse Kommissionen til at tilskynde til brug af pilotprojektet e-CODEX og udvide det til alle medlemsstaterne i forlængelse af en undersøgelse foretaget af Kommissionen angående muligheden for at indgive elektroniske anmodninger om europæiske betalingspåkrav;
 10. opfordrer Kommissionen til at vedtage ajourførte standardformularer efter behov, bl.a. for at give en passende beskrivelse af, hvilke renter der skal betales af fordringer;
 11. mener, at det i forbindelse med en fremtidig revision af forordningen bør overvejes at fjerne visse undtagelser fra anvendelsesområdet for proceduren og at revidere bestemmelserne om prøvelse af europæiske betalingspåkrav;
 12. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Tirsdag den 22. november 2016

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2016)0429

Anmodning om ophævelse af Jean-François Jalkhs immunitet

Europa-Parlamentets afgørelse af 22. november 2016 om anmodning om ophævelse af Jean-François Jalkhs immunitet (2016/2115(IMM))

(2018/C 224/29)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning af 14. april 2016 om ophævelse af Jean-François Jalkhs immunitet, som er fremsendt af Den Franske Republiks justitsminister i forbindelse med en retslig undersøgelse (sag nr. 14142000183), der er indledt over for Jean-François Jalkh ved en retsinstans i Nanterre på begæring af sammenslutningen »Maison des potes — Maison de l'égalité« på grund af offentlig anstiftelse af racediskrimination eller religiøs diskrimination — der blev givet meddelelse om denne anmodning på plenarmødet den 8. juni 2016,
 - der har hørt Jean-François Jalkh, jf. forretningsordenens artikel 9, stk. 5,
 - der henviser til artikel 8 og 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
 - der henviser til de domme, som Den Europæiske Unions Domstol har afsagt den 12. maj 1964, 10. juli 1986, 15. og 21. oktober 2008, 19. marts 2010, 6. september 2011 og 17. januar 2013 ⁽¹⁾,
 - der henviser til artikel 26 i Den Franske Republiks forfatning, som ændret ved forfatningsloven af 4. august 1995 nr. 95-880,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 1, og artikel 9,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A8-0318/2016),
- A. der henviser til, at den offentlige anklager ved appelretten i Versailles har anmodet om ophævelse af parlamentarisk immunitet i forhold til et medlem af Europa-Parlamentet, Jean-François Jalkh, i forbindelse med en undersøgelse vedrørende en mulig forseelse;

⁽¹⁾ Domstolens dom af 12. maj 1964, Wagner mod Fohrmann og Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; Domstolens dom af 10. juli 1986, Wybot mod Faure m.fl., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; Rettens dom af 15. oktober 2008, Mote mod Parlamentet, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; Domstolens dom af 21. oktober 2008, Marra mod De Gregorio og Clemente, C-200/07 og C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Rettens dom af 19. marts 2010, Gollnisch mod Parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Domstolens dom af 6. september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; Rettens dom af 17. januar 2013, Gollnisch mod Parlamentet, T-346/11 og T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Tirsdag den 22. november 2016

- B. der henviser til, at anmodningen om ophævelse af Jean-François Jalkhs immunitet vedrører en mulig forseelse i form af offentlig anstiftelse af diskrimination på grundlag af nationalitet, race eller religion mundtligt, skriftligt eller ved hjælp af billeder eller elektronisk offentlig kommunikation fra en eller flere ukendte gerningsmænds side — en forseelse, som er reguleret i fransk ret i artikel 24, stk. 8, artikel 23, stk. 1, og artikel 42 i loven af 29. juli 1881 og i artikel 93, stk. 3 i lov nr. 82-652 af 29. juli 1982, og hvor de strafferetlige sanktioner er fastsat i artikel 24, stk. 8, 10, 11 og 12 i lov af 29. juli 1881 og artikel 131-26, stk. 2 og 3, i straffeloven;
- C. der henviser til, at Jean-François Jalkh er blevet anklaget af sammenslutningen »Maison des potes — Maison de l'égalité« i en begæring, der blev indgivet til retten i Nanterre den 22. maj 2014;
- D. der henviser til, at klagen vedrørte udtalelser, som blev fremsat i en brochure med titlen »Håndbog for Front Nationals kommunalpolitikere«, der blev offentliggjort den 19. september 2013 og lagt på Front Nationals officielle websted den 30. november 2013 og indeholdt en opfordring til de Front National-kandidater, der blev valgt til kommunalbestyrelser ved valget den 23. og 30. marts 2014, til på det første møde i den nyvalgte kommunalbestyrelse at anbefale, at der blev givet førsteprioritet til franskmænd (»priorité nationale«) ved tildeling af almennyttige boliger; der henviser til, at Jean-François Jalkh var direktør med ansvar for publikationer ved Front National og havde redaktionel kontrol over alle partiets websteder;
- E. der henviser til, at medlemmer af Europa-Parlamentet i henhold til artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling;
- F. der henviser til, at medlemmer af det franske parlament i henhold til artikel 26 i Den Franske Republiks forfatning ikke kan retsforfølges, eftersøges, anholdes, tilbageholdes eller dømmes på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv;
- G. der henviser til, at rækkevidden af den immunitet, som medlemmer af det franske parlament nyder godt af, reelt svarer til rækkevidden af den immunitet, som medlemmer af Europa-Parlamentet nyder godt af i henhold til artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter; der henviser til, at Domstolen har fastslået, at en meningstilkendegivelse for at være omfattet af immuniteten skal være fremsat af et medlem af Europa-Parlamentet under udøvelsen af dette medlems hverv, hvilket således forudsætter, at der foreligger en forbindelse mellem den udtrykte meningstilkendegivelse og det parlamentariske hverv; der henviser til, at der skal foreligge en direkte og klar forbindelse;
- H. der henviser til, at Jean-François Jalkh ikke var medlem af Europa-Parlamentet, da den mulige forseelse fandt sted, nemlig den 19. september og 30. november 2013, men at det muligvis anstødelige materiale stadig var tilgængeligt for enhver, der måtte ønske at få adgang til det, den 23. juni og 2. oktober 2014;
- I. der henviser til, at anklagerne tydeligvis ikke har forbindelse til Jean-François Jalkhs position som medlem af Europa-Parlamentet, og at de i stedet vedrører aktiviteter af rent national eller regional karakter, eftersom de pågældende udtalelser blev fremsat over for vordende kommunalbestyrelsesmedlemmer med henblik på kommunalvalget den 23. og 30. marts 2014 og vedrører hans position som direktør med ansvar for publikationer ved Front National med redaktionel kontrol over alle partiets websteder;
- J. der henviser til, at de pågældende handlinger ikke vedrører meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af hans hverv som medlem af Europa-Parlamentet, jf. artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter;
- K. der henviser til, at der ikke foreligger nogen mistanke om, at den retslige undersøgelse, der er indledt på begæring af sammenslutningen »Maison des potes — Maison de l'égalité« skulle udgøre et forsøg på at obstruere Jean-François Jalkhs parlamentariske arbejde (*fumus persecutionis*);
1. vedtager at ophæve Jean-François Jalkhs immunitet;
 2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til Den Franske Republiks kompetente myndigheder og Jean-François Jalkh.
-

Tirsdag den 22. november 2016

P8_TA(2016)0430

Anmodning om ophævelse af Jean-François Jalkhs immunitet

Europa-Parlamentets afgørelse af 22. november 2016 om anmodning om ophævelse af Jean-François Jalkhs immunitet (2016/2107(IMM))

(2018/C 224/30)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning af 14. april 2016 om ophævelse af Jean-François Jalkhs immunitet, som er fremsendt af Den Franske Republiks justitsminister i forbindelse med en retslig undersøgelse (sag nr. 1422400530), der er indledt over for Jean-François Jalkh ved en retsinstans i Paris på begæring af den nationale sammenslutning til bekæmpelse af antisemitisme (BNVCA) på grund af offentlig anstiftelse af diskrimination, had eller vold — der blev givet meddelelse om denne anmodning på plenarmødet den 8. juni 2016,
- der har hørt Jean-François Jalkh, jf. forretningsordenens artikel 9, stk. 5,
- der henviser til artikel 8 og 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
- der henviser til de domme, som Den Europæiske Unions Domstol har afsagt den 12. maj 1964, 10. juli 1986, 15. og 21. oktober 2008, 19. marts 2010, 6. september 2011 og 17. januar 2013 ⁽¹⁾,
- der henviser til artikel 26 i Den Franske Republiks forfatning, som ændret ved forfatningsloven af 4. august 1995 nr. 95-880,
- der henviser til forretningsordenens artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 1, og artikel 9,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A8-0319/2016),
- A. der henviser til, at den offentlige anklager ved appelretten i Paris har anmodet om ophævelse af parlamentarisk immunitet i forhold til et medlem af Europa-Parlamentet, Jean-François Jalkh, i forbindelse med en undersøgelse vedrørende en mulig forseelse;
- B. der henviser til, at anmodningen om ophævelse af Jean-François Jalkhs immunitet vedrører en mulig forseelse i form af anstiftelse af diskrimination, had eller vold over for en person eller en gruppe af personer på grund af deres oprindelse eller tilhørsforhold eller manglende tilhørsforhold til en bestemt etnisk gruppe, nation, race eller religion — en forseelse, som er reguleret i fransk ret i artikel 24, stk. 8, og artikel 23, stk. 1, i lov af 29. juli 1881;
- C. der henviser til, at Jean-François Jalkh er blevet anklaget af den nationale sammenslutning til bekæmpelse af antisemitisme (BNVCA) i en begæring, der blev indgivet til den ledende undersøgelsesdommer i Paris den 12. august 2014;
- D. der henviser til, at klagen vedrørte udtalelser fremsat af Jean-Marie Le Pen under et interview, der blev videreformidlet på webstedet www.frontnational.com og derefter på bloggen www.jeanmarielepen.com den 6. juni 2014, efter at et medlem af publikum havde nævnt navnet på sangeren Patrick Bruel, der havde udtalt, at han ikke længere kunne optræde i byer, hvor der var valgt borgmestre med tilhørsforhold til Front National, hvilket gav anledning til følgende kommentar fra Jean-Marie Le Pen: »Det undrer mig ikke. Hør her — næste gang kommer vi dem alle sammen i ovnen.«; der henviser til, at Jean-François Jalkh var direktør med ansvar for publikationer på Front Nationals officielle websted;

⁽¹⁾ Domstolens dom af 12. maj 1964, Wagner mod Fohrmann og Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; Domstolens dom af 10. juli 1986, Wybot mod Faure m.fl., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; Rettens dom af 15. oktober 2008, Mote mod Parlamentet, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; Domstolens dom af 21. oktober 2008, Marra mod De Gregorio og Clemente, C-200/07 og C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Rettens dom af 19. marts 2010, Gollnisch mod Parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Domstolens dom af 6. september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; Rettens dom af 17. januar 2013, Gollnisch mod Parlamentet, T-346/11 og T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Tirsdag den 22. november 2016

- E. der henviser til, at medlemmerne i henhold til artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling;
- F. der henviser til, at medlemmer af det franske parlament i henhold til artikel 26 i Den Franske Republiks forfatning ikke kan retsforfølges, eftersøges, anholdes, tilbageholdes eller dømmes på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv;
- G. der henviser til, at rækkevidden af den immunitet, som medlemmer af det franske parlament nyder godt af, reelt svarer til rækkevidden af den immunitet, som medlemmer af Europa-Parlamentet nyder godt af i henhold til artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter; der henviser til, at Domstolen har fastslået, at en meningstilkendegivelse for at være omfattet af immuniteten skal være fremsat af en europaparlamentariker under udøvelsen af hans hverv, hvilket således forudsætter, at der foreligger en forbindelse mellem den udtrykte meningstilkendegivelse og det parlamentariske hverv; der henviser til, at der skal foreligge en direkte og klar forbindelse;
- H. der henviser til, at Jean-François Jalkh endnu ikke var tiltrådt sit hverv som medlem af Europa-Parlamentet, da den mulige forseelse fandt sted, dvs. den 6. juni 2014, men at han først tiltrådte dette hverv pr. 1. juli 2014;
- I. der henviser til, at anklagerne tydeligvis ikke har forbindelse til Jean-François Jalkhs position som medlem af Europa-Parlamentet, og at de i stedet vedrører aktiviteter af rent national eller regional karakter, eftersom de pågældende udtalelser vedrørte kommunalvalgene i Frankrig, som fandt sted den 23. og 30. marts 2014, og hans position som direktør med ansvar for publikationer hos Front National med redaktionel kontrol over partiets websteder;
- J. der henviser til, at de pågældende handlinger ikke vedrører meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af hans hverv som medlem af Europa-Parlamentet, jf. artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter;
- K. der henviser til, at der ikke foreligger nogen mistanke om, at den retslige undersøgelse, der er indledt på begæring af den nationale sammenslutning til bekæmpelse af antisemitisme (BNVCA), skulle udgøre et forsøg på at obstruere Jean-François Jalkhs parlamentariske arbejde (*fumus persecutionis*);
1. Vedtager at ophæve Jean-François Jalkhs immunitet;
 2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til Den Franske Republiks kompetente myndigheder og Jean-François Jalkh.
-

Tirsdag den 22. november 2016

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2016)0428

Aftale om operationelt og strategisk samarbejde mellem Ukraine og Europol *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 22. november 2016 om udkast til Rådets gennemførelsesafgørelse om godkendelse af Den Europæiske Politienheds (Europol)s indgåelse af aftalen om operationelt og strategisk samarbejde mellem Ukraine og Europol (10345/2016 — C8-0267/2016 — 2016/0811(CNS))

(Høring)

(2018/C 224/31)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets udkast (10345/2016),
 - der henviser til artikel 39, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union som ændret ved Amsterdamtraktaten, og artikel 9 i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0267/2016),
 - der henviser til Rådets afgørelse 2009/371/RIA af 6. april 2009 om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol) ⁽¹⁾, særlig artikel 23, stk. 2,
 - der henviser til Rådets afgørelse 2009/934/RIA af 30. november 2009 om vedtagelse af gennemførelsesbestemmelserne vedrørende Europol's forbindelser med partnere, herunder udveksling af personoplysninger og klassificerede informationer ⁽²⁾, særlig artikel 5 og 6,
 - der henviser til Rådets afgørelse 2009/935/RIA af 30. november 2009 om fastsættelse af listen over de tredjelande og organisationer, hvormed Europol skal indgå aftaler ⁽³⁾
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0342/2016),
1. godkender Rådets udkast;
 2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;

⁽¹⁾ EUT L 121 af 15.5.2009, s. 37.

⁽²⁾ EUT L 325 af 11.12.2009, s. 6.

⁽³⁾ EUT L 325 af 11.12.2009, s. 12.

Tirsdag den 22. november 2016

3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
 4. opfordrer Kommissionen til efter ikrafttrædelsen af den nye Europolforordning⁽¹⁾ at vurdere bestemmelserne i samarbejdsaftalen; opfordrer Kommissionen til at underrette Parlamentet og Rådet om resultaterne af denne vurdering og, hvis det er relevant, at forelægge en henstilling om tilladelse til at indlede en international genforhandling af aftalen;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og Europol.
-

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53).

Tirsdag den 22. november 2016

P8_TA(2016)0431

Fastlæggelse af en langsigtet plan for torskbestande og for fiskeri efter disse bestande *II**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 22. november 2016 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1342/2008 om fastlæggelse af en langsigtet plan for torskbestande og for fiskeri efter disse bestande (11309/1/2016 — C8-0403/2016 — 2012/0236(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2018/C 224/32)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (11309/1/2016 — C8-0403/2016),
 - der henviser til udtalelse af 13. december 2012 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽²⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2012)0498),
 - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 76,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Fiskeriudvalget (A8-0325/2016),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
 2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
 3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt afsluttet, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 15.2.2013, s. 125.

⁽²⁾ EUT C 65 af 19.2.2016, s. 193.

Tirsdag den 22. november 2016

P8_TA(2016)0432

Skattemyndighedernes adgang til oplysninger indberettet i henhold til hvidvaskreguleringen
Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 22. november 2016 om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår skattemyndighedernes adgang til oplysninger indberettet i henhold til hvidvaskreguleringen (COM(2016)0452 — C8-0333/2016 — 2016/0209(CNS))*(Særlig lovgivningsprocedure — høring)**

(2018/C 224/33)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2016)0452),
 - der henviser til artikel 113 og 115 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0333/2016),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A8-0326/2016),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

Ændring 1**Forslag til direktiv****Betragtning - 1 (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (-1) *Anvendelsen af SPV'er (special purpose vehicles), konti og selskaber placeret i skattely og usamarbejdsvillige jurisdiktioner har vist sig at være fællesnævner for en lang række operationer, som generelt først er blevet afsløret, efter at de har fundet sted, og som har haft til formål at dække over skattesvig, kapitalflugt og hvidvask. Alene denne kendsgerning bør give anledning til politiske og diplomatiske foranstaltninger med det formål at eliminere offshorecentre i hele verden.*

Tirsdag den 22. november 2016

Ændring 2
Forslag til direktiv
Betragtning 1

Kommissionens forslag

- (1) Rådets direktiv 2011/16/EU⁽¹⁾ som ændret ved direktiv 2014/107/EU⁽²⁾ fandt fra og med 1. januar 2016 anvendelse i 27 medlemsstater og vil fra 1. januar 2017 også gælde for Østrig. Med dette direktiv implementeres den globale standard for automatisk udveksling af oplysninger om finansielle konti på skatteområdet («den globale standard») i EU. Det sikrer dermed, at oplysninger om indehaverne af finansielle konti indberettes til den medlemsstat, hvor kontohaveren er hjemmehørende.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet (EUT L 359 af 16.12.2014, s. 1).

Ændring

- (1) Rådets direktiv 2011/16/EU⁽¹⁾ som ændret ved **Rådets** direktiv 2014/107/EU⁽²⁾ fandt fra og med 1. januar 2016 anvendelse i 27 medlemsstater og vil fra 1. januar 2017 også gælde for Østrig. Med dette direktiv implementeres den globale standard for automatisk udveksling af oplysninger om finansielle konti på skatteområdet («den globale standard») i EU. Det sikrer dermed, at oplysninger om indehaverne af finansielle konti indberettes til den medlemsstat, hvor kontohaveren er hjemmehørende, **med det mål at bekæmpe skatteunddragelse, skatteundgåelse og aggressiv skatteplanlægning.**

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet (EUT L 359 af 16.12.2014, s. 1).

Ændring 3
Forslag til direktiv
Betragtning 1 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (1a) **Bekæmpelse af skatteunddragelse og skatteundgåelse, herunder i forbindelse med hvidvask, er en absolut prioritet for Unionen.**

Tirsdag den 22. november 2016

Ændring 4
Forslag til direktiv
Betragtning 3

Kommissionens forslag

- (3) For at sikre en effektiv overvågning af de finansielle institutters efterlevelse af de due diligence-procedurer, der er fastsat i direktiv 2011/16/EU, **bør** skattemyndighederne have adgang til hvidvaskoplysninger. I mangel af adgang **hertil** vil disse myndigheder ikke kunne overvåge og kontrollere, at de finansielle institutter efterlever direktiv 2011/16/EU ved korrekt at identificere og indberette, hvem der er de reelle ejere af mellemliggende strukturer.

Ændring

- (3) For at sikre en effektiv overvågning af de finansielle institutters efterlevelse af de due diligence-procedurer, der er fastsat i direktiv 2011/16/EU, **har** skattemyndighederne **brug for at** have **hurtig og fuldstændig** adgang til hvidvaskoplysninger **og råde over et tilstrækkeligt stort personale med de rette kvalifikationer til at varetage denne opgave samt for at kunne udveksle sådanne oplysninger. Denne adgang bør sikres ved at gøre automatisk udveksling af oplysninger obligatorisk.** I mangel af **en sådan** adgang **og af egnet personale** vil disse myndigheder ikke kunne overvåge og kontrollere, at de finansielle institutter efterlever direktiv 2011/16/EU ved korrekt at identificere og indberette, hvem der er de reelle ejere af mellemliggende strukturer.

Ændring 5
Forslag til direktiv
Betragtning 3 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (3a) **Den konstaterede forbindelse mellem skattesvig, skatteundgåelse og hvidvask gør det påkrævet, at man i største muligt omfang udnytter synergierne fra det samarbejde, der foregår på nationalt, europæisk og internationalt plan mellem de forskellige myndigheder, der beskæftiger sig med bekæmpelse af disse former for kriminalitet og misbrug. Problemstillinger såsom muligheden for at identificere det reelle ejerskab eller spørgsmålet om, hvorvidt enheder såsom advokatfirmaer er omfattet af hvidvaskreguleringen i tredjelande, er af afgørende betydning for at forbedre EU-myndighedernes evne til at imødegå skatteundgåelse og hvidvask.**

Tirsdag den 22. november 2016

Ændring 6
Forslag til direktiv
Betragtning 3 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (3b) *Afsløringerne i Swissleaks-, Luxleaks-, Panama Papers- og Bahamas Leaks-sagerne, som blot er individuelle udtryk for et globalt fænomen, har endnu engang bekræftet det helt afgørende behov for større skattemæssig gennemsigtighed og meget tættere koordinering og samarbejde mellem jurisdiktionerne.*

Ændring 7
Forslag til direktiv
Betragtning 3 c (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (3c) *Det er internationalt anerkendt, på G20-, OECD- og på EU-plan, at det mest effektive instrument til at sikre international gennemsigtighed i forbindelse med beskatning består i at gøre automatisk udveksling af skatteoplysninger obligatorisk. I sin meddelelse af 5. juli 2016 om yderligere foranstaltninger for at øge gennemsigtigheden på skatteområdet og bekæmpe skatteunddragelse og skatteundgåelse ^(1a) anfører Kommissionen, at der er »vægtige argumenter for at udvide det administrative samarbejde mellem skattemyndighederne endnu mere, så det også omfatter oplysninger om reelle ejere«, og at »automatisk udveksling af oplysninger om de reelle ejere kunne potentielt integreres i de bindende regler for gennemsigtighed på skatteområdet, der allerede findes i EU«. Derudover har alle medlemsstaterne allerede deltaget i et pilotprojekt om udveksling af oplysninger om reelle ejere af selskaber og truster.*

^(1a) COM(2016)0451.

Tirsdag den 22. november 2016

Ændring 8
Forslag til direktiv
Betragtning 4

Kommissionens forslag

- (4) **For** at skattemyndighederne kan varetage deres opgaver med overvågning af efterlevelsen af direktiv 2011/16/EU er det derfor nødvendigt at sikre, at skattemyndighederne har adgang til de oplysninger, procedurer, dokumenter og mekanismer, der er fastlagt i reglerne om bekæmpelse af hvidvask.

Ændring

- (4) *EU-lovgivningen om forebyggelse og bekæmpelse af hvidvask har i tidens løb indoptaget ændringerne i de internationale standarder med henblik på at styrke koordineringen mellem medlemsstaterne og imødegå de udfordringer, man står over for på globalt plan, navnlig på grund af forbindelserne mellem hvidvask, finansiering af terrorisme, organiseret kriminalitet, skatteunddragelse og skatteundgåelse . For at skattemyndighederne kan varetage deres opgaver med overvågning af efterlevelsen af direktiv 2011/16/EU, og for at alle de i direktivet omhandlede former for administrativt samarbejde kan fungere, er det derfor nødvendigt at sikre, at skattemyndighederne har direkte og nem adgang til de oplysninger, procedurer, dokumenter og mekanismer, der er fastlagt i reglerne om bekæmpelse af hvidvask, at disse oplysninger i relevant omfang medtages i den automatiske udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne, og at Kommissionen gives adgang under overholdelse af fortrolighedskrav.*

Ændring 10
Forslag til direktiv
Betragtning 4 b (ny)

Kommissionens forslag

- (4b) *Desuden er det vigtigt, at skattemyndighederne råder over informations- og kommunikationsteknologiske (IKT-) systemer som er i stand til at spore hvidvaskaktiviteter på et tidligt tidspunkt. I den henseende bør skattemyndighederne have tilstrækkelige IKT- og personaleressourcer, der kan håndtere den store mængde af oplysninger på hvidvaskområdet, der skal udveksles mellem medlemsstaterne.*

Ændring

Tirsdag den 22. november 2016

Ændring 11**Forslag til direktiv****Betragtning 4 c (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (4c) *Desuden er det i lyset af, at den opgraderede dataudveksling og dataleækkerne har øget den spontane udveksling og tilgængelighed af oplysninger, meget vigtigt, at medlemsstaterne efterforsker og følger op på alle potentielle uregelmæssigheder.*

Ændring 12**Forslag til direktiv****Betragtning 4 d (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (4d) *Da hvidvaskoplysninger i mange tilfælde er af grænseoverskridende karakter, bør de, når det er relevant, medtages i den automatiske udveksling mellem medlemsstaterne og gøres tilgængelige for Kommissionen, når denne anmoder herom i kraft af sin beføjelse til at håndhæve statsstøttere reglerne. I betragtning af kompleksiteten af informationen og behovet for at kunne efterprøve dens pålidelighed, f.eks. i forbindelse med oplysninger om reelt ejerskab, bør skattemyndigheder desuden samarbejde om grænseoverskridende undersøgelser.*

Ændring 13**Forslag til direktiv****Betragtning 4 e (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (4e) *Det er afgørende, at der sker en automatisk, obligatorisk og løbende udveksling af oplysninger om skatteforhold mellem de forskellige kompetente myndigheder for at sikre størst mulig gennemsigtighed og råde over et grundlæggende redskab til at forebygge og bekæmpe enhver form for svigagtig adfærd.*

Tirsdag den 22. november 2016

Ændring 14
Forslag til direktiv
Betragtning 4 f (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (4f) ***I betragtning af den globale karakter af hvidvaskaktiviteter er internationalt samarbejde nøglen til en effektiv bekæmpelse af sådanne aktiviteter.***

Ændring 15
Forslag til direktiv
Betragtning 6

Kommissionens forslag

Ændring

- (6) Formålet med dette direktiv, som er at sikre et effektivt administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne og en effektiv overvågning af direktivets efterlevelse på betingelser, som fremmer et velfungerende indre marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af den påkrævede ensartethed og effektivitet bedre nås på EU-plan, og Unionen kan derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union, vedtage foranstaltninger. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at opfylde dette mål.

- (6) Formålet med dette direktiv, som er at sikre et effektivt administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne og en effektiv overvågning af direktivets efterlevelse på betingelser, som fremmer et velfungerende indre marked, ***med det formål at bekæmpe skattesvig***, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af den påkrævede ensartethed og effektivitet bedre nås på EU-plan, og Unionen kan derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union, vedtage foranstaltninger. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at opfylde dette mål.

Ændring 16
Forslag til direktiv
Betragtning 7

Kommissionens forslag

Ændring

- (7) De finansielle institutter er allerede begyndt at efterleve de kundelegitimations- og due diligence-forpligtelser, som direktiv 2011/16/EU pålægger dem, og de første udvekslinger ventes afsluttet i september 2017. For at undgå forsinkelser i den effektive overvågning af direktivets gennemførelse bør dette ændringsdirektiv træde i kraft og omsættes i national ret inden den 1. januar **2017**.

- (7) De finansielle institutter er allerede begyndt at efterleve de kundelegitimations- og due diligence-forpligtelser, som direktiv 2011/16/EU pålægger dem, og de første udvekslinger ventes afsluttet i september 2017. For at undgå forsinkelser i den effektive overvågning af direktivets gennemførelse bør dette ændringsdirektiv træde i kraft og omsættes i national ret inden den 1. januar **2018**.

Tirsdag den 22. november 2016

Ændring 17

Forslag til direktiv

Artikel 1 — stk. 1 — nr. - 1 (nyt)

Direktiv 2011/16/EU

Artikel 2 — stk. 1

Gældende tekst

Ændring

(-1) Artikel 2, stk. 1, affattes således:

1. Dette direktiv finder anvendelse på alle former for skatter, der opkræves af eller på vegne af en medlemsstat eller en medlemsstats territoriale eller administrative underenheder, herunder de lokale myndigheder.

1. Dette direktiv finder anvendelse på alle former for skatter, der opkræves af eller på vegne af en medlemsstat eller en medlemsstats territoriale eller administrative underenheder, herunder de lokale myndigheder, **samt på tjenester for veksling af virtuelle valutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger.**

Ændring 18

Forslag til direktiv

Artikel 1 — stk. 1 — nr. - 1 a (nyt)

Direktiv 2011/16/EU

Artikel 8 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

(-1a) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 8a

Skattemyndighederne i hver enkelt medlemsstat skal, senest seks måneder efter at have indsamlet de i dette direktivs artikel 22 omhandlede dokumenter og oplysninger, automatisk udveksle disse med enhver anden medlemsstat, hvis den reelle ejer af et firma eller, hvis der er tale om en trust, stifteren, en administrator, protektoren (hvis det er relevant), en begunstiget eller enhver anden person, som udøver reel kontrol over trusten, eller indehaveren af en konto i henhold til artikel 32a direktiv (EU) 2015/849 er skattepligtig i den pågældende medlemsstat. Kommissionen skal gives adgang på fortroligt grundlag i forbindelse med udøvelsen af dens hverv.«

Tirsdag den 22. november 2016

Ændring 19**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1**

Direktiv 2011/16/EU

Artikel 22 — stk. 1 a

Kommissionens forslag

1a. Med henblik på anvendelsen og håndhævelsen af den lovgivning, medlemsstaterne har vedtaget til gennemførelse af dette direktiv, og for at sikre, at det administrative samarbejde, der indføres ved dette direktiv, fungerer efter hensigten, indfører medlemsstaterne i deres lovgivning bestemmelser, der giver skattemyndighederne adgang til de mekanismer, procedurer, dokumenter og oplysninger, der er nævnt i artikel 13, 30, 31, 32a og **40** i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv **2015/849/EU** (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

Ændring

1a. Med henblik på anvendelsen og håndhævelsen af den lovgivning, medlemsstaterne har vedtaget til gennemførelse af dette direktiv, og for at sikre, at det administrative samarbejde, der indføres ved dette direktiv, fungerer efter hensigten, indfører medlemsstaterne i deres lovgivning bestemmelser, der giver skattemyndighederne adgang til de **centrale registre**, mekanismer, procedurer, dokumenter og oplysninger, der er nævnt i artikel 7, 13, **18, 18a, 19, 27**, 30, 31, 32a, **40, 44** og **48** i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) **2015/849** (*). **Sådan adgang bør sikres ved at gøre automatisk udveksling af oplysninger obligatorisk. Ligeledes skal medlemsstaterne sikre adgangen til disse oplysninger ved at opføre dem i et offentligt centralregister over selskaber, truste og andre konstruktioner med tilsvarende eller ækvivalent form eller formål.**

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

Tirsdag den 22. november 2016

Ændring 20

Forslag til direktiv

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 1 a (nyt)

Direktiv 2011/16/EU

Artikel 22 — stk. 1 b (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

1a) I artikel 22 indsættes følgende stykke:

»1b. Med henblik på den effektive anvendelse af udvekslede oplysninger skal medlemsstaterne sikre, at alle oplysninger, der er udvekslet og indhentet, efterforskes rettidigt, hvad enten oplysningerne er blevet indhentet af myndigheder efter anmodning, gennem spontan udveksling af oplysninger med en anden medlemsstat eller stammer fra en offentlig datalækage. Hvis en medlemsstat undlader at gøre dette inden for en frist fastsat i national ret, skal den offentligt meddele Kommissionen grundene til denne undladelse.«

Ændring 21

Forslag til direktiv

Artikel 2 — stk. 1 — afsnit 1

Kommissionens forslag

Ændring

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december **2016** de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december **2017** de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Ændring 22

Forslag til direktiv

Artikel 2 — stk. 1 — afsnit 2

Kommissionens forslag

Ændring

De anvender disse bestemmelser fra den 1. januar **2017**.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. januar **2018**.

Onsdag den 23. november 2016

P8_TA(2016)0438

Emissioner af visse luftforurenende stoffer *I****Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. november 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer og om ændring af direktiv 2003/35/EF (COM(2013)0920 — C7-0004/2014 — 2013/0443(COD))****(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)**

(2018/C 224/34)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0920),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 192, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0004/2014),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 10. juli 2014 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til udtalelse af 7. oktober 2014 ⁽²⁾ fra Regionsudvalget,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 30. juni 2016 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og udtalelser fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A8-0249/2015),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling ⁽³⁾;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2013)0443**Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 23. november 2016 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/... om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer, om ændring af direktiv 2003/35/EF og om ophævelse af direktiv 2001/81/EF***(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv (EU) 2016/2284.)*⁽¹⁾ EUT C 451 af 16.12.2014, s. 134.⁽²⁾ EUT C 415 af 20.11.2014, s. 23.⁽³⁾ Denne holdning erstatter de ændringer, der blev vedtaget den 28. oktober 2015 (Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0381).

Torsdag den 24. november 2016

P8_TA(2016)0447

Makroøkonomisk bistand til Det Hashemitiske Kongerige Jordan *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. november 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om yderligere makroøkonomisk bistand til Det Hashemitiske Kongerige Jordan (COM(2016)0431 — C8-0242/2016 — 2016/0197(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2018/C 224/35)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0431),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 212 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0242/2016),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til den fælles erklæring fra Europa-Parlamentet og Rådet, som blev vedtaget samtidig med Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 778/2013/EU af 12. august 2013 om yderligere makrofinansiel bistand til Georgien ⁽¹⁾,
 - der henviser til skrivelser fra Udenrigsudvalget og Budgetudvalget,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 4. november 2016 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om International Handel (A8-0296/2016),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. godkender Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
 3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2016)0197

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 24. november 2016 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2016/... om yderligere makroøkonomisk bistand til Det Hashemitiske Kongerige Jordan

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2016/2371.)

⁽¹⁾ EUT L 218 af 14.8.2013, s. 15.

Torsdag den 24. november 2016

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen

Set i lyset af de finanspolitiske udfordringer og de ekstraordinære omstændigheder, som Jordan står over for, fordi landet huser flere end 1,3 millioner syrere, vil Kommissionen, hvis det er hensigtsmæssigt, i 2017 forelægge et nyt forslag om at udvide og øge den makrofinansielle bistand til Jordan, efter en vellykket gennemførelse af ovennævnte makrofinansielle bistand, og forudsat at de sædvanlige betingelser for denne type bistand er opfyldt, herunder en ajourført vurdering fra Kommissionen af Jordans eksterne finansieringsbehov. Denne afgørende bistand til Jordan vil hjælpe landet med at fastholde den makroøkonomiske stabilitet, samtidig med at de udviklingsmæssige gevinster bevares, og landets reformdagsorden kan videreføres.

Torsdag den 24. november 2016

P8_TA(2016)0448

Arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed (omarbejdning) *****I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. november 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed (omarbejdning) (COM(2014)0167 — C7-0112/2014 — 2014/0091(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure — omarbejdning)

(2018/C 224/36)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2014)0167),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 53, 62 og 114, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0112/2014),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til den begrundede udtalelse, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det nederlandske Andetkammer, om at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til udtalelse af 10. juli 2014 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter ⁽²⁾,
 - der henviser til skrivelse af 4. september 2014 fra Retsudvalget til Økonomi- og Valutaudvalget, jf. forretningsordenens artikel 104, stk. 3,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 30. juni 2016 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 104 og 59,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A8-0011/2016),
- A. der henviser til, at forslaget ifølge den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ikke indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne i selve forslaget, og at det, hvad angår de uændrede bestemmelser i de tidligere retsakter sammen med de nævnte ændringer, udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende retsakter uden indholdsmæssige ændringer;
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling under hensyntagen til henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen;

⁽¹⁾ EUT C 451 af 16.12.2014, s. 109.

⁽²⁾ EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

Torsdag den 24. november 2016

2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2014)0091

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 24. november 2016 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/... om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers (IORP'ers) aktiviteter og tilsynet hermed (omarbejdning)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv (EU) 2016/2341.)

Torsdag den 1. december 2016

P8_TA(2016)0457

Fastsættelse af EU-toldkodeksen for så vidt angår varer, der midlertidigt har forladt Unionens toldområde ad sø- eller luftvejen *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 1. december 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen for så vidt angår varer, der midlertidigt har forladt Unionens toldområde ad sø- eller luftvejen (COM(2016)0477 — C8-0328/2016 — 2016/0229(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2018/C 224/37)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0477),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0328/2016),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A8-0329/2016),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2016)0229

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 1. december 2016 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/... om ændring af forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, for så vidt angår varer, der midlertidigt har forladt Unionens toldområde ad sø- eller luftvejen

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2016/2339.)

Torsdag den 1. december 2016

P8_TA(2016)0458

Anvendelsesdato: Dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 1. december 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (COM(2016)0709 — C8-0457/2016 — 2016/0355(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2018/C 224/38)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0709),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0457/2016),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til sin beslutning af 14. september 2016 om Kommissionens delegerede forordning af 30. juni 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) vedrørende reguleringsmæssige tekniske standarder for præsentation, indhold, gennemgang og revision af dokumenter med central information og betingelser for opfyldelse af kravet for stillen til rådighed af sådanne dokumenter (C(2016)03999 — 2016/2816(DEA)), navnlig til denne beslutnings punkt 4⁽¹⁾,
 - efter høring af Den Europæiske Centralbank,
 - efter høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 23. november 2016 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A8-0356/2016),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0347.

Torsdag den 1. december 2016

3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.
-

P8_TC1-COD(2016)0355

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 1. december 2016 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/... om ændring af forordning (EU) nr. 1286/2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer, for så vidt angår anvendelsesdatoen

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2016/2340.)

Torsdag den 1. december 2016

P8_TA(2016)0459

Aftalen mellem EU og Kiribati om visumfritagelse for kortvarige ophold *****Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 1. december 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Kiribati om visumfritagelse for kortvarige ophold (12092/2015 — C8-0253/2016 — 2015/0200(NLE))****(Godkendelse)**

(2018/C 224/39)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (12092/2015),
 - der henviser til udkast til aftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Kiribati om visumfritagelse for kortvarige ophold (12091/2015),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 77, stk. 2, litra a), og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0253/2016),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0334/2016),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Republikken Kiribatis regering og parlament.
-

Torsdag den 1. december 2016

P8_TA(2016)0460

Aftalen mellem EU og Salomonøerne om visumfritagelse for kortvarige ophold ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 1. december 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Salomonøerne om visumfritagelse for kortvarige ophold (09785/2016 — C8-0422/2016 — 2016/0096(NLE))

(Godkendelse)

(2018/C 224/40)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (09785/2016),
 - der henviser til udkast til aftale mellem Den Europæiske Union og Salomonøerne om visumfritagelse for kortvarige ophold (09783/2016),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 77, stk. 2, litra a), og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0422/2016),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0336/2016),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Salomonøernes regering og parlament.
-

Torsdag den 1. december 2016

P8_TA(2016)0461

Aftalen mellem EU og Mikronesien om visumfritagelse for kortvarige ophold *****Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 1. december 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Mikronesiens Forenede Stater om visumfritagelse for kortvarige ophold (09780/2016 — C8-0388/2016 — 2016/0098(NLE))****(Godkendelse)**

(2018/C 224/41)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (09780/2016),
 - der henviser til udkast til aftale mellem Den Europæiske Union og Mikronesiens Forenede Stater om visumfritagelse for kortvarige ophold (09779/2016),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 77, stk. 2, litra a), og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0388/2016),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0337/2016),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Mikronesiens Forenede Staters regeringer og parlamenter.
-

Torsdag den 1. december 2016

P8_TA(2016)0462

Aftalen mellem EU og Tuvalu om visumfritagelse for kortvarige ophold ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 1. december 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Tuvalu om visumfritagelse for kortvarige ophold (09764/2016 — C8-0268/2016 — 2016/0100(NLE))

(Godkendelse)

(2018/C 224/42)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (09764/2016),
 - der henviser til udkast til aftale mellem Den Europæiske Union og Tuvalu om visumfritagelse for kortvarige ophold (09760/2016),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 77, stk. 2, litra a), og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0268/2016),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0333/2016),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Tuvalus regering og parlament.

Torsdag den 1. december 2016

P8_TA(2016)0463

Aftalen mellem EU og Marshalløerne om visumfritagelse for kortvarige ophold *****Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 1. december 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Marshalløerne om visumfritagelse for kortvarige ophold (09775/2016 — C8-0252/2016 — 2016/0103(NLE))****(Godkendelse)**

(2018/C 224/43)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (09775/2016),
 - der henviser til udkast til aftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Marshalløerne om visumfritagelse for kortvarige ophold (09774/2016),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 77, stk. 2, litra a), og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0252/2016),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0335/2016),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Republikken Marshalløernes regering og parlament.

Torsdag den 1. december 2016

P8_TA(2016)0465

Aftale mellem USA og EU om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med strafbare handlinger ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 1. december 2016 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen mellem Amerikas Forenede Stater og Den Europæiske Union om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning af strafbare handlinger (08523/2016 — C8-0329/2016 — 2016/0126(NLE))

(Godkendelse)

(2018/C 224/44)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (08523/2016),
 - der henviser til udkast til aftalen mellem Amerikas Forenede Stater og Den Europæiske Union om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning af strafbare handlinger (08557/2016),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 16 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0329/2016),
 - der henviser til skrivelse fra Udenrigsudvalget,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelse fra Retsudvalget (A8-0354/2016),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Amerikas Forenede Staters regering og parlament.

Torsdag den 1. december 2016

P8_TA(2016)0466

Foreløbig økonomisk partnerskabsaftale mellem EU og Ghana *****Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 1. december 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af den foreløbige økonomiske partnerskabsaftale mellem Ghana på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side (12396/2016 — C8-0406/2016 — 2008/0137(NLE))****(Godkendelse)**

(2018/C 224/45)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (12396/2016),
 - der henviser til udkast til den foreløbige økonomisk partnerskabsaftale mellem Ghana på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side (12130/2008),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207, stk. 3, og stk. 4, første afsnit, artikel 209, stk. 2, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0406/2016),
 - der henviser til sin beslutning af 25. marts 2009 om den foreløbige økonomiske partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Ghana på den anden side ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel (A8-0328/2016),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Ghanas regering og parlament.

⁽¹⁾ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 112.

Torsdag den 1. december 2016

P8_TA(2016)0467

Anvendelse af margenen til uforudsete udgifter i 2016

Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af margenen til uforudsete udgifter i 2016 (COM(2016)0624 — C8-0399/2016 — 2016/2256(BUD))

(2018/C 224/46)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0624 — C8-0399/2016),
 - der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽¹⁾, særlig artikel 13,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽²⁾, særlig punkt 14,
 - der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2016, endeligt vedtaget den 25. november 2015 ⁽³⁾,
 - der henviser til forslag til ændringsbudget nr. 4/2016, som Kommissionen forelagde den 30. september 2016 (COM(2016)0623),
 - der henviser til Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 4/2016, vedtaget af Rådet den 8. november 2016 (13583/2016 — C8-0459/2016),
 - der henviser til sin holdning til forslag til ændringsbudget nr. 4/2016, som blev vedtaget den 1. december 2016 ⁽⁴⁾,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A8-0347/2016),
- A. der henviser til, at Kommissionen i forbindelse med forslag til ændringsbudget nr. 4/2016 foreslog at anvende margenen til uforudsete udgifter i 2016 for et beløb på 240,1 mio. EUR til at supplere de forpligtelsesbevillinger, der er afsat til at dække udgifterne under udgiftsområde 3 (Sikkerhed og medborgerskab) i Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2016;
1. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
 2. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 3. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽²⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 48 af 24.2.2016, s. 1.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0468.

Torsdag den 1. december 2016

BILAG**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE
om mobilisering af margenen til uforudsete udgifter i 2016**

(Teksten i bilaget gengives ikke her, eftersom det svarer til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2017/339.)

Torsdag den 1. december 2016

P8_TA(2016)0468

Forslag til ændringsbudget nr. 4/2016: Ajourføring af bevillinger for at afspejle den seneste udvikling i migrations- og sikkerhedsspørgsmål og reduktion af betalings- og forpligtelsesbevillinger

Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 4/2016 for regnskabsåret 2016: Ajourføring af bevillinger for at afspejle den seneste udvikling i migrations- og sikkerhedsspørgsmål, reduktion af betalings- og forpligtelsesbevillinger som led i den samlede overførsel, forlængelse af EFSI, ændring af stillingsfortegnelsen for Frontex og ajourføring af indtægter (egne indtægter) (13583/2016 — C8-0459/2016 — 2016/2257(BUD))

(2018/C 224/47)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til artikel 106A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽¹⁾, særlig artikel 41,
- der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2016, endeligt vedtaget den 25. november 2015 ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽³⁾,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse 2014/335/EU, Euratom af 26. maj 2014 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter ⁽⁵⁾,
- der henviser til forslag til ændringsbudget nr. 4/2016, vedtaget af Kommissionen den 30. september 2016 (COM(2016)0623),
- der henviser til Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 4/2016, vedtaget af Rådet den 8. november 2016 og fremsendt til Europa-Parlamentet den samme dag (13583/2016 — C8-0459/2016),
- der henviser til skrivelse fra Regionaludviklingsudvalget,
- der henviser til skrivelse fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender,
- der henviser til forretningsordenens artikel 88,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A8-0350/2016),

⁽¹⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 48 af 24.2.2016.

⁽³⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽⁴⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 168 af 7.6.2014, s. 105.

Torsdag den 1. december 2016

- A. der henviser til, at forslag til ændringsbudget nr. 4/2016 (FÆB 4/2016) nedskærer betalingsbevillingerne med 7 284,3 mio. EUR primært på budgetposterne under underudgiftsområde 1b *Økonomisk, social og territorial samhørighed* og derfor i overensstemmelse hermed reducerer de nationale bidrag;
- B. der henviser til, at FÆB 4/2016 ajourfører bevillingsniveauet under udgiftsområde 3 *Sikkerhed og Unionsborgerskab* med 50 mio. EUR til nødhjælpsinstrumentet inden for Unionen, 130 mio. EUR til Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (AMIF) og 70 mio. EUR til Fonden for Intern Sikkerhed (ISF), hvorfor der kræves en anvendelse af margenen til uforudsete udgifter på i alt 240,1 mio. EUR, efter at der er blevet taget hensyn til omfordelingen af 9,9 mio. EUR;
- C. der henviser til, at FÆB 4/2016 fremrykker tilførslen til Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI) gennem en omfordeling af 73,9 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger fra de finansielle instrumenter under energidelen af Connecting Europe-faciliteten (CEF-energi), for hvilke der skal kompenseres i 2018;
- D. der henviser til, at FÆB 4/2016 ændrer stillingsfortegnelsen for Frontex som følge af ikrafttrædelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 ⁽¹⁾;
- E. der henviser til, at en reduktion på 14,7 mio. EUR på en række budgetposter under udgiftsområde 2 *Bæredygtig vækst: naturressourcer* medfører, at den samlede virkning af FÆB 4/2016 på udgiftssiden af budgettet for 2016 er en stigning på 225,4 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger;
- F. der henviser til, at FÆB 4/2016 på indtægtssiden også omfatter tilpasninger i forbindelse med revisionen af budgetoverslaget over de traditionelle egne indtægter (dvs. toldafgifter og afgifter i sukkersektoren) og merværdiafgifts-(moms) og bruttonationalindkomstgrundlagene (BNI) samt opførelsen af de relevante korrektioner til fordel for Det Forenede Kongerige og finansieringen heraf;
1. udtrykker alvorlig bekymring over betalingsoverskuddet på 7 284,3 mio. EUR, som er resultatet af store forsinkelser i forbindelse med gennemførelsen af EU-programmer under delt forvaltning, og som baner vejen for en stor ophobning af betalingsanmodninger ved udgangen af den nuværende FFR; minder om Kommissionens konklusion om, at det ajourførte betalingsbehov frem til 2020 ifølge de foreliggende prognoser kun kan imødekommes med de nuværende lofter, hvis den samlede margen for betalinger udnyttes fuldt ud (og hvis de årlige lofter fjernes som en forebyggende foranstaltning), samt hvis betalingerne til særlige instrumenter medregnes ud over lofterne; opfordrer derfor til, at der findes en endelig og utvetydig løsning på sidstnævnte spørgsmål som et led i FFR-revisionen;
 2. bifalder midlerne til forhøjelserne i udgiftsområde 3 gennem mobilisering af margenen til uforudsete udgifter samt fremrykkelsen af midlerne til forhøjelsen af stillingsfortegnelsen for Frontex; glæder sig navnlig over den delvise finansiering af Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, men er bekymret over, at der til trods for en høj budgetgennemførelsesgrad baseret på medlemsstaternes nationale programmer hidtil kun er gennemført ganske få omfordelinger af flygtninge;
 3. er enig i fremrykningen af midler til EFSI, forudsat at omfordelingen fra Connecting Europe-faciliteten opvejes på behørig vis i 2018; præciserer, at denne fremrykning ikke foregriber den endelige finansieringsplan for det nye forslag om en forlængelse af EFSI, der skal vedtages i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure;
 4. bemærker med bekymring det forventede fald i indtægterne, der anslås til 1,8 mia. EUR, på grund af devalueringen af det britiske pund i forhold til euroen; noterer sig Kommissionens hensigt om at anvende indtægterne fra ekstra bøder til at dække dette underskud;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007, Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004, og Rådets beslutning 2005/267/EF (EUT L 251 af 16.9.2016, s. 1).

Torsdag den 1. december 2016

5. godkender Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 4/2016;
 6. pålægger sin formand at fastslå, at ændringsbudget nr. 4/2016 er endeligt vedtaget, og drage omsorg for, at det offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 7. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Revisionsretten og de nationale parlamenter.
-

Torsdag den 1. december 2016

P8_TA(2016)0469

Ændringsbudget nr. 5/2016: Gennemførelse af afgørelse om egne indtægter

Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 5/2016 for regnskabsåret 2016: Gennemførelse af afgørelse 2014/335/EU, Euratom om egne indtægter efter afslutningen af ratifikationsprocessen og afgørelsens ikrafttrædelse den 1. oktober 2016 (13584/2016 — C8-0462/2016 — 2016/2258(BUD))

(2018/C 224/48)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til artikel 106A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽¹⁾, særlig artikel 41,
 - der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2016, endeligt vedtaget den 25. november 2015 ⁽²⁾,
 - der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽³⁾,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽⁴⁾,
 - der henviser til Rådets afgørelse 2014/335/EU, Euratom af 26. maj 2014 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter ⁽⁵⁾,
 - der henviser til forslag til ændringsbudget nr. 5/2016, vedtaget af Kommissionen den 7. oktober 2016 (COM(2016)0660),
 - der henviser til Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 5/2016, vedtaget af Rådet den 8. november 2016 og fremsendt til Europa-Parlamentet den samme dag (13584/2016 — C8-0462/2016,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 88 og 91,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A8-0348/2016),
- A. der henviser til, at forslag til ændringsbudget nr. 5/2016 er en følge af afslutningen af ratifikationsprocessen og ikrafttrædelsen af afgørelse 2014/335/EU, Euratom, som indeholder begrænsede ændringer såsom reduktionen af omkostningerne til opkrævning af de traditionelle egne indtægter, en ny reduceret sats for opkrævning af momsaserede egne indtægter for visse medlemsstater og bruttoreduktioner i det BNI-baserede bidrag for visse medlemsstater;

⁽¹⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 48 af 24.2.2016.

⁽³⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽⁴⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 168 af 7.6.2014, s. 105.

Torsdag den 1. december 2016

- B. der henviser til, at forslag til ændringsbudget nr. 5/2016 har til formål på indtægtssiden af Unionens budget for 2016 at indarbejde virkningen af justeringen af egne indtægter som følge af gennemførelsen af afgørelse 2014/335/EU, Euratom med tilbagevirkende kraft for regnskabsårene 2014, 2015 og 2016;
- C. der henviser til, at forslag til ændringsbudget nr. 5/2016 derfor medfører en ændring af alle medlemsstaternes individuelle bidrag, men at det hverken indvirker på den samlede indtægts- eller udgiftsside på Unionens budget;
1. godkender Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 5/2016;
 2. pålægger sin formand at fastslå, at ændringsbudget nr. 5/2016 er endeligt vedtaget, og drage omsorg for, at det offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 3. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.
-

Torsdag den 1. december 2016

P8_TA(2016)0470

Anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond til at yde bistand til Tyskland**Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond til at yde bistand til Tyskland (COM(2016)0681 — C8-0423/2016 — 2016/2267(BUD))**

(2018/C 224/49)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0681 — C8-0423/2016),
 - der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond ⁽¹⁾,
 - der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽²⁾, særlig artikel 10,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾, særlig punkt 11,
 - der henviser til skrivelse fra Regionaludviklingsudvalget,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A8-0352/2016),
1. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
 2. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende;
 3. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT L 311 af 14.11.2002, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

Torsdag den 1. december 2016

BILAG

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE
om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond til at yde bistand til Tyskland**

(Teksten i bilaget gengives ikke her, eftersom det svarer til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2017/340.)

Torsdag den 1. december 2016

P8_TA(2016)0471

Ændringsbudget nr. 6/2016, der ledsager forslaget om at anvende EU's Solidaritetsfond til at yde bistand til Tyskland**Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 6/2016 for regnskabsåret 2016, der ledsager forslaget om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond med henblik på at yde bistand til Tyskland (13852/2016 — C8-0473/2016 — 2016/2268(BUD))**

(2018/C 224/50)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til artikel 106A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽¹⁾, særlig artikel 41,
 - der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2016, endeligt vedtaget den 25. november 2015 ⁽²⁾,
 - der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽³⁾ (FFR-forordningen),
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽⁴⁾,
 - der henviser til Rådets afgørelse 2014/335/EU, Euratom af 26. maj 2014 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter ⁽⁵⁾,
 - der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond til at yde bistand til Tyskland, vedtaget af Kommissionen den 19. oktober 2016 (COM(2016)0681),
 - der henviser til forslag til ændringsbudget nr. 6/2016, vedtaget af Kommissionen den 19. oktober 2016 (COM(2016)0680),
 - der henviser til Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 6/2016, vedtaget af Rådet den 15. november 2016 og fremsendt til Europa-Parlamentet den samme dag (13852/2016 — C8-0473/2016,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 88 og 91,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A8-0349/2016),
- A. der henviser til, at forslag til ændringsbudget nr. 6/2016 dækker den foreslåede anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond i forbindelse med oversvømmelser, der fandt sted i Tyskland i maj og juni 2016;

⁽¹⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.⁽²⁾ EUT L 48 af 24.2.2016.⁽³⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.⁽⁴⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.⁽⁵⁾ EUT L 168 af 7.6.2014, s. 105.

Torsdag den 1. december 2016

- B. der henviser til, at Kommissionen derfor foreslår at ændre budgettet for 2016 ved at forhøje artikel 13 06 01 »Bistand til medlemsstaterne i forbindelse med en større naturkatastrofe, som har en alvorlig indvirkning på borgernes livsvilkår, det naturlige miljø eller økonomien« med 31 475 125 EUR i både forpligtelses- og betalingsbevillinger;
- C. der henviser til, at Den Europæiske Unions Solidaritetsfond som defineret i FFR-forordningen er et særligt instrument, og at de tilsvarende forpligtelses- og betalingsbevillinger skal opføres på budgettet ud over FFR-lofterne;
1. godkender Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 6/2016;
 2. pålægger sin formand at fastslå, at ændringsbudget nr. 6/2016 er endeligt vedtaget, og drage omsorg for, at det offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 3. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.
-

Torsdag den 1. december 2016

P8_TA(2016)0472

Anvendelse af margenen til uforudsete udgifter i 2017

Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af margenen til uforudsete udgifter i 2017 (COM(2016)0678 — C8-0420/2016 — 2016/2118(BUD))

(2018/C 224/51)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0678 — C8-0420/2016),
 - der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽¹⁾, særlig artikel 13,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽²⁾, særlig punkt 14,
 - der henviser til forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2017, som Kommissionen vedtog den 18. juli 2016 (COM(2016)0300) som ændret ved ændringsskrivelse nr. 1/2017 (COM(2016)0679),
 - der henviser til Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2017, vedtaget af Rådet den 12. september 2016 og fremsendt til Europa-Parlamentet den 14. september 2016 (11900/2016 — C8-0373/2016),
 - der henviser til sin holdning af 26. oktober 2016 om forslag til Unionens almindelige budget for 2017 ⁽³⁾,
 - der henviser til det fælles udkast, der blev godkendt af Forligsudvalget den 17. november 2016 (14635/2016 — C8-0470/2016),
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og udtalelse fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0346/2016),
- A. der henviser til, at Kommissionen efter at have undersøgt alle muligheder for at finansiere de yderligere og uforudsete forpligtelsesbehov i sit budgetforslag foreslog at anvende margenen til uforudsete udgifter til et beløb af 1 164,4 mio. EUR med henblik på at supplere de forpligtelsesbevillinger, der er afsat til at dække udgifterne under udgiftsområde 3 i Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2017, dvs. ud over forpligtelsesloftet på 2 578 mio. EUR i løbende priser;
- B. der henviser til, at der sandsynligvis vil opstå supplerende finansielle behov i 2017 i forbindelse med den interne sikkerhedskrise og de nuværende humanitære og migrations- og flygtningerelaterede udfordringer; anerkender, at disse behov kan være betydeligt større end de midler, der er til rådighed under udgiftsområde 3; minder om, at der ikke er nogen margen tilbage under loftet i udgiftsområde 3; anmoder derfor Kommissionen om at oplyse, hvorvidt og hvordan der kan anvendes supplerende midler via margenen til uforudsete udgifter for at reagere på mulige supplerende finansielle behov under udgiftsområde 3 i løbet af 2017;
- C. der henviser til, at Kommissionen har revideret dette forslag om mobilisering inden for rammerne af ændringsskrivelse nr. 1/2017, således at det ligeledes omfatter udgifterne under udgiftsområde 4;

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽²⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0411.

Torsdag den 1. december 2016

D. der henviser til, at Forligsudvalget, der er nedsat for 2016-budgettet, enedes om at mobilisere margenen til uforudsete udgifter til et beløb på 1 906,2 mio. EUR for udgiftsområde 3 og udgiftsområde 4 og om at udligne 575,0 mio. EUR i forhold til den uudnyttede margen, som står til rådighed under udgiftsområde 2 *Bæredygtig vækst: Naturressourcer* i 2016, 507,3 mio. EUR i 2017, 570,0 mio. EUR i 2018 og 253,9 mio. EUR i 2019 i forhold til den uudnyttede margen, som står til rådighed under udgiftsområde 5 *Administration*;

1. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
 2. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 3. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.
-

Torsdag den 1. december 2016

BILAG**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE
om anvendelse af margenen til uforudsete udgifter i 2017**

(Teksten i bilaget gengives ikke her, eftersom det svarer til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2017/344.)

Torsdag den 1. december 2016

P8_TA(2016)0473

Anvendelse af fleksibilitetsinstrumentet til øjeblikkelige budgetforanstaltninger til afhjælpning af den aktuelle migrations-, flygtninge- og sikkerhedskrise

Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af fleksibilitetsinstrumentet til øjeblikkelige budgetforanstaltninger til afhjælpning af den aktuelle migrations-, flygtninge- og sikkerhedskrise (COM(2016)0313 — C8-0246/2016 — 2016/2120(BUD))

(2018/C 224/52)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0313 — C8-0246/2016),
 - der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽¹⁾, særlig artikel 11,
 - der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) 2015/623 af 21. april 2015 om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽²⁾,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾, særlig punkt 12,
 - der henviser til forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2017, som Kommissionen vedtog den 18. juli 2016 (COM(2016)0300) som ændret ved ændringsskrivelse nr. 1/2017 (COM(2016)0679),
 - der henviser til Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2017, vedtaget af Rådet den 12. september 2016 og fremsendt til Europa-Parlamentet den 14. september 2016 (11900/2016 — C8-0373/2016),
 - der henviser til sin holdning af 26. oktober 2016 om forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2017 ⁽⁴⁾,
 - der henviser til det fælles udkast, der blev godkendt af Forligsudvalget den 17. november 2016 (14635/2016 — C8-0470/2016),
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og udtalelse fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0351/2016),
- A. der henviser til, at det efter undersøgelse af alle muligheder for at omfordele forpligtelsesbevillingerne under udgiftsområde 3 har vist sig nødvendigt at anvende fleksibilitetsinstrumentet til forpligtelsesbevillingerne;
- B. der henviser til, at Kommissionen havde foreslået at anvende fleksibilitetsinstrumentet til at supplere finansieringen fra Unionens almindelige budget for regnskabsåret 2017 ud over loftet for udgiftsområde 3 med 530 mio. EUR til at finansiere foranstaltninger på migrations-, flygtninge- og sikkerhedsområdet;

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽²⁾ EUT L 103 af 22.4.2015, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0411.

Torsdag den 1. december 2016

- C. der henviser til, at det samlede beløb fra fleksibilitetsinstrumentet for regnskabsåret 2017 derfor er fuldt opbrugt;
1. bemærker, at 2017-lofterne for udgiftsområde 3 ikke giver mulighed for en passende finansiering af hasteforanstaltninger på migrations-, flygtninge- og sikkerhedsområdet;
 2. er derfor enig i anvendelsen af fleksibilitetsinstrumentet med et beløb på 530 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger;
 3. tilslutter sig desuden den foreslåede fordeling af de tilsvarende betalingsbevillinger på 238,3 mio. EUR i 2017, 91 mio. EUR i 2018, 141,9 mio. EUR i 2019 og 58,8 mio. EUR i 2020;
 4. gentager, at anvendelsen af dette instrument, som fastsat i artikel 11 i FFR-forordningen, endnu en gang understreger, hvor absolut nødvendigt det er, at Unionens budget er mere fleksibelt, og gentager den holdning, som det har fremsat inden for rammerne af midtvejs gennemgangen/-revisionen af FFR, om, at fleksibilitetsinstrumentets årlige beløb skal øges til 2 mia. EUR;
 5. gentager sit mangeårige standpunkt, at med forbehold af muligheden for at anvende betalingsbevillinger til specifikke budgetposter via fleksibilitetsinstrumentet uden forudgående mobilisering af forpligtelser, kan betalinger, der følger af forpligtelser, som tidligere er mobiliseret gennem fleksibilitetsinstrumentet, kun medregnes ud over lofterne;
 6. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
 7. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 8. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.
-

Torsdag den 1. december 2016

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om anvendelse af fleksibilitetsinstrumentet til øjeblikkelige budgetforanstaltninger til afhjælpning af den aktuelle migrations-, flygtninge- og sikkerhedskrise

(Teksten i bilaget gengives ikke her, eftersom det svarer til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2017/342.)

Torsdag den 1. december 2016

P8_TA(2016)0474

Anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond til udbetaling af forskud i 2017-budgettet

Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond til tilvejebringelse af bevillinger i Unionens almindelige budget for 2017 til udbetaling af forskud (COM(2016)0312 — C8-0245/2016 — 2016/2119(BUD))

(2018/C 224/53)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0312 — C8-0245/2016),
 - der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond ⁽¹⁾,
 - der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽²⁾, særlig artikel 10,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾, særlig punkt 11,
 - der henviser til resultaterne af trepartsmødet den 17. november 2016,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A8-0323/2016),
- A. der henviser til, at et beløb på 50 000 000 EUR i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 661/2014 ⁽⁴⁾ stilles til rådighed med henblik på udbetaling af forskud i form af bevillinger i forbindelse med Unionens almindelige budget;
1. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
 2. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 3. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT L 311 af 14.11.2002, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 661/2014 af 15. maj 2014 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (EUT L 189 af 27.6.2014, s. 143).

Torsdag den 1. december 2016

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond til tilvejebringelse af bevillinger i Unionens almindelige budget for 2017 til udbetaling af forskud

(Teksten i bilaget gengives ikke her, eftersom det svarer til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2017/343.)

Torsdag den 1. december 2016

P8_TA(2016)0475

Budgetproceduren 2017 — fælles udkast**Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 1. december 2016 om Forligsudvalgets fælles udkast til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2017 som led i budgetproceduren (14635/2016 — C8-0470/2016 — 2016/2047(BUD))**

(2018/C 224/54)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Forligsudvalgets fælles udkast og Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens erklæringer hertil (PE-CONS 14635/2016 — C8-0470/2016),
- der henviser til forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2017, vedtaget af Kommissionen den 18. juli 2016 (COM(2016)0300),
- der henviser til Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2017, vedtaget af Rådet den 12. september 2016 og fremsendt til Europa-Parlamentet den 14. september 2016 (11900/2016 — C8-0373/2016),
- der henviser til ændringsskrivelse nr. 1/2017 til forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2017, forelagt af Kommissionen den 17. oktober 2016,
- der henviser til sin beslutning af 26. oktober 2016 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2017 ⁽¹⁾ og de vedtagne budgetændringer,
- der henviser til artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til artikel 106A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,
- der henviser til Rådets afgørelse 2014/335/EU, Euratom af 26. maj 2014 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽⁴⁾,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽⁵⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 90 og 91,
- der henviser til betænkning fra sin delegation til Forligsudvalget (A8-0353/2016),

⁽¹⁾ Vedtagne tekster af denne dato, P8_TA(2016)0411.

⁽²⁾ EUT L 168 af 7.6.2014, s. 105.

⁽³⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽⁵⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

Torsdag den 1. december 2016

1. godkender Forligsudvalgets fælles udkast, som samlet består af de følgende dokumenter:
 - en liste over de budgetposter, der ikke er blevet ændret i forhold til budgetforslaget eller Rådets holdning;
 - tal efter udgiftsområde i den finansielle ramme;
 - tal post for post for alle budgetkonti;
 - et konsolideret dokument med tal og endelig tekst for alle budgetposter ændret i forbindelse med forliget;
 2. bekræfter Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæringer, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
 3. Bemærker, at Parlamentets personaleniveau var et af de vigtigste spørgsmål i denne forligsprocedure; minder om, at på grundlag af gentlemen's aftalen har hver del af budgetmyndigheden enekompetence vedrørende sin egen del af budgettet; minder også om sin politiske afgørelse om at fritage de politiske grupper fra målet om en reduktion på fem procent af personalet, som understreget i sine beslutninger om budgettet af 2014, 2015, 2016 og 2017; vil evaluere konsekvenserne af budgetmæssige afgørelser for institutionernes funktion;
 4. pålægger sin formand at fastslå, at Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2017 er endeligt vedtaget, og at drage omsorg for, at det offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 5. pålægger sin formand at sende denne lovgivningsmæssige beslutning til Rådet, Kommissionen, de øvrige institutioner og de berørte organer samt til de nationale parlamenter.
-

Torsdag den 1. december 2016

BILAG

17.11.2016

ENDELIG

Budget 2017 — Bestanddelene i de fælles konklusioner

Disse fælles konklusioner omfatter følgende dele:

1. Budget for 2017
2. Budget for 2016 — Ændringsbudget nr. 4, 5 og 6/2016
3. Fælles erklæringer

Oversigt

A. Budget for 2017

Bestanddelene i de fælles konklusioner:

- Det samlede niveau for forpligtelsesbevillinger på 2017-budgettet er sat til 157 857,8 mio. EUR. Dette giver en margen under FFR-lofterne for 2017 på i alt 1 100,1 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger.
- Det samlede niveau for betalingsbevillinger på 2017-budgettet er sat til 134 490,4 mio. EUR.
- Flexibilitetsinstrumentet for 2017 anvendes for et beløb på 530 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger for udgiftsområde 3 *Sikkerhed og medborgerskab*.
- Den samlede margen for forpligtelser anvendes for 1 439,1 mio. EUR for udgiftsområde 1a *Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse*.
- Margenen til uforudsete udgifter anvendes for 1 906,2 mio. EUR for udgiftsområde 3 og udgiftsområde 4. Den udlignes med 575,0 mio. EUR i forhold til den ufordelte margen under udgiftsområde 2 *Bæredygtig vækst: naturressourcer* i 2017 og med 507,3 mio. EUR i 2017, 570,0 mio. EUR i 2018 og 253,9 mio. EUR i 2019 i forhold til de ufordelte margener under udgiftsområde 5 *Administration*.
- Betalingsbevillingerne for 2017, der vedrører anvendelsen af flexibilitetsinstrumentet i 2014, 2015 og 2016, anslås af Kommissionen til 981,1 mio. EUR.

B. Budget for 2016

Bestanddelene i de fælles konklusioner:

- Forslag til ændringsbudget nr. 4/2016 og den deraf følgende anvendelse af margenen til uforudsete udgifter som foreslået af Kommissionen.
- Forslag til ændringsbudget nr. 5/2016 accepteres som foreslået af Kommissionen.
- Forslag til ændringsbudget nr. 6/2016 og den deraf relaterede anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond accepteres som foreslået af Kommissionen.

Torsdag den 1. december 2016

1. Budget for 2017

1.1. »Færdigbehandlede« budgetposter

Medmindre andet er anført nedenfor i disse konklusioner, bekræftes alle budgetposter, der ikke er ændret af enten Rådet eller Parlamentet, og de budgetposter, for hvilke Parlamentet accepterede Rådets ændringer i forbindelse med deres respektive behandling.

Forligsudvalget er for de øvrige budgetposter blevet enige om konklusionerne, der fremgår af afsnit 1.2 til 1.8 nedenfor.

1.2. Horisontale spørgsmål

Decentrale agenturer

EU's bidrag (i forpligtelses- og i betalingsbevillinger) og antallet af stillinger i decentrale agenturer er fastsat på det niveau, Kommissionen foreslog i budgetforslaget som ændret ved ændringsskrivelse nr. 1/2017 med undtagelse af:

- Den Europæiske Politienhed (Europol, budgetartikel 18 02 04), hvortil der tildeles 10 yderligere stillinger med yderligere bevillinger på 675 000 EUR i forpligtelses- og betalingsbevillinger.
- Den Europæiske Enhed for Retligt Samarbejde (Eurojust, budgetartikel 33 03 04) hvortil der tildeles 10 yderligere stillinger med yderligere bevillinger på 675 000 EUR i forpligtelses- og betalingsbevillinger.
- Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA, budgetartikel 12 02 04) hvortil forpligtelses- og betalingsbevillingerne nedskæres med 500 000 EUR.
- Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO, budgetartikel 18 03 02) hvortil forpligtelses- og betalingsbevillingerne forhøjes med 3 000 000 EUR.
- Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA, budgetartikel 17 03 12 01) hvortil forpligtelses- og betalingsbevillingerne nedskæres med 8 350 000 EUR.

Forvaltningsorganer

EU's bidrag (i forpligtelses- og betalingsbevillinger) og antallet af stillinger i gennemførelsesorganerne er fastsat på det niveau, som Kommissionen har foreslået i det nye budgetforslag for 2017.

Pilotprojekter/forberedende foranstaltninger

Der er opnået enighed om en omfattende pakke af 78 pilotprojekter/forberedende foranstaltninger for et samlet beløb på 76,9 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger som foreslået af Parlamentet ud over den forberedende foranstaltning, som Kommissionen foreslog i budgetforslaget for 2017.

Når et pilotprojekt eller en forberedende foranstaltning synes omfattet af et eksisterende retsgrundlag, kan Kommissionen foreslå overførsel af bevillinger til dette retsgrundlag for at fremme foranstaltningens gennemførelse.

Denne pakke overholder fuldt ud de lofter for pilotprojekter og forberedende foranstaltninger, der er fastsat i finansforordningen.

1.3. Udgiftsområder i den finansielle ramme — forpligtelsesbevillinger

Efter at have taget højde for ovennævnte konklusioner vedrørende »færdigbehandlede« budgetposter, agenturer, pilotprojekter og forberedende foranstaltninger er Forligsudvalget nået til enighed om følgende:

Torsdag den 1. december 2016

Udgiftsområde 1a — Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse

Forpligtelsesbevillinger er fastsat på det niveau, Kommissionen foreslog i budgetforslaget for 2017 som ændret ved ændringskrivelse nr. 1/2017.

I EUR

Budgetpost	Navn	BF 2017:	Budget for 2017	Forskel
02 02 02	Bedre adgang til finansiering for små og mellemstore virksomheder (SMV'er) i form af egenkapital og lånefinansiering	1 67 030 000	217 030 000	50 000 000
06 02 01 03	Optimering af integration og sammenkobling af transportformer og fremme af transporttjenesters interoperabilitet	360 321 493	410 321 493	50 000 000
08 02 01 01	Styrkelse af frontlinjeforskningen — Det Europæiske Forskningsråd	1 736 471 644	1 753 136 644	16 665 000
08 02 04	Udbredelse af topkvalitet og udvidelse af deltagerkredsen	123 492 850	140 157 850	16 665 000
09 04 02 01	Lederskab inden for informations- og kommunikationsteknologi	779 380 777	796 050 777	16 670 000
15 02 01 01	Fremme af topkvalitet og samarbejde inden for uddannelses- og erhvervsuddannelsesområdet i Europa og af dets relevans for arbejdsmarkedet	1 701 963 700	1 725 463 700	23 500 000
15 02 01 02	Fremme af topkvalitet og samarbejde på ungdomsområdet og af unges deltagelse i det demokratiske liv i Europa	201 400 000	227 900 000	26 500 000
	I alt			200 000 000 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Disse beløb er del af en generel forhøjelse af udgiftsområde 1a indtil 2020 i forbindelse med midtvejsgennemgangen/revisjonen af FFR.

Rådet og Parlamentet bekræfter, at de aftalte forhøjelser i udgiftsområde 1a i forbindelse med budgettet for 2017 fuldt ud respekterer tidligere aftaler og ikke indvirker på de igangværende lovgivningsprocedurer.

Torsdag den 1. december 2016

Alle andre forpligtelsesbevillinger i udgiftsområde 1a er fastsat på det niveau, Kommissionen foreslog i budgetforslaget som ændret ved ændringsskrivelse nr. 1/2017, der integrerer de justeringer, som der blev opnået enighed om i Forligsudvalget, og som er medtaget i nedennævnte tabel. En særlig budgetartikel oprettes til »særlige begivenheder« i overensstemmelse med Parlamentets behandling.

I EUR

Budgetpost	Navn	BF 2017 (inkl. ÆS 1)	Budget for 2017	Forskel
32 02 01 01	Yderligere integrering på det indre energimarked og interoperabilitet for gas- og elektricitetsnetværk på tværs af landegrænserne	217 403 954	206 508 927	- 10 895 027
32 02 01 02	Forbedring af energiforsynings sikkerheden i Unionen	217 403 954	207 441 809	- 9 962 145
32 02 01 03	Bidrag til en bæredygtig udvikling og miljøbeskyttelse	217 404 002	206 509 070	- 10 894 932
32 02 01 04	Fremme af gunstige vilkår for privat investering i energiprojekter	85 227 000	77 291 975	- 7 935 025
15 02 10	Særlige årlige begivenheder		6 000 000	6 000 000
04 03 02 01	Progress — støtte til udvikling, gennemførelse, overvågning og evaluering af Unionens beskæftigelses- og socialpolitik og lovgivning om arbejdsvilkår	60 000 000	65 000 000	5 000 000
04 03 02 02	EURES — Fremme arbejdstagernes frivillige geografiske mobilitet og styrke beskæftigelsesmulighederne	22 578 000	23 578 000	1 000 000
	I alt			- 27 687 129

Som følge heraf og under hensyntagen til agenturer, pilotprojekter og forberedende foranstaltninger fastsættes det aftalte niveau for forpligtelser til 21 312,2 mio. EUR med en margen på 51,9 mio. EUR under udgiftsloftet for udgiftsområde 1a og anvendelsen af den samlede margen for forpligtelser med et beløb på 1 439,1 mio. EUR.

Udgiftsområde 1b — Økonomisk, social og territorial samhørighed

Forpligtelsesbevillingerne er fastsat på det niveau, der er foreslået i budgetforslaget for 2017.

Under hensyntagen til pilotprojekter og forberedende foranstaltninger fastsættes det aftalte niveau for forpligtelser til 53 586,6 mio. EUR, hvilket giver en margen på 0,4 mio. EUR under udgiftsloftet for udgiftsområde 1b.

Torsdag den 1. december 2016

Udgiftsområde 2 — Bæredygtig vækst: naturressourcer

Forpligtelsesbevillingerne er fastsat på det niveau, Kommissionen foreslog i budgetforslaget som ændret ved ændringskrivelse nr. 1/2017, herunder en yderligere nedskæring på 325,0 mio. EUR som følge af EGFL's øgede formålsbestemte indtægter, som Kommissionen gav meddelelse om den 7. november 2016. Forligsudvalget er derfor nået til enighed om følgende:

I EUR

Budgetpost	Navn	BF 2017 (inkl. ÆS 1)	Budget for 2017	Forskel
05 03 01 10	Grundbetalingsordningen	15 621 000 000	15 296 000 000	- 325 000 000

Under hensyntagen til agenturer, pilotprojekter og forberedende foranstaltninger fastsættes det aftalte niveau for forpligtelser til 58 584,4 mio. EUR, hvilket giver en margen på 1 031,6 mio. EUR under udgiftsloftet for udgiftsområde 2 under hensyntagen til, at 575,0 mio. EUR anvendes til at udligne anvendelsen af margenen til uforudsete udgifter.

Udgiftsområde 3 — Sikkerhed og medborgerskab

Forpligtelsesbevillinger er fastsat på det niveau, Kommissionen foreslog i budgetforslaget som ændret ved ændringskrivelse nr. 1/2017, men med de justeringer, som der blev opnået enighed om i Forligsudvalget, og som fremgår af nedennævnte tabel:

I EUR

Budgetpost	Navn	BF 2017 (inkl. ÆS 1)	Budget for 2017	Forskel
09 05 05	Multimedieaktiviteter	19 573 000	22 573 000	3 000 000
15 04 02	Kulturdelprogram — støtte grænseoverskridende aktioner samt fremme tværnational udbredelse og mobilitet	54 350 000	55 350 000	1 000 000
	I alt			4 000 000

Budgetanmærkningen i artikel 09 05 05 vil blive ændret ved at tilføje følgende sætning: »Udbuds- og tilskudsprocedurer kan, hvis det er relevant, omfatte indgåelse af rammepartnerskaber med henblik på at fremme en stabil finansieringsramme for de fælleseuropæiske netværk, der finansieres under denne bevilling.«

Budgetanmærkningen i artikel 15 04 02 vil blive ændret ved at tilføje følgende sætning: »Denne bevilling kan også finansiere forberedelsen af det europæiske år for kulturarv.«

Som følge heraf og under hensyntagen til agenturer, pilotprojekter og forberedende foranstaltninger fastsættes det aftalte niveau for forpligtelser til 4 284,0 mio. EUR, hvilket ikke giver nogen margen under udgiftsloftet for udgiftsområde 3, og anvendelsen af 530 mio. EUR via fleksibilitetsinstrumentet og anvendelsen af margenen til uforudsete udgifter med et beløb på 1 176,0 mio. EUR.

Torsdag den 1. december 2016

Udgiftsområde 4 — Et globalt Europa

Forpligtelsesbevillinger er fastsat på det niveau, Kommissionen foreslog i budgetforslaget som ændret ved ændringsskrivelse nr. 1/2017, men med de justeringer, som der blev opnået enighed om i Forligsudvalget, og som fremgår af nedennævnte tabel:

<i>I EUR</i>				
Budgetpost	Navn	BF 2017 (inkl. ÆS 1)	Budget for 2017	Forskel
01 03 02	Makrofinansiel bistand	30 828 000	45 828 000	15 000 000
01 03 08	Tilførsler til EFSD-garantifonden	275 000 000	p.m.	- 275 000 000
13 07 01	Økonomisk støtte til fremme af den økonomiske udvikling af det tyrkisk-cypriotiske samfund	31 836 240	34 836 240	3 000 000
19 03 01 05	Nødhjælpsforanstaltninger	69 480 000	62 850 000	- 6 630 000
21 02 07 05	Migration og asyl	448 273 912	404 973 912	- 43 300 000
22 04 01 04	Støtte til fredsprocessen og finansiel bistand til Palæstina og til De Forenede Nationers Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge (UNRWA)	282 219 939	310 100 000	27 880 061
22 04 01 03	Middelhavslandene — tillidsskabelse, sikkerhed og forebyggelse og løsning af konflikter	340 360 500	332 480 439	- 7 880 061
22 04 02 02	Det østlige partnerskab — fattigdomsreduktion og bæredygtig udvikling	313 825 583	322 125 583	8 300 000
	I alt			- 278 630 000

Bevillingerne til budgetpost 19 03 01 07 *Den Europæiske Unions særlige repræsentanter* (EUSR'er) fastsættes dog på niveauet i budgetforslaget for 2017.

Som følge heraf og efter hensyntagen til agenturer, pilotprojekter og forberedende foranstaltninger fastsættes det aftalte niveau for forpligtelser til 10 162,1 mio. EUR, hvilket ikke giver nogen margen under udgiftsloftet for udgiftsområde 4, og anvendelsen af margenen til uforudsete udgifter med et beløb på 730,1 mio. EUR.

Torsdag den 1. december 2016

Udgiftsområde 5 — Administration

Antallet af stillinger i institutionernes stillingsfortegnelse og de bevillinger, Kommissionen foreslog i budgetforslaget som ændret ved ændringsskrivelse nr. 1/2017 godkendes af Forligsudvalget med følgende undtagelser:

- Parlamentets behandling er godkendt med undtagelse af, at stigningen med 76 stillinger til de politiske grupper fuldt ud udlignes med en kompenserende nedskæring i stillingsfortegnelsens stillinger i Parlamentets administration på en budgetneutral måde. Herudover vedtog Forligsudvalget at integrere indvirkningen af den automatiske løntilpasning, der skal anvendes fra den 1. juli 2016, i budgettet for 2017 (EUR 8 717 000).
- Rådets behandling er godkendt med integrationen af indvirkningen af den automatiske løntilpasning, der skal anvendes fra den 1. juli 2016, i budgettet for 2017 (EUR 3 301 000).
- Revisionsrettens budget med nedskæringer i forhold til budgetforslaget for 2017, som indgik i Parlamentets behandling, godkendes.
- Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) for hvilken 560 250 EUR (budgetkonto 1200) fordeles til budgetposten for kontraktansatte, hvor det samme beløb reduceres i konto 3003 *Bygninger og tilhørende udgifter*. Budgetanmærkningen i 1200 vil blive ændret ved at tilføje følgende sætning: »Disse bevillinger dækker også udgifterne til kontraktansatte, der deltager i strategiske kommunikationsaktiviteter.« Herudover justeres følgende budgetposter EU-Udenrigstjenestens sektion for at fjerne overførslen af EU's særlige repræsentanter i dobbeltroller som foreslået i ændringsskrivelse nr. 1.

I EUR

Budgetpost	Navn	Forskel
3001	Eksternt personale og eksterne ydelser	- 3 645 000
3002	Andre udgifter til personale	- 1 980 000
3003	Bygninger og tilhørende udgifter	- 3 636 000
3004	Andre administrative udgifter	- 815 000
	I alt	- 10 076 000

Som følge af og efter hensyntagen til agenturer, pilotprojekter og forberedende foranstaltninger fastsættes det aftalte niveau for forpligtelser til 9 394,5 mio. EUR, hvilket giver en margen på 16,2 mio. EUR under udgiftsloftet for udgiftsområde 5 efter anvendelsen af 507,3 mio. EUR til at udligne anvendelsen af margenen til uforudsete udgifter.

Særlige instrumenter

Forpligtelsesbevillinger til særlige instrumenter er fastsat på det niveau, Kommissionen foreslog i budgetforslaget for 2017 undtagen for reserven til Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (budgetartikel 40 02 44), som udgår.

Torsdag den 1. december 2016

Udligning af margenen til uforudsete udgifter i 2018 og 2019

Den samlede anvendelse margenen til uforudsete udgifter i 2017 er på 1 176,0 mio. EUR for udgiftsområde 3 og 730,1 mio. EUR for udgiftsområde 4 med et samlet beløb på 1 906,2 mio. EUR. Der udlignes med 575,0 mio. EUR i forhold til den ufordelte margen i udgiftsområde 2 i 2017 og med 507,3 mio. EUR i 2017. 570,0 mio. EUR i 2018 og 253,9 mio. EUR i 2019 i forhold til de ufordelte margener under udgiftsområde 5. Beslutningen om anvendelse af margenen til uforudsete udgifter i 2017, som blev vedtaget sammen med ændringsskrivelse nr. 1/2017, vil blive justeret i overensstemmelse hermed.

1.4. Betalingsbevillinger

Det samlede niveau af betalingsbevillinger i 2017-budgettet er fastsat på det niveau, Kommissionen foreslog i budgetforslaget som ændret ved ændringsskrivelse nr. 1/2017 med følgende justeringer, som der blev opnået enighed om i Forligsudvalget:

- Der tages først hensyn til det niveau, der er opnået enighed om, for forpligtelsesbevillinger for ikke-opdelte bevillinger, for hvilke niveauet af betalingsbevillinger svarer til niveauet af forpligtelsesbevillinger. Dette omfatter nedskæring af landbrugsudgifter med 325 mio. EUR og justeringer i administrationsudgifterne for sektion I, II, III, IV, V, VI, VII, IX og X (13,4 mio. EUR) og decentrale agenturer (for hvilke EU's bidrag i betalingsbevillinger fastsættes til det niveau, der er foreslået i afsnit 1.2 ovenfor). Den kombinerede virkning er en nedskæring på 332,3 mio. EUR.
- Betalingsbevillingerne til alle nye pilotprojekter og forberedende foranstaltninger, som er foreslået af Parlamentet, er fastsat til 50 % af de hertil svarende forpligtelsesbevillinger eller på Parlamentets foreslåede niveau, hvis dette er lavere. I tilfælde af forlængelser af eksisterende pilotprojekter og forberedende foranstaltninger er niveauet for betalingsbevillinger det niveau, der er fastsat i budgetforslaget plus 50 % af de hertil svarende nye forpligtelsesbevillinger, eller det af Parlamentet foreslåede niveau, hvis dette er lavere. Den kombinerede virkning er en forhøjelse på 35,2 mio. EUR.
- Betalingsbevillingerne til »særlige begivenheder« (budgetartikel 15 02 10) er det beløb, som er angivet i Parlamentets behandling (6 mio. EUR).
- Betalingsbevillingerne (budgetartikel 01 03 08 *Tilførsler til EFSD-garantifonden*) opføres med »p.m.«.
- Justeringerne i de følgende budgetposter er vedtaget som et resultat af udviklingen i forpligtelser til opdelte bevillinger:

I EUR

Budgetpost	Navn	BF 2017 (inkl. ÆS 1)	Budget for 2017	Forskel
01 03 02	Makrofinansiel bistand	30 828 000	45 828 000	15 000 000
04 03 02 01	Progress — støtte til udvikling, gennemførelse, overvågning og evaluering af Unionens beskæftigelses- og socialpolitik og lovgivning om arbejdsvilkår	38 000 000	41 167 000	3 167 000

Torsdag den 1. december 2016

I EUR

Budgetpost	Navn	BF 2017 (inkl. ÆS 1)	Budget for 2017	Forskel
04 03 02 02	EURES — Fremme arbejdstagernes frivillige geografiske mobilitet og styrke beskæftigelsesmulighederne	17 000 000	17 753 000	753 000
09 05 05	Multimedieaktiviteter	23 997 455	26 997 455	3 000 000
13 07 01	Økonomisk støtte til fremme af den økonomiske udvikling af det tyrkisk-cypriotiske samfund	36 031 865	39 031 865	3 000 000
15 04 02	Kulturdelfprogram — støtte grænseoverskridende aktioner samt fremme tværnational udbredelse og mobilitet	43 430 071	44 229 071	799 000
22 04 01 04	Støtte til fredsprocessen og finansiel bistand til Palæstina og til De Forenede Nationers Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge (UNRWA)	280 000 000	307 661 000	27 661 000
22 04 02 02	Det østlige partnerskab — fattigdomsreduktion og bæredygtig udvikling	167 700 000	172 135 000	4 435 000
19 03 01 05	Nødhjælpsforanstaltninger	33 212 812	30 043 812	- 3 169 000
21 02 07 05	Migration og asyl	155 000 000	115 722 000	- 39 278 000
22 04 01 03	Middelhavslandene — tillidsskabelse, sikkerhed og forebyggelse og løsning af konflikter	138 000 000	134 805 000	- 3 195 000
32 02 01 01	Yderligere integrering på det indre energimarked og interoperabilitet for gas- og elektricitetsnetværk på tværs af landegrænserne	34 765 600	33 023 600	- 1 742 000
32 02 01 02	Forbedring af energiforsyningsikkerheden i Unionen	26 032 000	24 839 000	- 1 193 000
32 02 01 03	Bidrag til en bæredygtig udvikling og miljøbeskyttelse	26 531 000	25 201 000	- 1 330 000

Torsdag den 1. december 2016

I EUR

Budgetpost	Navn	BF 2017 (inkl. ÆS 1)	Budget for 2017	Forskel
32 02 01 04	Fremme af gunstige vilkår for privat investering i energiprojekter	31 200 000	28 295 000	- 2 905 000
	I alt			5 003 000

6. Betalingsbevillingerne til Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (budgetartikel 40 02 43) fastsættes til nul (en reduktion på - 30 mio. EUR), idet betalingsbevillingerne fra formålsbestemte indtægter anslås til at være tilstrækkelige til at dække hele 2017.
7. Reserven til Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (budgetartikel 40 02 44) udgår.
8. Yderligere nedskæringer i betalinger foretages i følgende budgetposter:

I EUR

Budgetpost	Navn	BF 2017 (inkl. ÆS 1)	Budget for 2017	Forskel
04 02 62	Den Europæiske Socialfond — mere udviklede regioner — målet om investeringer i vækst og beskæftigelse	2 508 475 000	2 490 475 000	- 18 000 000
13 03 61	Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) — overgangsregioner — målet om investeringer i vækst og beskæftigelse	2 214 431 000	2 204 431 000	- 10 000 000
13 03 62	Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) — mere udviklede regioner — målet om investeringer i vækst og beskæftigelse	3 068 052 000	3 043 052 000	- 25 000 000
13 03 64 01	Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) — europæisk territorielt samarbejde	884 299 000	783 299 000	- 101 000 000
	I alt			- 154 000 000

Disse tiltag vil tilvejebringe et niveau af betalingsbevillinger på 134 490,4 mio. EUR, der er en reduktion på - 931,4 mio. EUR i forhold til budgetforslaget som ændret ved ændringskrivelse nr. 1/2017.

Torsdag den 1. december 2016

1.5. Reserve

Der er ikke nogen reserver ud over dem i budgetforslaget som ændret ved ændringsskrivelse nr. 1/2017, undtagen for:

- Budgetkonto 13 01 04 04 *Udgifter til støttefunktioner i forbindelse med støtteprogrammet for strukturreformer (SRSP)* og budgetartikel 13 08 01 *Støtteprogrammet for strukturreformer (SRSP) — Operationel teknisk bistand overført fra U1b* (ESF, EFRU og Samhørighedsfonden) for hvilke det fulde beløb i forpligtelses- og betalingsbevillinger opføres i reserven, indtil retsgrundlaget for Støtteprogrammet for strukturreformer er vedtaget.
- Budgetkonto 13 08 02 *Støtteprogrammet for strukturreformer (SRSP) — Operationel teknisk bistand overført fra U2* (ELFUL) for hvilke det fulde beløb i forpligtelses- og betalingsbevillinger opføres i reserven, indtil retsgrundlaget for Støtteprogrammet for strukturreformer er vedtaget.
- Budgetkonto 18 02 01 03 *Oprettelse af nye IT-systemer til forvaltning af migrationsstrømme på tværs af Unionens ydre grænser* for hvilke 40 000 000 i forpligtelsesbevillinger og 28 000 000 i betalingsbevillinger opføres i reserven, indtil lovgivningsproceduren for oprettelse af et ind- og udrejsesystem er afsluttet.

1.6. Budgetanmærkninger

Medmindre det specifikt er nævnt i de tidligere afsnit godkendes de ændringer, som Europa-Parlamentet eller Rådet har foretaget i budgetanmærkningernes ordlyd, med undtagelse af dem, som vedrører budgetposter i nedenstående tabel, hvis ordlyd godkendes som foreslået i budgetforslaget, der er ændret ved ændringsskrivelse nr. 1/2017 og ajourføring af EGFL.

Der er en aftale om, at ændringer, der er foretaget af Europa-Parlamentet eller Rådet, ikke kan ændre eller udvide omfanget af et eksisterende retsgrundlag eller påvirke institutionernes administrative autonomi, og at foranstaltningerne kan dækkes af de disponible midler.

Budgetpost	Navn
04 03 02 03	Mikrofinansiering og socialt iværksættereri — udvide adgangen til og rådigheden af finansiering til juridiske og fysiske personer, især dem, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet, og sociale virksomheder
S 03 01 06 01	Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EASA)
05 02 11 99	Andre vegetabiliske produkter/foranstaltninger
05 04 60	Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne — ELFUL (2014-2020)
05 04 60 02	Operationel teknisk bistand
18 04 01 01	Europa for Borgerne — styrkelse af historiebevidstheden og fremme af kapaciteten til aktivt medborgerskab på EU-plan

Torsdag den 1. december 2016

1.7. Nye budgetposter

Den budgetkontoplan, som er foreslået af Kommissionen i budgetforslaget som ændret ved ændringsskrivelse nr. 1/2017 med medtagelse af pilotprojekter og forberedende foranstaltninger og den nye budgetartikel for særlige årlige begivenheder (15 02 10), godkendes.

1.8. Indtægter

Kommissionens forslag i ændringsskrivelse nr. 1/2017 om medtagelse af indtægter fra bøder i budgettet for et beløb på 1 mia. EUR godkendes.

2. Budget for 2016

Forslag til ændringsbudget (FÆB) nr. 4/2016 og den deraf følgende anvendelse af margenen til uforudsete udgifter godkendes som foreslået af Kommissionen.

Forslag til ændringsbudget (FÆB) nr. 5/2016 godkendes som foreslået af Kommissionen.

Forslag til ændringsbudget (FÆB) nr. 6/2016 og den deraf relaterede anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond godkendes som foreslået af Kommissionen.

3. Fælles erklæringer

3.1. Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring om ungdomsbeskæftigelsesinitiativet

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen minder om, at nedbringelse af ungdomsarbejdsløsheden fortsat er et fælles politisk mål, som har høj prioritet, og med henblik herpå bekræfter de deres vilje til at gøre bedst mulig brug af de budgetmæssige midler, der er til rådighed, for at nå det, især gennem ungdomsbeskæftigelsesinitiativet.

De minder om, at i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (FFR-forordningen) udgør »Disponible margener under FFR-lofterne for forpligtelsesbevillinger for årene 2014-2017 [...] en samlet FFR-margen for forpligtelser, der stilles til rådighed ud over de i FFR'en fastsatte lofter for årene 2016-2020 til politiske mål vedrørende vækst og beskæftigelse, navnlig ungdomsbeskæftigelse.«

Rådet og Europa-Parlamentet opfordrer Kommissionen til at foreslå et ændringsbudget i 2017 for at yde 500 mio. EUR ⁽¹⁾ til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet i 2017 fra den samlede margen for forpligtelser, så snart den tekniske justering, der er omhandlet i artikel 6 i FFR-forordningen, er vedtaget.

Rådet og Europa-Parlamentet påtager sig hurtigt at behandle det forslag til ændringsbudget for 2017, som fremsættes af Kommissionen.

3.2. Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring om betalingsbevillinger

Europa-Parlamentet og Rådet minder om, at der under hensyntagen til budgetgennemførelsen skal sikres en velordnet udvikling i betalingerne i forhold til forpligtelsesbevillingerne for at undgå et unormalt niveau for ubetalte fakturaer ved årets udgang.

Europa-Parlamentet og Rådet opfordrer Kommissionen til fortsat nøje og aktivt at overvåge gennemførelsen af programmerne for 2014-2020. Med henblik herpå opfordrer de Kommissionen til rettidigt at forelægge ajourførte taloplysninger om situationen med hensyn til gennemførelsen og overslag over behovene for betalingsbevillinger i 2017.

⁽¹⁾ Dette beløb er en del af den samlede forhøjelse til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet frem til 2020 inden for rammerne af midtvejs gennemgangen/-revisionen af FFR.

Torsdag den 1. december 2016

Rådet og Europa-Parlamentet vil træffe de nødvendige beslutninger om behørigt berettigede behov i rette tid for at undgå akkumulering af et urimeligt stort antal ubetalte regninger og for at sikre, at krav om betaling godtgøres behørigt.

3.3. Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring om en personalenedskæring på 5 %

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen minder om aftalen om gradvis at nedbringe personalet i stillingsfortegnelsen pr. 1. januar 2013 med 5 %, der skal gælde alle institutioner, organer og agenturer, som anført i punkt 27 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 om budgetdisciplin, budgetsamarbejde og forsvarlig økonomisk forvaltning.

De tre institutioner minder om, at målet for fuld gennemførelse af personalenedskæringen på 5 % er 2017. De er enige om, at der skal træffes passende opfølgingsforanstaltninger for at gøre status over situationen med henblik på at sikre, at alt sættes ind for at undgå yderligere forsinkelse i gennemførelsen af målet om en personalenedskæring på 5 % for alle institutioner, organer og agenturer.

De tre institutioner ser med tilfredshed på Kommissionens oversigt over konsoliderede data om alt eksternt personale ansat af institutionerne, som angivet i budgetforslaget i overensstemmelse med finansforordningens artikel 38, stk. 3, litra b). De opfordrer Kommissionen til fortsat at forelægge disse oplysninger, når den fremlægger sine budgetforslag for kommende år.

Rådet og Parlamentet understreger, at opfyldelsen af målet om en personalenedskæring på 5 % bidrager til besparelser i institutionernes administrative udgifter. Med henblik herpå opfordrer de Kommissionen til at indlede en vurdering af resultaterne af dette projekt med henblik på at indhøste erfaring til fremtiden.

3.4. Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring om Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling

For at tackle de underliggende årsager til migration lancerede Kommissionen Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling (EFSD) på grundlag af oprettelsen af en EFSD-garanti og en EFSD-garantifond. Kommissionen foreslår, at EFSD-garantifonden får bevilget 750 mio. EUR i perioden 2017-2020, heraf 400 mio. EUR fra Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) i løbet af de fire år, 100 mio. EUR fra ENI i perioden 2017-2020 (heraf 25 mio. EUR i 2017) og 250 mio. EUR i forpligtelses- (og betalings-) bevillinger i 2017.

Rådet og Europa-Parlamentet opfordrer Kommissionen til at anmode om de nødvendige bevillinger i et ændringsbudget i 2017 for at sikre finansieringen af EFSD fra EU-budgettet, så snart retsgrundlaget er vedtaget.

Rådet og Europa-Parlamentet påtager sig hurtigt at behandle det forslag til ændringsbudget for 2017, som fremsættes af Kommissionen.

3.5. Fælles erklæring om EU-trustfonde og faciliteten for flygtninge i Tyrkiet

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen er enige om, at oprettelsen af trustfonde og faciliteten for flygtninge i Tyrkiet bør være gennemsigtig og klar og i overensstemmelse med princippet om EU-budgettets enhed, med budgetmyndighedens beføjelser og med målene i de eksisterende retsgrundlag.

De forpligter sig til at tage fat på disse spørgsmål, når det er relevant, som led i revisionen af finansforordningen med henblik på at sikre den rette balance mellem fleksibilitet og ansvarlighed.

Torsdag den 1. december 2016

Kommissionen forpligter sig til:

- jævnligt at underrette budgetmyndigheden om trustfondenes igangværende og planlagte finansieringsaktiviteter (inklusive medlemsstaternes bidrag) og operationer
- i 2017 at fremlægge et arbejdsdokument, der ledsager budgetforslaget for det følgende regnskabsår
- at foreslå foranstaltninger til fuld inddragelse af Europa-Parlamentet.

3.6. Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring om landbrug

Budgettet for 2017 omfatter en række hasteforanstaltninger, der skal bistå landbrugere med at imødegå de markedsvanskeligheder, som de på det seneste har oplevet. Kommissionen bekræfter, at margenen under udgiftsområde 2 er tilstrækkelig til at afhjælpe eventuelle uforudsete behov. Den påtager sig regelmæssigt at overvåge markedssituationen og om nødvendigt at forelægge passende foranstaltninger for at håndtere de behov, som ikke kan dækkes af de bevillinger, der er godkendt i henhold til budgettet. I sådanne tilfælde forpligter Europa-Parlamentet og Rådet sig til at behandle de relevante budgetmæssige forslag så hurtigt som muligt.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA